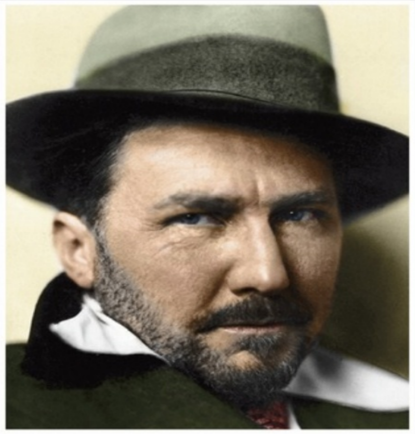

FASCIST VOICES

ESSAYS FROM THE 'FASCIST QUARTERLY' 1936-1940

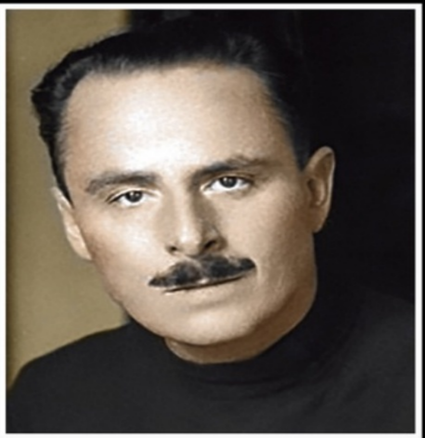
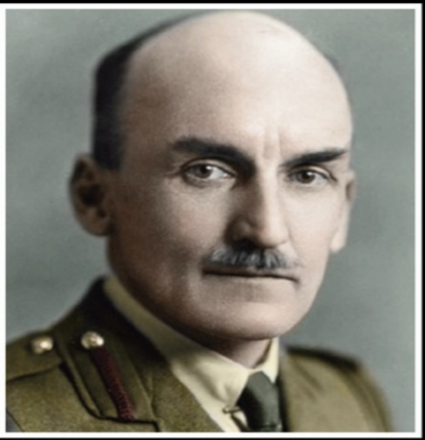

Volume One

Machine Translated by Google

Swara Fasis

Essay Saka 'Fascist Quarterly' 1936-1940

Volume siji

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Swara Fasis

Essay Saka 'Fascist Quarterly' 1936-1940

Volume siji

Hak Cipta © 2019 Sanctuary Press Ltd Kabeh hak dilindhungi undhang-undhang. Ora ana bagean saka buku iki sing bisa direproduksi kanthi cara elektronik utawa mekanis apa wae, kalebu fotokopi, rekaman, utawa panyimpenan lan njupuk informasi tanpa idin saka penerbit.

Sanctuary Press Ltd
71-75 Shelton Street
Taman Covent
London WC2H 9JQ

www.sanctuarypress.com
Email: info@sanctuarypress.com

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Swara FASIS - VOLUME SATU

Edisi iki ngemot karangan dening:

John Beckett
James Drennan
Norah Elam
Jendral Franco
Mayor Jenderal J. F: C. Fuller Joseph
Goebbels JK Heydon
Max Hunger
Jorian Jenks
William Joyce
Dr Robert Ley
Francis Mcevoy Sir
Oswald Mosley Ezra
Pound Vidkun Quisling
Alfred
Rosenberg Arthur
Reade Anne Seelig-
Thomann Claud
Sutton Alexander Raven
Thomson A.
Yusuf Ali

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Daftar Isi

Swara Fasis

Filsafat Fasisme dening Sir Oswald Mosley Jerman lan

Wanita dening Anne Seelig-Thomann Apa Sosialisme? dening

Joseph Goebbels Filsafat Donya lan Politik

Manca dening Alfred Rosenberg Fascism, Women And Democracy

dening Norah Elam Precious Acres dening Jorian Jenks

Hitler's Berchtesgaden an Idyll of

New Germany dening Joan Morgan A Nordic World Federation dening Vidkun

Quisling Interpretation Of Fascism dening Claud Sutton

The War In Spain dening Major-General Franco Ordo

JFC dening Major-Jenderal Economics Pound Penyebab

Slump dening A. Raven

Thomson Revolusi Dikhianati dening Ezra Pound Marxism,

Doktrin Pembusukan dening Francis Mcevoy

Musuh yaiku Liberalisme dening JK Heydon

Thomas Carlyle - Sosialis Nasional dening William Joyce

William Morris - Sosialis Nasional dening Arthur

Reade Mitos Yahudi dening "Scepticus"

The Muslim World and Palestine dening A. Yusuf Ali

Fascism lan Dialektika dening A. Raven Thomson The

Disinherited of the Soil dening Francis Mcevoy Corporate

Economics dening A. Raven Thomson Gerakan Nazi

ing Perspektif dening James Drennan Social Democracy in

Decay dening John Beckett Fascism lan Perang

dening Major-General In Fascwalth Mosley Forward dening

Ongg. Robert Ley The German Winter Relief

Work dening Max Hunger

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

The Philosophy of Fascism dening Sir Oswald Mosley

Dadi ceramah sing diwenehake dening Sir Oswald Mosley ing Inggris Speaking Union nalika Rebo, 22 Maret 1933.

O mungsuh sampeyan nyatakake yen Fasisme ora duwe latar mburi sejarah utawa filosofi, lan tugasku sore iki kanggo menehi saran yen Fasisme nduweni oyod ing sajarah lan wis didhukung dening sawetara penerbangan paling apik saka pikiran spekulatif. Mesthi wae, aku ngerti manawa ora akeh filosofi sing ana gandhengane karo kegiatan kita ing kolom pers saben dina, lan nalika sampeyan maca manawa aku bakal kuliah babagan "Filosofi Fasisme", mbokmenawa akeh sing ujar: "Apa hubungane gangster iki karo filsafat?" Nanging, aku yakin sampeyan bakal yakin manawa pangilon gedhe saka pikiran umum kasebut ora mesthi menehi refleksi sing akurat banget, lan nalika sampeyan mung maca babagan kemajuan sing luwih nggegirisi, nanging ana wektu liyane, sing duwe pikiran sing jero lan konsepsi sing konstruktif. Nganti saiki pancen bener yen filsafat Fasis ora nduweni wujud sing konkrit lan pasti, nanging sampeyan kudu ngelingi yen iman Fasis mung ana luwih saka sepuluh taun: iku tuwuh ing dekade pungkasan. Nanging, latar mburi filosofis kasebut bisa dirumusake, lan kedadeyan kasebut ing wektu sing luwih cendhek tinimbang perkembangan sing cocog ing iman politik sejarah liyane. Kayadene gerakan Fasis dhewe, ing sawetara negara gedhe, wis maju menyang kekuwatan kanthi kecepatan sing luar biasa, mula iman lan filsafat Fasis minangka konsepsi permanen, sikap kanggo urip, wis maju luwih cepet tinimbang filsafat agama sing luwih tuwa. Njupuk Liberalisme: Interval dawa banget antarane tulisan wong-wong kaya Voltaire lan Rousseau, lan pambentukan pungkasan saka akidah Liberal ing tangan negarawan Inggris ing pungkasan abad kaping wolulas lan awal abad XIX.

Nyatane, gerakan politik gedhe lan pergolakan psikologis mung alon-alon dikristalisasi dadi sistem pamikiran sing pasti, uga minangka sistem tumindak; lan ing kasus Fasis iku mbokmenawa rodo rauh nyana ing pungkasan sepuluh taun, sing ngirim wis wiwit wangun crystallized konkrit. Nanging, aku percaya yen filsafat Fasis bisa diungkapake kanthi istilah sing bisa dingerteni, lan nalika menehi kontribusi sing anyar kanggo pamikiran jaman iki, nanging isih bisa ditampilake asal-usul lan dhukungan sejarah saka pamikiran sing wis ana ing jaman kepungkur.

Kaping pisanan, aku nyaranake manawa umume filosofi tumindak asale saka sintesis konflik budaya ing jaman sadurunge. Ing endi, ing jaman budaya, pamikiran, spekulasi abstrak, sampeyan nemokake loro budaya gedhe ing antithesis sing cetha, sampeyan biasane nemokake, ing umur sabanjure tumindak, sawetara sintesis ing laku antarane loro antitheses cetha sing ndadékaké kanggo akidah praktis saka tumindak. Konsep iki koyone sampeyan suggest, kanggo sawetara ombone, pendekatan Spenglerian; lan iku cukup bener sing filsuf Jerman gedhe mbokmenawa wis rampung luwih saka liyane kanggo Paint ing latar mburi amba saka pamikiran Fasis. Nanging latar mburi sing amba banget. Iku latar mburi gedhe saka sajarah donya saka kang saran Fasis muncul.

Ora luwih saka iku. Lan bisa uga dheweke ora bisa nyedhaki topik kasebut kanthi pesimisme bawaan, sing, kanthi sedhih, aku bakal menehi saran marang sampeyan amarga ora ngerti babagan ilmu modern lan pangembangan mekanik.

Yen sampeyan ndeleng liwat kacamata Spenglerian, sampeyan mesthi bakal entuk kesimpulan saka ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

pesimisme nemen amarga padha nyamarke faktor kang kanggo pisanan diselehake ing tangan manungsa kemampuan tanggung kanggo ngilangi masalah mlarat. Lan aku yakin manawa filsuf Jerman salah paham babagan faktor anyar sing gedhe banget iki sing ndadékaké dheweke menyang kesimpulan pesimis. Nanging, iku ora bisa mbatalake kontribusi gedhe kanggo pamikiran donya.

Sampeyan bakal rightly deduce sing saran saka marriage ketoke antithetical budaya anjog ing umur ing ngisor iki tumindak kanggo produksi anak filosofis saka periode, kang ditulis ing tumindak, wis sawetara derivasi saka pamikiran Spenglerian. Nanging aku bisa nuduhake sampeyan carane ing laku nyata tesis bisa metu ing kasus Fasis. Aku bakal menehi saran marang sampeyan yen ing abad pungkasan, perjuangan intelektual utama muncul saka pengaruh gedhe saka pamikiran Nietzschean ing peradaban Kristen rong ewu taun. Dampak kasebut mung diwujudake kanthi alon. Implikasi lengkap mung dina iki bisa digunakake. Nanging ing ngendi sampeyan bakal mikir modern, sampeyan nemokake asil perjuangan kolosal kanggo nguwasani pikiran lan roh manungsa. Ana agama sing, kaya sing dianggep Barat, wis nguwasani pamikiran manungsa nganti pirang-pirang abad. Lan dumadakan, kanggo pisanan, agama lan pamikiran kasebut kanthi efektif ditantang, lan dhasare kanggo wektu apa wae, guncang. Iki dikecam kanthi energi ngamuk lan genius sing luar biasa - kanthi dhasar dicela.

Aku ora - kaya sing bakal sampeyan deleng mengko - aku dhewe sing nyatakake kasus nglawan agama Kristen, amarga aku bakal nuduhake sampeyan kepiye carane percaya Nietzschean lan doktrin Kristen bisa nggawe sintesis. Nanging ing wektu iki aku kudu nliti beda-beda sing penting ing loro akidah iki, lan ndeleng ing ngendi beda-beda wis akumulasi lan ing endi sing padha.
Nietzsche nantang, kaya sing sampeyan ngerti, kabeh dhasar pamikiran Kristen. Dheweke kandha: 'Iki agamane budak lan wong sing ringkih. Iki minangka iman saka wong-wong sing mlayu saka urip, sing ora bakal ngadhepi kasunyatan, sing golek kawilujengan ing akhirat sing ngimpi - kawilujengan sing ora duwe vitalitas utawa kewanitaan kanggo direbut dhewe ing bumi. Iku asalé saka semangat kekirangan lan pasrah.' Panjenenganipun denounced ing tembung gedhe, yen aku elinga rightly, minangka 'agama kang enchined lan enfeebled manungsa.'

Lan ing panggonan iman iki kang digawe konsep superman, wong sing ngadhepi kangelan, bebaya, maju liwat materi lan liwat kangelan lingkungan, kanggo entuk, kanggo menang lan kanggo nggawe, kene ing bumi, donya dhewe. Iku tantangan kanggo kabeh basis, ora mung pikiran nanging urip. Lan iku rocked kanggo dhasar pamikiran donya. Mesthi wis katon, kanggo wong-wong sing padha serius ngangap karo kontrovèrsi sing ing wektu, sing siji utawa liyane saka kredo kasebut kudu muncul menang, lan siji utawa liyane kudu mati; manawa kombinasi apa wae, sintesis saka doktrin-doktrin sing bertentangan kasebut ora ana pitakonan.

Saiki aku percaya, kaya sing asring kedadeyan ing urip saben dina, yen kredo sing katon beda-beda, nyatane rentan kanggo sawetara rekonsiliasi nalika ditliti kanthi luwih cetha, lan pancen ana sintesis tartamtu; lan aku bisa nuduhake sampeyan sing bener, ing doktrin Fasis saiki, sampeyan nemokake wedding lengkap saka ciri gedhe saka loro creeds. Ing tangan siji sampeyan nemokake ing Fascism, dijupuk saka Kristen, dijupuk langsung saka konsepsi Kristen, sesanti kiat saka layanan, poto-abnegation, poto-kurban ing sabab liyane, ing sabab saka donya, ing sabab saka negara; ora eliminasi individu, dadi luwih minangka fusi saka individu ing soko adoh luwih saka awake; lan sampeyan duwe doktrin dhasar Fasisme - layanan, nyerahake awake dhewe - apa sing kudu dipikirake dening Fasis minangka sebab paling gedhe.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

lan impuls paling gedhe ing donya. Ing tangan liyane sampeyan nemokake dijupuk saka Nietzschean panginten virility, tantangan kanggo kabeh iku ana kang impede march manungsa, Abnegasi Abnegasi absolut saka doctrine nyerah; kemampuan tenan kanggo grapple karo lan kanggo ngatasi kabeh alangan. Sampeyan duwe, nyatane, nggawe doktrin wong sing sregep lan mandhiri sing minangka ciri khas Fasisme liyane.

Mulane kita nemokake-aku bisa pratelan-sawetara wedding saka loro doktrin gedhe tjara dhewe ing akidah praktis saka Fascism saiki. Lan iku, nyatane, bisa digunakake ing kabeh sikap kita kanggo urip. Kita bisa nggawa menyang rincian paling cilik saka eksistensi umum. Saka konsepsi sing paling jembar lan abstrak, kita bisa teka menyang perkara sing paling rinci babagan urip saben dina.
Kita njaluk saka kabeh rakyat kita konsepsi utama babagan layanan umum, nanging kita uga ngakoni dheweke minangka imbalan lan percaya yen ing konsepsi Fasis Negara kudu ngakoni, kebebasan mutlak. Ing gesang bebrayan, manungsa kedah tumindak minangka anggota Negara ingkang prayogi, ing saben tumindakipun kedah jumbuh kaliyan karaharjaning bangsa. Ing sisih liya, dheweke nampa saka Negara minangka imbalan, kamardikan lengkap kanggo urip lan berkembang minangka individu. Lan ing moralitas kita - lan aku bisa ngaku yen iki mung moralitas umum sing praktik pribadi kabeh bertepatan karo protes umum - ing moralitas kita, siji-sijine tes kanggo pitakonan moral yaiku apa sing ngalangi utawa ngrusak kanthi cara apa wae kekuwatan individu kanggo ngladeni Negara. Dheweke kudu njawab pitakonan: "Apa tumindak iki cilaka bangsa? Apa cilaka anggota bangsa liyane? Apa cilaka kemampuanku dhewe kanggo ngabdi marang bangsa?" Lan yen jawabane cetha ing kabeh pitakonan kasebut, individu nduweni kamardikan mutlak kanggo nindakake apa sing dikarepake; lan sing menehi marang individu ing adoh ukuran paling gedhe saka kamardikan ing negara kang sembarang sistem ing negara, utawa panguwasa agama wis tau diwènèhaké marang individu.

Pendekatan sing paling cedhak kanggo tes moral kasebut bisa uga pendekatan peradaban Yunani, sing ing organisasi, mesthi, konsepsi Negara sing ora kalah karo konsepsi Fasis saiki.

Sikap kasebut, latar mburi filosofis kasebut ngetrapake aturan-aturan sosial sing jelas banget marang Fasis, sing dadi tantangan sing rinci kanggo tatanan sing ana, sanajan kita ora bakal njlentrehake rinci iki, ngluwihi nuduhake yen prinsip-prinsip sing wiyar iki gampang dikurangi. Umpamane, kita nganggep minangka sistem sing ora masuk akal sing bisa didenda manawa wong bisa ngalami cilaka awake dhewe kanthi ngombe minuman sawise jam sing sah, nanging sing, ing kapasitas umum minangka tokoh umum sing luwih gedhe utawa luwih cilik, bisa kanthi impunity lengkap tumindak sing bisa ngancam kabeh struktur Negara. Yen resiko cilaka slightest kanggo awake dhewe, kabeh pasukan saka hukum mobilized marang wong; nanging ing kapasitas umum bisa ngancam kabeh urip Bangsa: bisa ngancam rukun Negara.

Prinsip Fasis yaiku kebebasan pribadi lan layanan umum. Sing nemtokke marang kita, ing urip umum kita, lan ing sikap kita marang wong liya, disiplin tartamtu lan pengendalian tartamtu; nanging ing urip umum kita piyambak; Lan aku kudu mbantah kanthi kuat manawa mung siji-sijine cara kanggo duwe kamardikan pribadi yaiku organisasi umum sing nggawa sawetara ketertiban saka kekacauan ekonomi sing ana ing jagad saiki, lan organisasi umum kasebut mung bisa diamanake kanthi cara panguwasa lan disiplin sing ana ing Fasisme.

Nanging, kanggo bali menyang sisih filosofis, kita temokake kanthi alamiah marang Fasis kanthi filsafat disiplin tartamtu ing uripe, atletisme sing tertib, kaya sing daksebutake, lan rasa percaya marang kepemimpinan, kepercayaan marang panguwasa, sing asing karo gerakan liyane. Lan ing kene kita langsung digawa menyang tabrakan karo prinsip dhasar Sosialisme lan Liberalisme.
Sosialisme, mesthi, beda banget karo Liberalisme ing konsepsi organisasi ekonomi; ******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

nanging ing filsafat aku ana sawetara Sosialis utawa Liberal sing ora setuju sing padha pancene duwe asal umum yen kita bali cukup adoh ing sikap Voltaire-Rousseau urip; lan ndhuwur kabeh pungkasan. Saiki aku bisa menehi saran marang sampeyan prabédan dhasar sing ana ing antarane Liberalisme lan Sosialisme ing sisih siji, lan Fasisme ing sisih liyane? Rousseau, ing tampilan kita, salah siji nggawe kesalahan gedhe, utawa akeh misunderstood. Rousseau ngandika kesetaraan. We reply, Yen tegese podo kesempatan, ya; yen sampeyan tegese kesetaraan manungsa, ora. Iku absurdity. Aku percaya yen dheweke diwaca kanthi bener, Rousseau tegese kesetaraan kesempatan, yen serangan utama Rousseau dituju-lan dituju kanthi bener-ing sistem dekaden sing dheweke urip. Dheweke ngandika, ing efek: "Iku preposterous sing nganggur iki, dekaden bangsawan Prancis" (kaya padha temtu ing wektu iku) "kudu ngaku kanggo awake dhewe hak istimewa sing throttling gesang bangsa. Kesetaraan kesempatan iku bab dhasar. Ayo sing mrentah sing cocok kanggo mrentah. Aja ana wong mrentah amarga mbah kakungipun mbuktekaken piyambak cekap kanggo mrentah. " Iku pambrontakan marang hak istimewa, negesake yen wong sing duwe bakat lan kapasitas kudu dadi wong sing bisa nindakake urusane bangsa gedhe. Nanging piwulang kasebut dicekel dening para sakabate sabanjure minangka tegese podo karo manungsa, yaiku kabeh wong padha.

Saka konstruksi kasebut muncul kabeh kesalahan, kaya sing kita deleng. Iku absurdity nyata lan jelas. Siji wong, ing pikiran lan fisik, beda banget karo liyane. Iku ora pitakonan, minangka Sosialis asring ngomong, saka podo moral utawa spiritual. Iku bab babar blas beda. Sacara moral lan spiritual, wong sing nyapu lantai bisnis gedhe bisa uga luwih unggul tinimbang manajer bisnis kasebut. Nanging pitakonane, wong endi sing pantes kanggo nindakake pakaryan. Apa fungsi sing kudu ditindakake? Sawetara wong apik ing siji bab lan sawetara ing liyane.

Mesthi wae kita ngilangi konsepsi kelas sosial saka Fasisme amarga ana kemungkinan keturunan; nanging kita ngomong sing wong tartamtu wis pas dening alam kanggo nindakake bab tartamtu, lan liyane ora. Lan yen sampeyan nggunakake basis pamikiran kasebut, sampeyan nantang kabeh konsep demokrasi.

Sampeyan nantang kapercayan manawa saben pitakonan ing donya, sanajan rumit, bisa dirampungake dening sapa wae, sanajan ora duwe pengalaman; lan tenan viewed ing cahya sing, iku preposterous bab sing teknisi ing Government utawa liyane bisa pitunjuk dening wong sing katon ing subyek kanggo bab limang menit ing taun. Yen aku mlaku menyang toko teknik, nonton insinyur sing nindakake pakaryane, banjur wiwit ngandhani kepiye carane nindakake, dheweke bakal ngandhani yen aku iki bokong sing sombong. Kajaba iku, yen wong sing ora sinau babagan masalah negara kudu diduga nyelehake cangkir bir ing konter lan mlaku menyang bilik pemungutan suara lan menehi pitunjuk rinci babagan carane negarane bakal diatur sajrone patang taun sabanjure, kaya sing kita pikirake. "Kabeh wong padha lan kabeh wong padha nduweni kualifikasi kanggo menehi pendapat babagan subyek apa wae, anggere subyek sing rumit kaya pamrentah negara:" yaiku interpretasi sing diselehake dening Demokrasi Sosial marang tulisan Rousseau lan konsep kasebut jelas ora masuk akal. Nanging, iki minangka basis filosofis saka kabeh sistem demokrasi. Mulane kita nantang konsepsi dhasar sing kabeh wong padha kanggo ngadili kabeh masalah. Kita njupuk lan nggawe kesetaraan kesempatan lan kita ngadeg - lan kudu ngadeg - nglawan konsep hereditas sing duwe hak istimewa.

Yen wong wis mbuktekake awake dhewe, dheweke bisa munggah menyang posisi paling gedhe ing negara kasebut, lan kabeh sistem pendhidhikan kita kudu dirancang. Nanging dheweke ora bakal ana ing ndhuwur mung amarga bapakne utawa mbah kakunge ana sadurunge. Lan ing sisih siji kita nantang hak istimewa saka Kanan, lan ing sisih liya kita nantang doktrin sing ora sopan saka Kiri sing kabeh wong kanthi karunia alam padha. Saiki sampeyan bisa ngomong, lan bisa uga kanthi bener, yen

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

doctrines iki wis krungu sadurunge, sing iki basis saka Bonapartism, utawa bali isih luwih kanggo asal, ana basis Caesarism.

Mesthine, Fasisme nduweni hubungan sajarah karo Caesarisme, nanging donya modern beda banget karo wangun lan kondisi ing donya kuna. Organisasi modern banget jembar lan rumit banget kanggo ngaso ing individu wae, nanging duwe bakat. Caesarism modern, kaya kabeh sing modern, kolektif. Kekarepan lan bakat individu mung diganti karo kekarepan lan kemampuan ewonan sing disiplin sing kalebu gerakan Fasis. Saben Blackshirt minangka sel individu saka Caesarism kolektif. Karsane sing diatur saka massa pengabdian, tundhuk disiplin sukarela, lan inspirasi dening ideal hasrat saka kaslametané nasional, nggantèkaké karsané kanggo daya lan urutan luwih saka superman individu. Nanging, Caesarism kolektif iki, bersenjata karo senjata ilmu modern, ngadeg ing hubungan sajarah padha Caesarism kuna kanggo reaksi ing tangan siji lan anarki ing sisih liyane. Caesarisme nglawan Spartasisme ing sisih siji lan Senat Patrician ing sisih liyane. Posisi kasebut umure kaya sejarah rong ewu taun kepungkur. Nanging dheweke ora duwe kesempatan kanggo prestasi konstruktif sing saiki saiki, lan siji-sijine piwulang sing bisa dijupuk saka bukti sadurunge doktrin iki mung iki, yen jagad iki, ing pangaribawa Spartacus, hanyut kanggo ngrampungake ambruk lan kekacauan, mesthine Spengler diarani "wong-wong nyata sing hebat" sing ngekstrak jagad iki saka sistem perdamaian lan ketertiban sing kerep banget. stabilitas anyar. Lan wis rampung, lan wis rampung, dening gerakan Fasis modern, "kanthi ngenali kasunyatan dhasar tartamtu saka politik lan filsafat. Maneh sampeyan duwe wedding tartamtu saka loro doktrin ketoke konflik. Kita asring dipuntudhuh saka njupuk soko saka tengen lan soko saka Kiri. Inggih, iku bab banget wicaksana kanggo nyilih saka agama liyane; lan langsung mbusak apa sing apik saka parlemen sing ala; lan langsung nyingkirake apa sing apik saka parlemen. pikiran, sampeyan mesthi ndeleng kawicaksanan sembarang mesthi kuwi Lan Fascism ora, mesthi, njupuk soko saka tengen lan soko saka Kiri, lan kanggo iku nambah bukti anyar kanggo ketemu umur modern.

Ing sintesis Fasisme anyar iki, nyedhaki kahanan langsung kita, kita nemokake yen kita njupuk prinsip stabilitas sing didhukung dening panguwasa, kanthi urutan, kanthi disiplin, sing wis dadi atribut Kanan, lan kita nikah karo prinsip kemajuan, owah-owahan dinamis, sing dijupuk saka Kiri. Conservatism-kanggo nyebataken kanthi jeneng kang dikenal ing negara iki-pracaya ing stabilitas lan ndhukung dening kapercayan supaya; nanging ing ngendi Konservatisme tansah gagal ing donya modern, ora bisa ngerteni manawa stabilitas mung bisa digayuh liwat kemajuan: yen resistensi kanggo ngganti ngganti precipitates kahanan revolusioner sing paling diwedeni dening Konservatisme. Ing sisih liya, Kiri tansah gagal nyadari, amarga kompleks Rousseau, yen siji-sijine cara kanggo entuk kemajuan yaiku nggunakake instrumen eksekutif sing mung bisa diganti.

Dadi, kita duwe kesimpulan iki: sampeyan mung bisa duwe stabilitas yen sampeyan siyap nindakake owah-owahan sing teratur, amarga supaya tetep stabil sampeyan kudu adaptasi karo kasunyatan anyar ing jaman anyar. Ing sisih liya, sampeyan mung bisa duwe kemajuan, sing dikarepake dening Kiri yen sampeyan nggunakake instrumen eksekutif kemajuan, yaiku, panguwasa, disiplin lan kasetyan, sing tansah dianggep mung ana ing sisih tengen. Kanthi nggabungake rong prinsip kasebut, kita entuk dhasar iman Fasis lan organisasi Fasis.

Maneh sampeyan bakal ngomong: "Iki sepisan maneh Caesarism utawa Bonapartism. Iku wis mandhek dadi masalah kepemimpinan murni individu. Mesin karo sing kita dealing akeh banget kanggo siji individu kanggo nangani piyambak. Dadi wis dadi Caesarism kolektif-the

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kepemimpinan massa sing terorganisir lan disiplin, kaiket bebarengan ing disiplin sukarela dening cita-cita regenerasi nasional lan donya sing semangat banget. Nanging prinsip dhasar tetep padha; lan, mulane, nalika gerakan Fasis sampeyan bisa nindakake tujuan sing ditindakake Caesarisme sadurunge, bisa nyebabake kekacauan sing ditimbulake konflik antarane Spartacus lan reaksi, bisa uga sawetara taun utawa sawetara abad bisa menehi tentrem-rahayu ing jagad iki, nanging isih tetep bosok dhewe, lan ora bisa nggayuh apa sing kita yakini perlu.

Aku yakin jawaban kanggo kasus kasebut, sing mung siji-sijine kasus sing bener, yaiku yen sadurunge, faktor ilmu modern kurang. Sampeyan saiki wis entuk faktor anyar. Yen sampeyan bisa ngenalake sistem pamrentah sampeyan efisiensi anyar, lan kabeh wong ngakoni manawa gerakan kasebut nalika dadi kuwasa paling ora efisien: yen sampeyan bisa nggawa menyang pamrentah nganti sawetara taun kekuwatan eksekutif lan efisiensi sing bisa ditindakake, sampeyan bisa ngeculake - lan sampeyan bakal ngeculake - jenius ilmu sing dipenjara kanggo nindakake tugas sing kudu ditindakake ing jagad modern. Apa wae pandangan kita sing beda babagan struktur Negara lan ekonomi, aku mikir yen kita kabeh kudu setuju manawa bisa, kanthi organisasi sing waras ing jagad iki, kanthi kekuwatan ilmu pengetahuan modern lan industri bisa ngasilake, kanggo ngrampungake masalah kemiskinan, lan ngilangi kemiskinan lan sifat-sifat penyakit lan penderitaan sing paling awon ing donya.

Mulane, yen sampeyan bisa duwe wangun pamaréntahan sing efisien, sampeyan wis kasedhiya kanggo sistem kasebut, kanggo pisanan ing sajarah, piranti sing bisa ngganti pasuryan bumi ing salawas-lawase. Sawise sing penting wis rampung, yen ilmu lan teknik modern wis dirilis lan wis nindakake tugase, yen sampeyan wis ngganti sistem politik lan filosofis sampeyan saka transitory lan politik menyang basis permanen lan teknis, politik lan kontroversi sing ngganggu jagad saiki ora perlu maneh. Masalah mlarat bakal dirampungake, masalah utama bakal dibuwang sabisane, lan kabeh wong ngerti yen bisa, yen ilmu modern digerakake kanthi bener. Banjur manungsa bakal dibebasake kanggo barang-barang ing urip sing pancen penting.

Mulane, sanajan bisa uga bener yen fenomena kasebut ing kambuh sing langgeng ing sajarah wis katon ing donya sadurunge, lan katon kanthi manfaat gedhe kanggo manungsa, nanging ora tau sadurunge gerakan eksekutif gedhe duwe kesempatan kanggo ngrampungake tugas sing saiki diwenehake dening ilmu pengetahuan lan penemuan modern.

Ing wayahe krisis donya gedhe, krisis kang ing pungkasan mesthi bakal deepen, gerakan metu saka latar mburi sajarah kang ndadekake emergence sawijining ora bisa dihindari, mbeta kawicaksanan tradhisional tartamtu asalé saka jaman kepungkur banget mulya, nanging ngadhepi kasunyatan saiki bersenjata karo piranti kang mung umur iki wis tau diwènèhaké marang manungsa. Kanthi ketepakan instrumen lan acara sing anyar lan apik iki, masalah ing jaman iki bisa diatasi, lan masa depan bisa dijamin kanthi stabilitas sing maju. Bisa uga iki minangka gelombang donya gedhe pungkasan saka abadi, gerakan Caesarian sing terus-terusan; nanging kanthi bantuan ilmu pengetahuan, lan kanthi inspirasi saka pikiran modern, gelombang iki bakal nggawa manungsa menyang pesisir sing luwih adoh.

Banjur, ing pungkasan, 'Caesarism', emanasi paling kuat saka roh manungsa ing upaya dhuwur kanggo prestasi langgeng, bakal nindakake misi donya, bakal expiated kurban ing perjuangan saka abad, lan bakal kawujud takdir sajarah. A djalmo manungso dibebasake saka mlarat lan saka akeh medeni lan kasangsaran saka penyakit kanggo rasa seneng donya maneh lair liwat ilmu, isih bakal mbutuhake gerakan Fasis rubah menyang tujuan saka urutan anyar lan nobler manungsa; nanging sampeyan ora butuh wong lanang sing aneh lan ngganggu ******ebook converter DEMO Watermark******

Machine Translated by Google

kang, ing dina perjuangan lan bebaya lan ing wengi peteng lan pegawe, wis palsu piranti baja kang donya bakal pindhah menyang kang luwih dhuwur.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Jerman lan Wanita Dheweke
dening Anne Seelig-Thomann

D Nalika aku pungkasan ing Inggris, akeh wanita Inggris sing takon babagan posisi wanita ing Reich Ketiga. Miturut crita-crita kang padha dirungokake, kaya-kaya padha nganggep yen aku iki ora liya batur. Nyatane, padha ngomong iki kabuka, lan nambah sing padha melasi kita saka ngisor atiné. Aku arep ngomong apa kita wanita Jerman aran bab New Reich, lan aku bakal miwiti karo garwa lan ibu.

Kita kabeh ngerti saka sejarah yen saben revolusi diterusake kanthi bentuk konstitusional anyar, lan amarga pemberontakan sing ngasilake bentuk-bentuk anyar kasebut, umume kita uga nemokake owah-owahan dhasar ing urip sosial masyarakat. Sistem anyar ing Jerman, "Sosialisme Nasional," teka minangka owah-owahan sambutan kanggo mayuta-yuta kulawarga, sing wis nandhang sangsara banget saka jalaran saka perang sing wis nggawe urip dadi beban kanggo akeh ibu lan anak.
Tugas Adolf Hitler kanggo mbantu wong-wong mau, lan mungkasi gagasan sing mbebayani yaiku "luwih becik ora duwe anak."

Kita kudu ora lali yen selfishness minangka basis saka sistem lawas sadurunge Führer teka kanggo mbangun Reich anyar. Dheweke sing nggawe wanita Jerman percaya maneh yen kulawarga minangka unit penting Negara, lan ing ibune minangka simbol urip nasional liwat nggedhekake anak sing sehat. Ibu lan wanita mbalekake makna lan kamulyan sing lawas.

LAYANAN KANG IBU

Ing taun 1934, Liga Sosialis Wanita Nasional teka bebarengan kanggo pisanan kerja koperasi sing tenanan, lan ngedegake Layanan Reich kanggo Ibu. Layanan iki diwenehake dening saben cabang Liga, lan kasusun saka kursus khusus instruksi mbukak kanggo kabeh wanita, nikah utawa jomblo, enom lan tuwa. Wiwit taun 1934 ora kurang saka 600.000 wanita Jerman wis melu kursus kasebut, lan wis nampa instruksi babagan manajemen omah, masak lan jahitan, uga unsur kebersihan lan keperawatan. Kajaba iku, amarga kita wong Jerman kalebu negara sing ora ana jajahan, kita kudu ngati-ati babagan kabeh bahan mentah, lan ing kursus kasebut para wanita sinau carane ngowahi barang-barang sing ora ana gunane kanggo tujuan sing migunani. Minangka aturan, saben kursus kalebu sepuluh sore, kanthi total instruksi rong puluh papat jam.

Biaya kursus kasebut beda-beda gumantung saka loro nganti telung tandha ing negara kasebut lan telu nganti limang tandha ing kutha kasebut. Wong-wong sing bisa mbayar kudu mbayar kanthi lengkap, nanging jumlah tambahan disumbang dening Seksi Wanita saka Front Buruh lan Organisasi Kesejahteraan Sosialis Nasional kanggo wong-wong sing ora bisa mbayar pembayaran kasebut. Kerep banget kabeh jumlah dibayar dening juragan kanggo cah wadon sakcepete pensiun saka karya kanggo marriage. Ana pirang-pirang atus Sekolah Ibu-ibu sing diadegake kanthi permanen ing Jerman, nemokake pagawean kanggo ewonan buruh sukarela minangka wali, guru kesejahteraan umum, pimpinan pemuda lan liya-liyane.
Karya kaya mangkene iki menehi kesempatan kanggo saben wong wadon Jerman kanggo melu aktif ing urip Negara Sosialis Nasional, amarga saben wanita ngerti yen dheweke kudu melu bebarengan karo wong lanang sing nduweni tanggung jawab sing padha kanggo masa depan bangsa kita.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

WANITA KERJA

Ora ana sing luwih dibahas dening negara liya tinimbang posisi profesional - lan wanita kerja ing Reich Katelu. Lawan Sosialisme Nasional wis nandheske yen wiwit Adolf Hitler dadi kuwasa, kabeh wanita sing kerja bakal dicopot saka pendhudhuke lan diganti dening wong lanang. Ora ana sing bisa, nyatane, luwih nalisir bebener, amarga kabeh wanita aktif ing industri lan profesi diatur ing Front Buruh, lan wanita-wanita sing sadurunge ora kerja, nanging pengin mbantu mbangun New Reich, mlebu kanthi sukarela menyang Liga Wanita, ing pimpinan nasional Frau Scholz-Klink. Ing rong organisasi iki kita nemokake ibu rumah tangga, guru, perawat, bidan, artis, dokter wanita lan kabeh wanita sing nduweni kualifikasi universitas.

Minangka ideal Sosialisme Nasional kanggo njaga kulawarga minangka unit penting Negara, pancen bener yen Front Buruh wis ngamanake penghapusan wanita saka karya pabrik sing ora cocok kanggo fisik wanita, ngganti karo wong sing nganggur. Nanging, wanita-wanita kasebut ditemokake ing karya sing luwih nyenengake ing papan liya.

Wanita Jerman isih kerja ing kabeh perdagangan babagan sandhangan, lan mayuta-yuta liyane minangka guru, perawat lan pembantu rumah tangga, nalika ana sawetara dokter wanita, wanita minangka arsitek lan ing panggung lan ing film, ora mung minangka aktris nanging minangka produser sing luar biasa, kayata Leni Riefenstahl sing misuwur, sing tanggung jawab kabeh fotografi ing Rapat Partai penting lan ing Olimpiade. Uga mayuta-yuta wanita makarya ing industri umum, mbentuk bagean khusus, kaya sing dakkandhakake, saka Front Buruh. Mesthi ora bisa dikandhakake yen wanita Jerman wis didorong menyang omah.

PELAYANAN DOMESTIK

Malah wong-wong sing, minangka pembantu rumah tangga utawa ibu rumah tangga, khusus diwatesi ing lingkungan rumah tangga, wis entuk perhatian khusus. Nalika Adolf Hitler jumeneng kuwasa, Liga Wanita diwenehi tugas khusus kanggo ngatasi prasangka universal yen pagawean domestik mung minangka pendhudhukan kanggo kelas ngisor. Saiki saben cah wadon, sugih utawa mlarat, ing ninggalake sekolah kudu lulus ujian kaku ing tugas kluwarga, lan saliyane iki, paling saka bocah-bocah wadon kita ing wolulas, sadurunge miwiti Profesi dhewe, dadi sukarelawan kanggo Layanan Buruh Wanita, sing kerep melu tugas kluwarga kanggo ngredhakaké sawetara ibu hard-makarya.

Panggabungan wanita ing tatanan sosial anyar durung direncanakake adhedhasar slogan lawas "Hak Wanita," nanging gegayutan karo layanan sing bisa ditindakake wanita kanggo masyarakat kanthi sakabehe-bangsa. Amarga pangaribawane wong wadon iku tansah paling gedhe sajrone nyetak urip sosial bangsa sing raket, mula kita ora preduli saka ngendi layanan kita diwenehake, nanging kepiye carane diwenehake.

cah wadon Jerman

Wis sekolah, bocah wadon Jerman gabung karo BDM (Bund Deutscher Mädel) sing minangka organisasi paling gedhe ing donya. Afiliasi karo Gerakan Pemuda Hitler, BDM nampa instruksi rinci babagan latihan, lan utamane ing inculcation filosofi urip sehat (Weltanschauung) saka Pemimpin Pemuda Nasional, Baldur von Schirach.

Patang puluh sekolah wis dibangun kabeh liwat negara kanggo tujuan sawijine instructing bocah-bocah wadon minangka

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

pimpinan pemuda ing prinsip kasebut.

Minangka ibu, dokter, ahli ekonomi, guru, pengacara, lan liya-liyane, kabeh bocah-bocah wadon Jerman duwe kewajiban nggunakake hadiah kanggo tujuan nasional sing paling apik, nanging dheweke kudu entuk latar mburi sosial sing mesthi, minangka dhasar. Ing endi iki bisa dipikolehi luwih apik tinimbang ing kanca-kanca organisasi bocah-bocah wadon Jerman, BDM? Keperluan pisanan yaiku latihan fisik, lan mulane saben bocah wadon kudu ngalami perkembangan sistematis standar fisik miturut umur. Ing wektu sing padha instruksi diwenehake ing sepindah lan nursing. Ana kemah BDM ing ngendi bocah-bocah wadon sinau kanggo mbantu ing tanah, lan sekolah rumah tangga kanggo latihan minangka perawat bocah, ahli diet lan kerja rumah tangga liyane.

Nalika bocah-bocah wadon metu saka sekolah, dheweke disaranake nglampahi setaun ing "Layanan Tahun Tanah", nindakake pakaryan sing migunani ing tanah kasebut. Iki minangka organisasi sing sejajar karo "Layanan Buruh" kanggo para pemuda, lan nindakake pakaryan sing migunani sing ora saingan karo pakaryan normal. Pancen, karya sing nduweni nilai ekonomi sing gedhe wis ditemokake kanggo ngganti wanita sing lara amarga lara lan menehi liburan sing cukup kanggo pulih. Iki wis utamané mupangati ing kasus saka ibu overburdened, kang kluwarga karya wis dijupuk saka bocah-bocah wadon saka "Labour Service," nalika anak-anake sing care kanggo ing lokal "TK".

Senajan mung statistik saka organisasi gigantic wanita Jerman cukup nyengsemaken, Nilai nyata dumunung ing standar moral digawe. Prawan Jerman ing BDM lan "Layanan Tahun Tanah" ora mung entuk pengalaman sing apik, nanging uga ngumpulake rasa tanggung jawab sosial, amarga dheweke diwenehi ceramah lan instruksi sing padha babagan masalah politik lan ekonomi minangka para nom-noman ing organisasi. Sapa wae sing wis ngunjungi Kamp Buruh wanita seneng banget karo bocah-bocah wadon sing kuwat lan apik, mripate katon sehat lan seneng. Akeh kanca-kanca Inggris sing takon marang aku ing kene, "Kepiye carane kabeh swasana para mudha iki kebak karesikan lan sumringah kekuwatan lan urip?

Kepiye carane sampeyan ngatur?" Mung ana siji jawaban, "Roh Adolf Hitler"!

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Apa Sosialisme?

dening Joseph Goebbels

EVERY reasoned konsepsi politik modern revolves, apa iku diakoni utawa ora, babak faktor pusat kabeh pembangunan mangsa-Masalah Sosial.

Kesusahan sosial luwih saka pitakonan roti lan mentega. Yen ora luwih saka iku, Marxis mesthi bener. Kaum proletar ora internasional amarga tresna marang campuran internasional, nanging amarga kasunyatan sing tragis, sadurunge, ora ana solusi nasional babagan masalah eksistensi. Egois Bourgeois lan kompetisi Yahudi kerja bareng, kanthi sadar lan ora sadar, lan ngasilake barang sing nyolong saka wong-wong sing entheng lan ambegan urip - Perang Kelas.

Kasangsaran sosial ngasilake semangat kanggo Keamanan. Jero ing proletariat slumbers katresnan kanggo Omah, Lemah lan Fatherland, kang nemokake expression ing wangun apik lan ala, tansah siap kanggo kurban noblest. Malah ing Marxisme, proletariat ora sengit marang Tanah Air, nanging mung kanggo perversion borjuis ing Fatherland - Sistem. Sistem iki pancen nggawe kahanan sing nasionalisme lan kapitalisme dadi siji lan padha. Perjuangan nglawan internasionalisme ora bakal bisa dimenangake kanthi frasa. Kesusahan sosial mung bisa ditanggulangi kanthi tumindak sosial. Proletariat bakal terus mikir sacara internasional anggere ora duwe bagean ing Bangsa. Kepiye carane bisa tresna lan ngajeni apa sing ora dingerteni?

Masalah Sosial minangka pitakonan kanggo nggawe proletariat kutha internasional maneh sadar babagan hubungan dhasare karo lemah. Manungsa mung bisa oyod ing lemahe dhewe.
Dheweke mung ngrasa awake dhewe ana hubungane karo sing duweke dhewe. Siji-sijine perjuangan sing efektif nglawan Bolshevisme yaiku ngilangi Kapitalisme.

Iku nuduhake lack saka naluri politik ing kelas menengah sing padha dikenali piyambak karo Kapitalisme, karo kang, sawise kabeh, padha ora cukup kanggo nindakake. Kapitalisme minangka distribusi kapital sing ora sopan. Kapitalisme ing babagan ekonomi iku padha karo demokrasi ing politik: yaiku, distribusi kekuwatan sing ora sopan ing Negara. Loro-lorone faktor, Kapitalisme lan Demokrasi - hubungane minangka putra karo bapak - minangka mungsuh sumpah organisasi sosial anyar Negara. Nganti saiki padha wareg karo nglirwakake Masalah Sosial, lan evaded Jeksa Agung bisa ngetokake sabisa dening Profesi philanthropy munafik. Iki minangka tragedi Liberalisme - filantropi: konglomerasi pengecut borjuis, sentimentalitas, sadisme lan rasa wedi. Kabeh crita babagan 'ameliorasi' sosial mbukak dhewe ing ngarep kita minangka conto sing nggegirisi saka ketidakmampuan Liberal kanggo ngatasi Masalah Sosial-luwih kurang kanggo mangerteni jerone. Masalah Sosial ora ana hubungane karo sentimentalitas lan 'Amal'. Iku masalah kabutuhan nasional. Ora mung sawetara yuta wong sing keluwen sing menehi masalah politik ing saindenging jagad, nanging bisa nyebabake ambruk Bangsa. Sing mung menehi kesinambungan kanggo gagasan sosial. Sentimentalitas lan 'Amal' pancen ora bisa dipercaya. Kebutuhan nasional mung nggawe fanatisme lan dorongan iman sing sengit. Dadi, Masalah Sosial didhasarake ing struktur pembangunan politik ing mangsa ngarep lan menehi tugas anyar lan tugas anyar.

Saka kesadaran kasebut muncul konsep Negara sing sejatine sosial, sing ora ana hubungane

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Marxis-proletar kaya karo gagasan liberal-demokratis. Aku mikir ing pangertèn sosial nalika aku pengin kanggo kelas katindhes saka fellow countrymen sing entuk hak alam, minangka hak, lan ora minangka pеparingé luwih utawa kurang sukarela. Aku mikir ing pangertèn sosial nalika aku njaluk hak-hak iki ora saka motif borjuis wedi utawa sentimentality, nanging saka realisasi kabutuhan nasional lan kaadilan sosial.

Wong Liberal nganggep minangka borjuis; wong Marxis nganggep minangka proletar; wong Sosial mikir nasional, ing syarat-syarat negara nasional dirancang kanggo nepaki nasibe umum. Kanggo dheweke pemikiran nasional lan sosial tegese siji lan bab sing padha: Tresna kanggo Bangsa; kapercayan ing mangsa ngarep; lan kekarepan kanggo kamardikan.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Filsafat Dunia lan Politik Luar Negeri dening Alfred Rosenberg

aku Ing urip saben dina rata-rata wong arang ngerti yen urip politik lan sosial pungkasane dibentuk kanthi motif filosofis. Konsepsi kode moral borjuis, konsepsi hukum lan kabeh liyane ing urip saben dina sing ana hubungane karo iku mesthi wae ditemtokake dening sikap batin manungsa marang dheweke; nanging mung ing acara revolusioner gedhe, sing mengaruhi urip sawijining bangsa sakabèhé, wong dadi cetha weruh kasunyatan iki. Bisa dikandhakake yen iki kedadeyan ing saindenging jagad. Ora preduli apa efek langsung saka konflik 1914-1918 marang acara politik ing macem-macem negara lan negara, ana siji kasunyatan sing nggumunake dhewe ing ukuran sing saya tambah akeh ing kabeh pikiran sing pikirane ora mung cethek, lan yaiku, sawise pergolakan sing luar biasa, wong ora bisa bali menyang urip saben dinane kaya ora ana kedadeyan. Praktis saben bangsa ing donya wis kena pengaruh dening perjuangan gedhe saka Perang Donya, utawa wis paling nandhang ing sawetara ukuran saka jalaran. Mayuta-yuta lan mayuta-yuta wong diadhepi nasib sing nggegirisi kanthi tiba-tiba lan nyebabake pitakonan sing beda banget karo sing wis ana pirang-pirang dekade.

Sadurunge 1914 donya urip ing atmosfer optimisme. Pancen wong-wong sing duwe jabatan tanggung jawab ing macem-macem negara weruh manawa awan terus-terusan kumpul ing cakrawala politik, nanging sanajan ing antarane negarawan ana akeh sing percaya yen, kaya ing wektu sing padha sadurunge, sistem politik kompromi saben dina bakal menang. Para ahli ekonomi ngetung kanthi presisi matematika manawa konflik ing antarane negara-negara gedhe bakal ngasilake asil ekonomi lan sosial sing mbebayani, mula runtuh struktur ekonomi jagad bakal kedadeyan lan bakal mungkasi perang sajrone sawetara wulan. Optimis intelektual adhedhasar pangarep-arep ing kapercayan yen "akal sehat donya" bakal nggawa dina lan setuju karo para ekonom terkemuka kanthi ujar manawa negara-negara kasebut ora bakal ngidinke kegilaan jagad iki.

perang.

Nanging, kaya alam dhewe, urip wong lan ras ora maju ing dalan lurus saka logika, nanging ing tortuous dening-path saka raos bungah lan karep alam bébas. Unsur-unsur sing ora bisa diitung iki sing pungkasane ngilangi bencana jagad iki. Penting, aku mikir, kita kudu ngerti saiki yen taun 1914 ora mung menehi tandha wiwitan perjuangan militer sing gedhe, nanging ing dina-dina Agustus sing mati kabeh jagad lawas wiwit ambruk. Kasunyatan bilih bangsa-bangsa lan para pamimpinipun boten saged nyegah konflik ingkang nggegirisi punika minangka bukti konklusif bilih konflik-konflik sosial, sedaya tendensi ekonomi donya ing jaman samenika lan struktur sosialipun bangsa-bangsa, sampun boten kuat malih kangge njamin kabijakan perdamaian ingkang cetha. Kosok baline, akeh perhatian kudu diwenehake marang gerakan massa sing kacau ing strata ngisor, kanggo karep politik lan kapentingan ekonomi, sing setir asring mbledhos saka tangane negarawan lan donya lurched menyang tabrakan saka kang wiwit pulih mung sawetara taun sawisé, sawise pasukan heroik wis ngginakaken lan kurban gedhe tenan wis digawe.

Wajar yen pemulihan pikiran umum iki, kritik saka jaman biyen lan saiki, mesthi bakal katon luwih dhisik ing negara-negara sing kalah militer lan politik.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

masalah sing luwih jelas tinimbang ing negara-negara sing, paling ora saiki, bisa urip kanthi asil saka kamenangan perang. Kabeh proses fermentasi, sing beda-beda ing alam, sing kedadeyan ing Rusia, Hongaria, Jerman lan Turki, katon kanggo saben pengamat cerdas politik donya minangka pratandha sing ora bisa ditemtokake saka ambruk tatanan lawas sing wis kasebut lan kanggo upaya kanggo nggawe donya anyar, ing sawetara cara utawa liyane. Iki ora amarga pangenalan logis babagan apa sing cocog utawa ora, nanging amarga owah-owahan karakter batin sing, ngowahi menyang saiki lan uga kepungkur, nyatakake: "Iki ora bisa diterusake maneh."

Resolusi batin iki luwih penting tinimbang apa wae lan ora bisa diilangi kanthi argumen apa wae. Sikap mental anyar bangsa-bangsa iki, apa wae ing arah siji utawa ing arah liyane, minangka alasan sing nemtokake kanggo mbangun utawa ngrusak, kaya sing kedadeyan. Pusat gravitasi gerakan kita saiki ing politik donya asil saka juxtaposition lan pasukan saka macem-macem energi mental iki.

Kita Sosialis Nasional ndeleng kanthi sikap pikiran sing wis ditemtokake sing uga disebut "filsafat donya" (Weltanschauung). Tembung iki, terjemahan sing tepat ing basa liya sing paling angel, tegese ing wiwitan persis apa sing dicritakake: cara tartamtu kanggo ndeleng donya, yaiku sikap batin sing bisa dingerteni kanthi jelas saka jiwa, pikiran lan karakter menyang njaba. Sikap sing mutusake "ya" utawa "ora", sing, yen swarane mayuta-yuta, mbentuk cara urip, struktur negara, tugas lan hak istimewa saka ras utawa wong. Dadi, sikap iki minangka faktor dhasar lan nemtokake. Menawi ngremenaken sedaya maneka warnining pagesangan, kita saged ngrembag babagan bangsa ingkang manunggal lan seragam; banjur kita bisa ngomong negara, wong lan "filsafat donya" wis digabung dadi siji. Mesthi, iki kedadeyan mung ing wektu sing arang banget. Umume negara sing kena pengaruh karakteristik ras lan acara politik kena pengaruh arus sing beda ing macem-macem bidang urip, sing asring nyebabake konflik paling serius ing negara kasebut.

"Filosofi Donya" mulane ora padha karo Agama, nanging bisa uga kalebu sing terakhir. A "filsafat donya" bisa diwenehi karakter khusus dening agama, utawa dening ilmu; bisa kawangun dening kuwalitas seni utawa budaya sawijining bangsa. Yen "filsafat donya" sawijining wong pancen jero lan asli, bakal kalebu lan ciri kabeh. Ing sisih liya, cukup jembar kanggo nyakup temperamen mental lan spiritual sing paling beda.

Sikap saka macem-macem bangsa lan wong misuwur babagan pitakonan sing ana hubungane karo filsafat donya, apa sing sifate religius, ilmiah utawa budaya, wis dadi faktor kontribusi penting kanggo nemtokake ora mung intelektual nanging uga urip politik bangsa liwat kabeh abad kepungkur, lan aku mratelakake panemume yen pitakonan apa pengaruhe ing politik manca sajrone jaman sejarah sing paling menarik yaiku masalah filsafat. Aku mangu-mangu, tenan, apa pitakonan iki wis dadi adoh kawangun subyek sinau cukup jero, senajan kudu mréntahaké ora mung kanggo sarjana riset nanging uga kanggo saben negarawan.

Muga-muga aku diidini ngutip sawetara conto supaya bisa nuduhake kepiye politik "Filosofi donya" bisa mengaruhi pangembangan sajarah kanggo abad lan millenniums?

Nalika agama Kristen nyebar saka Mediterania liwat Benua Eropah lan siji suku Jermanik sawise liyane dadi Kristen, ditemokake meh kabeh wong-wong mau ora nampa dogma Katulik Roma nanging dadi Arian, yaiku pandherekipun Arius, kang konsepsi saka pribadi lan posisi gaib pangadeg Kristen beda materially saka Gréja Katulik Roma. Mung siji suku penting dadi Katulik Roma, ing akun sawijining

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

penak pimpinan, yaiku Franconian. Nanging, wong Franconian iki uga minangka suku sing paling kuat saka sudut pandang militer lan ora adoh banget saka omah asline, kaya wong-wong Jerman Timur, lan Roma lawas digandhengake karo kekuwatan enom sing kuwat sing banjur diuripake menyang Timur. Iki bakal-daya menang loro ing militèr lan donya-filosofis. Arius saka Aleksandria (tilar donya taun 336 M) mulang nèk Kristus kuwi dudu Gusti Allah, nanging digawé karo dhèwèké. Doktriné dicekal déning Déwan Nicea lan kanthi mangkono Eropah ora dadi Arian kaya sing katon ing wiwitan, nanging Katulik Roma. Ing kene kita duwe, banjur, kamenangan siji gagasan liwat liyane, diiringi immeasurable jalaran saka sudut pandang sajarah donya. Yen suku liyane, Arian, wis ngalahake Franconian, Eropa bakal njupuk aspek spiritual sing beda banget lan kabeh gerakan Protestan sing kedadeyan mengko ora bakal katon; paling ora ing wangun padha.

Conto kapindho nuduhake carane "filsafat donya" adhedhasar agama dileksanakake bakal ing kabeh bangsa, diwenehake dening Islam. Kapercayan iki nggabungake suku Bedouin sing ora kaetung, sing kuwat imane, nelukake kabeh bagean Lor Afrika lan nyerang Eropa Kidul. Sanadyan diusir dening bangsa Éropah kang merjuangaké kamardikané, agama Mahomedan wis nate tinemu tandha ing sapérangan gedhé bumi sing dienggoni: saka Gibraltar ngliwati Afrika, Palestina lan liya-liyané nganti tekan India. Gerakan politik lan perseteruan sengit, sing terus nganti saiki, nuduhake kepiye "filsafat jagad" sing diwenehake minangka tenaga pendorong sing terus-terusan, meksa kabeh bangsa sing ana ing pengaruhe kanggo nyebarake lan mbela "filsafat jagad", cara uripe, konsepsi pamrentahan, budayane.

Sawisé Gréja Universal tetep menang nganti pirang-pirang abad, pambrontakan sing ganas nglawan Gréja Universal ana ing pirang-pirang wilayah ing Eropah. Iki evoked saka wong protes sing guncang donya lan adhedhasar ideologi umum. Nganti pirang-pirang abad, perang saka macem-macem bangsa Protestan nglawan Gréja Universal lan perwakilan militèr ing Eropah. Nanging ing tengah-tengah perjuangan iki, pikiran kolektif Eropa nguripake arah sing anyar kanthi cara sing paling khas: saka minangka perjuangan agama utawa dogmatis, kontroversi kasebut dadi nasional. Proteksi struktur nasional bakal ngganti nilai-nilai etika, sanajan wakil-wakile saka urutan paling dhuwur. Mbok conto sing paling apik kanggo ngowahi jaman anyar iki yaiku kasus Kardinal Richelieu. Dheweke weruh ing awake mentri utama Louis XIII lan penerus Louis XI, ing nindakake rencana saka manunggal nasional kang pungkasan wis disusun; ing tangan liyane, dheweke dadi uskup lan mengko dadi kardinal gereja Romawi. Ing Pengadilan Paris pengaruh Katulik Roma dicekel lan diwakili utamane dening partai Spanyol. Kawicaksanan Roma mesthi milih Spanyol lan Hapsburg, lan rampunge kamenangan Hispano-Hapsburg nglawan Prancis mesthi bakal ngasilake supremasi Katolik ing Eropah nganti suwe. Nanging Richelieu, sanajan nuntut kamardikan kanggo Gréja Romawi ing kabeh pakta karo allies Protestan, ditransfer support kanggo sisih liyane lan nindakake kabeh kanggo mobilize donya marang Hapsburgs, lan kanggo break daya Spanyol, neutralizing ing wektu sing padha daya temporal Paus. Marang kabeh kanca-kanca paus ing Pengadilan Prancis, dheweke nindakake kabeh langkah kanggo consolidating supremasi Prancis; kanggo mesthekake kamardikane dheweke nyirnakake Protestan ing negarane dhewe nanging nggawe aliansi karo Gustavus Adolphus lan Bernhard, Adipati Weimar. Dheweke malah mrentahake bedhil Prancis kanggo murub ing prajurit Paus. Aku iki nembak, murub marang tentara Roma kanthi dhawuh saka Kardinal Romawi, pralambang ngowahi Eropah menyang sikap anyar kang, wiwit iku, ora mandheg ana ing gesang Benua kita.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Ing abad XIX sikap iki ngalami owah-owahan menyang wangun anyar saka Nasionalisme Eropah. Nang endi wae ing donya, gagasan nasional minangka pikiran sing mbebasake urip. Bukti iki ditemokake ing akeh tulisan ing wektu kasebut, lan ing wong Washington, Bolivar lan Garibaldi. Nanging, ing wektu sing padha, ilmu pengetahuan lan perdagangan dadi penting banget lan ujare Walter Rathenau: "Nasib diputusake dening Ekonomi" dadi "Leitmotiv" saka elaborasi paling akeh masalah sosial. Faktor penting liyane yaiku jumlah populasi ing sawetara negara, sing nyebabake dheweke golek pasar kanggo produk lan pasokan bahan mentah ing endi wae ing saindenging jagad. Sikap iki disponsori lan disebarake utamane dening wong sing nyebar ing saindenging jagad. Disaranake yen "Republik Donya" kudu dituju, lan sistem ekonomi Nasional sing wis ana sadurunge diganti karo sistem ekonomi donya, luwih apik ing kontrol pusat.

Pancen, ing wiwitan abad ana sawetara negara nasional sing nduweni karakter militer-politik, nanging dianggep saka sudut pandang ekonomi, ana kebingungan sing meh ora ana pengarep-arep saka macem-macem kelompok ekonomi, kepercayaan komersial lan industri, lan bank-bank internasional, sing saling nglawan lan sukses utawa gagal sing bisa nyebabake akeh wong, mula kebijakan nasional kepeksa luwih penting kanggo kepentingan pribadi kasebut.

Minangka protes marang efek sosial saka sistem ekonomi murni iki ing kabeh cara, mayuta-yuta wong jumeneng lan ngrungokake doktrin martakaké kamardikan sosial liwat gerakan ngrangkul kabeh bangsa, yaiku, Marxis-Komunis Internasional. Kabeh arus lan tendensi iki, sing terus-terusan rumit lan tambah masalah sisih anyar, nyebabake alangan ing pungkasan abad XIX lan kanthi aman bisa dikandhakake yen Friedrich Nietzsche minangka seismograf sing paling sensitif saka tremor iki sing nggegirisi ing saindenging jagad. Dheweke ora nyenengi filosofi sentimental nanging ngalami prekara-prekara sing bakal teka, sing bakal mengaruhi atusan yuta wong.

Kawujudan sing kain sosial bakal ambruk menyang Nihilism ing impact saka loro pasukan sipil lan Marxis, lan ing wektu sing padha pangarep-arep sing saka bilai iki bakal njedhul lomba kuwat, ciri aphorisms lan kabeh tulisan. Ing wektu sing padha, wong-wong kaya Paul de Lagarde lan Richard Wagner ngrasa yen jagad iki wis tekan pungkasan lan jagad anyar bakal lair. Ing Rusia, Dostoyevsky dicet nganggo warna sombre ing pungkasan Rusia. Lan nalika raos insecurity nemen dadi universal, gagasan iki, lack sembarang wangun, ketemu acceptance ing ibukutha kabeh bangsa. Rusia ambruk, lan kecenderungan kasebut dadi kekuwatan sing diramalake Dostoyevsky ing "The Brothers Karamazov" lan "Demons". Komunisme menang ing Rusia nglawan kabeh téyori sosial, ora liwat organisasi massa proletar ing kutha-kutha, nanging kanthi kasunyatan manawa wasiat sing wis dilanggar wis kena pengaruh karakter non-Eropah sing kuwat.

Yen kita nliti macem-macem filosofi donya iki, sing asring nglawan saben liyane ing antagonis agawe, kita nemokake yen kabeh padha duwe siji fitur sing padha. Kabeh mau asale saka doktrin sing wis ditemtokake kanthi bener, manawa sing terakhir kasebut minangka agama, ilmiah, utawa sosial-etika. Ing doktrin utawa pengakuan iman iki, dheweke mbangun program, nglumpukake kabeh wong sing percaya karo program iki, lan ngupayakake kabeh pasukan politik lan militer sing bisa nindakake program doktrin iki.

Ngomong sacara umum lan politik, sikap iki ana hubungane karo apa sing bisa diarani "universalitas". Universalitas iki ana, ora preduli manawa individu diangkat dadi master paling dhuwur sing saka gerakan-dunia nampa hukum-hukume, utawa didegake kanthi abstrak.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

masyarakat utawa ing teori tartamtu. Pancen, limalas abad kepungkur ing sajarah Eropah nuduhake yen kabeh bangsa pindhah nang endi wae ing "filsafat donya" sing dianggep universal lan kabeh perjuangan gedhe antarane bangsa ngetutake dalane ing doktrin sing nduweni karakter universal. Doktrin iki ditondoi kanthi universalitas agama ing "filsafat donya" Katolik Roma; lan karakteristik sing padha ana ing dogma Protestan, sanajan ing wangun sing beda lan sanajan asil individualistik; ing sistem Liberalisme kita nemokake universalitas sosial-etika, kayata sing diwartakake nalika revolusi Prancis; lan iku universalitas Nihilistic kang ditondoi dening cabang saka gerakan Marxis, World-Komunisme, kang ora maneh dikenali bangsa lan negara, nanging mung Uni Republik Soviet Sosialis, kang ing sembarang wektu Republik Soviet liyane bakal ditambahake.

Owah-owahan filosofis donya sing nemtokake lan radikal, kaya sing kita deleng saiki, kalebu kapercayan sing kuat yen perjuangan sing bakal teka ora bakal duwe karakter sing padha kaya sadurunge lan perjuangan nasional ora bakal ditindakake ing "filsafat donya" sing universal, nanging perjuangan kasebut bakal dilawan ing "filsafat dunia" nasionalistik. Ing tembung liya: kecenderungan sing biyèné murni statal, dadi luwih wiyar lan dianggep saka sudut filosofis donya, berkembang dadi faktor penentu kanggo ngatur urip ing konsep sing paling jembar. Ing wiwitan jaman saiki, pamrentahan pasamuwan universal minangka unsur agama lan politik sing paling dhuwur. Nalika pambrontakan pisanan dumadi, rong pengakuan agama padha nentang. Ing tahap pungkasan perjuangan iki, faktor-faktor utama iki ditransfer saka agama menyang arena statal-politik, sing wiwitane dadi monarki lan pungkasane dadi gagasan republik.

Ing pungkasan abad kaping 19 lan awal abad kaping 20, kita nemokake ide kelas kasebut paling dhuwur ing pikirane mayuta-yuta wong. Lan saben faktor sing beda-beda iki mbentuk prinsip politik dhasar saka salah sawijining partai, utamane ing Jerman. Faktor utama abad pertengahan diwakili dening Partai Pusat; gagasan dinasti dening mantan kelompok Konservatif; gagasan ekonomi digabungake karo gagasan republik dening partai demokratis; lan gagasan kelas dening kelompok Marxis. Ing oposisi kanggo kabeh kelompok sing ana ing Jerman, Gerakan Sosialis Nasional nyatakake faktor utama sing anyar, nanging lawas, yaiku - kehormatan nasional sing ideal.

Kabeh perjuangan ing patbelas taun pungkasan, nganti 1933, wis perang ing banner iki. Nanging, yen nganggep kekuwatan mistis, iki mung bisa ditindakake amarga bangsa gedhe, sing ngerti pakurmatan, wis ambruk, lan mung siji keputusan sing kudu ditindakake. Klompok politik lawas kudu ditoleransi minangka makili filosofi donya lawas, utawa filsafat politik anyar sing adhedhasar prinsip anyar kudu digawe minangka pondasi urip wong Jerman. Aku ora perlu nerangake yen gagasan Kehormatan Nasional dudu ide novel sing tiba-tiba muncul; tenan, wiwit wong Jerman ana, kabeh seni lan sastra revolved watara iku. "Hildebrand Epos", "Nibelungenlied" lan "Gudrun Saga" mbuktekaken iki, lan uga kabeh musik heroik Jerman. Kajaba iku, gagasan iki minangka oyod saka kode hukum "Hukum Saxon" Jerman lawas lan "Hukum Sipil" (Stadterecht) sing kanggo akeh wong dadi pondasi akeh faktor sing pungkasane ngasilake manunggal. Uga ora prelu aku negesake manawa apa sing dakkandhakake ing kene ora dimaksudake kanggo referensi, utawa kritik marang bangsa liya.

Tujuanku mung kanggo nerangake apa sing kedadeyan ing Jerman iki, lan nuduhake yen kita ora ngurusi siji saka pirang-pirang revolusi, nanging revolusi sing nemtokake.
Sajarah Jerman wis diwiwiti: revolusi sing ora diwiwiti kanthi tiba-tiba, nanging sawijining prinsip

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

bisa ditemokaké ing Perang Petani Jerman, ing enactments legal "Kutha Free" lawas, ing Frederic Agung, ing Pemimpin Perang Jerman Pembebasan 1813, lan ing pamikir gedhe ing titik balik saka abad kaping wolulas kanggo abad XIX.

Lan muga-muga aku diijini nyatakake ing kene, yen Nasionalisme Jerman sing kuat iki pancen ora dadi ancaman kanggo nasionalisme sing sah saka bangsa liya, nanging sebaliknya, Nasionalisme Jerman iki, sing, kanthi kaunggulan spiritual saka kabeh masalah liyane, mung bisa menehi jaminan kanggo keseimbangan sing dikarepake ing saindenging jagad. Negara Otoriter, adhedhasar Gerakan Sosialis Nasional saiki, ana ing posisi kanggo ngilangi propaganda budaya sing ora bisa ditrapake ing antarane wong-wong saka ras liya, uga ekspansi ekonomi sing ora ana hukum sing bisa nyebabake Bangsa Jerman saka konflik ekonomi nganti konflik politik karo negara liya.

Nasionalisme Jerman, "filsafat donya" adhedhasar ras lan lemah, dudu dogma sing ana hubungane karo universalitas; sanadyan premis utawa kesimpulane ora kalebu anggepan sing kudu pengaruh liyane lan mulane beda bangsa lan ras. Ing tangan liyane, kita mikir sing filsafat kita uga minangka bali menyang admiration reverent Alam lan hukum sawijining. "Filosofi-donya" Sosialis Nasional tegese kanggo kita kanthi sengaja nyingkirake bentuk-bentuk kauripan nasional sing ora nggatekake ciri-ciri saka macem-macem bangsa lan ras; a discarding sing doktrin budaya-ngelmu sing ngaku ditrapake kanggo kabeh bangsa padha; lan pungkasane kita katon minangka upaya kanggo nggayuh kesadaran sing luwih dhuwur lan ing wektu sing padha babagan kekuwatan nyopir ing wilayah sing padha. "Filosofi-donya" anyar kita, adoh saka ngremehake wong liya, minangka unsur penting kanggo ngurmati sejatine timbal balik antarane bangsa lan budaya.

Kanggo alasan iki, contone, Gerakan Sosialis Nasional ngurmati ras lan konstitusi statal sing beda banget, loro-lorone nduweni ciri khas dhewe. Ing rong negara gedhe ing Timur Jauh kita ndeleng struktur sing dibangun ing dhasare dhewe. Tumrap kita Jepang, sejarahe nganti pirang-pirang ewonan taun, nggumunake ekspresi religius, subordinasi marang panguwasa negara lan pengabdian kanggo kepentingan nasional. Bangsa Cina uga wis berkembang saka siji wangun "filsafat donya", ekonomi lan etika sosial, sing, sanajan katon rusak saiki, isih bisa urip maneh. Lan kita bakal nonton upaya iki kanggo ngatur maneh kanthi kapentingan lan penghormatan sing padha karo kabeh ambisi mulya saka bangsa liya.

Biasane, jaman ekspansi sing ora bisa dikendhaleni ing pirang-pirang negara ing ndonya nyebabake konflik lan nyatane yen sawise periode ekspansi ekonomi iki, ana periode kontraksi. Ing kene saben bangsa bakal nemokake wujud sejatine. Menawa perjuangan iki ana ing kabeh bangsa tanpa pangecualian dituduhake kanthi bentrokan kekerasan sing sifate sosial utawa filosofis donya ing saindenging jagad. Dheweke mbuktekake anane kekurangan iman sing meh universal lan nuduhake yen tumindake bangsa-bangsa pungkasane ora diatur dening ide sing wis ditemtokake, nanging sawetara sistem sing beda-beda berjuang kanggo supremasi tanpa njupuk keputusan sing langgeng.

Yen kita nerjemahake pratandha lan token politik kontemporer kanthi bener, misale jek perjuangan mental kabeh negara fokus ing kepinginan kanggo ngganti kabeh sistem sing nglakokake perang sing ora bisa ditemtokake dening sistem tartamtu, utawa sing anyar sing ngluwihi kabeh.

Jerman bisa uga nyedhiyakake siji conto ing perjuangan donya iki-lan ora mesthi

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

conto teladan - kanggo ngiyataken kamungkinan sing dadi-disebut pembangunan "nasib" ora dening sembarang cara bound kanggo mungkasi ing Komunisme, nanging sing tekad lair saka karakter kuwat bisa ngalahake mode outlived saka pikiran sing ora maneh ing tetep karo kahanan saiki. Plebisit gratis lan rahasia ing Saar wis nuduhake kabeh donya carane rumiyin konsepsi anyar urip wis permeated kabeh bangsa Jerman ing éwadéné kabeh sapunika ngelawan, kang diijini kanggo nindakake pengaruhe tanpa alangan. Kita dhewe, paling ora, yakin manawa sistem Jerman, amarga nyegah kepentingan politik utawa ekonomi pribadi saka entuk kekuwatan, mung bisa nemtokake watesan kanggo Reich Jerman sing penting kanggo kepentingan penting ora mung Jerman nanging uga negara liya.

Iki ndadekake iku bisa, kanggo pisanan ing pirang-pirang taun suwene, kanggo mbedakake antarane kapentingan pribadi, dadi padha ora tau dadi kuwat, lan kapentingan vital bangsa ing kabèh. Nanging, ing wektu sing padha, kita duwe kemungkinan kawicaksanan manca sing stabil, sing kita pikirake kaya ngono, mula kekuwatan alami sing ana gandhengane karo urip macem-macem negara ora bisa diarahake kanthi sewenang-wenang, nanging bakal mundur kanggo kepentingan negara-negara individu lan kanggo kolaborasi organik kabeh negara. Ing komplèks Kekuwatan Agung iki, negara-negara sing luwih cilik kanthi angka ora bisa dadi piranti egoisme sing sempit nanging unit sing dianugerahi hak sing padha ing aktivitas organik ing antarane Kuasa Agung. Muga-muga aku nambahake yen nalika ngomong babagan "bangsa cilik", aku mung nyebutake wilayah lan populasi lan ora pengin nyilikake pentinge intelektual lan budaya kanthi cara apa wae.

Mangkono "filsafat donya" Sosialis Nasional lan lair maneh saka ideal nasional menehi konsepsi anyar babagan ekonomi Negara lan nasional; kontrol negara anyar uga-diatur saka individu kang piyambak bisa gawé kamardikan nyata, ing kontras cetha kanggo nyalahi panggunaan dening individu kang, ing anané saka kontrol, kena pengaruh akeh lingkungan urip, poisoned lan ngrusak raos lan pikiran saka kabèh bangsa, kanggo kerugian ora saka koruptor nanging bangsa.

Panyiapan saka kasepakatan antarane macem-macem wangun urip, persetujuan antarane negara wewenang ngatur kabeh cabang saka kegiatan nasional lan negara liyane, lan antarane kelompok ("kompleks") saka negara kawangun lan unit liyane ditemtokake dening faktor politik, ras lan geografis - ing kontras karo unsur sembrono sing ditondoi dening abad XIX - kabeh iki minangka owah-owahan sing nemtokake saiki. Lan Sosialisme Nasional disiapake kanggo ngladeni tujuan kasebut kanggo kepentingan kabeh bangsa. Mangkono, kita nemokake yen "filsafat-dunia" anyar nduweni pengaruh sing nemtokake ing pamikiran politik lan pungkasane ing kegiatan politik ekonomi lan manca.

Kita pitados bilih anggit diajukake ing ringkesan singkat iki worth sinau nyedhaki saka amba saka aplikasi praktis lan efek sing bisa; ngelingi tembunge wong Jerman sing berjuang kanggo kebebasan seabad kepungkur: "Ngormati tanah air wong liya, nanging tresnani dhewe".

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Fasisme, Wanita lan Demokrasi dening Norah Elam

"Pengalaman nuduhake manawa ing kabeh negara saiki demokrasi bisa berkembang kanthi bebas, korupsi sing paling skandal ditampilake tanpa ana sing nganggep yen ana gunane kanggo ndhelikake · · rascalities.

- Georges Sorel, *Reflexions sur la Violence.*

TO wong sinis asli sing urip liwat perjuangan kanggo milih kanggo wanita saka 1906 nganti 1914, ora ana tontonan sing luwih nyimpang tinimbang penggemar pasca-perang sing obsesi sing dianggep minangka bebaya kanggo wanita enfranchised ing Inggris Fasis.

Solicitude sing ora disangka iki nemokake juara sing paling kuat ing papan sing ora mungkin, lan wong-wong sing sengit nglawan perjuangan pra-perang saiki wis nindakake pasuryan sing lengkap. Patron kita sing anyar ditemokake ora liya ing tekad yen wanita ora bakal ditolak apa-apa ing prinsip, sanajan ing praktik dheweke bakal ditolak akeh perkara sing penting kanggo eksistensi.

Kanggo wanita sing melu perang bersejarah kasebut, lan, babagan pemungutan suara mung minangka simbol, percaya yen kanthi pitulungan bisa uga ana jagad anyar lan luwih apik, patronase kaya iki ora nyenengake kaya generasi kepungkur. Dheweke mikir, lan karo sawetara sabdhoning, iku humbug sing wong-wong sing ing kabeh taun kesel ora tau ngangkat tangan kanggo bantuan dheweke, nanging ing nalisir padha biasane kanggo njlèntrèhaké dheweke minangka virago unsexed utawa spinster kuciwo, kudu ing jam sukses ngupaya kanggo eksploitasi jinis dheweke kanggo kapentingan sistem reaksioner lan dekaden. Effrontery kasebut mung bisa ditindakake amarga wong-wong sing nggunakake kabeh salah paham lan isih ora ngerti makna perjuangan kasebut, lan nganggep tuntutan kebebasan politik minangka kepinginan kanggo lisensi pribadi.

Wektu wis teka nalika prinsip-prinsip sing ndasari manifestasi sing luar biasa lan ditemtokake kanggo owah-owahan sing diatur, ora mung ing posisi wanita nanging ing sikap sing ditampa kanggo dheweke, kudu dicathet maneh.

Apa iku, banjur, sing underlaying hasrat aduk sing mindhah atiné ewu wanita, lan nuntun sirahe, ing taun badai? Iku ora, minangka akeh mbayangke, kepinginan ignoble saka kapentingan pribadi individu, utawa perjuangan atas jenenge wanita kanggo jinis dhewe piyambak. Kosok baline, saka para pamimpin nganti pangkat sing paling andhap asor lan dadi kapercayan dhasar, yen ing jagad sing dikuwasani dening lanang lan wadon lan ing sangisore sistem politik sing ngontrol nasibe wong loro, negara sing nutup pengaruh, sudut pandang lan bakat luwih saka setengah rakyate, bakal dadi cacat kanggo nggarap sistem pemerintahan sing paling apik. Yen wong dadi korban saka kahanan ekonomi semrawut, wanita nandhang sangsara karo wong-wong mau. Yen kahanan sosial ing ngendi wong nyeret eksistensi sing meh ora ana pengarep-arep ora bisa ditoleransi, padha uga kanggo wanita.

Delengen kutha-kutha gedhe ing tanahe, saka lor nganti kidul lan saka wetan tekan kulon, dheweke weruh kahanan omah sing disepakati wong lanang lan wadon minangka nistha kanggo peradaban modern; mirsani pasar tenaga kerja, padha gazed karo kuwatir ing momok saka insecurity sing hantu ing wage-earner lan kang gawan ing sistem lawas. Ing bidang politik, dheweke nyathet

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

sing, loro ing Ngarep lan kawicaksanan Manca, urusan padha dilakoni ing kuwi proses minangka kanggo serangan teror menyang jantung sapa sing peduli rumiyin kanggo Britain utawa temen maujud, decadence sing wis wiwit erosi marang kabeh pihak saka Negara. Wong-wong mau nuli njaluk supaya wong wadon kudu ditimbali kanthi cara sing padha karo wong lanang, supaya bisa menehi tangan sadurunge kasep.

Pemberontakan iki minangka tantangan kanggo antagonisme lawas lan telpon kanggo kerjasama ing badan perusahaan Negara.

Ing konsepsi kewarganegaraan praktis iki, perjuangan wanita meh padha karo filosofi anyar Fasisme. Pancen, Fascism minangka konsepsi logis, yen luwih gedhe, babagan masalah penting sing diangkat dening wanita militan saka generasi kepungkur. Uga ora titik resemblance mungkasi kene. Gerakan Wanita, kaya gerakan Fasis, ditindakake kanthi disiplin sing ketat, lan ngilangi kabeh kasetyan Partai; panyengkuyunge padha digambar saka saben kelas lan Partai. Iku mréntahaké kanggo wanita lali kapentingan pribadi; kanggo nglirwakake kaluwihan pribadi cilik lan hak istimewa saka sawetara sing dilindhungi kanggo entuk manfaat saka akeh; lan ngadeg bebarengan nglawan kesalahan lan ketidakadilan sing ana ing sistem sing mbebayani kanggo kesejahteraan balapan. Kaya gerakan Fasis, dheweke uga milih Pemimpin, lan sawise milih menehi panguwasa mutlak marang Pemimpin kasebut kanggo ngarahake kabijakan lan nasibe, nuduhake kesetiaan lan pengabdian sing ora tau ngluwihi sejarah negara iki. Kajaba iku, kaya gerakan Fasis maneh, ngadhepi brutal ing lurung-lurung; panyimpangan saka mungsuh; misapprehensions saka uga-dibuwang; lan dendam para politisi. Iku keno gething saka Pemerintah ana, lan pungkasanipun kasepen saka sel pakunjaran lan medeni dipakani meksa. Penutur sing ngadeg ing papan sing mbukak lan ing pojok-pojok dalan ditolak hak bebas wicara; iku juara adol sastra sing ngidoni lan reviled; deputations padha manhandled. Suffragettes dadi olahraga saka sembarang rowdy sing peduli kanggo njupuk hukum menyang tangane dhewe. Kanggo nggawe analogi luwih tepat, ora ana calumny sing ala banget lan ora ana pitenah sing dhasar kanggo nyetel babagan karakter moral para pemimpine, utawa tujuan lan tujuan para wanita sing duwe utang marang dheweke.

Mangkono kedadeyan yen wanita sing digandhengake ing asosiasi kasebut ora duwe ilusi babagan shibboleths politik lan partai, lan nalika tembung suci "Demokrasi" lan "Kebebasan Individu" umume ana ing lambe para penghina, dheweke eling yen perkara kasebut ditindakake ing sangisore Administrasi Liberal, lan dening para juara Partai sing nggawe sistem demokrasi dadi puncak kawicaksanan. Ing ngisor iki, dheweke diklasifikasikake karo kriminal, wong gila lan bocah-bocah. Padha ndhukung lan karo sawetara cogency, yen iki demokrasi banjur wanita wis sethitik ngarep-arep saka iku.

Pengalaman dheweke minangka penjahat saka sistem demokrasi ora ana apa-apa dibandhingake karo sing diadhepi, nalika dheweke nemokake warga negara sing diajeni ing sangisore perlindungan sing ragu. Dheweke wis entuk, bener, hak kanggo kamardikan individu kanggo papan sing ringkes sapisan saben limang taun, nanging nalika dheweke nglebokake salib fatal kasebut ing kertas surat suara lan nutup lawang bilik polling ing mburine, wiwit saiki dheweke ora duwe daya sadurunge mesin demokratis.

Sanadyan kita bakal dikandhani yen iki sing wis kita perang, refleksi sedhela bakal nuduhake yen iki dianggep minangka simbol. Women tau nggawe kesalahan fatal saka mbayangno sing amarga wong milih padha kudu free. Iki minangka tandha saka wanita sing ora cerdas saiki kanggo ngira yen wanita bebas amarga dheweke uga milih, utawa yen demokrasi bisa menehi apa wae kajaba eksploitasi sing ati-ati lan terorganisir saka wong lanang lan wadon sing nandhang sangsara.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Diwenehi voting ing basis winates ing nutup Perang, wanita uga diwenehi hak mlebu Parlemen, lan pemilihan ing pungkasan Autumn 1918 menehi wong kesempatan pisanan. Sistem Partai wis wiwit nuduhake pratandha pisanan saka bosok, lan dening hukum inexorable saka kaadilan retributive, Partai sing wis lair kanggo demokrasi ing Britain wis mundur lengkap sadurunge turunane ora matur nuwun. Nanging, wanita ing kawitan flush saka triumph sing nguripake menyang partai sing saiki ana minangka pemilih utawa calon calon.

Kapercayanku dhewe babagan politik Partai nggawe aku kepengin ngowahi arah iki, lan aku luwih seneng ngadeg minangka Independen, mudhun karo kabeh calon wanita liyane ing kesempatan iki, kajaba siji. Istiméwa ana Sinn Fein Countess Markievicz, sing sanadyan mungsuh kondhang lan diakui ing Britain, ketemu prakara sampurna prasaja ing sistem demokratis kanggo ngamanake pamilihan kanggo Parlemen negara kang dheweke wis kabuka gumunggung bakal numpes, disintegrate lan discredit. Dheweke, yen aku elinga bener, bali tanpa dilawan. Conto sabanjure meh ora luwih nyemangati, amarga wanita pisanan sing dipilih kanggo konstituensi Inggris yaiku warga negara Amerika sing ora duwe kredensial kanggo makili wanita Inggris ing Parlemen dhewe, kajaba dheweke wis nikah karo subyek Inggris sing ketemu dheweke dipeksa menyang Upper House nalika bapake mati. Detractors saka Gerakan Wanita, nuding karo kepuasan meh ora disguised kanggo denouement iki, lan padha ing pain kanggo terus munggah Lady iki minangka spesimen nuwun saka irresponsibility feminin. Dheweke ora kudu dadi pribadi, amarga dheweke ora luwih apik lan ora luwih ala tinimbang wanita liyane sing kapilih ing House of Commons Inggris, minangka asil saka usaha lan perjuangan para wanita militan. Kasunyatan sing nyenengake, sanajan ora ana sing bener, yen pemilihan wanita Partai sabanjure ing Westminster ora ndadekake siji-sijine prabédan kanggo lanang utawa wadon, lan sanajan akeh wanita sing bisa gabung ing jajaran wakil-wakil sing dipilih, pengaruhe ora bisa diabaikan ing nasib Inggris utawa Kekaisarane. Dheweke, kaya kanca-kancane, mung cogs ing roda Partai sistem demokrasi, mlaku menyang lobi ing retakan Partai Whip, ora duwe daya sadurunge Juggernaut mesin resmi sing terus maju, ngremukake kabeh inisiatif lan kamardikan sadurunge, lan nyuda saben wong sing duwe utang setya marang kabijakan lan langkah-langkah kasebut. Lan yen iki bener kanggo Parlemen-lan sapa sing bisa nolak? - iku malah luwih bener saka pamilih wanita. Dheweke uga, kejiret ing sistem inexorable iki, abdi veritable kanggo organisasi Partai dheweke.

Kanggo wong-wong sing nantang iki, pitakonan kudu dilebokake: Apa kekuwatan anggota wanita utawa pemilih wanita, miturut sistem saiki, kanggo ngowahi kabijakan apa wae saka pamrentah sing durung dipilih? Apa admirer paling antusias saka sistem saiki allege, sing wanita, ora preduli saka partai apa, padha wareg karo posisi ana negara iki? Apa dheweke gelem ndeleng kahanan ekonomi sing angka tenaga kerja wis tekan jumlah sing luar biasa antarane rong nganti telung yuta tetep ora owah? Apa dheweke kepenak karo tontonan wilayah-wilayah terlantar sing nyebabake keputusasaan ing atine saben wong sing urip? Apa dheweke ora peduli karo bosok kabupaten tetanèn lan kahanan industri tani lan ora peduli karo kahanan omah sing nggegirisi sing padha diremehake dening kabeh pihak?

Mbalik menyang bidang politik Imperial lan Manca, apa kudu dianggep manawa akeh wanita Inggris kepengin weruh disintegrasi Kekaisaran, utawa orientasi kebijakan manca saiki saka Pemerintah Nasional sing diduga, sing pakta lan prasetya ditindakake kanthi jeneng lan kanthi rahasia karo mungsuh sing diakoni ing negara iki, nalika ing wektu sing padha, kita ora mung nimbali pertahanan dhewe, nanging ora mung kanggo pertahanan dhewe, nanging uga kanggo pertahanan dhewe. yen perlu kanggo ngurmati komitmen kasebut? Apa kita pancen ngerti apa kita dadi

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

setya; apa kabijakan keamanan kolektif iki, utawa apa kekuwatan jahat sing ndhikte? "Demokrasi minangka tanah sing diimpi-impi dening para pemodal sing ora sopan" ujare Georges Sorel. Wis enfranchised wanita sembarang daya kanggo mriksa Ngarep utawa manca kabijakan dictated kanggo tujuan nggawe ngimpi sing kasunyatan urip? Elinga yen wektune kanggo mbayar tagihan, kita bakal didorong kaya wedhus menyang penyembelihan, tanpa daya sadurunge asil kabijakan kasebut. Apa regane sing diarani kebebasan yen ora bisa menehi kekuwatan kanggo ngowahi masalah sing penting iki?

Yen bener yen pemilih wanita rata-rata ora pengin apa-apa, kenapa, yen dheweke bebas miturut sistem demokrasi, dheweke ngidini dheweke? Yen dheweke duwe kamardikan iki, apa dheweke ora dosa kaping pindho lan kaping pindho amarga nandhang sangsara luwih saka siji jam? Iki minangka tes pratelan dheweke dadi tanggung jawab ing pamrentah negarane. Yen dheweke wis entuk kekuwatan lan kamardikan sing dibutuhake miturut sistem sing ana, tuduhan yen dheweke ora bisa dadi warga negara ing urusan negarane, lan nyatane ora pantes tanggung jawab.

Ora ana sing bener. Bebener bakal ditemokake ing kasunyatan manawa ora ana kamardikan kanggo wong lanang utawa wadon miturut sistem kuno saiki. Sing nggegirisi lanang lan wadon yaiku sistem Partai wis rusak, lan iki luwih katon wiwit menehi hak pilih wong diwasa ing demokrasi sing ora dikendhaleni. Ing saindenging jagad, dekadensi sing padha wis kedadeyan, kanthi wektu lan kahanan sing ora bisa dihindari, owah-owahan saka jagad mlarat menyang jagad sing ora ana watese ndadekake perencanaan sing teratur ora mung dibutuhake nanging penting kanggo eksistensi. Ing owah-owahan iki cara ing donya lawas wis lungse lan kudu menehi panggonan kanggo anyar. Yen wanita kudu pantes kanggo papan ing dewan bangsa, dheweke kudu ngadhepi minangka realis ing kahanan donya anyar sing nglumpuk ing sakubenge. Cepet utawa mengko padha kudu milih. Kaputusan kasebut penting banget, amarga bakal gumantung status wanita sajrone wektu sing cukup suwe. Mulane ora ana prakara sing entheng yen dheweke kudu nimbang kanthi seimbang babagan sejarah jagad iki.

Ana rong kursus sing mbukak kanggo wanita. Kaping pisanan, dheweke kudu berjuang karo sistem sing rusak ing jagad lawas, kanthi seneng dadi abdine para politisi profesional saka macem-macem partai sing dheweke gabung. Saka iki bisa dikandhakake yen dheweke wis menehi pacoban sing dawa lan setya, lan yen ing ngisor iki dheweke bisa nindakake owah-owahan praktis ing arah kebebasan sosial, politik utawa ekonomi, dheweke pancen gagal. Dheweke saiki kudu nimbang apa fault dumunung ing dhéwé utawa ing sistem sing isih clings. Ing sambungan iki, dheweke bakal nyathet yen pihak sing kapisah dhewe bakal ilang. Partai Liberal wis liwati ing wayah sore; Partai Konservatif ing disintegration cepet, lan kita ngerti marang jaminan saka Pimpinan dhewe, sing ora ana pangarep-arep kanggo ngranggeh kamardikan sawijining. Nasib sing padha nunggu Partai Sosialis, amarga uga kudu lelungan ing dalan sing padha, sing wis nyedhot rong partai liyane ing ngisor pasir Demokrasi Sosial.

Mulane dheweke kudu golek sistem sing luwih apik; siji maneh laras karo kahanan modern. Apa sing kudu ditindakake kanggo nggantosi bangunan sing nggegirisi?

Saben mahasiswa politik nyadari yen masalah saiki ana ing antarane Fasisme lan Komunisme. Supaya adoh minangka wanita Inggris ngangap, Komunisme ndadekake sethitik mréntahaké. Kanggo ora luwih, iku filosofi karusakan, lan negasi saka naluri alamiah wanita. Iki minangka antitesis saka saben prinsip lan praktik sing dianggep wanita lan dibutuhake.

Fasisme misale jek mung solusi. Wis ana ing saben prinsip sing cocog lan cocog karo jenius karakter Inggris. Nawakake kamardikan nyata lan kamardikan kanggo kabeh wong lan

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

wanita sing apik kanggo negara iki. Supaya ora ana salah pangerten, kita bakal nemtokake istilah-istilah iki sing asring digunakake, kanthi tembung sing ora ana wong demokrat sing bakal padu, amarga dijupuk saka rasul demokrasi sing ora disalahake, John Stuart Mill.

"Sawijining pungkasan," dheweke nulis, "kang manungsa dijamin individu utawa bebarengan ing interfering karo kamardikan saka tumindak sembarang nomer, iku pangayoman dhiri. Mung waé sing daya bisa rightfully dileksanakake liwat sembarang anggota masyarakat beradab marang karsane kanggo nyegah gawe piala kanggo wong liya. "

Iki minangka konsepsi Fasis babagan kamardikan individu, lan temenan minangka konsep yen wanita menehi kabeh kesempatan sing bisa ditindakake kanthi sah ing status mangsa minangka warga wanita. Prinsip-prinsip kasebut ora ana ing sistem liya. Kajaba iku, ing mesin Negara Korporat, Fasisme njamin wanita status sing padha karo wong lanang, amarga mung ana siji-sijine cara supaya bisa ngarahake lan ngontrol kahanan sing bakal ditindakake; Mangkono, Fascism mung bakal ngrampungake karya sing diwiwiti kanggo wong-wong mau dening wanita militan saka 1906 kanggo 1914. Kajaba iku, bakal ngluwari saka atmosfer vitiated korupsi gawan ing sistem Partai, lan kanggo pisanan bakal menehi kesempatan, liwat mesin saka Korporasi khusus dhewe, tackling karo sawetara pangarep-arep saka sukses pitakonan gedhe dhewe lan anak-anak sing dadi rapet kanggo masalah urip dhewe.

Ing lapangan ekonomi bakal njamin keamanan karo bayaran witjaksono kanggo karya witjaksono, sing balung langgeng saka pratelan kang wis nyewa jinis asunder karo asil nggegirisi kuwi kanggo industri.

Ing lingkungan sosial, mbusak kabeh alangan kelas, nalika ing politik, menehi kaadilan lan kesetaraan kanggo pisanan ing sajarah perjuangan Wanita.

Lan sing paling penting saka kabeh Fasisme teka kanggo njedhul ing salawas-lawase momok perang, kanthi ngilangi panyebab dhasar, sing ana lan ana ing Internasionalisme, instrumen sing digawe kanggo tujuan supaya "pembiayaan sing ora sopan" bisa njupuk kauntungan saka "tanah sing akeh" sing diarani "demokrasi" sing diimpi.

Supaya kabeh iki bisa ditindakake, Fasisme mbutuhake wanita sing padha karo wong lanang kudu menehi kerja sama sing disiplin ing welding bebarengan saka Negara sing diurutake, lan Fasisme kanthi bener bakal menehi tanggung jawab lan tugas kanggo makarya kanthi harmoni, ora kanggo kepentingan bagean utawa kelas, nanging kanggo kepentingan kabeh rakyate. Iku bakal nelpon marang wanita kaya marang wong, kanggo subordinated kabeh hak istimewa individu egois, sing kurang begja bisa ing pangayoman sing aman saka eksploitasi.

Iki Fasisme. Kabeh liyane iku fatamorgana. Apa bisa diarani wanita Inggris ora bisa munggah ing acara gedhe iki ing sajarah negarane? Wong-wong sing bakal njaluk dheweke nolak kesempatan iki minangka mungsuh ora mung wanita, nanging kabeh kemajuan lan peradaban. Wanita-wanita sing nandhang kasusahan perjuangan gedhe ing jaman sadurunge perang, paling ora entuk hak kanggo nantang wong-wong sing sepisan maneh bakal nguwasani wong-wong mau ing jaman biyen, lan ngubengi dheweke ing sistem sing nolak kabeh kesempatan kanggo nindakake bagean terhormat ing reorganisasi negarane. wanita Inggris wis tau gagal utawa faltered nalika Britain wis perlu saka wong-wong mau. Dheweke uga, karo wong-wong saka generasine, bakal ngunggahake panji-panji Fascism Inggris, lan ngunggahake panji-panji kasebut ing ndhuwur kerusuhan lan padudon sistem Partai, bakal nyepetake dina sing bakal ndeleng bangsane lair maneh. Ing jam kamenangan kasebut, dheweke bakal entuk hak bangga kanggo menehi penghormatan marang Inggris sing wis regenerasi lan Great Britain, lan pungkasane ngaso ing Damai, Keamanan lan Kemakmuran Rakyate.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Precious Acres

dening Jorian Jenks

THOSE sing bisa uga digodha kanggo nganggep yen Inggris ora duwe kabijakan tanah, dheweke ora duwe masalah tanah, bakal nimbang kanthi teliti fakta-fakta iki.

Kajaba Belgia lan Holland, Inggris minangka negara sing paling padhet pedunungé ing donya; lan amarga proporsi tanah sing ora subur (contone, gunung) luwih dhuwur ing pulo kasebut tinimbang ing Negara-negara Kurang, mula ora bisa dibantah manawa kita duwe lemah sing ngasilake panganan saben kepala populasi tinimbang negara liya.

Britain minangka siji-sijine negara sing duwe peradaban ing donya tanpa kabijakan konservasi, reklamasi lan perbaikan tanah. Ora ana pamrentah sing njupuk langkah apa wae kanggo mriksa kerugian taunan saka lahan pertanian, sing saiki luwih saka 2 yuta hektar, utawa 7% saka total, wiwit Perang Agung ditutup.

Britain unik ing proporsi dhuwur saka wong dheweke sing pegatan saka kabeh kontak karo tanah asli, lan ing babagan dhuwur saka stale, pangan wadi ing dietary nasional.
Para ilmuwan wiwit nemokake asil saka artificiality iki ing babagan malnutrisi, gangguan saraf lan kerusuhan sosial.

Pengamat manca bisa uga diapura yen kita nyoba nganggo gaya Inggris sing keblinger kanggo nggawe awake dhewe dadi subyek eksperimen sing mbebayani banget, yaiku, nemokake manawa urip nasional bisa dijaga kanthi sehat ing komunitas sing urbanisasi lan meh kabeh parasit, gumantung marang kabutuhan urip ing upaya lan karsane bangsa liya. Dheweke bisa uga nganggep manawa kahanan sing precarious wis dipeksa dening iklim kita sing ora apik utawa mlarat ing lemah kita. Lan sikape marang kita bakal dadi rasa welas asih tinimbang rasa kagum.

Sepira lara banget yen kudu ngakoni yen kahanan sing nguwatirake iki muncul saka siji sabab, lan mung siji sabab, yaiku ora nglirwakake prinsip-prinsip sing kapisan lan terus-terusan. Aja ana kesalahan babagan iki. Kita ora iklim inclement; ing nalisir, iku salah siji sing paling equable ing donya. Tanah kita dudu lemah sing ora apik; ing nalisir, iku, ing rata-rata, salah siji sing paling produktif ing donya. Nanging kita duwe, kanggo dosa-dosa kita, sistem politik kang nolak kanggo katon luwih saka Pemilu sabanjuré, kang bearded dening saben kapentingan vested karo kapak kanggo grind lan saben ekonomi misguided karo reputasi akademisi kanggo njaga.

Kesalahan sing paling gedhe kanggo nganggep yen wis dadi nasibe alam kita dadi produsen, operator lan bankir ing saindenging jagad lan kahanan kaya ngono nuduhake penghargaan bahan mentah lan panganan. Kanggo wektu sing cendhak, mesthi, hipotesis iki bisa diwarnai kanthi kasunyatan manawa sawetara kebetulan sing apik banget menehi kita wiwitan sing cukup kanggo negara-negara liya ing pangembangan layanan kasebut, sing saiki wis disiapake jagad kanggo mbayar meh kabeh rega. Nanging tekane universal nasionalisme industri lan finansial sing cepet lan cedhak wis ngilangi monopoli sementara kita lan ndadekake hipotesis kasebut ora mung ora bisa ditindakake nanging uga mbebayani. Suwe-suwe kita ngugemi, saya kurang bisa ngadhepi kanyatan urip modern. Saben gerakan menyang "pemulihan perdagangan internasional" sing ora bisa dibatalake nundha dina sing ora bisa dihindari nalika kita kudu ngadeg ing sikil dhewe lan njupuk saham dhewe.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

sumber daya.

Amarga iku sumber utama kabutuhan penting, pembangunan sing ati-ati lan madhangi minangka prasyarat kanggo kamakmuran nasional. Amarga minangka warisan nasional, budaya uga materi, nglestarekake minangka kewajiban nasional sing serius.

Perlu dieling-eling manawa nganti jaman saiki, kasunyatan kasebut umume diakoni, yen ora mesthi diinterpretasikake kanthi bener. Kepemilikan tanah dianakake kanggo menehi ora mung hak istimewa gedhe nanging tanggung jawab gedhe, sosial uga dhuwit. Kelas-kelas sing ngatur digambar meh mung saka kulawarga sing ndharat. Tetanèn diakoni minangka industri dhasar sing gedhé, lan kesejahteraané dadi wigati nasional.

Ora nganti aristokrasi ndharat sing mlarat diganti dening plutokrasi pemula lan umume asing sing metu saka keuangan semrawut ing periode Napoleon, sikap nasional menyang tanah ngalami kerusakan serius. Lan ora nganti kapitalisme ekspor Victorian wiwit nggambar penghasilan impor sing gedhe banget, tetanèn Inggris ora bisa maju karo pangembangan pabrik Inggris. Nanging yen doktrin ditetepake manawa bathi saka ibukutha sing diatur minangka ukuran kamakmuran nasional, tetanen sing ora terorganisir bisa nggoleki Westminster kanggo bantuan utawa kepemimpinan.

Dadi saiki sinau babagan deso Inggris meh sinau babagan peradaban sing wis punah.
Alur-alur jero sing ora nggawa roda nganti pirang-pirang generasi, pager sing ora katon wesi suwene sepuluh taun, tandha-tandha bajak kuna isih katon ing padang rumput sing kandel, lumbung lan pondokan ing saben tahap bosok, pasamuwan-pasamuwan sing dibangun kanggo jemaah kaping lima ukuran paroki saiki, pabrik banyu sing sepi lan kabeh wong sing kelangan pendhudhuk sing aktif: kabeh tugas.

Pancen, tanah sing luwih apik isih diolah, lan asring ditanduri kanthi apik, sanajan jumlah sing duwe kapentingan langsung nyuda saben taun. Lan ing kene ana wong sing nemoni para petualang sing gagah pertandhingan karo babi utawa unggas, woh utawa susu. Nanging liwat bagean gedhe saka deso ana hang blight saka tangan-kanggo-tutuk cara lair saka lack saka kapercayan lan ditulis ing nguciwakake pastures under-stocked karo sapi nondescript. Dadi apatis iku swasana sing malah boros lan unlovely incursions saka pembangun spekulatif ditampa kanthi meh ora tilak saka dendam kang desecration kuwi bakal aroused sawetara generasi kepungkur.

Iku penting kanggo éling ombone saka karusakan kang wis rampung kanggo aset nasional irreplaceable. Sacara teoritis, tanah ora bisa dirusak, kajaba, mesthi, dibuwang dening segara, proses sing bisa, kanthi cara, bisa dideleng ing sawetara titik ing garis pantai kita. Nanging sawetara perkara bisa kedadeyan sing bakal nyebabake ora ana gunane saka sudut pandang produksi panganan, lan iki minangka sudut pandang sing paling penting kanggo bangsa.

Kaping pisanan, lemah sing ditanduri, apa sing subur utawa suket, bisa cepet tenggelam ing kahanan sing ora ana sing ngasilake apa-apa, nanging mung sithik kanggo nyimpen sapi lan wedhus, lan malah dadi cendhak yen terwelu teka dhisik. Tambah ominous ing acreage bali minangka "grazings kasar" sak periode nalika wilayah farmed wis ajeg shrinking nuduhake cukup cetha apa wis njupuk Panggonan. Sebagéyan gedhé pangonan kita sing kasar, mesthi, pucuk gunung lan lemah. Nanging kabeh tambah anyar, lan luwih akeh liyane, kalebu tanah sing bisa ditindakake kanthi jinis sing bakal ditanduri ing negara Eropa liyane utawa malah Dominion kita dhewe, nanging ora bisa ditanduri ing kene amarga ora nglirwakake pejabat sing terus-terusan.

Politisi saka jinis Inskip kaya kita percaya yen tanah sing ditinggalake iki bisa digawa menyang ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

produksi ing darurat. Ketoke pengalaman disillusioning saka perang pungkasan wis ora mulang wong sing tanah ora bisa dumadakan kesusu kanggo produktivitas dening tickling karo sawetara traktor lan sawetara buruh unskilled. Reklamasi lahan minangka proyek trampil sing mbutuhake sawetara taun kerja sabar sadurunge asil bisa digayuh. Bisa banget migunani digabungake ing kabijakan pertanian jangka panjang; nanging minangka sarana kanggo ngasilake panganan ing kahanan darurat, praktis ora ana regane.

Kapindho, operasi bangunan, apa omah utawa industri, nggunakakake akeh tanah saben taun lan sterilize kanthi lengkap kaya sing digunakakake. Wiwit 1929 Inggris lan Wales piyambak wis ilang 421.000 hektar tanah pertanian, kang mung 159.000 hektar wis katon maneh minangka grazings kasar; meh kabeh sisa 262.000 hektar wis liwati menyang maw saka tukang, akeh tingkat lan subur tanah subur ing negara dhuwur saka budidoyo.

Perlu dielingi yen ilange lahan tetanen ora mandheg ing wilayah sing sejatine dikuwasani pabrik, omah lan kebon. Dalan lan papan rekreasi kudu disedhiyakake, lan mesthi ana, utamane ing wilayah sing mentas dikembangake, blok sampah gedhe. Kajaba iku, lahan pertanian ing pinggir wilayah sing dibangun utawa lahan pertanian sing wis ditabur, kanthi cara modern, kanthi omah sing terpencil, nandhang sangsara banget. Sparrows lan clurut teka ing ewu; gapura lan pager dirusak; asu kesasar harry ternak lan karusakan cilik mundhak enormously. Kanthi tekane transportasi dalan sing murah lan akibate pembangunan pinggiran kutha, wilayah kasebut kena pengaruh, sanajan isih bali minangka lahan pertanian, kudu nganti atusan ewu hektar.

Ora bisa uwal saka kesimpulan yen Inggris ngrusak warisan nasional nalika kedadeyan ing jagad iki dadi penting banget yen dheweke kudu ngreksa saben hektar. Wong-wong sing bisa nganggep iki minangka pernyataan alarmis dianjurake supaya sinau kanthi teliti karya Profesor RG Stapledon, *The Land; Saiki lan Sesuk.* Panguwasa nganggep manawa "hektar tetanèn kita suda kanthi cepet, lan suda mesthi kudu, lan, kajaba sawetara keputusan digawe babagan hektar minimal sing kudu ditahan kanggo produksi pangan lan tumindak sing cocog, ora luwih saka rong atus taun mula bisa ndeleng tanah pertanian Inggris suda dadi setengah."

Rong atus taun bisa uga dawa banget, nanging apa ana wong sing cukup kendel kanggo menehi saran yen anak-anak kita, apa maneh putu-putu kita, bakal bisa narik pasokan panganan tanpa watesan saka Amerika lan Antipoda? Apa kita pengin mudhun menyang sejarah minangka generasi sing nyirnakake properti nasional lan ninggalake keturunan kita ngadhepi masalah kelaparan dhasar? Victorian ekspor-kapitalisme wis bequeathed kita Area Distressed; kita kudu tanggung jawab kanggo pesawat anyar Area boroske?

Pertimbangan luwih saka aspek nutrisi lan ekonomi masalah tanah kita bakal mimpin kita menyang diskusi babagan akeh fungsi tetanèn minangka bagéan integral saka urip nasional.
Pramila kedah pisah supados ngrembag bab kabudayan ingkang sami wigatos.

Aspek iki, bener, wis entuk perhatian kanthi cara spasmodic lan siji-sisi ing gerakan perencanaan kutha. Nanging jeneng gerakan iki nuduhake watesan. Komunitas sing wis diwanti-wanti nglalekake pentinge tetanèn lan nganggep pasokan panganan sing diimpor minangka fenomena alam, mula nganggep deso minangka tambahan kanggo kutha-kutha, minangka taman umum sing dimuliakake. Ana, tenan, bebaya gedhe sing deso Inggris bisa dadi karakter-kurang "ruang terbuka" ing cara sing padha irisan ageng saka Home Counties wis dadi featureless taman pinggiran kutha.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kekarepan bawaan saka wong urban kanggo uwal saka atmosfer rame lan kontaminasi ing kutha-kuthane ora bisa nuwuhake simpati. Wong-wong iki bakal seneng-seneng ngentekake setengah dina Minggu nguntal asap bensin ing dalan utama sing macet supaya bisa ngentekake setengah liyane ing hawa seger, pancen penting banget. Sayange, akeh sing katon ora bisa nyekel wohe perusahaan tanpa rusak.

Kanggone padesan ora bisa nindakake fungsi budayane yen ora diijini nglestarekake watake dhewe, lan watak iku ora bisa dipisahake saka fungsi material utawa tetanen. Kutha ora bisa uwal saka kutha, yen njupuk kutha karo iku, luwih saka intelektual bisa menehi preian pikirane, yen dheweke njupuk argumentasi karo dheweke ing negarane mlaku. Pandangan saka desa pinggiran kutha dening wong-wong sing wis teka kanggo "manggon ing negara" iku minangka pathetic minangka pathesis minangka pandeleng saka kelompok intelektual striking bebarengan ing spate lengkap omong-omongan nalika watara sepuluh ewu aktivitas luwih menarik lan penting saka dhewe. Kaya sing dicritakake petani durung suwe, "Aku ora mikir yen dheweke mlaku-mlaku ngliwati sawahku. Aku ora kepikiran ngleksanani asu-asu sing bodho kanthi biaya. Aku malah ora kepikiran supaya bisa mbukak gerbang sing bisa dibukak dening bocah. Nanging nalika aku mikir yen dheweke wis mlaku liwat rong mil saka tanah pertanian sing apik lan ora nate mikir babagan apa sing kedadeyan. "

Apa sing bisa diarani sikap "taman umum" nemokake ekspresi kanthi cara sing luwih serius tinimbang ora peduli karo kegiatan pedesaan. Kayadene landak mikir yen ora ana salahe mbuwang watu ing bebek nalika penjaga ora katon, mula uga ana ewonan wong diwasa sing duwe pendidikan sing ora weruh cilaka ing pelanggaran cilik nalika ora ana kemungkinan deteksi. Lan efek kumulatif saka pelanggaran cilik nggawe kahanan sing ora nyenengake ing kabupaten sing disenengi para escapists kutha.

Ing Jerman wit woh ditandur ing pager pinggir dalan lan tanah ditanem ing pinggiran logam. Ing Inggris, tata cara sing kaya mengkono iku ora bisa ditindakake, amarga wit-witan bakal dicopot dening partai penyerbu sing diatur lan tandurane diidak-idak nganti ambane ranté. Wong Inggris ora mesthi kurang jujur utawa luwih ngrusak tinimbang wong Jerman; dheweke wis mung wis de-ruralized kanggo kuwi ombone sing raos nilai lan kode prilaku moral mandhek karo lamp-posting pungkasan. Wong-wong sing bakal cingak ing idea saka filching potlot Penny saka toko-counter ora bakal weruh apa-apa laku jina ing break liwat setengah rolas pager kanggo nyolong jamur.

Ing deso wis dadi akeh nyata kasugihan kanggo menehi pengunjung sing cara ketok kanggo ngatasi saiki deplorable cenderung kanggo nuduhake wong ngendi kasugihan iki dumunung. Malah saiki ana akeh sing bisa lan appreciate balm marasake awakmu, saka kasepen, comfort kasukman tentrem lan keamanan, nyerep kapentingan saka kothak tansah ganti lan alas; nanging kabeh iku sithik banget.
Ora ana wong sing gelem ngrusak utawa ngrusak apa sing dirasakake kepentingan pribadi, lan langkah pertama kanggo njaga deso yaiku drive nasional kanggo pangembangan apa sing diarani Profesor Stapledon "mindedness deso".

Pamrentahan Fasis mesthine kudu ngadhepi masalah tanah kanthi sakabehe, amarga tanah kasebut minangka salah sawijining dhasar sing dibangun konsepsi babagan bangsa sing urip. Pancen, kabijakan pangembangan pertanian bakal nggawe masalah sing penting kanthi ngrangsang kegiatan spekulatif ing pasar estate, lan kegiatan iki kudu ditangani kanthi serius sadurunge kabijakan pertanian bisa dikembangake kanthi lengkap.

Sikap Fasis marang tanah bisa diterangake ing sawetara ukara.

Tanah kudu ora dianggep maneh minangka komoditas spekulatif. Nilai kasebut kudu ditaksir kanthi adil, lan kabeh kenaikan kudu dibagi karo sing wis mbantu nggawe, kalebu

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

negara.

Pemanfaatan lahan kudu dadi subyek perencanaan nasional jangka panjang sing ati-ati. Sabisa-bisa, aktivitas bangunan kudu diwatesi ing wilayah sing nduweni nilai tetanèn.

Kepemilikan tanah kudu disebarake sabisane, obyek kasebut minangka akeh kepemilikan kulawarga sing cilik lan aman. Nanging, uga bakal duwe tanggung jawab, lan wong-wong sing nyalahi panggunaan tanahe bakal dianggep minangka mungsuh sosial.

Akses umum menyang tanah kudu ditingkatake kanthi ekstensi lan definisi sing luwih apik babagan jalur lapangan, kemah lan halte pinggir dalan. Ing wektu sing padha, hukum pelanggaran kudu direvisi lan masyarakat pedesaan diwenehi perlindungan sing luwih apik saka gangguan lan karusakan. Bisa uga perlu kanggo nggawe korps sipir.

Perang kudu ditindakake marang hama kayata terwelu, rooks lan pigeons; lan nalika ora ana diskriminasi marang lapangan- olahraga , olahraga kuwi kudu ora diijini ngganggu salah siji aktivitas tetanèn utawa rekreasi.

Masyarakat kudu dididik supaya bisa ngormati lan ngormati desa lan nduweni minat sing cerdas ing kegiatane.

We are ora minangka lomba akeh diwenehi sentimentalizing bab tanah. Kita nggunakake tembung Motherland nanging jarang, Fatherland ora tau. A abad saka Liberalisme *laissez-faire* lan Konservatisme financial wis dikembangaké sikap komersial short-sighted menyang lemah kita.

Nanging Inggris impen kita, perwujudan fisik semangat nasional kita, dudu Inggris ing lurung-lurung lan pabrik-pabrik utawa malah taman-taman lan bangunan umum, nanging Inggris saka lembah-lembah sing esem lan dataran tinggi, saka sawah lan omah-omah sing apik. Kutha iku sawijining kutha ing saindenging jagad; lan kutha-kutha ing donya saben taun ngarahake standarisasi. Nanging ing deso Inggris khusus kita dhewe, ora bisa dipisahake saka karakter nasional kita. Kita kudu ngreksa kanthi cemburu, ora ing atmosfer kaya museum ing Stratford-on-Avon nanging kanthi produktivitas alami.

Sawetara kita luwih saka sawetara generasi dibusak saka lemah. A pendidikan maneh sethitik dening Press lan radio bakal nggawe kita negara maneh, paling ing wektu luang kita: dudu pendhidhikan saka guru sekolah profesional, kang "pertanian" kasusun saka ilmu dhasar migunani nanging rodo surem, nanging pendidikan sing bakal ngirim kita metu menyang dalan lan lapangan-paths karo mbukak mata lan inquiring pikiran. Pambuka kanggo sejarah lan urip saben dina ing deso ora mung bakal nyengkuyung warga kutha kanggo ngapresiasi masalah pertanian, nanging uga nandur modal ing deso kanthi narik minat. Pikiran deso sing cerdas bisa dadi penawar sing paling apik kanggo stres urip ing kutha, amarga Ibu Pertiwi bisa menehi panglipur kanggo jiwa lan raga.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Hitler's Berchtesgaden an Idyll of New Germany dening Joan Morgan

EVEN yen sampeyan ngerti Bavaria uga, lan malah yen sampeyan metokake ing atine sing Wittelbachs karo kabeh Bavaria lan Führer karo kabeh Jerman kanggo milih saka ngangkat ing Berchtesgaden kanggo omah-omahé panas, boten cukup nyiapake sampeyan Panggonan iki contrives dadi ing siji lan ing wektu sing padha loro jantung Bavaria lawas lan nyawa saka Jerman anyar. Kabeh sing sampeyan impen babagan Bavaria ing dongeng sing paling apik lan Sosialisme Nasional sing paling apik dikompres ing kutha pasar sing dikunci gunung iki sing nduwe populasi sing padha karo blok flat paling anyar ing London.

Sawise sepur metu saka Bad Reichenhall, iku mlaku luwih jero lan luwih jero menyang gunung nganti sampeyan rumangsa bakal ngubengi sampeyan nalika sampeyan ngubengi lembah sing jero sing minangka wedge Jerman sing didorong menyang Austria. (Sampeyan bisa, lan rada nyenengake, mlaku menyang Austria ing salah siji saka telung arah.)

Kesan pisanan yaiku gerakan. Kabeh wong saka rong taun munggah ing driji sikil ing jinis pangarep-arep. Apa iki amarga dhuwur, semangat dhuwur Bavarian utawa kasunyatan sing Führer bisa drive liwat ing sembarang wayahe, Aku wis tau ditemokaké; kasunyatan tetep hawa tingles karo vitalitas.

Ing kene, ing setelan komedi musik sing nyenengake, Sosialisme Nasional katon nyenengake banget. Kajaba ing rapat-rapat sok-sok, kang prasaja lan strangely inspirasi, sampeyan ora dadi weruh saka serius mistis jero kabeh; immensity saka tugas rampung lan tugas ahead.

Sampeyan rumangsa yen SS kanthi seragam sing menarik, kontak karo Führer, lan urip sehat ing lingkungan sing apik banget minangka pendhudhukan sing nyenengake, lan SS pancen minangka organisasi sing apik banget, mbukak kanggo kabeh umur lan kelas kanthi dhasar patriotisme.

Ing kene, luwih saka ing ngendi wae ing Jerman, sampeyan ndeleng carane saben wong saka anggota SS paling tuwa nganti bocah paling enom sing adol lencana Winter Relief duwe saham ing negara kasebut; ora ana sing nandhang sangsara sing ngrusak jiwa amarga rumangsa ora dikarepake. Saben prestasi minangka prestasi; saben mundur dhewe. Sampeyan ngerti carane Sosialisme Nasional, ing mulihake pangarep-arep, revitalizing iman ing mangsa negara, wis menehi wong soko kanggo manggon kanggo.

Ing urip abad-lawas panggonan dadi ing minangka tansah, plus Sosialisme Nasional; lan mulane, urip ing Berchtesgaden nuduhake non-stop. Nalika sandiworo tiba ing siji tumindak, munggah liyane. Sampeyan krungu hum monotoned liwat jendhela stream Panjenengan satus wanita petani ing sugih nasional karo jas rajutan ireng-ijo-abang sethitik padha disebut Berchtesgadners. Karo wong-wong mau ana imam, lan padha obah alon, chanting, karo mripat downcast. Mengko sampeyan krungu swara nyaring saka BDM enom (bocah-bocah wadon Hitler) mlaku bebarengan karo jas coklat cendhak, utawa pasukan Hitler Jugend, lanang viril ageng nggawa spanduk. Ing udhara tansah ana lagu marching.

Nalika kabeh gagal, dheweke duwe pengeboran geni. Satus petugas pemadam kebakaran (utawa siji nganti saben telung puluh pedunung) nganggo tunik, helm lan plus papat nindakake kanthi wani ing ngarep jendela sampeyan. Nanging dina Minggu iku dina. Ing Markt Platz, sing dadi puncak kutha, para petani ngumpul; wong, vying karo saben liyane ing immensity saka sikat ing kupluk ijo sing, ing sisih siji sumbering ******ebook converter DEMO Watermarks**********

Machine Translated by Google

karo singa Bavarian sawijining, ing liyane wanita karo topi ireng flat perched ing coronet saka anyaman. Ing sepuluh padha adjourn kanggo bir lan sosis-in-sup kanggo Neuhaus (sing cilik sadulur saka Hofbrauhaus) karo bir-Taman ing sangisore wit chestnut, ngendi padha Air sprei ing pager Wittelsbach Schloss, *bierstube* karo gemütlichkeit unsurpassed sawijining, ngendi Pemimpin Partai rubers; pusat vital kutha vital.

Grand Hotel, cukup gedhe kanggo sapa wae. The Kurhaus karo orkestra banget lan pemain ngunjungi saka Munich. The Peasant Theatre, kanthi kepinteran kasar lan musik sing menarik. Ana panggonan tari; Hofschaffer karo atmosfer intim sawijining, lantai kanthong-handkerchief dikempalken ngluwihi impen saka London *maitre de hotel,* lan Kur Cafe, ngendi kiat, lanang elegan saka SS Bodyguard nari ing apa biyen villa Royal House of Bavaria. Ana seniman, Fritz Richter karo woodcuts inspirasi aneh, lan salah siji saka pelukis malang kelas kapisan saka sekolah Alpine modern.

Kanggo metu menyang mbukak: pisanan, ana omah Führer, ing ndhuwur donya, karo tembok kaca katon metu ing prosesi gunung, perched ing situs precipious sing katon ing mburi. Omah iki ndominasi lembah minangka Führer ndominasi kutha.

Ana Konigsee, tlaga Alpine sing paling apik, ijo paling jero karo gunung-gunung sing ana ing kabeh sisih. Ana Zauberwald, kayu ajaib, ing ngendi aliran saka Hintersee mlayu liwat watu-watu sing ijo.

Ana tambang uyah ing ngendi (ing negara seragam iki) sampeyan nganggo tunik ireng lan putih plus papat (sing ora kaya *apik* lan dadi kaya sing dikandhakake) lan toboggan mudhun menyang tlaga lemah kanthi kalung lampu lan swastika ing mburine. Ana Schloss Platz kanthi peringatan perang.

Ana Meadows Alpine karo kasuksesan alam saka rencana werna, jambon seminggu, biru lan kuning sabanjuré, kang bakal drive kanggo gangguan enrious ing florists saka London, Paris lan New York.

Ana alas, seragam, mlaku lurus lan kuwat nganti garis salju. Gunung-gunung; apik banget Watzmann, kaloro paling dhuwur ing Jerman; Goll surem lan nggronjal, Untersberg legenda-Angker. Kanggo stout ati ana floodlit es-bolongan, enem ewu kaki munggah nang Untersberg, lan uga ana Almbach Klamm, roaring, gorge nggumunke, ngendi sampeyan koyone mudhun adoh luwih saka sampeyan munggah, kang ends mung nalika wis diwenehi munggah pangarep-arep lan rawuh ing judhul "Emosional Experience" lan ora "Scenery".

Ing Tanah Berchtesgadener, sampeyan padha salam karo "Grass Gott" lan "Heil Hitler!" Ora wonder, Greetings kanggo Gusti Allah wis digawe apa-apa minangka apik banget lan Salam Hitler kanggo wis disimpen kanggo wong sing tresna iku luwih saka urip.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Federasi Donya Nordic dening

Vidkun Quisling

PEMIMPIN SAMLING NASJONAL NORWEGIA

AN donya lawas tiba, anyar lagi lair. Bebarengan karo rapat umum kaping telu ing Stavanger taun kepungkur, Kongres Dunia Komunis Internasional kaping pitu dibukak ing mantan "klub bangsawan" ing Moskow, sawise periode interim pitung taun wiwit kongres donya pungkasan ing 1928.

Kongres kasebut dumadi saka 25 Juli nganti 21 Agustus. Tujuan utamane yaiku kanggo nyemak apa sing ditindakake dening konspirasi Marxis internasional Yahudi sajrone pitung taun ing njero lan njaba Rusia Soviet babagan eksekusi program Stalin kanggo Bolshevizing donya, sing wis dadi topik diskusi ing kongres donya sadurunge.

Kapindho, ngonfirmasi taktik program kanggo numpes pasukan perlawanan nasional lan mateni geni revolusi dunia Komunis. Emphasis khusus ditrapake ing taktik sing diarani front united and popular, sing kita weruh berkembang ing Prancis, Spanyol, Belgia lan liya-liyane. Kita uga kenal karo kene ing Norwegia ing "perjanjian krisis" karo partai petani lan ing taktik kamuflase anyar Partai Buruh liwat adopsi saka borjuis lan penyamaran nasional. Prakara liyane sing langsung ndemek negara kita, yaiku, partisipasi Rusia Soviet ing Liga Bangsa-Bangsa, uga minangka gejala taktik ngarep populer sing wis suwe digabung ing program Komintem.

Taun iki, nalika kita saka Nasjonal Samling ketemu bebarengan kanggo rapat umum taunan kita, kita ndeleng ing nimbali kongres donya liyane.

Wektu iki para pemegang saham saka keprihatinan bangkrut Liga Bangsa-Bangsa nganakake Rapat Umum Khusus kanggo ngrembug babagan likuidasi usaha utawa rekonstruksi sing bisa ditindakake ing musim gugur, nalika majelis nganakake rapat taunan biasa.

Aku sebutno acara iki, kang wis kedaden bebarengan karo loro rapat umum nasional pungkasan kita, ora mung ing akun wigati banget, nanging amarga iku nggambarake banget nyata kahanan politik manca sing ngadhepi kita dina.

Ing sisih siji kita duwe Bolshevism donya aktif, kang, saka sudut pandang sajarah, mung gejala nguwatirake liwat donya lawas, lan gaweyan terus-terusan saka kakuwasan serem kanggo meksa évolusi donya menyang cara dhewe saka karusakan, yaiku, menyang republik materialis universal ing diktator Yahudi.

Ing sisih liya, kita nemokake upaya tanpa tujuan ing jagad lawas kanggo ngrampungake panjaluk sing penting ing jaman saiki, panjaluk perdamaian lan kerjasama ing antarane bangsa. Kabeh urusan iki frustasi amarga benturan kepentingan individu, kaya kolaborasi nasional internal sing dikarepake kahanan kasebut dirusak dening perang kelas lan konflik partai sing egois. Proses disintegrasi iki diiringi kerusuhan lan krisis, perang lan konflik sipil.

Kekuwatan internasionalis campur tangan lan kabeh keprihatinan kasebut alon-alon dadi Marxisme lan karusakan kanthi cara sing padha karo negara borjuis-liberal sing mboko sithik dikonsumsi, dening ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

Marxisme, kaya sing kita deleng kanthi cetha ing negara kita. Ing tengah-tengah kabeh iki, saham manungsa sing isih enom ngetokake tunas seger; gerakan nasional renaissance lan manunggal heralding jaman anyar, nggawa ing negara anyar lan tatanan donya anyar. Tatanan anyar uga ditindakake ing negara iki.

SANKSI LAN LIGA Ambruk

Kasunyatan liyane sing penting yaiku runtuhe lembaga kapitalis parlementer borjuis, Liga Bangsa-Bangsa, ora mung amarga ora sehat lan kegiatan Marxisme ing ngisor lemah utawa kesalahan dhasar lan formal ing organisasi Liga.

Wis dirusak dening Italia Fasis, salah sawijining wakil saka komunitas sing diatur ing jaman anyar. Senadyan sèket negara sanctionist lan oposisi saka kabèh donya demokratis lan Marxis, lan pendapat donya sing mobilized marang Fasisme lan Italia, persatuan nasional mbuktekaken dadi pasukan paling kuat.

Tanpa ana cara apa wae sing ngenali dhewe karo Fasisme Italia utawa kapentingan Italia, para pamimpin Nasjonal Samling, wiwit wiwitan, njupuk sudut pandang sing jelas lan pasti marang konflik Ethiopia. Dheweke wis ngadeg kanggo netralitas Norwegia lan nglawan partisipasi dheweke ing sanksi sing diarani.

Ing babagan iki, kita mung dipengaruhi dening pertimbangan kanggo kepentingan negara kita. Nanging, aku yakin manawa pendapat umum ing kene, kaya ing pirang-pirang papan liyane, dadi korban propaganda sing sejatine menehi kepentingan liyane tinimbang cita-cita luhur sing diwujudake.

Gerakan kita, Nanging, ora njupuk sisih. Kita nuntut netralitas Norwegia, lan nuduhake kepura-puraan lan tanpa tujuan saka kabeh game sanksi. Kita bisa ngomong dina iki yen kita ngadili kahanan kanthi bener.

Saka sudut pandang militer, kita bener. Senadyan panemu umum, kita ngormati kanthi bener babagan pentinge bahan perang modern uga kekuwatan perlawanan Ethiopia lan Inggris, lan paling ora kekuwatan moral lan materi sing digawe ing wong sing diorganisir kanggo upaya bersatu ing dhasar sejarah lan nasional.

Secara politis uga kita ngadili kanthi bener. Ora ana guna lan salah etung serius saka kabijakan sanksi saiki wis katon. Deleng ing discomfiture tragis Inggris kuwoso ing akun kawicaksanan Liga short-sighted sawijining; iku kekalahan moral lan praktis sing paling gedhe sing dialami Kakaisaran Inggris wiwit ilang Amerika.

Rusia Soviet, anggota Liga Bangsa-Bangsa sing anyar lan luar biasa, weruh ing kawicaksanan sanksi kamungkinan kanggo njupuk padu pisanan karo Mussolini lan banjur karo Hitler, nanging nalika petungan wiwit miscarry wong Yahudi Bolshevik wily pensiun quietly menyang latar mburi lan, njupuk metu saka scot free piyambak, ninggalake Pemerintah Inggris kanggo nanggung nyalahke lan nandhang nistha.

KEBIJAKAN NASIONALIS DAN KERJASAMA INTERNASIONAL

Kanggo pisanan wiwit perang donya Norwegia kudu ngadhepi kasunyatan hard nyata ing kawicaksanan manca, kang nggawe angel banget kanggo nindakake ing politik paroki biasanipun.

Ing sambungan iki, aku pengin nandheske kasunyatan sing sedhih disepelekake ing negara iki:

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

yaiku uripe rakyat didominasi kebijakan luar negeri dudu politik omah.
Ing jejere "karep-urip" negara dhewe, kahanan internal lan strukture didominasi dening kahanan ekonomi lan kekuwatan internasional. Kahanan kasebut digawe dening kabutuhan primitif lan peremptory saka bangsa lan negara, kanthi perjuangan kanggo eksistensi lan papan kanggo manggon. Nanging pengaruh negara ing politik manca tansah cocog karo tingkat pangembangan kekuatan internal.

Mangkono kabutuhan swadaya ing kasus perang lan, ing ndhuwur kabeh, remaking struktur ekonomi donya mung meksa masyarakat kanggo ngatur dhewe ing basis ekonomi minangka negara Buruh nasional. Kahanan sing diowahi ing saindenging jagad meksa saben negara kanggo ngatasi tanggane minangka unit ekonomi sing terorganisir kanthi lengkap lan bisa ngontrol kabeh sumber daya lan kekuwatane supaya bisa digunakake kanthi cara sing paling apik. Nganti saiki, krisis saiki utamane minangka krisis penyesuaian maneh ing produksi lan perdagangan donya.

Nanging, ora ana oposisi sing ana ing antarane panjaluk umur kanggo unit nasional ekonomi sing bersatu lan kuwat lan panjaluk kerjasama internasional sing wis direncanakake, sing didorong maju kanthi kekuwatan sing ora bisa ditolak dening panyebab ekonomi uga kanthi pertimbangan njaga perdamaian.

Iku mung tatanan saka kapribaden nasional diatur kuwi sing bakal nggawa jujur
lan kerjasama internasional sing efektif, bebas saka parsial utawa penindasan.

LORO KAMPUN MUSUH ING EROPAH LAN ING DUNIA

Kahanan iku ing donya lan utamané ing Eropah loro kemah musuhan lagi kawangun ing cara sing padha sadurunge perang donya. Sovyèt Rusia, Prancis lan Cekoslowakia, sing didhukung dening wong Yahudi internasional, sing ngusulake perang nglawan Jerman Sosialis Nasional, saiki wis nglawan negara kasebut lan ngupaya ngubengi Jerman, kanthi politik lan militer.

Ing kahanan kasebut, posisi Norwegia katon banget, dumunung ing persimpangan Rusia, Jerman lan Inggris lan kanthi kabijakan internal wis ana ing kekuwatan Marxis.

Rusia, wiwit dadi kekuwatan Eropa sing gedhe karo kepentingan Asia, wis dadi kekuwatan Asia sing gedhe karo kepentingan Eropa, utamane menyang Atlantik. Nanging, ing ndhuwur kabeh, iku basis saka revolusi donya.

Bolshevisme Donya nyoba ngowahi Norwegia, lan Skandinavia sacara sakabèhané, dadi sayap tengen ing ngarep serangan Eropah marang Jerman lan Inggris. Rencana iki ngemot kemungkinan jahat kanggo negara kita. Yen ana konflik antarane Jerman lan Rusia Soviet, kabeh pandangan Partai Buruh bakal mimpin Norwegia kanggo njupuk sisih Bolshevik ing oposisi Jerman, lan iki bakal bertentangan karo janji netralitas kita.

Tranmal, diktator Partai Buruh sing ora tanggung jawab, bubar ngomong kanthi jelas babagan arah iki. Anggere Norwegia lan Rusia Soviet dadi anggota Liga Bangsa-Bangsa saiki lan Jerman ora, katon yen kita kaancam kanthi serius karo perang ing arah iki, amarga kita kudu ngidini Tentara Abang lan Angkatan Udara transit bebas liwat negara kasebut yen ana konflik Jerman-Rusia.

Ing kawontênan ing Eropah sapunika ugi wontên kabêgjan manawi Jêrman tuwin Inggris badhe pêrang. Iki bisa kelakon, contone, ing connexion karo konflik antarane Jerman lan

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

aliansi telu Prancis, Cekoslowakia lan Rusia Soviet, Cekoslowakia dadi titik sing meh luwih sensitif tinimbang Austria. Yen Prancis banjur bakal perang nglawan Jerman bakal menehi Inggris kanthi alesan kanggo perang, sing saiki luwih mesthi tinimbang sadurunge pangembangan penerbangan sing gedhe banget.

Perang kaya mengkono antarane Inggris lan Jerman iku kamungkinan catastrophic kanggo Norwegia, kanggo wiwit perang donya kabèh kahanan saiki babar blas diganti.

Liwat Liga Bangsa-Bangsa minangka instrumen kabijakan donya Inggris, kita kudu dipeksa langsung menyang perang lan, sanajan Liga Bangsa-Bangsa ambruk, kita kudu, miturut panguwasa kaya Lord Lloyd, mesthi bakal kena pamboman paukuman yen, kaya sing kedadeyan ing perang donya, kita ngidini armada dagang kita nggawa barang-barang kanggo Inggris, sing saiki bakal ditindakake dening dheweke.

Partai Buruh Norwegia - Partai Pemerintah - aktif nulungi kabijakan iki kanggo Jerman. Yen Norwegia setuju karo iki, tegese kita ora bisa ditarik langsung menyang kabijakan perang iki nglawan kekarepan paling ora 99 persen, wong Norwegia. Norwegia ora bisa lan ora bakal mlaku kajaba kebebasan lan wates kita dhewe ana ing bebaya.

tentrem karo Inggris lan Jerman

Aku wis negesake manawa perdamaian antarane Jerman lan Inggris minangka kabutuhan penting kanggo negara kita dhewe. Sing kudu kita, ing ndhuwur kabeh, nyegah, iku Jerman lan Inggris kudu ing sisih ngelawan ing perang anyar. Kanggo kita iki bakal fatal; tenan, iku bakal ateges karusakan. Mulane, iku gumantung ing kita kanggo nindakake kabeh ing daya kita kanggo nggawe tentrem lan pangerten antarane loro negara iki sing, kaya awake dhewe, saka Nordic keturunan lan wawasan. Sanadyan kita ora bisa nindakake perkara gedhe ing babagan iki lan kudu ngati-ati supaya ora campur tangan ing urusan negara liya, mesthine kudu dadi tugas langsung kita kanthi cara mung kanggo nglawan wong-wong sing nyoba ngganggu para sadulur kita iki, biasane kanthi alasan palsu lan ora jujur.

We ngerti kakuwasan kanggo kapentingan sing tenan iki efforts . Salah sijine yaiku Bolshevisme donya. Kanggo makarya kanggo perdamaian lan konsiliasi antarane Jerman lan Inggris kudu dadi tujuan kita kanggo kabijakan luar negeri Norwegia tanpa nimbang kepentingan partai. Ing tingkat paling dhuwur, kapentingan Norwegia njaluk iki. Siji-sijine cara supaya kita bisa lolos saka perang lan kekacauan gumantung marang pangopènan katentreman lan pangerten ing antarane tangga-tanggane gedhe ing sisih kidul lan kulon iki, sing uga ana hubungan dagang sing paling gedhe.

Kira-kira 40 taun kepungkur ana, kaya saiki, kesempatan kanggo nyoba jujur kanggo nggawe pangerten sing langgeng ing antarane bangsa Nordic sing gedhe. Kesempatan kasebut diabaikan utawa ditolak, lan bilai sing ngetutake omission iki melu ing saindenging jagad. Sapa wae sing saiki wani mromosikake kabijakan bencana sing padha kudu nindakake kanthi mripat.

Nanging saben wong sing ngerti wektu sing kita urip kudu ngupayakake tumindak sing kuat lan positif.

Wawasan liyane sing penting nggawa kita menyang kesimpulan sing padha karo garis utama kabijakan luar negeri kita. Liberalisme dekaden lan turunane lan pewaris, Marxisme, duwe tujuan sing diarahake marang komunitas nasional, utamane marang Nordik.

Sadar utawa ora sadar, tujuane kabijakan iki kanggo ngrusak alam nasional organisasi bangsa kanggo mujudake republik donya internasional. ******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Banjur kohesi batine para bangsa bakal sirna. Wong-wong mau bakal dadi rebutan bangsa sing, beda karo kabeh bangsa liyane, nyebar ing salumahing bumi lan urip kaya parasit marang bangsa liya; awit iku perlu tata-tata supaya bisa *nguwasani* jagad sing dikarepake. Amarga ing penguasaan kasebut ana rahasia nasionalisme lan imperialisme Yahudi.

Duel antarane Yudaisme lan roh Nordik ora bisa dihindari, amarga Marxisme lan internasionalisme nyatane nasionalisme lan imperialisme Yahudi, konspirasi sing diilhami lan dipimpin dening Yudaisme nglawan peradaban Eropa Nordik. Cetha yen proses bosok ing jaman saiki minangka ancaman sing paling serius kanggo cita-cita urip lan antagonisme sing paling kuat ing jaman saiki wis dicemplungake menyang perjuangan antarane Yudaisme lan prinsip Nordic-Eropa. Ing kasus iki, kita kudu nyadari yen obat sing paling efektif kanggo dekadensi saiki lan aktivitas materialisme Marxis ing jero bumi bakal ditemokake ing kebangkitan nasional kanggo rakyat kita ing dhasar vitalizing utawa vital saka ras Nordic lan temperamen karakteristik.

Lan, ing sisih liya, kudu ana kolaborasi budaya, ekonomi lan politik sing luwih cedhak antarane wong-wong sing ditemtokake Nordic lan Nordik ing saindenging jagad: ing negara-negara Skandinavia, ing Holland, Flanders, Kakaisaran Inggris, Jerman, lan ing negara liya sing anggota kulawarga Nordik relatif kurang akeh.

Tegese tembung "Nordic", mulane, ora diwatesi kanggo bangsa Skandinavia nanging ditrapake kanggo kabeh balapan Nordic sing gedhe, lan saiki kita ora nganggep kolaborasi lor sing ora aman.

Kosok baline, ing tangan siji, konsekuensi sing perlu saka kesadaran yen njunjung karakter lan organisasi nasional minangka masalah urip sing paling penting kanggo kabeh wong kreatif. Mung kanthi cara iki bisa ngamanake pembangunan sing bebas lan tentrem kanggo budaya lan karakteristik Norse, ing lingkungan nasional lan universal. Ing wektu sing padha, iki minangka salah sawijining syarat pangenalan sing jero babagan nilai lan sumbangan budaya saka ras liyane lan kanthi mangkono bakal nguatake kabeh bangsa marang pembubaran lan kekacauan.

Ing sisih liya, iki minangka akibat sing ora bisa dihindari saka kasunyatan manawa kolaborasi internasional sing kudu dibangun ing jaman saiki luwih becik adhedhasar bangsa Nordik sing raket banget karo ras, basa, budaya lan kapentingan. Dheweke duwe standar urip sing padha lan tampilan urip sing padha, lan uga dikelompokake sacara geografis.
Secara ekonomi, dheweke uga dadi pelanggan sing paling apik.

A UNION saka wong NORDIC

Pembentukan blok bangsa-bangsa kasebut, kesatuan bangsa Nordik, ora bakal bisa dikalahake. Kesatuan kasebut bakal luwih bisa tinimbang Liga liberalis-Marxis Jenewa sing bangkrut kanggo tumindak minangka benteng nglawan *Bolshevisme* donya lan nggawe jaminan kanggo pembangunan tentrem ing donya. Cara kanggo diatur kamanungsan bakal ditemokaké ing Uni saka kulawarga Nordic gedhe saka bangsa ing kuwi blok- tatanan karo mata uang umum, internal free perdagangan lan kabijakan adat umum; bakal dadi tujuane kanggo narik negara liya lan klompok kekuwatan menyang sistem iki.

Kabijakan manca kasebut bakal dadi jaminan paling apik kanggo posisi Norwegia ing donya lan nglawan Bolshevisme. Lan kanggo kepentingan awake dhewe lan wong liya bakal nggawe lapangan kegiatan ing luar negeri

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

kanggo keluwihan energi sing kudu diarepake ing negara iki yen sumber daya kita ora cukup.

KERJASAMA DIDATAKE ING GERAKAN NASIONAL

Nalika nandheske nasib umum Nordic, kita ora kudu ngremehake pentinge lan prestasi wong liya utawa manungsa umum; lan, ndhuwur kabeh, kita kudu ora under-value pentinge biasa Eropah lan kerjasama universal. Nanging sesambetan internasional iki kudu didegaké ing sistem negara nasional. Iku kudu digawe dening uplift nasional bangsa ing Eropah lan ing saindhenging donya lan ora minangka asil saka liberalis lan Marxis eksperimen kayata Liga Bangsa-Bangsa, Pan-Eropa lan Soviet Rusia, panggonan saka Republik Soviet donya.

Sejarah urip nuduhake yen kabeh kemajuan gumantung saka persatuan kebebasan lan diskriminasi karo persekutuan lan organisasi. Monarki universal lan republik donya mungkasi anarki lan pembubaran. Hegemoni sawijining bangsa iku mbebayani tumrap wong liya lan awake dhewe.
Sawijining senyawa kaya Babel saka kabeh bangsa lan ras, sing dadi tujuan liberalisme lan Marxisme, ngrusak karakteristik lan nilai-nilai individu saben wong. Sejarah mulangake manawa harmoni sejatine minangka asil saka pemisahan lan pembangunan.

Naluri manungsa kanggo formasi terorganisir diarahake marang urip nasional lan kerja sama persatuan nasional. Mulane kabeh institusi internasional sing wiwit saka liberalisme lan Marxisme wis gagal ing tujuan sing diduga, yaiku kanggo ngamanake pemahaman sing apik ing antarane bangsa lan ningkatake kemajuane.

Amarga gagal gagasan Liga liberal lan Marxisme internasional, perlu banget kanggo nggawe persekutuan anyar bangsa-bangsa kanthi karakter Eropa lan donya, sing didegake ing gagasan anyar kanggo organisasi komunitas sing didegake dening kongres Orde Baru ing Montreux tanggal 16 lan 17 Desember 1934 minangka pertimbangan pisanan saka kongres kanggo ngurmati spiritual.

Ing panggonan saka cara lamis lan technical saka diplomasi lawas kudu berkembang kolaborasi spontan lan terhormat antarane kabeh gerakan nasional enom lan sehat, lan negara-negara nasional digawe maneh dening wong-wong mau kanggo njaluk nganyari spiritual umum lan Recovery politik lan ekonomi ing saindhenging donya. Nanging ing kerangka rencana universal iki, bangsa-bangsa sing asale saka siji saham lan nuduhake budaya lan peradaban sing padha kudu nglumpukake awake dhewe miturut kapentingan sing paling cedhak.

GERAKAN DUNIA NORDIC

Prinsip utama sing ditindakake dening Nasjonal Samling yaiku politik kita, saliyane nyukupi tuntutan sing ditindakake dening owah-owahan modern, kudu selaras karo kabeh sing dibutuhake lan dikarepake dening kulawarga bangsa kita. Ora ana gunane nyana pemulihan nasional kajaba kita nyalahake semangat Norse lan mbangun tampilan urip sing spiritual lan tanggung jawab.

Ora ana kemajuan sing bisa diarepake yen kita ora njaga galur Nordic sing ora dicampur; yen kita ora njaga karakter khas kita, kita bakal ilang lan terus menyang punah nasional.

Ide sing diarani Nordic, yen wong Nordic mung bisa dipulihake kanthi mbangun negara anyar

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

selaras karo panjaluk modern lan ing pondasi pindho saka saham nasional lan wawasan kasukman, wis pengaruh ajeg akeh lan mata uang ing negara Nordic pamilike lan wis peran wigati ing politik praktis.

Wiji lan lemah kanggo kolaborasi pan-Nordik wis ana. Nanging, supaya gagasan bisa nyebar kanthi cepet, kudu nemokake ekspresi sing jelas lan cukup diatur.

Ing kahanan kasebut, aku nganggep manawa wis tekan wektune kanggo nerusake promosi kolaborasi budaya, ekonomi lan politik antarane wong Nordik lan liya-liyane kanthi wawasan Nordik ing saindenging jagad kanthi tujuan ing ngisor iki:

- Nggawe gerakan Nordic internasional.
- Pembentukan Uni Nordic Bangsa.

Partisipasi aktif ing karya kanggo organisasi donya lan pembangunan tentrem; lan kanggo njamin panggonan lan kontribusi negara kita dhewe ing revolusi lan konstitusi anyar sing saiki lagi ditindakake. Kolaborasi iki kudu diwiwiti, kaya biasane, ing bidang ide, supaya bisa digayuh sacara politik kanthi dhasar ekonomi sing padhet.

Dadi, yen basis mata uang sing wis ana bisa ditambahi dadi kesatuan mata uang sing diadegake ing antarane wong-wong Nordik, lan yen liwat kolaborasi fiskal politik, Uni Pabean bisa ditindakake ing antarane wong-wong kasebut, pondasi kasebut bakal dilebokake kanthi lengkap kanggo kawujudan politik saka tujuan sing wis diakoni: persatuan gedhe bangsa Nordik ing persekutuan donya.

Ideal iki wis suwe dadi bagian saka program Nasjonal Samling. Dadi, kolaborasi Pan-Nordik sejatine nuduhake kerjasama negara-negara Lor sing luwih intensif: Norwegia, Swedia, Denmark, Finlandia lan pulo Norse ing Segara Lor. Posisi Denmark lan Finlandia luwih akeh tinimbang Norwegia lan Swedia, mula Norwegia, ing tingkat apa wae, ora kalebu kanthi sukarela ngubungake nasibe menyang negara kasebut tanpa dhukungan sing bakal dipikolehi saka hubungan sing tentrem lan temenan karo Inggris lan Jerman. Nanging, iki wis dijaga, uga dikarepake negara-negara Lor kudu dadi klompok alami ing jagad Nordic - kolaborasi bebarengan karo wong Inggris, Jerman, Walanda lan liya-liyane.

Ing sambungan iki, aku pengin nandheske kasunyatan manawa ora ngowahi kasus kasebut yen akeh wong ing negara iki nemokake yen dheweke ora setuju karo macem-macem rincian ing kabijakan Inggris lan Jerman. Kahanan sing saiki mbutuhake kerjasama karo lan antarane sedulur kita iki luwih penting tinimbang sing bisa misahake kita.

Bisa uga ana sing mbantah manawa kita duwe kabijakan luar negeri, lan nganggep urusan kita dhewe cukup kaya sing bisa kita atur. Aku bakal ngelingake wong-wong mau yen ciri khas jaman kita yaiku kasunyatan manawa jagad iki dadi siji unit ekonomi gedhe lan ora ana negara sing bisa nyukupi awake dhewe; iku gumantung ing liyane; lan, yen collaboration kuwi ing politik saiki kapentingan penting kanggo negara kita, iku merata kanggo gerakan kita. Amarga pasukan sing kerja kanggo karusakan nasional kita diatur sacara internasional, kita wajib ketemu karo organisasi sing tujuane ngluwihi kepentingan nasional. Organisasi sing efektif saka jinis iki mung bisa dibangun ing basis vital umum saka bangsa kita, prinsip Nordic.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

PRINSIP NORDIC

Prinsip Nordic dumunung ing tradhisi Nordik, pamikiran Nordic lan kerjasama sing konstruktif, beda karo liberalisme Yahudi lan Marxisme, sing ningkatake tujuan sing ngrusak kanthi cara gething, iri lan perang kelas kanggo tujuane dhewe. Siji sekutu karo Ilahi; liyane menyang diabolical.

Kekuwatan spiritual saka prinsip Nordic, mula, luwih kuwat lan luwih jero tinimbang pandangan Marxis-materialisme babagan eksistensi sing ngancam ras lan peradaban kita kanthi karusakan. Ing kasunyatan, Prinsip nasional intrinsik kita sing kudu kita tindakake lan kudu kita eling kanthi konsistensi sing ora bisa dihindari.

Iku uga kapercayan sing, nalika kita ngenali bebener penting saka sajarah kepungkur lan saiki sajarah, lan ndeleng iku gedhe tuntas dening bangsa Nordic saka awal sajarah nganti dina kita, nalika padha luwih kuat tinimbang sadurunge; lan nalika, ing wektu sing padha, kita wis nggawe percoyo sing Ilahi bakal dicethakaké ana ing Course sajarah pembangunan donya, kita kudu, tanpa under-estimating wigati lan kontribusi saka wong liya, diijini pracaya ing terus misi sajarah lan gaib saka bangsa Nordic ing donya. Kaya ing jaman biyen, kudu dadi misi kulawarga gedhe kita kanggo ngilangi jagad sing wis lungse lan nggawe jagad anyar sing bisa nyelehake kabeh kulawarga manungsa ing tingkat sing luwih dhuwur.

Nasjonal Samling ngajak kabeh wong saka ras lan pandangan Nordic ing saben negara - Norwegia, Swedia, Denmark, Islandia, Inggris, Jerman, Walanda lan kabeh getih lan semangat Nordik liyane - kanggo nyawiji ing Gerakan Donya Nordic kanggo nggawe perdamaian lan kerjasama antarane kabeh wong Nordik ing saindhenging donya lan kanggo nerusake perjuangan kanggo kawilujengan lan kemajuan peradaban kita.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Interpretasi Fasisme dening Claud Sutton

FASCISM, ing pangertene sing bakal digunakake ing artikel iki, minangka istilah sing kikuk lan ora trep kanggo njlèntrèhaké gerakan donya sing muncul ing jaman saiki kanggo saingan karo Marxisme lan Demokrasi Liberal kanggo kesetiaan manungsa. Mesthine mung diwatesi kanggo menehi jeneng wangun khusus sing ditindakake gerakan iki ing Italia. Nanging, pikiran populer, sing rumangsa yen ing Fasisme Italia ana sing anyar lan impor ing saindenging jagad, tetep nggunakake istilah kasebut kanthi luwih akeh.

Fasisme dudu internasional kaya Komunisme, ing pangertèn minangka dogma sing kudu dibuwang ing tenggorokan saben bangsa, ora preduli saka sejarah lan kahanane. Iku luwih mirip karo wawasan sing bisa dideteksi ing macem-macem gerakan nasional modern, lan bisa uga katon kaya kabutuhan saka kahanan budaya Eropa saiki. Kita ing Inggris nuduhake warisan budaya umum ing Eropa; kayadene kita padha banget kena pengaruh gagasan-gagasan Revolusi Prancis, mula kita mesthi bakal kena pengaruh banget dening gagasan-gagasan gerakan Fasis, lan nanggapi gagasan-gagasan kasebut kanthi cara nasional kita dhewe.

Loro faktor sing ana ing endi-endi nglairake gerakan iki yaiku rusake Demokrasi Liberal lan muncule Marxisme.

Nanging mung sawetara kenalan karo sejarah kanggo nyadari yen ora ana sing bisa dihindari utawa langgeng babagan Demokrasi Liberal. Dibandhingake karo wangun pamaréntahan liya, pamaréntahan demokratis ora umum lan ora stabil, uga ora nyumbangake nilai sing langgeng kanggo budaya manungsa kaya pamaréntahan aristokrat lan monarki. Mesthi wae bisa - lan asring ditindakake - kanggo nemtokake Demokrasi kanthi cara sing kalebu kabeh bentuk pamrentahan apa wae, - contone, kanggo nggambarake Inggris ing sangisore Ratu Elizabeth utawa ing Pitt minangka demokrasi. Nanging iki minangka nyalahi panggunaan basa lan ngrusak mata uang intelektual. "Demokrasi" ngirim ora digunakake kanggo ndudohke saben pamaréntahan sing aturan dening idin saklawasé kabeh diatur; utawa siji kang consciously nguber karaharjaning kabeh wong; utawa sing ora sabar karo macem-macem panemu lan nyengkuyung diskusi bebas; utawa sing aturan miturut mapan lan dikenal hukum, impartially Applied. Akeh pamrentah demokratis sing gagal banget ing babagan iki; akeh pamrentahan sing ora demokratis wis mamerake kabecikan kasebut kanthi dhuwur. Ora masuk akal kanggo nyebut "demokrasi" pemerintah sing ora tirani; demokrasi iku salah siji wangun sajarah tartamtu saka pamaréntahan, kang kadhangkala bisa kanggo kepuasan umum, kadhangkala ora. Fitur utama bakal dadi keputusan kabeh pitakonan penting kanthi suara mayoritas, saka kabeh wong utawa majelis perwakilan gedhe.

Demokrasi kaya sing kita kenal ing Eropa Kulon lan Amerika - sing bakal dakkandhani "demokrasi liberal" - minangka produk khusus saka Revolusi Prancis, lan adhedhasar teori-teori aneh para pemikir pengaruh tartamtu ing jaman kasebut. Filsafat dhasar saka sifat manungsa sing didhasarake ora mesthi ditampa dening wong sing mikir, lan ora ana alesan kanggo ngira yen pengaruhe ing pikirane manungsa bakal langgeng. Kosok baline, ana bukti sing cukup akeh yen filosofi "Hak Manungsa lan Warga" iki ora nggawa ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

kapercayan, lan sing sistem pamaréntahan adhedhasar iku mulane bakal sirna.

Kaya filosofi politik liyane, ora bisa ditampa kanthi umum tanpa perjuangan. Nanging dina iki, sing bisa ndeteksi prabédan antarane Konservatif, Liberal lan sayap tengen (non-Marxian) Buruh ing bab cita-cita utawa karakter umum saka cara kang padha propose kanggo éling?

Apa asumsi filosofis, utawa aksioma, sistem Demokrasi Liberal iki?
Ingkang kapisan inggih punika, bilih sadaya priyantun sami sami, saora-orane satemah kedah gadhah andharan ingkang sami ing paprentahan. Kapindho, pamaréntah mung ana kanggo nyegah wong sing ngganggu kamardikan sing padha (JS Mill); utawa luwih peksa ditulis dening mahasiswa: "pamarentah mung ana kanggo ngidini saben wong menyang neraka ing cara dhewe". Katelu, yen kamardikan individu kasebut ngasilake kepuasan sing paling gedhe kanggo kabeh.[1]

Fasisme adhedhasar penolakan kabeh prinsip kasebut. Kaping pisanan, wangsulane manawa kabeh wong ora padha ing kapasitas kanggo koperasi, lan pemerintah minangka perusahaan koperasi.
Wong lanang beda banget ing babagan wani, adil, kasetyan, kejujuran lan sifat-sifat liyane sing dibutuhake kanggo perusahaan apa wae. Kuwalitas kuwi ora monopoli saka sembarang kelas, utawa gumantung ing pendidikan ing pangertèn biasa saka tembung. Sawetara wong lanang sing nyata kurang ing wong-kabeh pimpinan Bolshevik Lawas contone, yen kita arep pracaya pratelan sing; sapa wae saka kita bakal nyoba ngilangi kekuwatane ing organisasi apa wae sing dadi tanggung jawabe.

Perwakilan politik kudu adhedhasar sistem selektif saka kelompok nyata sing anggotane wis kenal karo siji liyane. Sistem politik sing apik ora kudu nyoba kanggo mesthekake yen kabeh panemu duwe bobot sing padha.

Ing asas kapindho iku observes kamardikan witjaksono mokal, kanggo wong ora kabeh arep nindakake iku padha; sing saben sistem hukum presupposes sawetara gagasan positif babagan apa objectively apik utawa ala kanggo saben wong; yen prinsip kasebut ora ana gunane utawa mbebayani.

Kanggo katelu, amarga sifat manungsa lan masyarakat, jumlah kepuasan sing paling gedhe ora bisa digayuh kanthi sistem kebebasan individu sing maksimal; utawa iki "rasa seneng paling gedhe saka nomer paling, saben wong kanggo count kanggo siji lan ora ana siji kanggo luwih saka mburi urip. Wong lan kudu luwih kasengsem ing [2] siji" – kesejahteraan kulawarga dhewe, Profesi dhewe, tetanggan dhewe, bangsa dhewe; lan pamaréntah apik kudu njupuk akun kasunyatan iki. Kita bakal bali menyang titik iki mengko.

Liberal-demokrasi minangka filosofi kesed. Tinimbang nggawe pikiran apa sing kudu ditindakake lan berjuang kanthi teguh supaya bisa diwujudake, demokrat sing apik ngenteni lan ndeleng dalan sing mayoritas bakal mlumpat, kanthi yakin manawa swarane massa iku swarane Gusti Allah. Kita ora kudu ngupaya mbujuk wong-wong saiki yen kekuwatan Liberal-Demokrasi wis ilang. Sawetara wong sing percaya karo slogan-slogan kasebut. Setengah panyengkuyunge saiki pancen wong Marxis sing isin. Pungkasane sing diakoni yaiku kasugihan sing padha kanggo kabeh, lan demokrasi mung minangka sarana kanggo iki. Dheweke seneng mbayangake manawa pungkasan iki bisa ditindakake kanthi mung milih, tanpa kekuwatan, paling ora ing mangsa ngarep. Padha kerep ngiyanati penghinaan kanggo kamardikan individu kaya mangkono. Padha meri, nanging padha ngrawat kulit. Kaya mengkono Lib-Lab Social-demokrat.

Apa dhasar filosofis saka aliansi sing ora suci antarane Komunis lan Demokrat,
ngendi Fasisme katon ing pemandangan? Kanggo masalah iki kita saiki kudu nguripake manungsa waé kita.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Komunisme-utawa Marxisme sing luwih apik, amarga ana akeh Marxis ing njaba Partai Komunis-kabeh minangka produk saka filosofi individualistik, equalitarian saka demokrasi Liberal. Kerep ing sajarah wis gerakan revolusioner saka kelas kurang begja; siji iki wis dijupuk liwat ideologi aneh saka jaman Victorian awal kang lair. Iki uga nganggep komunitas minangka koleksi, lan rasa seneng sosial minangka jumlah. Iku nampa rong prinsip pisanan Liberal-demokrasi; kabeh wong padha - sanadyan ora ana Gusti Allah - lan mulane padha kudu ora mung padha hak politik, nanging witjaksono bandha .3 Maneh, kabungahan bakal digayuh dening menehi saben wong kasugihan sing padha lan banjur nglilani wong-wong mau nindakake apa padha seneng karo; nalika podo ekonomi wis ngrambah, negara bakal "layu". Nanging sing paling tegas nolak prinsip katelu saka demokrasi Liberal, yen kahanan sing nyenengake iki kedadeyan kanthi ngeculake wong. *Laisser-faire* minangka tujuan utama, nalika kesetaraan ekonomi wis diraih; nanging iki kudu digayuh kanthi kediktatoran paksa saka proletariat, yaiku, buruh pabrik sing ora trampil.

Doktrin utama yaiku perang kelas antarane proletar lan kapitalis. Iku tetep ing herding kabeh manungsa menyang loro pen iki, sanajan ora ana ahli ekonomi maneh njupuk serius teori "nilai-keluwihan" kang adhedhasar bedane. Carane ora nyata loro pena iku! Pancen ana konflik antarane klompok, lan konflik kasebut minangka inti saka komunitas urip. Nanging sebagéyan gedhé pedunung ing negara modern, sing manggon ing hasil gabungan saka karya lan properti sing dibutuhake kanggo nggawe karya kasebut bisa ngasilake, ora bisa dipencet ing salah siji pen kajaba dening tour-de-force. Lan dudu konflik kepentingan antarane warga kutha lan warga negara, antarane pabrikan lan pemodal, antarane tukang lan buruh sing ora trampil, antarane kelompok ras lan kelompok agama, mung nyata lan penting kaya sing diduga antarane kapitalis lan proletariat?

Intine Marxisme yaiku perang kelas, ing ngendi kabeh cara diijini. Pramila, ing pundi-pundi anggenipun ngunggah-unggahi, politik dados regeng lan reged, ngrusak sedaya raos persatuan moral bangsa ingkang rumiyin ngirangi konflik antar golongan. Mulane kudu dilawan nganti mati.

Nanging, bakal dikandhakake, apa ora ana apa-apa sing bisa ditindakake liwat eksperimen Komunis ing Rusia? Lan apa ora ana persamaan antarane "kediktatoran" Komunisme lan Fasisme?

Ora mungkin ngerti perkembangan Komunisme ing Rusia, kajaba kita mbedakake tataran saiki "Bolshevism in Retreat", kaya sing wis kasebut, saka tataran sadurunge sing doktrinisme Komunisme wis kebak pengaruh. Tahap awal iki ditandhani dening karusakan sing ora ana tandhingane, kanggo teori perang kelas, sumber daya manungsa lan material bangsa - petani, teknisi lan guru, sapi, mesin, bangunan lan bandha seni. Fenomena sing padha wis katon ing Spanyol lan ing papan liya, ing ngendi wae Bolshevisme ngrebut kekuwatan. Nalika sawise sawetara sepuluh taun produksi wis tekan tingkat kurang sing ketoke watesan saka toleransi manungsa wis tekan, doctrines umumé nilar; lan karo bantuan saka kridit kapitalis, teknisi manca lan mesin, lan Stakhanovist nyopir buruh, wiwitan digawe kanggo mbangun munggah maneh. Mesthine owah-owahan ati iku adoh saka rampung. Salah sawijining gejala sing katon yaiku konflik saiki antarane Stalin, brigand sing kuwat lan ora doktrin saka Kaukasus, lan geng Yahudi sing nganti saiki nguwasani Rusia lan saiki wis diilangi. Rusia wis ora nilar Comintern lan Marxian ideal revolusi donya. Nanging kanggo awake dhewe, dheweke katon kanthi diam-diam nilar pemerataan kasugihan lan kediktatoran proletariat, lan mbangun kekuwatan sing kuat.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

negara nasionalis. Ing Stalin, ana pratandha saka Fasisme isin karo kalbu guilty muncul. Yen iki wis rampung, apa biaya wis ngrambah! [4]

"Fascism" wis njedhul saka bosok saka Liberal-demokrasi lan nanggepi ancaman saka Bolshevism. Boten kados Bolshevisme, dudu praktik teori akademik; iku njedhul minangka respon kanggo kahanan nyata, lan mulane mung bisa dimangertèni ing cahya saka loro obahe donya kang wis pinesthi diganti. Originally iku jenis reaksi naluri wong Eropah kanggo pasukan saka kelainan, materialisme, plutokrasi lan cosmopolitanism. Iku ing siji karo Komunisme ing nolak pancen ana harmoni sing wis ditetepake sing ndadekake rasa seneng paling saka kabeh asil saka kamardikan paling saben. Nanging iki kabeh sing padha karo Komunisme. Iku njupuk tampilan radikal malih beda saka loro Komunisme lan Liberal-demokrasi babagan "kabagjaan" kang negara kanggo ngamanake. Kanggo conceives bangsa minangka kesatuan Organic akeh kelompok fungsi beda; saben-saben iki nggambarake kontribusi unik tartamtu kanggo bangsa, kanthi jinis urip dhewe sing kudu dipupuk. Yen hubungan sing bener antarane kelompok kasebut diganggu, ora bakal ana rasa seneng utawa sehat ing negara kasebut. Plato ngandika, "Kita bisa nggawe potters kita luwih seneng kanthi ngidini wong-wong mau lungguh ing kursi sadurunge geni, mangan lan ngombe, lan muter rodha nalika padha ngrasakake, Nanging aja menehi pitutur marang kita supaya nindakake iki, amarga potters kita ora bakal dadi potters, utawa petani kita dadi petani." 5

. . .

Kajaba iku, iku ngandhut bangsa, ing tembung Burke, minangka "kemitraan ora mung wong urip, nanging wong urip karo wong mati lan karo sing durung lair". Menawi mekaten ingkang awet, kanthi sumber daya manungsa lan alam, ingkang saged dipun borosaken utawi dipun damel langkung subur.

Gerakan wis dadi kekuwatan ing saben negara "Fasis" kanthi kekarepan kanggo nggawe sing paling apik saka properti nasional, kaya sing ditindakake dening pemilik tanah bangsawan lawas saka kulawarga lan properti dhewe. Iki sing diarani agama Getih lan Lemah.

Kabukten manawa gerakan kasebut ora bisa ngakoni hak-hak mayoritas sing ora winates. Dheweke ora bisa, contone, ngidini mayoritas warga kutha saiki kanggo ngilangke warga negara, utawa uga bisa ngrasakake kasugihan saiki kanthi biaya kekuwatan sing bakal teka. Evils kang aturan mayoritas short-sighted ndadekke - bosok saka kejujuran umum lan semangat swadaya, bosok kulawarga, mental lan 'fisik fitness, bosok saka tanah, alas lan kapal-mung bisa nambani dening menehi orane katrangan gedhe lan kamardikan kanggo pemimpin.

Fasisme jelas kudu, lan nindakake, ngupayakake upaya utama kanggo nguatake hubungan sing paling lemah ing rantai nasional, yaiku, kanggo ningkatake kahanan kelompok sing paling angel ditekan. Nanging ora bisa ngakoni kesetaraan antarane wong sing kesed lan sing aktif, antarane karya imajinatif lan rutin, sanajan minangka ideal sing adoh. "Fasisme negesake ketimpangan manungsa sing ora bisa diganti, migunani, lan produktif." (Mussolini.)

Liberal-demokrasi lumpuh amarga saingan kelompok fungsional, sing eksistensine nyamar ora digatekake. Fasisme ngakoni iki lan adhedhasar sistem perwakilan kasebut, percaya yen bisa nguwasani konflik potensial liwat rasa persatuan nasional sing dikuatake, lan "prinsip kepemimpinan", prinsip tanggung jawab individu. "Demokrasi" - prinsip kontrol dening mayoritas anonim-" lagi nyoba ing industri ora kurang saka ing lapangan politik. 6

Ing bidang ekonomi, tujuan Fasisme, selaras karo pandangan umume, yaiku kanggo nggayuh keamanan lan stabilitas sing paling apik kanggo kabeh produser - dudu kebebasan pilihan maksimal.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

kanggo konsumen. Kanggo tujuan iki perdagangan internasional kudu dikurangi dadi posisi bawahan lan tambahan, kanggo kepentingan perencanaan nasional. Lan pertimbangan etika-timbang-timbang babagan jinis urip sing kudu disengkuyung utawa diremehake-kudu asring ngalahake ekonomi.

Ora ana apa-apa ing nasionalisme Fasis sing ora cocog karo kepentingan bangsa liya sing wis dingerteni. Kabijakan luar negeri kasebut adhedhasar prinsip mikirake bisnis dhewe lan pancen siyap kanggo nglawan kepentingan penting tartamtu lan mung iki. Mesthine nentang prinsip demokrasi, equalitarian lan universalis Liga Bangsa-Bangsa. Kepengin kerjasama sing ramah karo negara-negara koordinasi sing sejatine duwe kepentingan umum, adhedhasar penghapusan sing direncanakake bisa nyebabake gesekan. Dheweke pengin kepemimpinan ing urusan internasional kaya ing omah. Ing Eropah tugase mbangun maneh Konser Eropa sing dirusak dening pendiri Liga Bangsa-Bangsa.

Pungkasan, kita bisa nyoba mangsuli bantahan sing asring krungu yen Fascism subordinates individu menyang negara, makhluk urip menyang abstraksi sing ora nyata. Jawaban iki implisit ing ndhuwur. Pamrentahan, Fasis ngandhut, ora ana mung kanggo nambah rasa seneng warga individu. Iki minangka wali kanggo budaya nasional sing langgeng lan sumber daya material sing dadi dhasar sing dibutuhake. Tanpa iki individu ora bakal apa-apa; utawa ora bisa divest piyambak saka iku malah yen ninggalake wilayah negara; iku kabeh jumlah tradhisi leluhur sing mbedakake dheweke saka wong Zaman Batu. Pamrentah sing ngamanake pangembangan harmonis saka macem-macem kelompok budaya lan nyegah wong-wong mau ngrusak siji liyane duwe pratelan babagan kesetiaan kita. Nanging negara mung minangka mesin, mung "wadhah", kaya sing diomongake Hitler, kanggo rakyat, sing dianggep minangka entitas biologis lan budaya sing langgeng. Fasisme dudu *étatiste;* ora kaya Hegelians, ora nyembah 'negara kaya kuwi.

Historis dianggep, presents analogies karo negara Eropah kuna-wangun minangka "sadurunge Orontes wiwit mili menyang Tiber" - sadurunge munggah saka individualisme abstrak lan kepinginan kanggo kawilujengan ing urip liyane. Maneh, menehi analogi karo Feodalisme, kanthi konsep yen pamrentahan kudu adhedhasar kasetyan pribadhi manungsa marang manungsa - gagasan Teutonik primitif saka *comitatus.* Salajengipun, iki ngelingake salah sawijining tujuan guild abad pertengahan kanggo ngatur produksi kanggo kepentingan kabeh kategori produser. Kaya saben gerakan gedhe, duwe oyod ing jaman kepungkur. Nanging iku ora mung harking bali menyang sistem outworn. Iku unintelligible loro saka conceptions ateges modern saka Kebangsaan, Ras, Asosiasi Trade Sukarela, ing Divorce saka Kepemilikan saka Manajemen, idea saka Tanggung Jawab tanpa Fault, sesambungan Budaya minangka gantos kanggo "siji-trek" Peradaban-lan akeh liyane.

[7] Iku liwat lan liwat modern, lan titah jaman kita. Limang taun kepungkur, akeh kita ora duwe pilihan kajaba ing antarane alternatif demokrasi liberal individualis lan Sosialisme Marxian. Saiki ana alternatif katelu.

---

[1] Aksioma katelu iki, minangka M. Haldv wis nuding metu, njupuk rong wujud. Ing siji versi, kepuasan sosial maksimal asil kanthi otomatis saka kebebasan individu maksimal, apa wae hukum lan institusi masyarakat. Ing sisih liya, watesan hukum tartamtu dibutuhake kanggo entuk kepuasan sing paling gedhe. Umume panulis ora tetep konsisten karo versi siji utawa liyane; nanging padha ora mangu-mangu bab pungkasan, utawa bab liya - kamardikan individu diwatesi minangka sethitik sabisa.
(E. Halevy: Wutah Filsafat. Radikalisme.)

[2] J. Bentham: Prinsip Moral lan Legislasi. Follett: Negara Anyar, p. 27.

[3] Kontras Aristoteles. *Politik* III, 9 lan 12: Keadilan "menehi perlakuan sing padha karo sing padha, lan perawatan sing ora padha karo sing ora padha. Wong ngilangi siji faktor utawa liyane, amarga cocog karo dheweke; merga wong-wong kuwi dudu hakim sing apik kanggo kepentingané dhéwé." Nanging iki ora kudu mbebasake kita saka tugas ngadili kanthi sabisa.

[4] Stalin dhewe katon beda banget karo panggedhe Yahudi "Bolshevik Lawas" ing Rusia. Iku striking sing loro tenan

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

wong gedhe Revolusi Rusia wis diprodhuksi 'wis ora Yahudi. Nanging kita ora ngerti ombone saka pengaruh Stalin mertua, Lazarus Moiseivitch Kaganovitch, sing katon minangka wong liya ing negara kasebut.

[5] Plato: September 420e. Burke: Refleksi ing Revolusi Prancis.

[6] Miller lan Campbell: Demokrasi Keuangan, riset anyar dening loro ekonom saka Universitas Liverpool menyang operasi saka perusahaan industri Inggris.

[7] A. Toynbee: *A Study of History.* Vol. aku, p. 149 fl.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Perang Ing Spanyol dening Mayor Jenderal JFC Fuller

HAVING minangka prajurit utawa minangka wartawan sing melu ing patang perang, yaiku Perang Afrika Selatan, Perang Donya, Perang Italo-Abyssinian lan pungkasane Perang Spanyol saiki, aku nemokake saben bedane beda banget.

Alesan kanggo iki ketok, iku sabab sing beda-beda; durung, ing atine populer, iku ora supaya jelas sing ing siji iki nimbulaké umumé mengaruhi wangun perang njupuk.

Contone, ing kasus pungkasan saka perang iki, umume ditampa sing sabab politik; sing ngomong, iku tawuran antarane rong sistem pamaréntah nyekeli cetha ditetepake durung kompatibel views. Apa iki bener? Aku ora mikir; amarga, sanadyan politik muter bagean ora ateges sepele, mesthi giliran lintang diputer dening budaya, kang, kudu aku bener, tegese nimbulaké perang iki adoh luwih jero saka froth politik kang isine lumahing.

Mulane, aku duwe panemu yen kita bakal gagal ngerti apa sing kedadeyan, kajaba yen kita nganggep minangka clash antarane budaya uga clash antarane teori politik lan angkatan bersenjata.
Saka budaya kasebut ana telung:

Kaping pisanan, Spanyol reaksioner sajarah-gréja stagnant, aristokrasi faineant lan borjuis moribund. Kapindho, Spanyol revolusioner-reaksi marang inersia iki minangka diwakili dening sosialis, anarkis lan komunis sing umume nyilih cita-cita saka sumber manca-Marx, Bakunin, Trotsky lan liya-liyane. Katelu, Spanyol hipotetis ing mangsa ngarep; ora ngimpi dening Primo de Rivera, sing sethitik liyane saka diktator militèr, nanging dening putrane Jose Antonio sing wektu cendhak bali dipatèni dening Pemerintah Abang.

Ing taun 1933, wong enom iki, sanajan dheweke ora nggawe Gerakan Fasis Spanyol, nggabungake *Falange Espanola de las* JONS (Juntas Offensives Nadonal Sindicalista-Komite sindikalis nasional aktif) lan menehi urip lan wujud. Piagam kasebut dheweke njlentrehake ing rong puluh pitung poin sing bisa dipadhetke miturut papat judhul utama kaya ing ngisor iki:

Yayasan Nasional. Spanyol minangka kasunyatan sing paling dhuwur ing kabeh wong Spanyol. Kabeh separatisme minangka kejahatan. Mulane persatuan Spanyol minangka tujuane, lan ora mung persatuan iki ngakoni ora isolasi internasional utawa mediasi manca, nanging nuntut inculcation kabecikan militèr, lan nggawe tentara lan armada sing kuat.

Pondasi Politik. Negara kudu totalitarian, ing ngendi kabeh partai politik bakal dibuwang. Sistem korporatif kanggo ngganti parlementer. Disiplin politik dituntut, nanging inisiatif pribadi penting yen cocog karo kepentingan kolektif Negara Sindikalis Nasional.

Yayasan Ekonomi. Sistem kapitalis "sing ora nggatekake kabutuhan rakyat, ngrusak properti pribadi lan nyuda para buruh dadi massa tanpa wujud sing ngalami kasangsaran lan putus asa" ditolak. Mangkono uga Marxisme. Sing kuwat ora bakal nguwasani wong sing ringkih.
Properti pribadi diakoni lan uga hak kerja. Taraf panguripane para tani kudu diunggahake kanthi netepake kepemilikan kulawarga lan pertanian lan peternakan sapi kudu dirasionalake.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Landasan Moral. Dasar negara yaiku persatuan, disiplin lan latihan militer. Pendhidhikan kudu diatur "supaya ora ana bakat sing ilang amarga kekurangan sarana ekonomi." Semangat Katulik, sing dibebasake saka politik, kudu digabung, lan urip kudu dianggep minangka tugas "diurip kanthi semangat layanan lan pengorbanan sing luhur."

PERANG ING SPAIN

Beda karo akeh sing wis ditulis ing British Press, Gerakan iki ora ana hubungane karo wabah kraman ing wulan Juli taun kepungkur. Nalika isih bayi, nanging sajrone wolung sasi kapungkur tuwuhe nggumunake. Saiki anggota lan simpatisane nganti mayuta-yuta, sing 180.000 dibentuk dadi Milisi. Ombone wutah iki uga digambarake dening kasunyatan sing Gerakan saiki nerbitaké sangalas saben dina lan telung puluh koran mingguan.

Nalika kraman pecah, obyek Jendral Franco katon wis rada samar. Iki minangka pambrontakan marang kahanan sing ora bisa ditoleransi - nyatane supaya nglawan anarki; amarga urip lan properti wis ora diajeni maneh lan pasamuwan-pasamuwan saben dina dijarah utawa diobong. Tujuane, mesthine, meh kabeh militer, yaiku kanggo mulihake tatanan, nanging apa bentuk pemerintahane ora mesthi. Yen kamenangane cepet banget, mesthine bisa nyebabake panyiapan kediktatoran militer jinis Primo de Rivera.

Nalika ndharat ing Spanyol, dheweke ora mung ngadhepi kebingungan sing lengkap, nanging uga ora ana persatuan lan tujuan ing antarane fraksi sing njaluk dhukungan. Contone, Accion Popular, utawa Gil Robles Party, padha fervently Katulik lan soused ing Sosialisme Kristen; iku ora duwe kabijakan ditetepake, ana politik amorf lan alat saka Gréja. Banjur ana Requetes, utawa Carlist, sing mottoe yaiku, "Gusti Allah, Negara lan Raja". Dheweke percaya marang kedaulatan mutlak, Negara Perusahaan lan anti-parlemen kanthi kekerasan. Kajaba iku, ana Monarkis - lan fraksi liyane, sing paling penting yaiku Falange. Kabeh macem-macem partai lan gerakan iki kudu diserap.

Kanggo wektu iki ora angel, amarga Reds meksa konsolidasi. Campuran saka demokrat, republik, komunis, anarkis lan apa-apa, siji-sijine mungsuhe Spanyol, mulane ditarik menyang Jerman lan sekutune Italia, kaya Prancis sing ditarik menyang Rusia lan Inggris semi-sekutune. Kasunyatane, sapisan maneh ana perang gaib nglawan Jerman supaya bisa ngamanake Prancis, amarga perang iki ditindakake setahun kepungkur nalika konflik Italo-Abyssinian.

Perjuangan batin iki mung sithik dirungokake ing Pers; nanging jenenge "non-intervensi", sing sejatine tegese non-kerjasama karo Burgos lan kerjasama Prancis karo Valencia kanggo nyerang Jerman. Yen "blokade" internasional Spanyol ora adil, ora ana keraguan manawa bakal milih sabab Nasionalis; nanging adoh saka mangkono, amarga kejujuran ora dadi ciri Prancis modern.

Sanadyan angel banget, luwih-luwih ing mangsa perang, kanggo mesthekake kayekten, ora ana sangsi manawa bantuan Prancis kanggo Reds wis akeh banget lan duwe bathi, amarga saben pitulungan wis dibayar kanthi emas. Ing ngendi wae ing Spanyol Putih, crita sing padha kudu dirungokake, yaiku, bantuan Prancis marang Reds luwih penting tinimbang Rusia. Sing wiwit Juli pungkasan Prancis wis liwat Pyrenees telung puluh kanggo patang puluh ewu wong perang internasional abang, lan sing lalu lintas iki isih arep. Sing Prancis wis dicithak paspor Spanyol, ing Bordeaux piyambak, lan padha nyedhiyani kontrak pra-tanggal kanggo "khusus" buruh supaya bisa mlebu ing Red Spanyol. Kajaba iku, akeh wong internasional sing ngliwati ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

wates minangka pengungsi repatriated, utawa dikirim menyang pelabuhan Catalonia minangka anggota saka prau kargo padha lelungan ing. Munisi dikirim liwat Andorra; lori sing nggawa bensin saben dina ngliwati wates; ana sekolah penerbangan Red ing Prancis, lan senjata diselundupaké menyang Bilbao.

Ing éwadéné kabeh iki, kemungkinan temtunipun sing Nasional Spanyol bakal menang; amarga kabijakan Franco kreatif dene kabijakan Reds ora.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Pidato Jenderal Franco

Siaran Tanggal 1 Oktober 1936, On Assuming The Powers of Chief State

GREETINGS marang kowe kabeh, ngrungokake ing omahmu warta perang, utawa ing ngarep, mikir omahmu, utawa ing wilayah Abang, looking karo kangen tekane wadyabala kita, utawa ngluwihi wates kita, tindakake rejeki kita kuwatir - salam saka mikropon Radio Castile!

Aku ora bakal ngomong babagan perang, amarga kewajiban Negara sing dakanggep prelu nyritakake babagan apa sing bakal ditindakake.

Kita ora perlu ngrembug Utopia apa wae, utawa mbagi kawujudan pangarep-arep kita dadi tahapan sing kaku. Nanging, kanggo ngomong babagan maksud kita, kudu ditliti kanthi ringkes babagan masa lalu, kanggo entuk bathi saka pengalaman, lan ngetrapake keputusan kanthi migunani.

Spanyol, kang jeneng aku nyuwun karo kabeh pengabdian saka nyawaku, wis nandhang sangsara kanggo akèh taun saka akeh penyakit, ora paling pernicious kang wis pengaruh saka intelektual unbalanced, sing wis nyoba kanggo ngedhunake prestise saka pamikir saka bangsa kita, lan wis katon ngluwihi wates kita kanggo nggawa menyang Spanyol kabeh werna endah lan ngrusak gagasan kang njupuk ing negara liyane. Demoralizing sastra, doktrin demagogic, rasialisme pait, infiltration saka gagasan kekalahan, lan perversion saka sajarah-kabeh iki lan luwih kanggo goyang-goyang pondasi patriotisme kita, supaya kita ilang ciri utama saka wong kita, dadi isin kita saiki, lali bab kepungkur, lan wedi masa depan kita.

Duwe ngrambah downfall moral saka lomba, iku ora angel kanggo wong-wong iki kanggo sijine negara munggah kanggo lelangan, lan kanggo ngedol menyang penawar manca paling dhuwur. Dagangan kita wiwit nuduhake debit tinimbang imbangan kredit, lan woh-wohan ing lemah kita dianggep kaya-kaya koloni sing ditaklukaké, dene pseudo-pasifisme diwanti-wanti, supaya bisa ngremehake lengen pedhang sing bisa ngirim. Nabi-nabi palsu muncul sing, nalika nyebar gething lan perang kelas, janji tanah kanggo petani, diktator kanggo buruh, lan otonomi kanggo Provinsi kita.

Kanthi sinis banget, wong-wong iki, yen entuk kekuwatan, mesthi bakal njupuk tanah saka petani, kamardikan saka buruh, lan kabeh pangarep-arep keluwesan otonom saka Provinsi.

Lan saiki Spanyol Anyar kita, njupuk count saka gedhene tugas dheweke, nerusake kanggo mardika, ditemtokake kanggo nuduhake, ing semangat kolaborasi sosial, sing re-panyiapan saka hukum lan supaya iku kondisi sadurunge lan dalan manawa kanggo kamardikan, kang keuntungan bakal mili kanggo kabeh wong, ing lan tanpa watesan saka negara ibu.

Spanyol ngatur awake dhewe ing konsep totalitarian, ing ngendi institusi asline bakal njamin kewarganegaraan, kesatuan lan kesinambungan. Aplikasi saka cara anyar wewenang iki ora ateges regime kita bakal duwe karakter khusus militèr; ing nalisir sistem kita bakal netepake regime hirarkis kang kabeh kapasitas lan energi saka negara bakal nemokake expression.

Kepribadian Provinsi Spanyol kudu dihormati, selaras karo tradhisi nasional lawas ing wektu kita paling gedhe; tansah kasedhiya yen iki nyumbang kanggo persatuan nasional.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kotamadya Spanyol bakal nganggep pentinge sejarah, supaya bisa ditindakake fungsi kuna minangka unit ing gesang umum kita.

Sawise ngilangi hak pilih universal, kanthi efek lokal lan nasional sing mbebayani, lan oppressions liwat serikat pekerja lan kapentingan politik, kita bakal nemtokake manawa karsane bangsa kasebut nyatakake awake dhewe liwat organ teknis lan perusahaan ing ngendi kabutuhan lan cita-cita negara paling apik dikembangake.

Minangka pasukan saka Negara Spanyol anyar mundak akeh, supaya desentralisasi bakal ngrambah, supaya distrik, munisipalitas, asosiasi lan individu bakal seneng kamardikan paling akeh bisa ing kapentingan paling dhuwur saka Negara.

Ing aspek sosial, tenaga kerja bakal nampa jaminan mutlak yen ora bakal dadi budak kapitalisme, yen ora nganggo cara sing pait lan agresif sing nggawe kolaborasi bebarengan ora mungkin. Buruh iku pantes kanggo opah: ora mung jaminan kanggo upah bakal ditetepake, nanging kabeh kemajuan ing upah tekan saiki dijamin bakal maintained. Kanthi hak buruh iki diakoni, bakal ngadeg tanggung jawab kanggo kerjasama setya karo unsur sing nggawe kasugihan nasional.

Kabeh wong Spanyol bakal diwajibake kerja miturut kapasitase. Negara anyar ora bisa ngakoni parasit apa wae.

Negara bakal menehi hak-hak lan hak istimewa marang Gréja Katulik, saéngga ngurmati tradhisi kita, lan iman mayoritas wong Spanyol; nanging Negara ora bakal ngakoni gangguan saka sembarang daya njaba menyang fungsi tartamtu saka Pemerintah.

Kanthi gati kanggo revenue, Negara bakal ngatur distribusi adil saka pajak, ndeleng kanggo iku bebane tiba ing pundhak sing paling bisa nanggung.

Ing babagan tetanèn, kepemilikan kulawarga bakal diwujudake kanthi netepake petani ing lemah, ora kanthi sistem kepemilikan hipotetis, nanging kanthi bantuan langsung lan terus-terusan, sing tujuane kanggo menehi kamardikan marang petani. Fitur permanen saka karya kita bakal diarahake menyang tujuan iki. Buruh tetanèn bakal nampa bagéan saka apa kutha nyerep dina iki minangka pembayaran kanggo layanan komersial lan klerikal.

Gegayutan karo urusan internasional, kita ngarep-arep urip tentrem karo kabeh wong, mbukak cakrawala kekancan karo kabeh jagad. Kanggo iki ana siji pangecualian tegas: kita ora bakal duwe kontak karo Uni Republik Soviet Sosialis, kang kawicaksanan wis asil bilai kanggo manungsa lan peradaban.

Aku yakin yen tanah pahlawan lan martir iki, ing nemoni kangelan dheweke, bakal nulis kaca sajarah liyane kamulyane, lan bakal nemokake solusi sing ora bakal asalé saka wétan utawa kulon, nanging bakal asli Spanyol.

Spanyol, urip Spanyol!

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Menuju Ortologi Ekonomi
dening Ezra Pound

DOUBT babagan sifat ekonomi *ortodoks ,* yaiku, apa kudu dianggep minangka penyelidikan sing tulus utawa minangka pidana lan palsu palsu, saiki bisa diarani ketinggalan jaman paling ora 50 taun. Dina iki pandherekipun ortodoksi bisa kalebu mung prasaja, wuta lan careerist tumindak ing iman ala.

Sapa wae sing serius nyelidiki subyek ora bisa njupuk 15 taun kanggo ngerti fenomena sing katon lan umum.

Yen ngomong yen ekonomi dudu ilmu mung kekalahan, lan mung bisa nyebabake kebingungan. Ing tengah abad pungkasan aeronautika lan radio durung bisa disebut èlmu (sanajan Loomis tartamtu ing pungkasan taun 1864 kasil ngirimaken sinyal listrik saka prau siji kanggo liyane tanpa nggunakake kabel).

Apa sing bisa ditindakake dening wong serius saiki yaiku mbedakake antarane bagean ekonomi yaiku ilmu (bidang pengetahuan-episteme) lan bagean sing *teknik* utawa bidang keahlian (kerep banget saka knavery).

Bisa diarani yen seni mlaku kapal dudu ilmu sejati: nanging ilmu pandhu arah ana lan lagi sampurna: saka kompas kapal prasaja kanggo gyroscope ing.

Iku misale jek cukup alam sing kebingungan akeh ing makalah ekonomi nalika siji nganggep sing sinau ekonomi wis bener wis rampung dening empiricists, dening wong sing lack preparation terminologi serius. Contone, nimbang penulis serius lan jujur ing donya Anglo-Saxon sing wis mbangun ilmu ekonomi urip. Soddy, bebungah Nobel ing fisika; Douglas, insinyur, kepala Westinghouse ing India; Larranaga, insinyur dalan; Orage, wartawan diowahi dening Douglas; Kitson, penemu lampu Kitson; Gesell, wong bisnis; etc. Kabeh wong praktis!
Kanggo ngomong sing padha wis katutup rembulan ora ateges apa-apa, nanging padha rediscovered rembulan nyata, nalika profesor terus game childish karo rembulan tataran-prop; illusionists, bisa gull umum mung nang Booths.

Kanggo entuk gagasan babagan mentalitas para pangadeg ekonomi ortodoks, ayo padha njupuk, contone, tembung saka Ricardo (tanpa kedhip kasunyatan, mesthi, dheweke ngakoni nilai dhuwit kertas): "Ora ana komoditas sing ora mbutuhake tenaga kerja luwih akeh utawa kurang kanggo produksie." Iku bakal koyone sing David Ricardo wis tau ing house pitik, lan endhog wis tilar saka sistem ekonomi. Cukup minangka ukuran nilai nutrisi (nilai urip) endhog sadurunge indeks rega. Miturut pengamatan langsung saka fénoména alam, rata-rata wong dadi kurang kesalahane tinimbang kanthi sirah diisi logaritma lan mitologi perbankan. Lan aku ora guyon! Nilai saka endhog mundak akeh lan suda ing hubungan kanggo keluwen lan satiety.

Aristoteles bequeathed kita tembung samar lan Komplek pinunjul: *Xpeia,* sarana, desirability, kang Rackham, alamiah saka Cambridge, nerjemahake dikarepake. Scholiast ora madhangi kita. Aristoteles bener, nanging dimaksudake kanggo ujar manawa regane unit moneter "iku worth apa sing sampeyan bisa entuk." Pancen bener, nanging sampeyan ora bisa nyebat terminologi ilmiah.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Siswa bisa pindhah menyang perpustakaan lan takon 500 risalah pura-pura babagan ekonomi tanpa nemokake sing diwiwiti karo tabel definisi Euclidian saka istilah sing paling umum, dhasar, lan perlu kanggo diskusi pitakonan ekonomi.

Ayo kita miwiti, contone, karo istilah "Dhuwit". Aristoteles nemtokake iku kanti awon, utawa rodo ora nemtokake iku ing kabeh, nanging ngandika bab iku tanpa saestu nemtokake iku. Lan manungsa wis tetep kanggo 20 abad ing negara iki semi-obscurity.

Aku bakal nyoba menehi sawetara definisi, sanajan ngerti manawa ora ana gunane nganti sawetara akademi utawa kongres, utawa luwih apik, klompok spesialis sing serius lan wibawa, ngerteni keabsahan karya leksikografi iki.

emas uncoined ora dhuwit; ijol-ijolan emas babakan dhuwit karo barang liyane ana ing ngisor jinis barter: barter saka jumlah tartamtu saka barang utawa bobot tartamtu saka barang dagangan, kanggo logam sing wis ditimbang lan diukur sadurunge.

Kualitas dhuwit sing penting yaiku bisa diukur lan bisa digunakake minangka ukuran. Malah ing bartering disk saka logam larang regane kanggo barang, iku imprinting Negara sing nemtokake sawijining dhuwit. Pamrentah sing ujar, "Kita ora bisa mbangun dalan amarga ora duwe dhuwit" bakal dadi konyol kaya pamrentah sing ujar, "Kita ora bisa mbangun dalan amarga ora ana kilometer."

Ayo kita nyoba kanggo nemtokake apa dhuwit. "Dhuwit minangka pratelan sing diukur." Dhuwit minangka judhul utawa pratelan sing diukur. "Dhuwit minangka pratelan umum." Dhuwit minangka judhul sing ora spesifik (kayata tiket sepur, cek penginapan, tiket kapal uap sing duwe hak transportasi, panganan, kabin, lsp.). Iku umum. Dhuwit uga bisa diijolake, yaiku, bisa ditransfer saka wong siji menyang wong liya tanpa formalitas. Ora ana kapentingan kaya obligasi negara, obligasi sepur utawa ikatan "anonim masyarakat".

Ayo kita nimbang istilah "kredit". Disebutake yen wong duwe kredit nalika diyakini bakal bisa mbayar kanthi awis lan nalika dianggep ora bakal ngupayakake utawa nundha pembayaran. "Utang" ora persis ngelawan "kredit". Ing kasunyatan kredit asring kamungkinan kanggo nggawe utang, lan ora tansah ateges ngelawan saka utang wis digawe. Mulane, kita ngadhepi istilah sing ambigu.

Pungkasan, ayo nimbang "inflasi." Antarane setengah bebener pretenses ortodoks sawetara sawetara adhedhasar fenomena alam lan bola-bali. Sing disebut inflasi kudu pisanan dibedakake saka inflasi sejatine, sing kedadeyan nalika dhuwit ditanggepi "cocog" karo barang utawa layanan sing ora dikarepake utawa ngluwihi jumlah sing dikarepake. Dhuwit ora ana regane nalika ditanggepi "marang" (sing ana ing pseudo-correspondence karo) barang utawa layanan sing ora bisa dikirim utawa bisa ditindakake. Contone, kanggo ngetokake dhuwit "marang" cangkang sing njeblug ing 1917 bakal inflasi, lan dhuwit dhewe ora duwe nilai, amarga ora ana sing pengin cangkang, lan ora ana sing bisa ngirim.

Dhaptar ringkes saka definisi sing bener bakal ngidini wong rata-rata bisa lolos saka cidra lan perfidy sing mutlak lan bosok saka para usurers lan monopolists gedhe.

Nyatane, kanthi definisi, utawa luwih kanthi konsep *dhuwit sing serius lan adil,* Soddy, sawise nerbitake pirang-pirang buku sing ora jelas (ora jelas, yaiku, kanggo sing maca, sanajan banget penting lan ditresnani kanggo Profesor Soddy) nyerat ing *Esok Money* "Kaya sing ora bisa dipikirake yen wong pribadi kudu duwe kekuwatan kanggo mbayar pajak, mula kabeh bank aman, mula kabeh bank aman. marang, kudu dening trick mere usurp fungsi

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Parlemen lan, tanpa wewenang apa wae, nggawe pungutan paksa kanggo kasugihan masyarakat.

Ayo kita mbedakake antarane kahanan Italia saiki lan kahanan negara-negara Anglo-Saxon. Ayo kita mbedakake antarane negara sing akeh kasugihan nggawe krisis, lan negara sing kekurangan bahan tartamtu; ayo padha bali sethithik kanggo njlentrehake sejarah "ekonomi anyar," sing durung kalebu kawruh utawa eling lawas.

Ana papat arus urip ing pamikiran ekonomi saiki: (1) Douglasisme; (2) Gesellisme; (3) ekonomi kanonik sing asale saka S. Ambrose lan berkembang karo S. Antonino; (4)
Ekonomi korporasi kanthi kawicaksanan perbaikan (saluran rawa, lsp.), la battaglia del grano, tabungan, cek kulawarga, cek panganan, cek kerja, kontrol negara, kumpul, lsp.

Ékonomi ortologi sing kudu kita wiwiti kudu nimbang fakta-fakta tartamtu sing kabur dening apa sing diarani ortodoksi. Barang kasebut nduweni daya tahan sing ora padha, kursi, keju: karya Pheidias, Praxiteles utawa Botticelli nduweni daya tahan sing beda-beda. Wong primitif nggunakake siji instrumen ing ngendi wong beradab nggunakake selusin.

Kita kudu, misale jek kula, nggawe dhaptar wong serius sing kolaborasi saiki ing ilmu ekonomi, sanajan padha empirisists, sanajan padha wis nggawe siji panemuan piyambak ing kegiatan, lan ora ing proses koordinasi karo sajarah, lan karo gagasan adil lan bener saka sekolah liyane, utawa ing wektu liyane, utawa sekte ekonomi liyane.

Ayo kita langsung ngerteni manawa ana daya uap kanggo ngunggahake tutup ceret teh. Iki regane, sanajan panemu ora nerbitake ensiklopedia utawa risalah gedhe babagan fisika.

Ayo kita ngerteni manawa CH Douglas dhewe nemokake kekurangan daya beli sing disebarake (lan ing) sistem industri. Pabrike mbagekke daya beli luwih alon tinimbang nggawe "rega", yaiku, barang sing dibuwang ing pasar. Mula digawe jumlah rega ing sasi luwih gedhe tinimbang daya beli sing disebarake.

Wong nakal, bodho, lan monopoli, sing urip ing kaliren wong liya, seneng ngethok manungsa miturut jas. Douglas weruh, tinimbang, kamungkinan kanggo nerbitake daya purchasing cocog karo jumlahe barang deliverable lan dikarepake dening wong. Ing kono ana sethitik sing anyar lan akeh sing jujur. David Hume wis weruh manawa kamakmuran ora gumantung ing jumlah dhuwit sing diduweni dening bangsa apa wae, nanging nyatane yen jumlah iki kudu saya tambah. Ayo kita nemtokake manawa kenaikan kasebut kudu alon lan tetep.

Antarane panulis sing migunani, ayo jeneng MacNair Wilson, sing wis nyinaoni masarakat supaya ngerti manawa bank-bank ora ngutangi dhuwit nanging mung janji bakal mbayar. *(Janji kanggo mbayar.)* Gesell, wiwit saka sudut pandang saka ijol-ijolan free, re-evoked *bracteates* saka uskup abad tengahan.
Kanthi biaya demurrage (prangko, sing kudu ditempelake ing cathetan saben sasi kanggo njaga nilai sing diumumake), dheweke duwe tujuan kanggo ngrangsang kecepatan sirkulasi, lan Walikota Unterguggenberger ing Wörgl nuduhake efisiensi sistem iki.

Gesell ngrusak bagean mati Marx kanthi tembung lapidary: "Marx ora nate takon dhuwit." Tegese, Marx ora nate takon babagan sifat dhuwit, utawa nganalisa.

Kaluwihan saka sistem Gesell paling ora ing ngisor iki: (1) ing negara pseudo-demokrasi bisa mbebasake bangsa; yaiku, pamaréntah lan rakyat (kalebu kabeh prodhusèn, dadi juragan utawa makarya) saka kuwasane bank-bank lan usurers.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Nanging ora ana Gesellite murni sing nganggep dhuwit demurrage saka sudut pandang Negara-lan Korporasi.

Kanthi prangko proporsional kanggo siji persen saka regane cathetan ditambahaké saben wulan, sirkulasi 8ÿ milliards bakal menehi negara revenue saka siji milliard taun, kanthi praktis ora mbuwang kanggo koleksi, kang bakal otomatis lan meh kabeh bebas saka kethek birokrasi utawa gangguan.

Tinimbang numpuk utang (utang astronomi) karo obligasi nasional kaya Roosevelt wis rampung, saben utang Negara, saben judhul kanggo kasugihan Negara, bakal, tinimbang pindho dibatalake ing 100 sasi. (Wong Inggris isih mbayar pajeg kanggo perang Waterloo.)

Obligasi Perbendaharaan bisa terus dianakaké ing tangan pribadi, minangka cara kanggo nyimpen kanggo wong-wong sing arep kanggo nyedhiyani kanggo tuwa lan kulawargané, nanging padha bakal dianggep minangka deviden Negara kanggo kelas layak warga, ora minangka kabutuhan inescapable kanggo pamaréntah sing pengin nggunakake kredit sawijining.

Aku nandheske: Negara ora perlu mbayar "nyewa" kanggo kredit sawijining; sing, iku ora perlu nyilih saka usurers profesional gedhe, minangka rampung ing meh saben negara, liwat nggatekke lan prejudices preconceived; contone, ing negara apes, ing Prancis ing krisis moral kuburan saiki, ing Inggris liwat daya tradhisi ditampa tanpa cognizance saka acara anyar ing donya.

Generasi kapindho kreditor sosial, sawise empiris lan panemu, wis diprodhuksi Butchart, sing, stimulus dening AR Orage, nerbitaké buku pisanan ortologi ekonomi, *Dhuwit.* Kanthi volume kapindho kang, *To-morrow's Money,* Butchart wis kurang sukses; satemene wis nglumpukake pitung pangripta kang beda-beda panemune, kabeh padha dipuji, nanging dheweke ora bisa ndadekake para panganggit siji-sijine padha maca karangan lan nggandhengake. Buku iki regane utamane kanggo nyetak ulang sawetara tulisan Douglas lan kanggo kaca Soddy sing wis dikutip ing artikel iki.

Antarane panulis populer, Irving Fisher lan Christopher Hollis kudu dijenengi. Nanging siji kudu mbedakake; Fisher minangka wartawan (resmi profesor, nanging ing jantung wartawan) sing nulis kanthi apik.
Patang puluh kaca *Skrip Perangko* dheweke entuk perhatian saben wong serius, uga profesor.
Fisher ora melu banget ing perang. Mbok iku optimistis lan ngupaya kanggo mbujuk usurers Amérika gedhe kanggo isi piyambak karo setengah pound saka daging tinimbang Shylocking dicokot pungkasan lan gramme.

Christopher Hollis wis nulis buku regane gedhe, *The Two Nations,* lan terus perang kanggo masyarakat ing macem-macem buku, kang bisa ngandika seneng tutul; iku, ing kasunyatan, antarane sawetara ahli ekonomi sing sukses ing nambani ilmu babakan dhuwit lan macem-macem masalah riba ing cara sing buku-bukune ngedol lan tekan edition katelu.Fase iki kagolong pendidikan populer, cukup perlu ing negara ngendi sing disebut "mayoritas" pemerintah tetep.

Wyndham Lewis nyebut Pemerintah Inggris *antik palsu.* Sanadyan utamané wong saka huruf, satirist, dheweke wis bubar nyumbang buku nilai sosiologis dhuwur, dimaksudaké kanggo umum pilih: *Count Panjenengan Mati, Padha Urip* (persiapan kanggo Perang Great liyane bab apa-apa). Aku ora nyebut iku minangka ekonomi, nanging kanggo suggest irama karo kang masalah iki penetrating karya penulis urip saka pangkat pisanan. Papat pujangga Amerika paling apik saiki prihatin babagan masalah moneter (ora nganggo Webbite "jambon" lawas, Fabian, Manchesterian utawa Villardian) amarga, nyatane, minangka panulis gedhe kayata Dante, Shakespeare, Aristotle, Hume, Berkeley, Montesquieu, lsp.
******ebook converter DEMO Watermarks**********

Machine Translated by Google

Pamikiran liyane sing diarahake marang gagasan-gagasan kasebut katon ing tulisan-tulisan wong-wong sing nyengkuyung pondasi republik Amerika Utara, yaiku, tulisan Jefferson, Jackson, Van Buren. *Jefferson lan / utawa Mussolini* Kula , buku WL Woodward, A New *American History,* artikel Rama Coughlin lan Buck utawa luwih khusus bagean paling apik saka buku Coughlin kang disebut *Money* (pp. 211-213).

Iku bakal angel ngomong review Inggris lan Amerika sing kudu maca wong manca, kanggo urip intelektual ing negara iki wis manifestation ing publikasi ephemeral kang mung loro utawa telung taun (utawa malah kurang) lan banjur dumadakan mandek kanggo ana utawa degenerate menyang jenis birokrasi sastra utawa ideologi, nganggep pewarna protèktif lan njupuk ease ing gagasan diprodhuksi. Nanging, kita kudu nyatakake yen Fasis Inggris setahun kepungkur wiwit nerbitake majalah sosial-ekonomi kanthi vitalitas dhuwur: *The Fascist Quarterly.* Iki mung review Inggris sing aku wis bisa maca tulisan saka kontributor liyane, antarane kang General Fuller, Joyce, Wyndham Lewis, AK Chesterton, J. Jenks.

Hugo Fack, sing nduweni manfaat gedhe kanggo diterbitake ing Texas *The Natural Economic Order* dening Geseli, kanthi biaya dhewe, nalika penerbit gedhe ora ngira yen publikasi kasebut minangka bisnis sing apik, ngetokake kertas cilik, The Way Out, kanthi gagasan sing ditinggalake saka Scarcity Economics, sanajan ana publikasi Loeb's Chart of Plenty (ndeleng Odon Por's Rivista, del 9 Maret).

Kebebasan ngomong ora ana ing antarane sekte-sekte liberal iki. Publikasi Gesellites utawa publikasi resmi Douglasism ora ngidini diskusi mbukak gagasan ekonomi. Dheweke katon kaya hipnotis lan kaku kaya kerang dekaden. Padha padudon. Douglas mikir prangko ing dhuwit demurrage akehe tax oppressive-guna lan langgeng, sanadyan liyane dingerteni saka "pembatalan" saka kredit Douglas utawa saka diskon lan liya saka mbatalake kredit ditanggepi.

Gesellites meh sadistically nesu ing pikiran sing kabeh lomba bisa entuk bathi saka karya sing wis mati, lan saka panemuan ilmiah. (Nilai asale saka karya nanging akeh karya sing ditindakake dening para leluhur kita sing ora mangan ing kene kanggo ngonsumsi wohe.)

Wit *Ara* (Douglasite) ora nuduhake kemajuan non-Douglasites-menyang Gesellites utawa sistem korporatif. *The New English Weekly* wis submerged ing Inggris suburban temperament, lan Empu discolored dening sing urip pucat tinimbang dening ideologi tartamtu lan ditetepake. *Demokrasi Anyar* (New York) migunani, nanging ora ana maneh. Coughlin nindakake karya pendidikan populer liwat mingguan kanggo masyarakat umum, ora kanggo miwiti *(Kehakiman Sosial)* Nanging ing sasi Juni anno XV, aku nemokake ing warta kertas kang salah siji ora dicithak ing panggenan liya utawa diwenehi sawetara baris mung, didhelikake ing antarane kolom skandal lan kamuflase. Saka editor saka Press periodik saka karakter umum aku kerep nampa uleman: *Apa sampeyan ora bisa nulis bab apa-apa kajaba ekonomi?*

Aku pengin seneng maca sing serius: Aku wis ngomong babagan macem-macem.

Artikel iki kasusun saka rong bagéan: ing kawitan aku wis meh nyuwun ahli ekonomi kanggo nimbang kabutuhan urgent kanggo terminologi pas; ing kaloro aku wis sedhela nuduhake karya tartamtu, fragmentary nanging tulus, milih saka sawetara penulis kasebar, sing ora, nanging bisa, koordinasi, yen inti bisa ditemokake dumadi saka teknisi siap kanggo njupuk tanggung jawab lexicographical.

Aku ujar kanthi tegas yen tanpa etika sing sehat ora ana sing waras, ora ana konverter ebook ******ebook DEMO Watermarks**********

Machine Translated by Google

ekonomi. Kanggo nimbang dinamisme, tanpa nggatekake pungkasan lan obyek saka kabijakan moneter, bakal nyebabake kekacauan. Arah karsa mujudake salah sawijine komponen pasinaon ing ilmu ekonomi. Badoglio ujar, "Emas kita minangka kekarepan lan tangane prajurit kita," luwih ahli ekonomi tinimbang kabeh profesor ing London.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Penyebab Slump
dening A. Raven Thomson

aku Wis nulis kaping pirang-pirang *ing Fascist Quarterly* lan *British Union Quarterly* babagan depresi sing bakal teka, sing bakal ngetutake boom pemulihan sing cendhak sing didorong dening para ahli ekonomi geng lawas. Aku nuduhake carane siklus perdagangan boom lan slump wis ing operasi kanggo satus taun kepungkur, wiwit kapitalisme diadegaké, lan wis nuduhake periode biasa sangang taun ing rata-rata, tiba, sok-sok, kanggo pitu utawa munggah kanggo sewelas. Rata-rata taun krisis sabanjure kudune 1938, kanthi kemungkinan penundaan nganti 1939, amarga kedalaman depresi sing ora biasa. Bener, krisis kasebut wis kedadeyan setaun luwih awal tinimbang biasane, lan kemerosotan sabanjure wis diwiwiti ing taun 1937.

Iki minangka kejutan kanggo kita sing yakin yen "kemakmuran" ora bisa bertahan. Mung ing Jeksa Agung bisa ngetokake pungkasan saka *Quarterly* aku rembugan efek rearmament lan dhuwit mirah marang krisis teka, lan sanajan aku dikenali sing spekulasi gedhe banget wis nggawe boom durung wayahe, Aku nganggep yen impetus saka rearmament bakal nggawa kita liwat nganti Autumn 1938 ing sembarang tingkat, nalika aku ndhukung sing perang kanggo nggunakake akumulasi armaments bakal nyegah piyambak. Pancen, aku ngelingake babagan bebaya financier kanthi sengaja golek perang minangka alternatif kanggo slump.

Bener, aku wis ngremehake bobot sing ditindakake dening ekonomi Amerika ing jagad Demokrasi Keuangan sing saya surut, lan ora ana program persenjataan gedhe ing Amerika.
Iku saka Amerika, kaya ing slump pungkasan, sing depresi anyar radiating, lan kabeh kasurung saka bathi rearmament ora cukup kanggo nyegah Throgmorton Street nanggepi ambruk serem saka nilai nuduhake ing Wall Street.

Sanadyan slump durung wayahe iki, kaya taun 1907, bisa uga kurang intensitas, lan kanthi mangkono dadi pukulan sing luwih murah kanggo stabilitas kapitalis tinimbang mundur sing luwih cepet lan luwih intensif, nanging ana siji kauntungan, yaiku wis teka sadurunge para warongers bisa, kanggo kabeh upaya, nyemplungake kita menyang perang. Nalika depresi saya tambah akeh, kapentingan umum bakal bali saka urusan luar negeri menyang masalah ing omah, lan bebaya konflik internasional bakal suda. Wis bebaya perang minangka pencegahan slump liwat.

PANIK ING WALL STREET

Senadyan usaha Press kita kanggo nutupi, gupuh ing Wall Street wis cukup ala Autumn iki minangka ing Autumn 1929. Kurangé populasi ing dikarepake kanggo baja kanggo karya ibukutha wis faktor nemtokake, lan Amerika Serikat Steel lan Enggo bareng baja liyane wis mimpin tiba ing Nilai. Awal taun iki US Steel dikutip ing 129¼ kanggo saham $100. Malah sawise krisis emas ing April Nilai uga liwat 100. Kurangé populasi anteng ing September nggawa US
Steel kanggo 80. Banjur teka slump Oktober, karo nilai nabrak saben dina. Mudhun AS
Steel liwat 70 kanggo 68. A rapat umum singkat, lan banjur ing "Selasa ireng" gupuh sade dikirim rega kanggo 54. Wiwit iku wis Recovery luwih, kang nggawa US Steel bali kanggo bab 65, nanging wis ing November rega sagging maneh menyang 50 ing laporan seger saka output baja suda, kang saiki kurang saka 50 persen saka kapasitas.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kabeh iki ora bisa ditolak minangka "jitters" Bursa Saham. Ana sebab dhasar ing mburi kemerosotan Wall Street. Panjaluk barang konsumsi bisa uga dijaga kanthi apik, nanging permintaan barang modal saya mudhun kanthi cepet. Over-produksi, yen durung nyata, ing sembarang tingkat potensial, lan industrialiss mandhek kanggo ngluwihi pabrik. Akibaté, prodhusèn barang-barang modal, ing kang baja saiki mlebu ing proporsi nambah, wis kanti awon hit, lan tiba ing Nilai saka Enggo bareng baja, kang wis disorganized pasar, ora mung maneuver pasar, nanging cukup antisipasi suda bathi ing output sudo.

Apa ROOSEVELT bisa mbantu?

Ing kutha-kutha baja, kaya Pittsburgh, pengangguran wis akeh, sing mesthi bakal duwe pengaruh marang panjaluk barang konsumsi, kanthi akibate tikel kaping pindho marang investasi.
Amerika wis ana maneh menyang depresi klasik, sadurunge pulih kanthi bener saka pungkasan. Yen Roosevelt ngintervensi, amarga dheweke ora gelem nindakake, dheweke bakal nglangi nglawan ombak, kaya sing ditindakake Hoover ing taun 1929 nganti 1932. Wektu iki ora bakal dadi tugas sing gampang, kaya ing taun 1933, kanggo nyetel Amerika ing gelombang pemulihan jagad umum. Wektu iki Presiden sing gagah perkasa kudu ngupayakake kekuwatane.

Manipulasi moneter, karya umum, lan liya-liyane, ora bakal cukup kanggo ngrampungake krisis kasebut, sejatine, ing syarat-syarat referensi Roosevelt mung bisa nulungi kanthi tumbas negara raksasa, sing bisa uga kudu intensif kanggo nyelehake akeh industri Amerika ing kepemilikan Pemerintah. Amarga Roosevelt ora duwe kekuwatan kanggo ngetrapake alternatif Fasis kanggo ngontrol industri, New Deal dheweke didiskredit lan umume dirusak dening keputusan Mahkamah Agung, dheweke bisa uga dipeksa nganggo cara Komunis ngenalake kapitalisme negara. Sepira adohe para penasehat Yahudi sing makarya ing arah iki, kita durung bisa ndeleng. AS lan USSR bisa uga luwih cedhak minangka rong republik materialis sing gedhe, ing ngendi kontrol Yahudi minangka sing paling penting.

REAKSI BRITISH

Politikus Konservatif, senadyan kabeh bukti ambruk Bursa Saham, njamin yen ora ana tandha-tandha "resesi" sing bakal teka (tembung khusus sing diciptakake kanggo njamin masyarakat), yen Inggris ora kena pengaruh masalah ekonomi sing padha karo Amerika, lan persenjataan maneh bakal nggawa kita liwat. Kabeh iki omong kosong, amarga kabeh demokrasi finansial digandhengake karo keuangan internasional, lan Wall Street, lan tetep, pusat finansial ing donya.
Apa wae sing kedadeyan, mesthi ana akibat ing papan liya, kaya ing taun 1937 kaya ing taun 1929. Apa kita ora, sawise kabeh, nandheske "persatuan demokrasi gedhe" kanthi Persetujuan Tripartit? Apa ora Pamrentah kita, ing tengah-tengah keplok saka pihak "geng lawas", negosiasi hubungan dagang sing luwih cedhak karo Amerika? Iki maneuver pungkasan misale jek bab migunani minangka nglangi, sengaja ngisinake wong drowning, apik yen obyek kita ngluwari finance Yudaik-Amérika, ala yen kita pengin nyimpen Britain saka kleleb ing ombak saka depresi anyar.

Minangka rearmament, adoh saka nylametake kita saka depresi, iku mesthi wis precipitated alangan, ora mung kene nanging ing Amerika. Spekulator, sing, mesthi, seneng kamardikan lengkap Demokrasi, weruh ing rearmament lan kamungkinan perang kesempatan keuntungan sing ora bisa ditemtokake, lan, njupuk kauntungan saka dhuwit sing murah banget, terus tuku saham saka kabeh jinis sing padha ngandhut bangsa rearming minangka mbutuhake, utawa sing bisa dadi langka ing wektu perang.
Akibaté, rega kabeh komoditas, utamane logam, mundhak sajrone wolulas sasi kanthi jumlah nganti 100 persen ing sawetara kasus: boom spekulatif sing durung tau ana ing sejarah sajrone ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

wektu tentrem, ngluwihi, tenan, mung sak periode paling awon perang pungkasan.

Untunge kanggo kita, para spekulan kasebut ngluwihi awake dhewe. Perang sing diantisipasi diwatesi ing Spanyol lan China, sanajan ana upaya para pemanas Kiri, lan, kaya kabeh sing nyoba ngubengi produk, banjur dadi isin karo produksi sing dianyari, kepincut karo tingkat rega sing luwih nguntungake. Pancen, padha ngremehake kapasitas produksi industri modern sing gedhe banget, lan kesapu banjir komoditas sing ngasilake rega sing luwih dhuwur. Sithik stimulus saiki dibutuhake kanggo ngasilake over-produksi relatif marang konsumsi saiki. Stimulus gedhe saka kenaikan rega sing durung rampung sadurunge wis kebanjiran, ora mung para spekulan dhewe, nanging uga perdagangan sing sah, sing ora bisa ngatasi, sanajan ana rearmament, kanthi glut. Pancen, wis ana tuntutan anyar kanggo nyuda kuota produksi, sadurunge depresi wis rampung. Kepiye pengurangan kasebut bakal nanggepi pengangguran, lan kekurangan daya beli, kita bakal mbayangake para pamaca.

Wis ana 80.000 luwih nganggur tinimbang Agustus.

PENYEBAB PANGANDHARE

Ing ngisor iki kabeh gejala njaba, reaksi kanggo rearmament lan wedi perang ana siji sabab dhasar, yaiku disparitas kronis antarane produksi industri modern lan konsumsi populer umum. Anggere bedo absurd iki ana sistem ekonomi kita temenan tundhuk kahanan kang ora tetep gawan, kang melu ing booms ambalan lan slumps saka finance kapitalisme. Pancen, amarga ilmu pengetahuan nambah kekuwatan produksi, lan serikat pekerja ora duwe daya kanggo nambah upah buruh nglawan resistensi gabungan finansial sing saya tambah, bedane dadi luwih gedhe, lan, kaya sing wis diterangake dening Mosley, booms dadi luwih cendhek lan luwih cendhek, lan ambruk saya suwe, amarga kapitalisme saya mudhun.

Panyebab dhasar iki, ing saben depresi, yaiku kekurangan daya beli ing tangane wong akeh, lan krisis kasebut kedadeyan kanthi ora biasa ing awal wektu iki amarga kenaikan rega sing durung tau sadurunge, sing ora mung nyengkuyung keluwihan produksi, nanging uga nyuda daya beli rakyat, sing gajine ora bisa ngimbangi biaya urip. Slump sing diasilake mung bisa didandani kanthi permanen, ora kanthi nyuda ekonomi lan upah, kaya sing diyakini "geng lawas", nanging kanthi karya umum lan kenaikan upah sing konstruktif, nganti Negara lan masarakat nggunakake produksi industri modern ing antarane. Bener Negara saiki, liwat persenjataan maneh, ngonsumsi produksi kanthi tingkat sing ora biasa, nanging iki ora bisa ngimbangi kekurangan daya beli saka akeh rakyat, mlarat amarga kenaikan rega komoditas.

REMEDIES

Pangobatan sing umum ditindakake yaiku reformasi moneter lan perencanaan ekonomi. Pisanan wis ilang argumentasi sing paling kuat, amarga dhuwit murah ing taun 1937 kaya sing ditresnani ing taun 1929, nanging kemerosotan kaya sadurunge. Masalah babakan dhuwit temenan sekunder kanggo masalah utami maladjustment ekonomi saka konsumsi kanggo produksi, lan ora wangun teori babakan dhuwit sembarang apik sing ora nerangake carane dhuwit kanggo nggayuh konsumen. Kredit Sosial nduweni kapentingan ing arah iki lan kudu dipikirake, nanging panyengkuyung Kredit Sosial kudu ngerteni kabutuhan wewenang sing ekstrem kanggo nggulingake kediktatoran finansial saiki. Ing hubungan iki, langkah-langkah sing ditindakake dening Pamrentah Kredit Sosial ing Alberta kanggo ngontrol bank-bank, lan malah Pers, penting banget. ******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Perencanaan ekonomi temenan perlu, nanging maneh wewenang dibutuhake, lan pitakonan muncul babagan carane wewenang iki entuk gelar. Miturut financiers, sing seneng, kaya Israel Moses Sieff, saka PEP, gabungan industri lan distributif, wewenang kanggo ngrancang bakal teka kanthi tuku lan penggabungan kapitalis. *Planning dening tuku* ing kasunyatan. Miturut Sosialis, sing seneng nasionalisasi sarana produksi, distribusi lan ijol-ijolan, wewenang kanggo ngrancang bakal ditindakake dening penyitaan Negara miturut layanan sipil. *Planning dening confiscation* ing kasus iki.

British Union milih cara sing kurang materialis kanggo entuk wewenang kanggo ngrancang, ora kanthi tuku kapitalis gabungan, utawa penyitaan kapitalis negara saka properti pribadi, sing meh padha, nanging kanthi wewenang saka wong kanggo ngetrapake rencana ekonomi marang perusahaan swasta lan umum. *Perencanaan kanthi idin.* Cara panguwasa Negara lan kepemilikan pribadi digabungake dadi sistem ekonomi sing ngatur mandhiri bisa diteliti ing sawetara buku, sing wis diterbitake, ing Negara Perusahaan. Nanging, sing kudu digayuh, yaiku Negara Perusahaan ana kanggo nyebarake produk industri menyang masarakat, lan keuangan kabeh subordinasi karo tujuan utama iki. Utamane kabeh spekulasi lan bali gedhe banget marang ibukutha dilarang kanggo nyegah kahanan kang ora tetep, lan kanggo ngaktifake bagean padha prodhuk kanggo pass menyang produser.

Isolasi saka SLUMPS luwih

Ora mung Negara Perusahaan kudu ngimbangi produksi barang-barang modal lan konsumsi, mungkasi ketidakstabilan investasi spekulatif, lan ngidini masarakat nggunakake produksi ilmu pengetahuan modern; uga kudu nglindhungi bangsa saka kompetisi njaba dening tenaga kerja asing mirah kayata saiki teka saka Jepang. Kanggo tujuan iki, kudu ngenalaken kabijakan Kakaisaran Terisolasi, nylametake pasar Imperial kanggo industri omah lan Imperial, lan menehi dominasi lan koloni bagean sing dilindhungi saka permintaan pasar omah kanggo produk mentah.

Mung kanthi cara iki, rencana lengkap kanggo urusan ekonomi kita bisa ditindakake, lan mung kanthi mangkono kita bisa njamin rakyat kita ora bakal bali maneh saka kemerosotan sing nggegirisi sing saiki diancam. Aja maneh gupuh ing Wall Street diijini mbuwang industri Inggris menyang depresi. Ayo kita ngisolasi awake dhewe, kaya sing wis ditindakake Jerman, nglawan fluktuasi edan ing jagad kapitalis, lan ngrencanakake urusan kita kanthi ngerti yen ora ana faktor sing ora dingerteni ing njaba kontrol kita bisa dumadakan ngrusak kabeh sing wis kita lakoni. Kabijakan Uni Inggris Negara Perusahaan ing Kakaisaran Terisolasi mung nyedhiyakake keamanan saka boom lan slump, lan distribusi woh-wohan saka penemuan ilmiah modern kanggo wong Inggris.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Revolusi Dikhianati dening Ezra Pound

THE Revolusi HE sing wis dikhianati, ing dasare, Revolusi Amerika "kita" taun 1776, ora ing fase lokal lan tartamtu, lan mesthi ora minangka pamisah sing ora perlu saka RACE Inggris.

Apa wae kabecikan sing bisa teka utawa ora teka saka scission kasebut, scission kasebut pancen ora perlu lan, ing bagean gedhe, ora sengaja. Iku mesthi ora entuk manfaat kanggo Inggris. Iki, mbok menawa, tatu gedhe pisanan sing ditimbulake ing negara sampeyan dening pion-broker sing diselehake dening Cromwell.

Abad kaping 19 iku kabeh sing diarani La Tour du Pin, kabeh sing Maurras lan badut Royalis Prancis nyoba nglalekake yen La Tour du Pin diarani. Iku abad riba. Iku abad dekomposisi. Iku abad baser saka liyane aku bisa mikir ing umur KIAYAN istilah, messer lan befouler saka makna tembung.

REVOLUSI DIBERI dudu revolusi sing dikhianati sajrone setaun utawa loro kanthi siji utawa rong langkah palsu Joe Stalin utawa salah sawijining pamrentah.

Revolusi sing dikhianati yaiku revolusi sing dilahirake saka reformasi Leopoldine ing Tuscany, lan cukup nyata ing proses Jeffersonian sing puncake karo kamenangan-kabeh banget ephemeral- saka Andy Jackson lan Martin van Buren.

Sadurunge, reformasi Leopoldine wis berkembang dadi konsep autarchy, lan dadi kapercayan yen GRAIN sawijining bangsa ana utamane supaya bangsa kasebut (ing wong saben wargane) kudu MANGAN.

Revolusi iki wis cukup cetha dikhianati dening generasi Dan Websters, Biddles, Morgans, Baruchs, kamuflase kabeh warna, Trotskys, Wallaces, Perkinses, loro shoals saka penasehat Roosevelt, organisme kaya Morgenthau, steeped saka cradle ing preconceptions usurious, pinch-kikes aryio-pennyio-.

Istilah iki aku ngeyel. Racun Semit ana ing Semit tempered dening kahanan kang ora tetep Semit, dening wobble Semit saka siji keluwihan liyane.

Ketidakstabilan iki ndadekake dheweke mbebayani kanggo balapan statis lan paralitik. Nanging ing kabeh rombongan Roosevelt kang hideous, mbebayani lan subversif wis Yahudi, M. Ezekiel, sing wis toddled pisanan menyang ekonomi ABUNDANCE ing *2.500 Dollars taun.*

Buku iki ora nyenengake, kaya evasive kaya tulisan Semit, bisa ngindhari masalah dhuwit sing nyata. Iku kompromi Yahudi, wis kabeh J. Simonic kepinginan kanggo menehi hasil Gamelan lan umum sepi, Nanging luwih saka Wallace lan Perkins. Lan sembarang adil adil anti-Semite bakal ngakoni uga kasunyatan kang Mordekhai Ezekiel nyoba kanggo mantunaken masalah ingkang guyub muncul saka laporan panitia sing dipimpin dening olahragawan Yahudi, Loeb (Pak Hemingway pitik jago-isin).

Yen sampeyan yakin manawa kabeh balapan kudu diukum amarga dosa sawetara anggotane, aku ngakoni yen pengusiran rong yuta wong Yahudi ing New York ora bakal dadi paukuman sing gedhe banget kanggo cilaka sing ditindakake dening keuangan Yahudi marang bangsa Inggris ing Amerika.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Apa wae sing dikandhakake kanca Wyndham Lewis babagan wong-wong Yahudi sing ngatur Inggris kanthi apik, wong-wong Yahudi ora mrentah Amerika kanthi cara sing marem, nanging financier Yahudi dudu ala sing paling ala.

Kejahatan kita sing paling awon yaiku aryio-kike sing bisa njupuk garis sing reged lan tetep tanpa panyimpangan utawa bayangan, kanthi ora ana wong Yahudi sing welas asih, bungah utawa butuh tampilan mewah.

Sawijining balapan bisa uga tanggung jawab kanggo individu sing paling awon. Bangsa Yahudi wis ora kanggo umur njupuk tanggung jawab kanggo nglakokaké hukum dhewe. Ing crita Injil, manawa sampeyan nganggep kasunyatan utawa minangka fiksi ilustrasi, eksekusi Yesus digayuh kanthi menehi dhuwit. Penegakan hukum iku nganti wong Romawi. Yen ana wong sing arep dadi anti-Semit, supaya dheweke dadi anti-Semit kanthi objektif. Ayo dheweke ngumpulake akeh fakta sing bisa, lan aja kedhip-kedhip.

Wong Yahudi wis nggawa anti-Semitism ing awake dening LACK OF ORGANISASI, dening nolak kanggo nindakake tanggung jawab.

Yen wong Yahudi kepengin manggon ing jagad pepadhane ing antarane wong-wong sing ENLIGHTENED, dheweke kudu nindakake disiplin saka wong-wong sing nglanggar hukum Yahudi sing kurang nyenengake. Satemene aku ngerti, dheweke wis suwene 2.000 taun ora gelem nindakake iki. Ora ana balapan liyane sing njaluk supaya negara kasebut bisa ditindakake, utawa direbut, paling ora, ora ana ing Kulon. Yen Brahmana nindakake, padha pantes jeneng "niggers reged," lan, mbok menawa, sawetara epigon Cina, non-Konfusius.

Kabinet Roosevelt duwe rong penyakit. riba New York, kang digandhengake karo kabeh riba ing London lan saka ing Basel lan sewer ing Paris.

Nanging uga nduweni teges lan pelit saka Perkins. Iki meanness saka "roundhead" lan duwe roundhead terus-terusan, moral palsu saka stinginess, lair cukup mbokmenawa meri nanging ing sembarang tingkat damnable.

"Welasan ekonom" sing kadhaptar *NY Tribune* ing Nopember, 1937, minangka menehi saran marang Roosevelt kanggo mungkasi kemerosotan, ora pantes manungsa waé kanggo saran sing diwenehake, apa sing diwenehake saka ora nggatekke utawa kejahatan.

"Bolster kapercayan pubic," etc. Wong-wong iki wis kasempatan kanggo nyegat masalah saka equating daya beli umum kanggo kasedhiya barang needed, lan gagal kanggo njupuk, lan padha minangka sethitik worth karep minangka Neimeyer, Baruch, utawa mantu saka incorporate riba.

Delengen iki lan iki!

Nguripake menyang negara diatur, kita duwe retribusi ing ibukutha INCORPORATED.

Gerakan sing luar biasa iki nyebabake meh ora ana ripple ing Press terus ing negara-negara pseudo-demokratis. The snivelling Reds ora nganggep minangka kemenangan ide. Surat utangan-modal kasebut liwati kaya-kaya minangka retribusi ing properti pribadi.

Ora ana harian gedhe sing mbedakake antarane properti (tanah, omah, perabotan) lan pratelan marang "bunga ditambah properti" utawa nglawan kapentingan "lan total kepemilikan yen bunga ora dibayar kanthi cepet." Lumrahe, tan katindakake, dadi pusaka, tangan mati lan busuk saka kubur, saka selokan umum abad XIX.

Abad kasebut minangka pengkhianat tembung. Iku befouled saben idea padhang abad sadurunge iku. Voltaire, deist, tilar donya minangka ateis.

LIBERTY,- sing tegese hak kanggo nindakake apa sing ora nglarani wong liya, disandangi minangka hak kanggo getihen
wong liya. ******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

EQUALITY ing cangkeme Jefferson tegese wong duwe hak sing padha ing hukum; sing ora ana wong lair karo cacat insurmountable. Iku wis roso saka Burns '"wong iku wong kanggo' sing,"Nanging ora, ing wektu Jefferson, ateges malah universal hak pilih. Suffrage bisa dadi ganjaran pahala.
Iku ora ditetepake minangka strictly minangka anggota partai, nanging ora matak marang babi tanpa disadari. Sadurunge sanities iki bisa bitched lan najis iku perlu kanggo usurers gerombolan kanggo ngiyanati banget sarana komunikasi. Basa kudu torpedo. Saben tembung sing wis diajeni kudu dibuwang kanggo nutupi gangster masalah bank, 'Leihkapital.

LIBERTY ora mungkin tanpa tatanan, lan ketertiban dumadi saka organisasi.

Bangsa tetanèn, kayata Jefferson, ora langsung butuh organisasi guild amarga kutha-kutha abad pertengahan mbutuhake lan ngrembakakake. Ora ana sistem sing bukti bodho lan bukti wektu. Evolve mekanisme sosial sampurna lan sijine iku menyang tumindak, lan putrane neraka bakal miwiti chiselling; lintah bakal miwiti nyedhot getih lan vermin bakal nginfèksi sudhut sing ora dijaga.

Ombone sing terus Press wis befuddled maca Anglo Saxon ing Inggris lan AS katon ing layang teka wingi lan saiki ing mejo, saka wong ora ateges imbecile. Aku ngutip kanggo nuduhake apa sing bisa:

Ing buku paling anyar Christopher Hollis ngandika sing Mussolini wis diwenehi Italia sistem dhuwit prayoga dening njupuk saka bankir pribadi daya kanggo nggawe dhuwit utawa kredit sewenang-wenang karo fountain pen. Dheweke nuduhake manawa pamrentah ngontrol lan *nyebabake* masalah dhuwit ing kana.
Wegah kanggo njupuk tembung piyambak kanggo reformasi revolusioner kuwi ing ekonomi nasional, kang kudu perang waos lan kuku dening bankir, aku takon sampeyan apa iku kasus. Yen mangkono, Italia kudu dadi papan sing kudu dituju.

Iki tanggal November 1937; ie, rong taun sawise reformasi bank Italia. Kasunyatan ana, nanging wong enom wis dadi kahanan dening pers Leihkapital sing mung ora bisa pracaya 'em tanpa tembung pribadi saka kanca.

Gent mung katon ing Cafe ngisor, mung metu saka Inggris, dheweke ora ngerti pungutan ing ibukutha INCORPORATED, ora ing ibukutha pribadi. Dheweke mikir dheweke ngerti apa sing kedadeyan. Dheweke wis maca kabar tanpa aksen ing koran London.

Revolusi Rusia minangka pungkasan siklus. Iki terus ngiyanati tembung ing abad XIX, nggunakake verbiage hoax, kaya ing "kediktatoran proletariat," tegese kediktatoran sawetara wong, lan liya-liyane. Bolshies saiki ora bakal nemtokake tembung. Dheweke ora pengin revolusi. Paling ora ana sing aku temoni ing print, utawa ing dina nalika takon balesan, nindakake. Padha ora bakal njupuk perang kanggo istilah sing jelas, kanggo definisi sing jelas saka makna, supaya sanajan akeh sing ora seneng karo sawetara perkara sing bakal dirusak, siji ora bisa tetep ngadeg, tetep karo dheweke.

Kita ora bisa, utawa paling aku ora bisa, ing wektu saiki, njaluk informasi cetha saka Rusia apa Stalin tegese monetarily. Ora ana sing ngaku yen dheweke, Stalin, ngerti. Saora-orane aku durung weruh pratelan kaya ngono, lan mungsuhe Pak Bronstein ora luwih jelas. Dadi inteligensia pink.

Dheweke ora mlebu kanggo nemtokake tembung. Dheweke ora mlebu kanggo ngumpulake informasi. Dheweke ora ngupaya kanggo nglaporake kedadeyan nyata ing semenanjung iki, kayata tumindak Rossoni lan jelas pratelan.

"Ing *ammasso* gandum ana, luwih, alesan politik: Roti kudu dijamin kanggo saben Italia, tanpa lompat rega absurd, tanpa spekulasi laku jina." Rossoni ngakoni

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

iki dudu ekonomi anyar, utawa luwih tembunge "kita ora entuk ekonomi anyar." Nanging, kita mesthi entuk ON saka wortel-before-the-nose-ism *("nguber"* rasa seneng).

Ing siji pangertèn iki luwih utawa kurang bali menyang sistem sangang lapangan admired dening Mencius. Ing sisih negatif ora LANGSUNG padha karo dhuwit kanggo massa saka consumable barang. Nanging, ing tangan liyane, iku efektif, amarga saben kontrol jujur saka rega kanggo masyarakat, lan kabecikan umum, mengaruhi daya tuku dhuwit kaya sing ana. Rong taun kepungkur wong Italia, uga dikenal minangka Rossoni utawa luwih dikenal, nanging ora ana ing Kabinet, nulis aku:

"Loro penyakit masyarakat modern yaiku legalisasi riba liwat bank, lan legalisasi nyolong ing hukum perusahaan tanggung jawab winates.

Iku layang pribadi lan aku ora tau ngerti manawa aku bebas ngutip. Saiki aku rumangsa bebas nindakake, amarga ide kasebut ora ana gunane maneh. Apa layang kasebut asline minangka pendapat pribadi utawa pratondo apa sing bakal ditindakake umum ing wektu sing cocog, ide kasebut wis ditindakake ing ITALIA.

Sampeyan bisa ngukur kursus Fasis kanthi derajat:

1. Ing Consegna, anno XII: "disiplin pasukan ekonomi lan padha karo kebutuhan bangsa".

2. Pidato Milan ing musim gugur ing ngisor iki: "produksi wis rampung, para ahli ekonomi terus maju dening Negara kudu ngrampungake masalah distribusi.

3. Autarky. Doktrin CH Douglas. Analogi karo kabijakan Jefferson. Dasar ekonomi swara wis padha kanggo millennia. 'Mesthi sawijining bangsa ora bisa mbayar deviden kanthi bener lan jujur nganti ana sing kudu dibagi.

Macem-macem cara kanggo nyebarake daya beli mbutuhake masalah kabeh jurnal iki kanggo njlèntrèhaké wong.

Kanggo njaga pujian kanthi bener, anti-demokrat kudu ngakoni yen Konstitusi AS menehi Pemerintah AS hak penuh kanggo pusat mata uang dhewe. Iku ora liya nanging Rooseveltian slobber lan Baruchian bunkum kanggo puff munggah balon babagan konstitusionalitas. Kongres AS, yen jujur lan ngira yen ngemot sawetara rolas wong ing antarane atusan kethek, BISA sesuk ndandani daya beli dolar ing siji bushel utawa gandum apa wae, kanthi steak daging sapi paling apik enem kilogram, ing rong yard serge utawa wol wol saka kelas tartamtu, utawa apa wae sing ditemokake mung sawise survey sumber daya nasional sing tepat.

Ora ana wong liya, nanging wong sing ngapusi utawa wong sing berjuang kanggo keuntungan politik pribadi sing bisa ndhelikake iki. Ing AS iku dudu cacat saka instrumen lisan Pemerintah nanging ROOT rottenness saka bakal utawa nggatekke bestial gedhine sing impedes reformasi iki.

Yen reformasi kasebut minangka Fasisme, mesthine Fasisme Jacksonian. Sembarang negara mbutuhake sawetara wangun urutan. Perang Spanyol Amerika, nalika kita bocah-bocah (bocah-bocah ing jamanku) lagi dilatih, ngenalake jargon babagan open order. Bisa uga pulo-pulo utama lan bawana Amerika nuntut pesenan OPEN, ora diadaptasi menyang Eropa minangka bawana. Nanging ing tingkat sembarang supaya kita nyoba kanggo ndeleng apa, lan apa wis, lan supaya kita nyoba supaya kasunyatan iki kapisah saka apa Milords Bunkum lan Wunkum marang kita, lan wis kita marang ing makalah.

Disiplin pasukan ing formasi mbukak beda karo pasukan ing Braddock, sing nyoba nglawan wong India sadurunge taun 1776. Nyuwun pangapunten kanggo mbandhingake militer yen ana tata krama.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

kanggo aku nglakoni. Nanging aku pengin nggawe titikku piye wae. Aku pengin nggawe demarkasi bener kanggo tembung "kabebasan," "tertib," "tanggung jawab," "shiftiness."

Pernyataan Mussolini sing paling anyar yen "Ibukutha ana ing layanan Negara," minangka jawaban kanggo ukara Adam Smith: "Wong-wong saka perdagangan sing padha ora bakal ketemu tanpa konspirasi marang masyarakat umum."

Babagan sial babagan Pers sing tetep, lan nyewa pseudo-ekonom yaiku dheweke ora nate nylametake keagungan sejatine para panulis sing dikagumi, lan sing padha ngubungake teori sing ngrusak. Ukara Smith iku nyata.

Abad XIX ora tau ngadhepi. Butuh satus taun lan putrane tukang besi saka Romagna kanggo nemokake jawaban lan keseimbangane. Mula, macem-macem corporazioni, utawa organisasi guild pusat sing dhuwur, kalebu perusahaan "Foresight and Credit." Kredit nyatakake minangka getih urip.

Liyane saka artikel iki ditrapake kanggo mangsuli macem-macem pernyataan saka panulis sing jujur. Sapa wae kudu bisa nggandhengake pamikiran saiki, kudu nyoba ngilangi kesalahpahaman tartamtu, sanajan *ora kabeh ana* ing bagean sing padha.

Minangka cathetan kaki kanggo mangsuli surat sing takon babagan Italia nggawe dhuwit dhewe. Italia nggawe dhuwit dhewe, nanging kredit minangka produk manungsa alami. Sanadyan ana wong sing percaya karo wong liya, ora ana negara sing bisa nyegah pacelathon cilik saka kredit individu sing muncul minangka suket, kanthi alami, migunani lan sedulur.

Italia ora duwe negara-olatry. Tembung "nyembah negara" wis diciptakake kanthi ora ngerti, lan kanggo tujuan propaganda.

Sampeyan bisa njaluk langsung saka sirah sumber banyu. Negara ing Italia ora ana ing kene kanggo nyegah inisiatif individu, nanging kanggo nyegah penyalahgunaan lan golek langkah sing adil nalika kepentingan sing padu ora cukup, golek solusi dhewe.

Nanggepi rolas koresponden lan kanggo tag ends rong rolas obrolan, YES, ana cacat ing negara perusahaan Italia ing wayahe lan padha amarga takhayul, turahan, Sifat reged saka mantan monopolists. Ana ing Italia, kaya ing kabeh negara, babi manungsa, lan pikiran torpid lan slothful kang isih ana ing slough lawas, nyoba kanggo sabotase, nyoba kanggo gyp pepadhamu, nyegah wong prasaja lan naif kanggo entuk maksimal asil kanggo awake dhewe lan kanggo umum minangka aktivitas bisa mengaruhi.

Nanging aku yakin manawa cacat kasebut bakal ditanggulangi kanthi cara sing cocog. Aku durung tau nemu sembarang cenderung kanggo discourage sapa sing mranata metu kanggo nglawan alangan diminishing iki, utawa "kincir angin" ing dhewe.

"Ing sumbangan Romawi ukuran,"Kanggo maksudku sing genius Romawi kanggo 2.000 lan luwih taun wis genius kanggo ngukur.

Ana watesan kanggo kekuwatan negara (teori apa wae sing ditindakake), sawetara perkara sing ora bisa ditindakake negara. Eksperimen Rusia sing ora moderat saiki sibuk nggambarake apa sing kedadeyan nalika negara nyoba ngunggahake Plimsoll.

Negara abad XIX nyoba nindakake tanpa ballast. Mussolini Italia mbok menawa negara pisanan serius takon dhewe carane akeh kamardikan bisa ditinggalake ing tangan pribadi tanpa dadi wiji saka karusakan. Maksudku, ora ana negara liya sing nliti pitakonan iki kanthi serius.

Kathah Jefferson nyerang hak istimewa lan rot-rotan finansial terpusat

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

tirani. Dheweke ngerti yen wektune dheweke ora bakal bisa adoh banget menyang ngelawan.

Yen aku ora ngandel yen Fascism ing Italia tegese pembangunan paling lengkap lan lapangan maksimum kamardikan individu sing kompatibel karo tatanan sosial waras aku kudu antifasis kaya pink-teh lanang lan Perancis pseudo-literati, sing durung ngerti sing ana wis diwiwiti ing Italia. Siji diijini pracaya ing kamardikan liwat urutan. Sampeyan luwih kamungkinan kanggo njaluk iku karo peraturan lalu lintas prayoga saka liwat pitik-headedness utawa disinvoltura, minangka pahlawan sing ngatur kanggo njupuk unta dhewe sak daya unta.

Aku kuwatir saiki dening lack saka transmisi warta ekonomi lan politik, utawa ngandika saka warta re negara pikiran ekonomi, kaya aku digunakake, 25 taun ago, dadi bab lack saka warta nyata bab buku. Dadi, ora ana papan sing bisa ngerti apa sing ditulis ing luar negeri. Anti-Fasis sing serius saiki pengin ngerti apa sing dilawan, lan apa sengit pet dheweke cocog karo kasunyatan sing isih ana lan objektif.

"Ana," ujare Karl Winter, ing edisi Oktober Civilta Fascista, "anti-Fasisme ing jagad demokratis sing mung posisi lan iman sing ala; ana uga anti-Fasisme sing ora ngerti lan kanthi iman sing apik."

Aku nyaranake sing artikel Winter kang, lan apa wis ngomong bab kiwa minangka unsur mbangun ing negara totalitarian. Beniamino de Ritis uga nyumbang kanggo masalah "CF" karo artikel babagan ilang permusuhan antarane (Utara lan Kidul ing Amerika Serikat, artikel sing bisa mimpin kanggo mikir babagan kemungkinan Eropa anyar lan waras.

Aku wis ngandika bola-bali sapa sing pengin tresna utawa sengit Italia anyar kanthi cerdas, kudu maca paling sethithik sawetara majalah saben wulan Italia, kayata Rossoni's *La Stirpe, La Revista del Lavoro, Critica Fascista,* utawa *Rassegna Monet aria, disunting* dening Prof Spinedi, Senator Bevione lan Furio Lenzi.

Pungkasan, ana siji ekspresi ing artikel nggumunake Montague Fordham ing BUQ Desember sing dakkarepake kanggo ndeleng kanthi jelas. Nalika dheweke "ragu-ragu babagan masalah dhuwit khusus kanggo konsumen," Aku ora yakin apa tegese. Apa ora sawetara pembaca mikir yen masalah kasebut minangka bagean saka tesis penting Douglas? Padha ora.

Minangka prakara mung kanggo equating total daya tuku kanggo kasedhiya barang wanted, bedo, yen ana siji, bisa teoritis digawe munggah ing pasar langsung dening sapa waé sing bisa nggawe lan bakal nglampahi dhuwit anyar (utawa kredit).

Akeh anti-Douglasites sing weruh manawa distribusi menyang sing paling mlarat tegese mbuwang paling cepet. Dole Inggris (dikutuk) mesthi diwenehake marang wong sing ora melu produksi, yaiku, kanggo pro tem nonproduser. The "pro tem" punika teori cukup tipis ing kasus wong wolung taun tanpa karya.

Nanging dividen Douglas diwènèhaké, kaya sing dakeling-eling Mayor wis ngandhani, marang para pemegang saham, kaya ngono, ing negara kasebut. Iki diwenehake kanggo karya (biasane inventif, nanging uga karya konstruksi tanduran) sing ditindakake dening para leluhur kita, yaiku, para pekerja sing ora ana maneh mangan panganan lan nggunakake omah.

Aku ora ngerti apa Pak Fordham nganggep tunjangan kanggo bocah-bocah, ing Italia, digawe kanggo produser mangsa utawa kanggo non-produser pro tem; iku digawe mesthi kanggo konsumen langsung lan pro tem non-produser.

Paling ora ana alternatif ing ngisor iki, sing nindakake kahanan ing ngisor iki.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Jeksa Agung bisa ngetokake kredit- yen ora digawe minangka masalah langsung saka non-interest-prewangan "klaim diukur" ie cathetan negara (minangka mangertos ing paling dening 1816 dening Jefferson lan kabeh ekonom informed wiwit banjur) ditanggepi dening nyilih lan mbayar kapentingan, lan aku seneng ngerti sing Mr. F. mikir kudu nampa kapentingan kuwi, malah yen iku minangka kurang supporter saka gagasan lawas Pak.

Masalah kredit sing dipinjam dicathet minangka utang.

Masalah kredit sing ora dipinjam minangka masalah dhuwit.

Pak Fordham ngandika "masalah dhuwit khusus,"Lan aku ora pengin unfairly maca menyang iki tegese "masalah jinis khusus" dhuwit.

Nanging, aku pengin nerangake manawa masalah moneta d'Avigliano utawa Gesellite skrip kanthi biaya demurrage minangka masalah klaim sing diukur sing bakal ilang sajrone 100 wulan, ora ana utang.

Douglas nyebut prangko saben wulan pajak, nanging aku maneh nuduhake yen negara, ing nyediakake ukuran ijol-ijolan sing uga pratelan exchangeable, nindakake layanan lan prangko saben wulan bisa dianggep minangka recompense kanggo layanan kuwi. Iki, ing tingkat apa wae, ngilangi kabutuhan pajak liyane nganti jumlah sing padha saben taun nganti 12 persen saka skrip ing sirkulasi.

Luwih gampang dingerteni tinimbang skema pembatalan Douglas. Nilai pedagogi iku gedhe banget. Maksudku, sanajan wong sing cukup prasaja sing nggunakake dhuwit kasebut duwe gagasan sing luwih jelas babagan dhuwit apa tinimbang sing umume siswa "ekonomi" Cambridge.

Ana akeh skema alternatif kanggo biaya demurrage babagan daya beli sing ora digunakake, nanging ora ana sing umume edukatif. Rencana Milhaud, contone, mung bakal ngajari sawetara eksportir lan importir lan sawetara juru tulis.

Alamiah, yen sampeyan ngetokake kredit utawa dhuwit utawa malah khusus jinis dhuwit ing keluwihan kasedhiya WANTED barang sampeyan duwe inflasi, sing, penyakit, kang ngalahaké Yahoo saka Jeksa Agung bisa ngetokake, kajaba sing duwe rega pemerintah mbenakake, minangka nuntut dening Douglas lan OPERATIVE ing Italia dina.

Devaluasi iku mbeling lan, malih, iku nyuda drastis saka jumlah daya tuku ing gedhe. Wong sing milih wektu devaluasi mesthi bisa ngganggu wong liya.
Sanadyan niate prayoga, dheweke nggodha lan meh meksa spekulasi dening para penjahat lan wong-wong sing ditindhes sing berjuang kanggo urip ing kurungan merchantilism lan neraka lingkungan mercantilist-riba.

Sing duwe emas, kanthi cara sing dawa, luwih pinter, pinter, lan nyedhot getih tinimbang masyarakat umum, kanthi alamiah, lan (yen kita ora kaya ngono) kanthi instruktif, nyiyapake dana stabilisasi, supaya bisa ngurus kapentingane.

BUDAK yaiku wong sing ngenteni wong sing mbebasake dheweke.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Marxisme, Doktrin Pembusukan dening Francis Mcevoy

MARXISME minangka doktrin karusakan universal sing diajokake dening wong Yahudi Jerman, Karl Marx, sing nemokake ekspresi politik ing Rusia kanthi label "Komunisme".

Imposture terakhir iki, dilucuti saka jargon pseudo-ilmiah babagan materialisme dialektik, lan mumbo-jumbo kanggo dupes - kediktatoran proletariat, paseduluran manungsa, lan liya-liyane - nuduhake dhewe minangka rezim kapitalisme negara despotik, dikelola dening pembunuhan lan teror. Ing sistem kolektivisasi, vampirisme kolektif minangka faktor dominan.

Ora perlu dikandhakake, equalitarianisme utopia saka intelektual denasional ora tau ana ing ngendi wae, nanging dudu politik sing diarani komunisme sing ngancam bebaya langsung kanggo negara iki. Ingkang badhe dados kasampurnan ingkang pungkasan, ananging saderengipun para komisaris oriental saged rawuh piyambak-piyambak, panggalihipun para calon korban kedah siyaga kangge acara punika, inggih punika keblinger lan keracunan ing tingkat tanggap. Ing kene ana tugas Marxisme budaya, bolshevisation awal saka pikiran, difasilitasi dening toleransi-psikosis liberalisme tanpa pandang bulu, sing ana ing Sosial-Demokrasi, lan nyebabake ambruk pungkasan sing ora bisa dihindari.

Mangkono, ing Rusia Marxisme wis, kanggo saiki, munggah pangkat politik, lan kanthi mangkono nguwasani saben wilayah saka kegiatan, nanging ing kene, lan ing liyane, demokrasi, pengaruh koruptif sawijining, durung, utamané katon ing sosial lan budaya. Iki adoh luwih insidious lan dhasar ngrusak saka sembarang mung doctrinaire aktivitas politik, kanggo kredo materialisme subversif, subtly ngenalaken ing gesang sawijining wong, iku annihilator kabeh spiritualitas, nilai moral, lan budaya nasional. Iku, kanggo ngutip tembung Mommsen, "fermentasi aktif kosmopolitanisme lan dekomposisi nasional." Akeh wong, loro mungsuh lan dupes komunisme politik, uga unsur gedhe saka massa entheng, drift tanpa disadari menyang Segara Saragossa budaya bolshevism marang akeh nglarakake arus sing nginfèksi urip kontemporer.

Kathah kembang-kembang piala ingkang narik kawigatosanipun tiyang ingkang ngudi, lan para hedonis kutha modern, karo iridescence putrefaction sing!

Bandingake apa sing diarani seni saiki karo prestasi entrancing saka jaman Elizabethan, utawa karo jaman liyane lan kurang, malah nganti awal abad saiki. Stultification saka *rakyat-pikiran* disetel ing serius karo tekane saka revolusi industri, lan concomitant karusakan saka petani. Saiki wis dadi amorf, ora bisa reaksi marang infeksi spiritual. Nanging, sanajan kabeh, abad kaping 19 isih bisa nuduhake sawetara penulis lan pujangga sing apik, pelukis sing apik, lan komposer sing apik.

Apa panganan intelektual wong saiki, ambrosia demokrasi kita sing rahayu?
Lukisan lan reca surealistis, pesta khayalan sing ora sehat lan kleru, sing nemokake pasangan cacophonic ing crooning lan irama panas-musik hutan sing dicemari karo neurosis klub wengi. Film sing didakwa kanthi titillation, kosmopolitanisme lan propaganda. Buku lan majalah sing sensasional utawa seksual, utawa loro-lorone. Makalah-makalah sing kebak karo mendacity, triviality, lan foto-foto sing luwih diwilang kanggo narik kawigaten marang awak wadon tinimbang pasuryane. Iku aneh yen akeh "nona sing ayu lan glamor" kudu narik rok nganti

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

difoto.

Ing bidang ekonomi liberalisme, sing minangka leit-motiv filosofis saka kabeh partai demokratis, menehi play unhindered kanggo naluri predatory, lan dominasi utawa punah saka lemah lan kurang licik dening kuwat. Kaum kamanungsan apokrifa sing nesu banget karo kekuwatan fisik, njaluk supaya ora ngendhaleni kekuwatan dhuwit, utawa tirani ekonomi "kemampuan bisnis" sing ora sopan. Nanging, bisa uga ana bentuk bullying liyane lan luwih hina tinimbang kekerasan fisik sing kasar.

Perbudakan lan tundhuk ora mesthi mung fisik. Wong-wong sing ora duwe sih-rahmat sing bisa nylametake, lan ora duwe bakat ngluwihi licik dagang, bisa, lan nindakake, meksa wong liya sing luwih pantes lan wasis menyang kahanan ketergantungan ekonomi sing abject. Dheweke wis nggawa perang menyang terrain sing ngerti yen dheweke yakin bakal menang, ing ngendi kode Mammon kabeh ana. Ing bathi kediktatoran dhuwit mesthi dadi tujuan pertama lan pungkasan, lan standarisasi massa ing saben tahap urip nawakake cara sing paling rasional lan nguntungake kanggo nguras sapi susu umum. Bangsa kasebut saya tambah didominasi dening sistem rantai finansial lan komersial wiwit saka buaian nganti kuburan. Cita-cita moral, spiritual, lan budaya ora "proposisi mbayar". Dheweke ora bisa "dibully" utawa "ditanggung" ing bursa saham. Uga wong-wong sing duwe wong-wong mau ora duwe docility lan apathy sing perlu kanggo dadi go-along saka eksploitasi standar lan dupery.

Mangkono subversi spiritual Marxis mlaku-mlaku bebarengan karo materialisme komersial, "ngijolake" ing kabodhoan lan dekadensi. Siji preseden nyebar menyang liyane (tembung sing nggambarake rusake pikiran demokratis modern) lisensi sing isih ana lisensi liyane, lan puncak ing penyalahgunaan sing ora bisa dikendhaleni. ambruk.

Para rasul bosok nyebutake "kemajuan". Iku, nanging maju ing dalan sing wis ditemtokake dhewe menyang Gehenna. Kemajuan bolshevisme spiritual, rot-gut saka Marxisme corroding organ vital bangsa-aphrodisiac serem diterbitake dening dokter penyihir dekadensi miturut macem-macem label kamardikan demokratis, ekspresi diri, lan pamikiran maju. "Salah siji kudu pindhah karo jaman" minangka tembung sing ora ana gunane, kaya-kaya anarki sosial saiki minangka akibat saka "force majeure," lan wis dadi nasib sing ora bisa diobati dening wong Inggris kanggo nyerah ing kahanan degenerasi kosmopolitan.

Ngancani rot moral lan budaya, doktrin atrofi ras lan mongrelization lumebu ing lapangan kontemporer, lan distillers padha racun utomo ing kampanye kanggo watesan lomba lan penghapusan bar werna. Wong-wong ing deso, sumber kesehatan lan budaya nasional, ekonomi dicekik, lan alangan oposisi naluri diilangi. Remnants pungkasan sing garnered menyang kutha-kutha kanggo lingkungan Ponggawa lan ora wajar kanggo nggawe wong bagéan saka massa megalopolitan uprooted, pegatan saka alam, lan dadi gedhe nomer korban purblind pasif saka demokrasi financial kanggo MediaWiki luwih saka toko chain internasional lan bioskop.

Sanadyan lelungan akhir minggu menyang negara utawa menyang segara, utawa omah-omah villa semi-detached ing pinggiran taman, ora bisa ngimbangi deracinasi borongan wong-wong, karusakan sing meh total saka petani Inggris, amarga saliyane bebaya ekonomi, efek moral, fisik lan budaya ora bisa diitung. Ing pasuryan saka perlu nangis kanggo reorientation lengkap lan replanning saka ekonomi nasional kita, demokrasi sosial menehi kita "sabuk ijo," lan kampanye "kebugaran nasional". Paliatif puerile, kraton pasir lan gawe-percaya. Para buronan akhir minggu

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

saka peradaban mechanized njupuk kutha karo wong-wong mau ing atine, lan nggambarake ing tumindak subconscious sing. Iku ngiringi wong-wong mau ing wicara lan sastra, rekaman jazz kanggo gramophone portabel, lan pesawat nirkabel, ing slickness kutha lan affectations.
Smart Alick ngganti Amyntas sing wis lali, lan Jewess steatotic ing celana pendek yaiku Amaryllis.
("Oh Singer of Persephone.") Nggoleki Arcadia, dheweke nemokake omah dalan. Padha ora krungu pipo saka Pan ing glades leafy, nanging nangis lagu jazz negroid, utawa Internationale, ing kothak derelict nunggu "pembangunan," saka ngendi peri wis mlayu.

Ing swasana bosok kaya mengkono, Marxisme ngrembaka kaya woh Segara Mati, nalika manungsa, kekirangan, srakah, kesombongan lan kosok balene lan dieksploitasi. Rasa lan tendensi sing ora sehat seneng banget karo saran lan propaganda "menehi pimpinan", banjur kanthi sinis disebut "permintaan umum." Sing paling ayu saka bocah-bocah wadon kita nampilake daya tarik ing film, ing rombongan dansa internasional, utawa "strip nggodha" ing kabarets manca sadurunge scum multicolored djalmo manungso.

Apotheosis saka degenerasi nasional, yen ora dicenthang, dikontrol dening bolshevisme politik. Rencana Marxis yaiku kanggo ngetrapake kanthi sembunyi-sembunyi ing topeng sosialisme pseudo-idealistik, nalika pikiran kolektif wis cukup diracun dening virus pembusukan kolektif. Para antek Marxisme ngrusak kanthi intensitas wabah tikus musk, lan saben wong sing golek kesenengan sing ora tanggung jawab, saben egois apatis, lan saben wong bodho sing nganggep modis utawa pinter ngukum kabeh sing tradisional, patriotik lan sehat mbantu nambah momentum penurunan nasional kita.

Tulisan ana ing tembok. Apa wong ora duwe apa-apa kajaba laporan bursa saham, asil olahraga, program saben dina sing nyenengake, kekejaman lan penganiayaan, lan litani anti-fasis sengit? Wigati banget yen sabenere marang wong-wong sing wis weruh lan ngerti tandha saka tulisan kasebut, kabeh snarling kaya hyena iki diarahake.

Marxisme entuk bathi saka saben kabodhoan lan kekirangan, ngupaya gabungan ing kabeh waja, lan nuntut toleransi lan toleransi liyane, nganti tekan wektune kanggo ngetrapake intoleransi sing ora bisa diukur dhewe.

Malah yen karya ala tetep mung setengah rampung, mesthi karusakan saka nyawa Britain ana kurban gedhe banget ing misbyah Anti-Kristus.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Mungsuh iku Liberalisme dening JK Heydon

BAGIAN SATU

T Bangsa kasebut minangka kesatuan alamiah, tumindak minangka organisme urip kanthi katresnan sing umum sing ngiket individu sing nyusun. Iku ana dening alam, kanggo manungsa iku dening alam sosial uga individu; iku ana kanggo kabecikan umum, kang, minangka Aristoteles diakoni, luwih sublim saka apik individu; lan mulane mujudake urip sing ing sawetara aspek ngluwihi urip individu sing nyipta ing wektu tartamtu.

Aku ngomong "ing sawetara bab," amarga bebener tau imbang antarane kasalahan kang exaggerate siji aspek lan nglirwakake liyane. Kaluputan, karo Hegel, yen bangsa ngluwihi individu ing kabeh babagan, kayadene salah ngomong, karo Liberal, yen bangsa iku ora luwih saka jumlah aritmetika individu. Bebener ana ing antarane kesalahan kasebut. Bangsa punika manunggal dumadi saka bagéan, lan mulane iku luwih gedhe tinimbang bagean; amarga kang dumadi iku luwih gedhe tinimbang kang dumadi. Nduweni prinsip komposisi, ing kasus saiki katresnan, sing aktualisasi potensi komponen, lan dadi luwih gedhe. Menapa malih, wujudipun bangsa ingkang langkung ageng katingal saking maneka cara.

Bangsa kasebut nduweni kalanggengan alam tartamtu sing ora diduweni dening individu; wis ukuran tartamtu saka daya tumitah, vested ing unit dhasar sawijining, kulawarga; iku nduweni hak kanggo njupuk nyawa saka individu kanggo sabab cekap, kang ora individu wis. Mula nyatane bangsa, masyarakat sing sampurna, ngluwihi individu-individu sing nyusun.

Nanging kabeh iki mung ditrapake ing tatanan alam, yaiku tatanan negara.
Manungsa, individu, beda karo bangsa, iku makhluk gaib. Dheweke ora duwe mburi alam, strictly ngandika; mung nduweni wekasan gaib, sing kabeh alam uripe, apa pribadi utawa sosial, subordinate. Mula saka iku, bangsa, sing mung ana ing tatanan alam, iku subordinate marang individu ing babagan finalitas. Iku ana dening alam, sabenere supaya individu bisa dadi, lan banjur bisa kanggo nggayuh mburi gaib sing wis teka.

Prakara iki penting banget lan para Fasis bakal nindakake kanthi becik supaya tetep cetha ing pikirane, yen ora, dheweke bisa ngrusak inti kekuatan kasus kasebut. Panganggone tembung "totalitarian" kudu diilangi, amarga pancen ambigu, luwih-luwih yen bedane sing dakgambarake ora jelas. Dene Komunisme pancen totalitarian, nolak manawa individu kasebut nduweni tujuan gaib utawa hak apa wae marang Kekuwatan Sipil, para Fasis kadhangkala seneng karo cara ngremehake agama, kaya-kaya bisa kanthi adil ngaku totalitarianisme absolut nanging kanthi wicaksana nolak babagan praktik agama. Yen iki makili sikap nyata, bakal ngrusak kabeh kekuwatane, mbenerake tuduhan yen Fasisme ora beda karo Komunisme. Sumangga kita njagi kanthi cetha kados siang bilih kita ngugemi organisme nasional langkung ageng tinimbang individu-individu, namung ing tatanan alam lan pungkasanipun kabecikan umum, ingkang kabecikan umum punika dipun mangertosi kanthi terang-terangan nasib gaib individu.

Sanajan wis jelas, panggunaan "totalitarian" isih kudu diilangi, amarga ndadékaké ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

salah paham. Iku nuduhake yen Negara, ing pangertèn saka kakuwasan sipil panguwasa, bisa ngaku hak kanggo nindakake bab kayata njabut anak saka kontrol wong tuwane, yen dipikir cocok, sanadyan wong tuwane bisa uga ora nindakake apa-apa kanggo ilang hak alamiah kanggo nggedhekake anak. Ora ana hak sing bisa dituntut dening Negara, mesthine, amarga ora bisa ngrusak kulawarga, mula ora mungkin kanggo kabecikan umum. Fasis ora ateges nggawe pratelan sing ora wajar kaya iki; nanging padha nelpon piyambak totalitarian kadhangkala kanggo emphasis, tegesé pratelan total wewenang kanggo mrentah kanggo kabecikan umum. Panganggone tembung iki bisa dipertahanake; nanging mbukak banget kanggo misrepresentation, lan malah kanggo misunderstanding resik.

Kajaba iku, emphasis sing dituju cukup ora perlu. Doktrin sing bener babagan Kekuwatan Sipil ora perlu ditekanake, amarga panguwasa nduweni kekuwatan *lengkap* kanggo kabecikan sipil miturut hukum alam. Ora ana kekuwatan sing luwih lengkap tinimbang kebak, lan ana masalah sing paling apik, kajaba kanggo nimbang apa sing dimaksudake kanthi apik sipil.

Ing babagan iki kudu dicathet yen organisme nasional ora tanpa struktur internal. Kosok baline, iku organik ing saindhenging massa. Katresnan, minangka prinsip urip, saka katresnan lan katresnan wong tuwa ing kulawarga nganti patriotisme sing menehi kapribaden kanggo bangsa sakabehe; lan ing antarane manifestasi sing mbatesi iki mbentuk konsentrasi penengah saka saben jinis lan jinis, politik, budaya lan ekonomi, sing cocog karo kabutuhan bangsa, utawa kanggo kabutuhan individu ing macem-macem kapasitas sosial nanging sub-nasional. Wong lanang bisa uga dadi bojo, pemilih ing politik nasional lan sub-nasional, dhokter, pemegang saham ing sawetara perusahaan, pemain golf, naturalis, penyayang seni, lan liya-liyane; lan ing saben kapasitas, sawetara wong penting nasional lan sawetara ora, dheweke ketemu awake manunggal karo individu liyane dening jaminan saka katresnan umum.

Sawetara konsentrasi organik ing negara kasebut penting banget, saengga kita mung bisa mbandhingake karo organ utama manungsa, dene liyane luwih hiasan. Mangkono, Panguwasa cetha dadi kepala negara, Pertanian lan Industri minangka tangane, lan Transportasi minangka getih abang; Publisitas minangka kuping nasional, lan Tentara minangka kulit pelindung; Polisi mbok menawa fagosit, lan liya-liyane. The Royal Academy, ing tangan liyane, punika comely dimple, seng di pengeni lan ngawula waé kanggo kesehatan lan rasa seneng, nanging kurang urgency.

Dadi urip saka organisme nasional, bakal ngetutake kebebasan kasebut, kanggo saben individu, kanthi kesempatan kanggo ngetrapake keseimbangan sing harmonis ing antarane kabeh aspek urip sing cocog karo sifat umum lan khususe, manawa aspek kasebut individu utawa sosial, penting utawa ora penting. Lan apa maneh, kesempatan ing hubungan iki kudu dimangerteni kanthi positif, amarga katresnan minangka prinsip urip sosial.

Kesempatan ora mung *laissez faire* kanggo nggawe imbuhan sing bisa dadi mokal praktis, nanging masyarakat kudu menehi saben fasilitas lan dorongan kanggo wong kanggo nggawe harmoni ing kabeh aspek urip, supaya ora ana apa-apa kajaba kekurangan katresnan sing bisa nyegah dheweke.

Kesempatan, ing pangertèn liya mung ora ana pencegahan aktif, bisa uga diarani kebebasan, nanging adoh saka kebebasan. Contone, etika menehi macem-macem kritéria supaya kita bisa ngira, paling ora kira-kira, apa upah sing adil kanggo buruh ing kahanan tartamtu.
Upah iki ora bisa, ing kahanan apa wae, luwih murah tinimbang upah sing bakal nyukupi wong lanang lan kulawargane kanthi kepenak, lan bakal luwih saka iki yen kasugihan sing diasilake, sebagian saka tenaga kerjane, luwih saka cukup kanggo menehi ganti rugi kanggo kabeh agen manungsa sing melu produksi kasugihan. Nanging teori Liberal nglirwakake upah sing adil saka etika lan nganggep tenaga kerja minangka komoditas sing bisa dituku kanthi murah ing pasar tenaga kerja; iku ngira yen upah alami bakal muncul saka interplay bebas saka pasokan lan dikarepake kanggo tenaga kerja;

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

lan iki minangka téyori upah sing diwujudake ing kabèh organisasi Liberal Inggris saiki, sanajan *laissez faire* absolut wis ditahan banget dening undang-undang sosial. Ing kawontenan ingkang kados makatên punika, botên sagêd lêrês bilih tiyang ingkang nyambut damêl botên *sagêd* nampik opah pasar, tuwin damêl rêmbag ingkang adil, bilih juragan punika botên *sagêd* angsal-angsalanipun, tuwin botên ngrêtosakên opah pasar. Para ahli ekonomi nyebutake kontrak upah minangka kontrak gratis, lan iki bisa uga nduweni makna, kaya sing nduweni makna yen aku bebas munggah menyang rembulan. Sing buruh bebas nampa upah sing ora adil utawa gabung karo wong sing nganggur; ing negara kita bebas iku ora pelanggaran punishable kanggo nganggur. Mangkono uga majikan bebas mbayar upah sing ora adil utawa nyerah marang kompetisi bebas saka saingane lan mandheg nindakake fungsi sosial minangka majikan. Nanging buruh utawa juragan ora bisa nuntut utawa menehi kaadilan lan isih terus-terusan nindakake fungsi sosiale. Mulane ora ana sing ngrasakake kamardikan.

Kebebasan mbutuhake minangka minimal sing kaadilan bisa ditindakake sajrone fungsi sosial, amarga kaadilan sadurunge katresnan. Yen katresnan minangka prinsip urip saka organisme sosial lan ora bisa nampilake awake dhewe ing kaadilan sosial, mula, kanthi jelas, organisme sosial kudu lara lan kebebasan. Liberty minangka kesehatan sosial, lingkungan sosial ing ngendi individu nduweni fasilitas lan dorongan kanggo nggawe harmoni ing kabeh aspek uripe.

Iki minangka teori kamardikan sing sejatine lan ayo padha mbandhingake karo teori Liberal sing palsu, ing tengah-tengah penderitaan pati sing peradaban Anglo-Saxon isih nyoba maju. Ing paling apik teori Liberal ora ngenali kamardikan karo *laissez faire;* identifikasi iki pembangunan alam saka teori kang Originally kurang temenan palsu. Ing paling apik lan paling apik, teori Liberal nganggep kamardikan minangka imbangan antarane kebebasan pribadi lan kewajiban sing ana ing kontrak sosial sing dianggep warga ing antarane awake dhewe kanggo keteraturan sing apik, syarat-syarat kontrak kasebut kudu ditemtokake kanthi referensi kanggo pendapat umum, amarga swarane rakyat iku swarane Gusti Allah.

Kepentingan pribadi individu minangka siji-sijine kekuwatan sing diakoni minangka operasi, yaiku, kapentingan pribadi biasa nalika kabebasan pribadi dianggep, lan kapentingan pribadi sing terang nalika watesan sing dibutuhake kanggo kebebasan pribadi dianggep. Katresnan ora mlebu ing kasus kasebut, amarga kabeh pangorbanan kamardikan pribadi sing bisa uga dibutuhake kanggo ketertiban dianggep cukup kanggo kepentingan pribadi sing terang.

Saiki, teori iki bisa uga apik yen wong lanang sampurna. Iku bakal gawean lan mung palsu ing formulasi, nanging aku ora weruh alesan apa iku ngirim ora ngasilaken asil padha teori bener; amarga kapentingan dhiri, ing kasampurnan, duwe pungkasan sing padha karo katresnan, yaiku pilihan saka kabecikan sing paling dhuwur.

Nanging kita ora sampurna. We are ateges apik lan bebener maha, nanging ora sampurna; kita temtunipun warped menyang poto-kapentingan saka jenis disebut selfishness, kang ngelawan saka katresnan. Warping ora cukup kanggo nggawe kita liyane apik lan ayu dening alam, nanging iku taint béda lan undeniable. Ora ana sing bisa utawa bisa nolak orane, manawa dheweke netepi doktrin Kristen babagan musim gugur utawa nganggep kita berkembang saka kera menyang supermen.

Dadi, sampeyan bisa nyana teori Liberal kanggo mangkat saka sampurna karya dening minangka akeh minangka, nanging ora luwih saka, manungsa departs saka sampurna gamblang ing ngira-ngira saka poto-kapentingan; lan sampeyan bisa uga takon apa hipotesis kerja sing luwih apik sing bisa kita ngarepake utawa ngarepake ing jagad sing ora sampurna. Iku kabeh banget cantik kanggo pirembagan bab katresnan minangka prinsip urip masyarakat; nanging amarga kerjane téori katresnan bakal kena pengaruh saka kecenderungan kita kanggo mentingake awake dhewe kaya téori kepentingan diri sing terang-terangan, apa sing dakkarepake kanggo ngganti teori siji karo teori liyane?

Penalaran kasebut bisa uga ora sopan, nanging bakal salah, amarga téori katresnan iku bener, nanging

******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

teori enlightened-self-interest, apa aku gain sing teori palsu dianggo luwih saka teori mung palsu ngirim, amarga katresnan tetep kanggo bantuan metu; lan aku ngakoni yen téori sing bener ora bakal bisa kaya sing kudu ditindakake, amarga katresnan wis dicemari dening pamrih. Nanging kanggo kabeh iku, isih bener teori Liberal minangka teori palsu, lan teori palsu ing urusan manungsa kudu mbutuhake, amarga kita ora sampurna, mimpin kanggo rusak ing dangu. Mesthi wae, saka prinsip abstrak.

Nanging aku ora perlu ngandelake pertimbangan abstrak. Teori Liberal wis cukup suwe kanggo ngidini kita mirsani proses ngrusak sing bener ing karya. Nalika sepisanan dirumusake, bisa uga ora sampurna saka operasi kasebut ora luwih gedhe tinimbang ora sampurna manungsa. Nyatane, iku wis ora operasi owahan ing kabeh; mung minangka teori sing ditemokake ekspresi ing doktrin ekonomi, lan ing tumindak politik sing adhedhasar, operasi kasebut tuwuh dadi organisasi Liberal masyarakat sing saiki wis meh ora duwe daya.

Ekspresi hipotesis teoritis sejatine Liberalisme ing babagan ekonomi, lan ing babagan politik sing didhasarake, ana prakara pertimbangan; lan nalar kasebut minangka wiwitan proses degeneratif. Anggere ati bebas kanggo ngatasi teori palsu, ora ana asil sing luwih dhasar tinimbang dhasare manungsa; nanging alesan marang teori palsu bisa nerusake menyang baseness tanpa watesan. Ing wiwitan, mbok menawa, keseimbangan sing dianggep antarane kamardikan pribadi tumindak lan pangorbanan demi ketertiban mung rada nyimpang menyang sisih kebebasan pribadi; nanging nalika wong njaluk digunakake kanggo sing imbangan palsu lan wiwit pertimbangan bab prakara, tilas selfishness gampang golek alesan kanggo mbuwang imbangan sethitik liyane ing sih saka kamardikan pribadi. Lan proses kasebut terus nganti tekan *laissez faire telanjang,* sing diarani kanthi serius minangka kawicaksanan ekonomi lan politik sing paling dhuwur.

Ing wektu iku kita dadi budak saka teori palsu, paling ora ing kapasitas kita minangka individu. Ora ana gunane wong sing apikan; kompetisi tanpa wates minangka urutan dina lan dilindhungi dening hukum negara lan kabeh organisasi masyarakat; wong sing apik-apik mung bisa ngguyu lan ngomong marang awake dhewe yen bisnis iku bisnis, yen hukum ekonomi minangka hukum alas sing ora bisa ditindakake - mangan utawa dipangan.

Nanging kodrat manungsa tetep apik lan ayu, lan asil *laissez faire* pancen kaget banget. Individu ora bisa nindakake apa-apa kanggo ngowahi, nanging masyarakat kanthi sakabehe bisa nahan hukum alas; lan kanthi mangkono kedadeyan manawa wong-wong padha dadi tumindak politik, sing sadurunge njaluk supaya industri kasebut ninggalake industri kasebut, njaluk supaya luwih akeh campur tangan karo undang-undang sosial.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Thomas Carlyle - Sosialis Nasional dening William Joyce

THOMAS CARLYLE rangking pisanan ing antarane para pemikir Inggris sing ndhisiki dheweke nuduhake ing tulisane sawetara kecenderungan utama filsafat Fasis, lan saka jumlah kasebut Shakespeare lan Goldsmith nyumbang akeh; nanging ing kabeh ombone jembar saka tulisan Carlyle ora ana apa-apa sing bisa dianggep minangka produk saka pikiran Sosialis Nasional. Dheweke dhewe duwe semangat Sosialisme Nasional suwe sadurunge jeneng kasebut ana. Tembung-tembunge tansah dadi tembung patriot. Tresna marang negara bisa, ing dina dhewe, wis gagal kanggo gawe marem tes patriotisme, amarga iku ora abstraksi sing tresna, iku wong; lan ing kene sabenere ana prabédan dhasar antarane patriotisme lawas lan anyar. Sing lawas prihatin karo ide-ide, lan garis-garis njaba: sing anyar prihatin karo kasunyatane wong, lan patriotisme amarga sosialisme mung siji-sijine pangertèn sing bisa digandhengake karo istilah kasebut.

Tujuan artikel cekak iki ora kanggo nulis babagan Carlyle, kanggo ngritik dheweke lan nambah massa generalisasi sing wis akeh banget sing mesthi kudu dirajut ing saben penulis gedhe. Isih kurang niat kita kanggo ngrembug babagan apa sing bakal diterangake dening wong sing ora waspada minangka "politik Carlyle". Ayo wong-wong sing duwe wektu akeh ing tangane miwiti riset sing dirancang kanggo nuduhake manawa penulis gedhe yaiku Whig utawa Tory. Kanggo nuduhake yen dheweke salah siji bakal angel; nanging saliyane kangelan, ora ana gunane amarga istilah-istilah kuna iki ora ana apa-apa sing ana ing politik Inggris saiki. Nanging, mula, nyoba mbuktekake tesis, kita mung bakal ngenalake Thomas Carlyle maneh.

Kanggo wong-wong sing, kanthi ora wicaksana, bisa uga wis ninggalake dheweke, supaya dheweke ngomong dhewe, lan tembung-tembunge bakal menehi inspirasi kanggo Sosialis Nasional lan minangka konfirmasi teori Fasis. Saben advokat Sosialisme Nasional Fasis ngerti babagan tuduhan sing terus-terusan ditindakake marang gerakane: dheweke bersekongkol kanggo ngrusak kamardikan. Mesthi wae, ora ana tuduhan sing luwih kerep ditudhuhake marang akidah Sosialis Nasional.

Nglirik kaca *kepungkur lan saiki,* kita maca: -

> "Kabebasan? Kebebasan sejatine wong sing bakal sampeyan ucapake yaiku nemokake, utawa dipeksa ngerteni, dalan sing bener lan mlaku ing kono. Kanggo sinau utawa diwulang apa sing sejatine bisa ditindakake, banjur kanthi ijin, persuasi, lan malah keterpaksaan, kanggo nindakake perkara sing padha. Iki sejatine kaberkahan, kehormatan, kebebasan sing paling gedhe, yen ora ana kamardikan. bab kamardikan."

Mbokmenawa ora ana pernyataan sing luwih jelas yen tanpa disiplin kebebasan ora mungkin.

Mangkono uga, kita ndeleng kene tuntutan sing jelas kanggo hak tumindak. Minangka Sir Oswald Mosley ngandika, "Awal kamardikan punika pungkasan saka kekacauan ekonomi. Nanging, kepiye kekacauan ekonomi bisa diatasi tanpa kekuwatan kanggo tumindak? Kebebasan konstitusional kudu dilestarekake, nanging kebebasan kasebut dituduhake ing kekuwatan rakyat kanggo milih parlemen lan pamrentah, lan kanthi mangkono milih bentuk kepemimpinan sing dikarepake. Ngluwihi sing ora bisa ditindakake. " Utawa kanggo ngutip manifesto resmi saka

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

British Union: Fasisme minangka pimpinan bangsa. Iku ora diktator ing pangertèn lawas saka tembung, kang tegese pamaréntahan nglawan karsané rakyat. Iki minangka kediktatoran ing pangertèn modern, sing tegese pamaréntahan sing dipersenjatai dening rakyat kanthi kekuwatan lengkap kanggo ngatasi masalah sing kudu dirampungake yen bangsa iki urip.

Doktrin kepemimpinan lan wewenang Carlyle ora kalebu salah siji saka sikap sing diadopsi menyang kelas dening partai lawas. Merata repulsive kanggo wong iku snobbery lan perang kelas. Kutipan sing dawa meh ora bisa dibenerake kajaba ana regane sing luar biasa, nanging ing kene kita bebas ngutip wacana sing dawa amarga minangka salah sawijining kutipan paling gedhe sing ditulis ing basa kita:

> "Loro wong sing dakhormati, lan ora ana sing katelu. Kaping pisanan, tukang sing kerja keras sing nganggo alat bumi kanthi kerja keras nelukake Bumi, lan nggawe wong lanang. Sing mulyakake tanganku, tangan sing bengkok, kasar; ing endi ana kabecikan sing licik, ora bisa dikalahake kraton, kayadene Bumi sing dihormati, Bumi sing dihormati. besoiled, karo Intelligence kasar sawijining;
>
> Oh, nanging luwih dihormati kanggo kasarmu, lan malah amarga kita kudu tega lan tresna sampeyan! Susah-susah sedulur! Kawula sampun mbengkongaken gegeripun, dene peranganing awak ingkang lurus lan drijinipun cacad: Paduka dados wadyabala kawula, ingkang kadhawahaken undhi, saha ing perang kita sampun rusak sanget. Amarga ing sampeyan uga ana wujud sing digawe dening Gusti Allah, nanging ora bakal dibukak; encrusted kudu ngadeg karo adhesions nglukis lan defacements saka Buruh; lan awak kaya nyawa, ora ngerti kamardikan. Nanging sregep nyambut gawe, nyambut gawe: sampeyan kudu nindakake tugas sampeyan, metu saka iku sing bisa; kowe nyambut gawe kanggo kabeh sing perlu, kanggo roti saben dina.
>
> Wong nomer loro sing dakhormati, lan luwih dhuwur: Panjenengane sing katon kerja keras kanggo kabutuhan spiritual; dudu roti saben dina, nanging roti panguripan. Apa dheweke ora nindakake tugase; ngupayakake harmoni batin; ngungkapake iki, kanthi tumindak utawa kanthi tembung, liwat kabeh usaha sing metu, apa dhuwur utawa kurang? Sing paling dhuwur, nalika usaha njaba lan batine dadi siji: nalika kita bisa menehi jeneng Artis; ora Craftsman kadonyan mung, nanging inspirasi Thinker, sing karo swarga-digawe Implementasi nelukaké Swarga kanggo kita! Yen wong mlarat lan andhap asor kita duwe Panganan, apa ora kudu kerja keras sing dhuwur lan mulya kanggo dheweke, yen dheweke duwe cahya, duwe Petunjuk, Merdika, Keabadian? Wong loro iki, ing sakehing drajat, kang dakhormati: liyane iku mrambut lan bledug, kang ndadèkaké angin kang karsané."

Martabat tenaga kerja ora tau diungkapake kanthi setya tinimbang ing garis kasebut, sing mung nyatakake Carlyle minangka pemikir Sosialis Nasional sing gedhe. Akeh sing wis ditulis babagan subyek sing padha dening para ahli Toret Sosialis sing ora kaetung, nanging ora ana sing nganggep tema kasebut kanthi cara iki. Ing tenaga kerja sing paling apik ditampilake minangka kasangsaran, lan, sing paling ala minangka kutukan, sikap umume yaiku kerja minangka ketidakadilan sing ora bisa ditindakake lan ora bisa ditindakake marang manungsa sing kudu nebus awake dhewe saka aib kanthi nuntut rega paling dhuwur kanggo layanane. Nanging sanajan regane dhuwur, dheweke bakal dadi, ing filsafat Sosialis, mung "budhak upah". Mulane, menarik kanggo maca apa sing dikandhakake Carlyle babagan motif kepahlawanan lan prestasi. Panjenenganipun nyerat: "Iku calumny ing wong ngomong sing padha

> roused kanggo tumindak heroik dening ease, pangarep-arep saka kesenengan, recompens-a plum gula saka sembarang jenis ing donya iki utawa sabanjuré. Ing manungsa sing paling ala ana sing luwih mulia. Prajurit miskin sumpah, disewa kanggo ditembak, duwe pakurmatan prajurit kang beda saka shilling angger-angger kanggo ngrasakake dina lan apa manis. samubarang, lan mbenerake awake dhewe ing Swarga Allah minangka Manungsa sing digawe dening allah, sing paling disenengi anak Adam

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

> dheweke cara nindakake sing, dullest dina-drudge murup dadi pahlawan. Wong-wong iku salah banget sing ngomong yen dheweke gampang digoda. Kesulitan, abnegasi, martir, pati, minangka daya tarik sing tumindak ing ati manungsa. Nyalahake urip genial batine, sampeyan duwe geni sing ngobong kabeh pertimbangan sing luwih murah.

Sentimen kaya ngono ora bisa asale saka demokrasi finansial utawa para pengagume. Carlyle, yen dicathet, ing kene ngrembug babagan motif kepahlawanan, ora mung kanggo kerja. Dheweke nyerang oyod dogma Marxian lawas sing dikenal minangka Teori Nilai Tenaga Kerja lan ngrusak. Dheweke nuduhake pangerten sing paling jelas babagan apa sing ora bakal dingerteni Marx: yen intelektual kreatif lan tumindak heroik ora bisa dibandhingake karo proses kerja biasa; lan ora liya sing paling mulia lan prestasi sing paling penting saka manungsa ora bisa digawa menyang kategori usaha mekanik.

Carlyle, bisa uga dibantah, mung makili manungsa minangka makhluk sing ora nalar utawa ora nalar. Yen mangkono, Carlyle bener.

Ing sawetara masyarakat, kepahlawanan nyusut nganti wates sing paling angel. Ing negara-negara finansial-demokratis saiki malah diremehake lan disengiti dening financier Yahudi amarga bakal ngandhani karakter nasional kanthi bangga nuntut kamardikan nasional; nanging motif heroik bisa dadi aturan tinimbang pangecualian wis dituduhake ing Jerman lan Italia, ing ngendi, sanajan kabeh obyek saka sistem Fasis iku kanggo nambah ngluwihi pangenalan akeh wong, akèh-akèhé wong wis siyap kanggo kurban kabeh, ora kanggo gain materi, nanging kanggo prinsip kang padha suci.

Penulis kita nuduhake ing siji wacana banget striking sesambetan bener antarane pegawe lan Kakaisaran. Nalika dianggep manawa Thomas Carlyle mung Sosialis, kita kudu mikir babagan propaganda sing ditindakake Sosialisme Internasional sajrone pirang-pirang taun nglawan Imperialisme, lan njaluk salah sawijining wacana sing paling nggumunake ing Sartor Resartus:

"Bener, sampeyan Gold-Hofrath, 'sambat Profesor ing papan liya: 'banget rame tenan.' Sauntara iku, apa bagéan saka terraqueous Globe iki sampeyan wis bener tilled lan delved, nganti ora tuwuh maneh carane kandel stands Populasi ing Pampas lan Savannas saka Amerika babak Carthage kuna, lan ing pedalaman Afrika ing lereng Altaic, ing platform tengah Asia, ing Spanyol, Yunani, Turki; mangertos iku, yen sampeyan ngutangi marang Bumi, bakal feed piyambak lan sangang liyane Alas, ngendi saiki Hengists lan Alarics kita isih mencorong, isih ngembangaken Eropah sing, nalika omahé thukul banget sempit, bakal enlist, lan, kaya Fire-pilar, nuntun wong-wong superfluous saka indomitable urip Valour lan perang-dilengkapi karo padha?—Ngreksa Game?

Iku menarik kanggo Wigati Kayata kene saka sikap marang Aristokrasi kang Carlyle reiterates ing meh saben kesempatan. Dheweke banget jero pemikir lan tanpa wates banget jujur kanggo ndalang yen Aristokrasi ora perlu. Bola-bali dijelasake sajrone tulisane yen dheweke ora bisa ngerteni manawa ora ana wong sing tumindak minangka komunitas kajaba miturut pimpinan kelas. Nanging apa sing dikarepake saka kelas iki uga digawe cetha banget, lan paling kontras banget karo apa sing ditampa dening wong-wong ing jamane lan apa sing isih ditampa dening wong-wong ing jaman saiki, kanggo wektu sing cendhak banget. Dheweke pengin mbangun Kakaisaran Inggris sing nyata, lan kepinginan kasebut kanthi jelas ditulis nganggo tembung dhewe:

> "Inggris, ora suwe, pulo kita iki bakal dadi bagian cilik saka basa Inggris.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Ing Amerika, ing New Holland, wetan lan kulon nganti Antipodes banget, bakal ana Saxondom sing nutupi spasi gedhe ing Globe. Lan saiki, apa sing bisa tetep kabeh iki bebarengan dadi sakbenere bangsa siji, supaya padha ora tiba metu lan perang, nanging urip tentrem lan sesrawungan kaya sedulur? Iki dianggep adil minangka masalah praktis sing paling gedhe, yaiku kabeh kedaulatan lan pamrentah sing kudu ditindakake.
Apa sing bakal ngrampungake iki? Tumindak Parlemen, perdana menteri administratif ora bisa. Amerika wis pisah saka kita nganti Parlemen bisa misahake. Nyebut ora Fantastic, kanggo ana akeh kasunyatan ing. Ing kene, aku ngomong, yaiku raja Inggris, sing ora ana wektu utawa kesempatan Parlemen utawa kombinasi Parlemen bisa dethrone. Raja iki, Shakespeare, ora mancorong karo kadhaulatan makutha ing kita kabeh minangka noblest, gentlest, durung kuwat saka rallying pratandha; ora bisa rusak?"

Inferensi ora, mesthi, yen kita bakal duwe Shakespeare minangka Kaisar Fasis, nanging ikatan sing paling kuat kudu duwe kekuwatan ing budaya spiritual wong-wong kita ing bagean apa wae ing Globe; lan, ing Resor pungkasan, proposisi iki tegese ora luwih saka tumindak lan nasibe bangsa ditemtokake dening filosofi kang padha nyekeli. Supaya ngerti babagan filosofi sing paling mulia yaiku nindakake tumindak sing mulya; dadi debased karo korupsi bajingan negroid lan Semit budaya kanggo wong kulit putih bakal rusak.

Carlyle ngerti manawa perjanjian utawa konferensi ora bisa ngasilake persatuan donya sing dikarepake. Prestasi kasebut mung bisa ditindakake kanthi kesatuan spiritual. Kaya sing wis ditulis ing kesempatan liyane: "Yen ora ana semangat kolektif, ora ana keamanan kolektif." Nanging sumber daya spiritual iki, budaya lan filsafat iki, nanging bisa teka saka aristokrasi sejati adhedhasar konvensi kelas kaya sing ana ing demokrasi finansial. Ing sisih liya, Carlyle kanthi bener negesake hubungane antarane kepemilikan tanah lan kekuwatan kanggo pengaruhe budaya sawijining bangsa. Ing *jaman biyen lan saiki,* ujar manawa "Tanah minangka dhasar aristokrasi sing bener; sapa wae sing duwe tanah, dheweke, luwih tegas tinimbang liyane, yaiku Gubernur, Wakil rakyat ing negara kasebut. Ing jaman saiki kaya sing ana ing Henry Plantagenet lan Abbot Samson, kaya sing bakal ditindakake ing salawas-lawase. Tanah iku Ibune kita kabeh; nyenengake, nyenengake, nyenengake lan nyenengake. cara, wiwit tangi pisanan kita nganti turu pungkasan ing dhadhane ibu sing diberkahi, apa dheweke, kaya karo tangan ibu sing diberkahi, ngrangkul kita kabeh.

Carlyle, Nanging, ora kebak foresee efek saka Revolusi Industri. Dheweke meh ora bisa nggambarake dina nalika kabeh bakal rusak, lan petani, petani, sing duwe tanah, mudhun menyang posisi impotence sengsara, sarat karo rantai riba Yahudi.
Dheweke ora bakal ngira yen sing duwe tanah ing kahanan sing nyenengake iki bisa dadi bangsawan sing apikan; kanggo wong aristokrasi iku kekuwatan, lan kekuwatan tegese tanggung jawab lan layanan. "A High Class," kang nyerat, "tanpa tugas kanggo nindakake iku kaya wit sing ditandur ing precipices; saka oyod kang kabeh bumi wis crumbling. Alam ora ndarbeni manungsa sing ora Martir withal. Apa tegese mulya yen iki mulya? Ing nandhang sangsara sing gagah prakosa kanggo wong liya, ora ing kesed nggawe wong liya nandhang sangsara marga saka kita, kaluhuran ora tau ngapusi.

Miturut jam siji bisa maca ing Carlyle wacana dealing with kahanan wektu kang bakal merata ditrapake kanggo kondisi kita. Ora ana sing bisa ngerteni manawa ana kedadeyan ing Parlemen sajrone satus taun kepungkur nalika maca:

"Parlemen bakal, kanthi usaha apa wae, kudu ngangkat awake dhewe saka rutinitas sing ora nindakake apa-apa; lan sinau ngomong, ing kabeh pihak, soko sing luwih apik tinimbang Laissez-faire. Yen Parlemen ora bisa sinau, apa sing bakal dadi Parlemen? Mayuta-yuta wong Inggris sing kerja keras takon marang ******ebook converter DEMO Watermarks**********

Machine Translated by Google

Parlemen Inggris sing paling penting, Apa sampeyan bisa ngatur kita utawa ora? Parlemen kanthi hak istimewa iku kuwat; nanging Keperluan lan Hukum Alam luwih kuwat tinimbang iku. Yen Parlemen ora bisa nindakake bab iki, Parlemen kita medhar wangsit bakal nindakake sawetara bab liyane lan bab kang, ing cara paling aneh lan ora seneng, bakal nerusake sing rampung-ora akeh kanggo kauntungan Parlemen mbokmenawa! Rampung siji cara utawa liyane bab iku kudu."

Minangka Adolf Hitler ngandika: "Etwas muss geschehen." Utawa minangka Oswald Mosley wis diamati: "Asil saka loro sistem saka loro partai organisasi gedhe saka Negara ing pungkasan padha, stabilitas bingung karo reaksi lan resistance kanggo owah-owahan, bebarengan karo kemajuan bingung karo debat obstructive lan irresponsibility panitia, mungkasi padha ing lam. Loro-lorone iku instruments kanggo nyegah samubarang kang wis rampung lan syarat pisanan kudu rampung ing jaman modern. " Iki wacana saka Greater Britain nuduhake persetujuan karo Carlyle ngliwati bebendhu menyang cara expression.

Sembarang wacana kanthi acak bisa dipilih saka penulis kita kanggo nggambarake rasa sengit marang wong sing ora sopan materialisme saka Sekolah Manchester:

"Ing jaman sing rumit iki," dheweke nulis, "kanthi pembayaran awis minangka siji-sijine hubungan antarane manungsa lan manungsa, Kelas Toiling manungsa nyatakake, kanthi cara sing bingung nanging paling tegas, menyang Untoiling, dheweke bakal diatur; dheweke kudu, miturut paukuman Chartisms, Thuggeries, Rick-burnings, lan malah luwih ireng tinimbang barang-barang sing ana ing kono. Awis iku mujijat gedhe;·nanging ora kabeh kekuwatan ing Swarga, lan uga ing Bumi.

Ing tampilan saka kabeh sing Carlyle wrote, lan kabeh sing wis ditulis bab dheweke, iku bakal muspra lan presumptuous ing cendhak artikel kanggo nyoba kanggo nggawe analisis lengkap karya. Malah bakal cepet-cepet milih bagean saka tulisane lan dianggep minangka profesi sing duwe iman politik. Mulane kita wis nggunakake cara liyane lan luwih langsung milih kanthi acak saka perangan karya kang gedhe banget kang ora dimaksudaké kanggo diwatesi dening syarat-syarat doktrin politik mere; nanging kanthi semangat lan nalar minangka ekspresi pamikiran Sosialis Nasional sing bisa dibanggakake dening Fasis.

Yen disaranake yen pilihan wis rusak dening partiality, mung jawaban sing ora ana wong sing tanggung jawab wis tau nuduh Carlyle inconsistency. Filosofi sing kita temokake ing kaca siji, kita temokake ing kaca liyane, lan nganti pungkasan volume. Tinimbang nganggep manawa proposisi awal kita wis dibuktekake kanggo kepuasan sing maca, kita kudu luwih seneng dheweke golek bukti kanggo awake dhewe sajrone sinau luwih lanjut babagan Thomas Carlyle, sing kekerasan lan kemurnian pikirane kudu dadi conto kanggo wong-wong sing nyekel akidah baja jaman wesi, sing, ing tembung Mosley: "nglereni liwat verbiage saka khayalan anyar kanggo prestasi".

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

William Morris - Sosialis Nasional dening Arthur Reade

T Sikap Sosialis Inggris marang William Morris wis suwe nyebabake rasa kaget lan kuciwane para pengagume. Ing kene ana wong, ing antarane sing paling gedhe ing abad kaping 19, sing ing dhuwur kakuwasane nglirwakake akeh kapentingan mantan, kanggo mbuwang awake menyang gerakan Sosialis. Ora ana wong Inggris sing padha kaliber sing tau gabung karo pangkate.
Nanging dheweke wis, ing pangertèn, tetep dadi wong liyo ing gerakan lan dirasakake dening kanca-kanca Sosialis. Kaluhurane wis kadhangkala ora gampang diakoni dening wong-wong mau, lip-service wis dibayar kanggo karya lan prestasi, nanging padha ora tau menehi ati, ora tau dianggep minangka salah siji saka wong-wong mau, lan minangka pimpinan inspirasi. Posisi kasebut wis dicadhangake kanggo wong Jerman-Yahudi, Karl Marx.

Iki minangka kasunyatan sing nggambarake rasa isin sing disebabake dening Morris ing antarane Sosialis. Dheweke, pancen, dadi siji karo wong-wong mau ing kepinginan kanggo mungkasi kemiskinan sordid lan evils, lan pracaya sing Sosialisme, ing sawetara wangun utawa liyane, menehi dalan metu. Nanging wawasan babagan urip lan visi Sosialisme beda-beda ing pirang-pirang aspek penting saka "kanca" lan dheweke rumangsa yen masyarakat sing ngajeni awake dhewe bakal dadi penjara kanggo awake dhewe. Dheweke berjuang kanthi tulus karo Marx lan kanthi ati-ati nyoba nyerep dheweke. Dheweke malah duwe semangat semangat kanggo "Das Kapital." Nanging ing roto dawa soko ing wong, kuwat saka dhewe lumahing, mbalela. Dheweke pengin revolusi-ya, nanging masyarakat Marxis iki dudu cara urip sing cocog karo visine. Iku kabeh banget mechanical kanggo dheweke, banget abstrak, banget kutha; banget kosmopolitan, banget un-Inggris.

Antarane prospek urip Marx lan Morris, pancen ana jurang gedhe sing tetep. Marx minangka wong Yahudi kosmopolitan, Morris minangka wong Inggris kidul. Marx minangka wong sing sinau, Morris minangka wong sing mbukak lan bengkel. Marx ngrangkul kutha kasebut, Morris tansah ngimpi babagan deso sing diresiki saka "uap lan piston stroke" lan London "cilik, putih, lan resik." Marx minangka penggemar mesin, Morris pengin nyegerake pakaryan individu sing nggawe Inggris ayu. Marx minangka materialis, kanthi visi organisasi sosial mekanis, Morris minangka pujangga, lan kanthi mangkono, anarkis. Marx martakaké Kelas-Kebencian lan perang sipil. Tangis atine Morris kanggo Fellowship. "Paseduluran iku swarga, lan kurang sesrawungan iku neraka, sesrawungan iku urip, lan kurang sesrawungan iku pati, lan panggawé kang padha sira lakoni ana ing bumi, iku marga saka paseduluran."

Morris, banjur, sanadyan hard kang nyoba, ora ing jantung Marxian. Kosmopolitanisme, apa sosialisme internasional utawa keuangan internasional, dadi kutukan kanggo dheweke. Ora mung minangka pemimpi impen dheweke lair saka wektune, nanging uga minangka Sosialis. Minangka Sosialis dheweke dadi cikal bakal soko isih ing guwa-garba wektu. Afinitas spirituale yaiku gerakan sing mung muncul lan kumpul sawise dheweke mati. Panggonan nyata dheweke ora ing antarane Marxian nanging ing antarane Sosialis Nasional.

Kanggo Morris minangka wong sing nduweni karep sing kuat lan ora ana ing saindhenging urip sing luwih kuwat utawa luwih tetep tinimbang semangate kanggo Inggris. Carane tresna lan pangerten dheweke nulis babagan penampilan njaba dheweke.

"Tanah iku tanah cilik, kakehan ditutup ing segara ciut, kaya sing katon, akeh papan kanggo bengkak nganti gedhe; ora ana sampah gedhe banget ing dreariness, ora

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

sepi gedhe alas, ora ana tembok gunung untrodden elek: kabeh wis diukur, dicampur, mawarni-warni, gliding gampang siji bab liyane; kali cilik, dhataran cilik abuh cepet-ganti uplands, kabeh beset karo nggantheng wit-witan; bukit-bukit cilik, gunung-gunung cilik, tembok-tembok wedhus mlaku-mlaku: dudu pakunjaran utawa kraton, nanging omah sing layak."

Penghargaan tresna sing padha ngandhani gambaran apik babagan pemandangan Inggris ing introduksi, saben wulan, kanggo crita "The Earthly Paradise" lan minangka iringan sing terus-terusan saka impen Inggris sing dianyari lan tangi sing dadi tema "News from Nowhere," lan menehi warna lan cemlorot kanggo "A Dream of John Ball." Sosialisme Morris, sejatine, diilhami dening kepinginan kanggo nylametake utawa mbalekake nilai-nilai Inggris sing lawas, kamulyan arsitekture, kaendahan lanskape, karya individu sing ndadekake para tukang malah dadi wong sing paling asor, karakter wong-wonge "desa lan sempit pikirane, nanging serius, jujur, lan kebiasaan sing prasaja." Ing pojok pinggir Kali Upper Thames, dheweke tau ngandhani para pamirsa ing Birmingham, dheweke nembe ndeleng setengah lusin "gréja desa cilik, kabeh wong minangka karya seni sing apik banget. Iki minangka karya saka bumpkins negara sisih Thames, kaya sing sampeyan sebut kita - ora ana sing luwih gedhe tinimbang iku. kasebar ing lingkungan anyar . Lan Westminster dheweke nulis yen "penulis epik gedhe iki dhewe ora ninggalake jeneng. Amarga pancen ora ana wong liya, nanging wong-wong ing Inggris Kidul-Wétan. Iki minangka karya saka kekarepan sing ora bisa dipisahake saka awak manungsa, sing makarya, nalika isih urip, amarga ora bisa nindakake liya ... konco Sosialisme Morris.

Panggonan nyata, banjur, ana ing Sosialisme sing wis mandheg dadi kosmopolitan lan wis dadi Nasional. Lan direndhem ing Abad Pertengahan, dheweke mesthi ngrasakake minat khusus ing kabeh aspek Sosialisme Nasional sing ngelingi guild kerajinan abad pertengahan. Sing Negara Perusahaan kudu adhedhasar kewarganegaraan ora mung ing dhasar teritorial nanging ing anggota aktif saka serikat buruh gedhe, bakal katon kanggo wong akal sehat paling dhuwur.

Dheweke bakal getun, pancen, yen tukang individu ing Abad Pertengahan wis diganti dening insinyur lan teknisi. Nanging dheweke bakal rumangsa yen ngerteni pentinge para pekerja sing diatur kaya ngono, Negara Perusahaan diilhami dening ide sing bener.
Suwe banget politik wis pegatan saka kabutuhan lan kepinginan saka wong umum lan ditinggalake ing tangan khusus saka pengacara kasebut, rascally forestalled lan regraters kang monopolies nesu populace ing "A Dream of John Ball" dadi semangat kanggo njaluk nyisihaken saka. Ing "News from Nowhere" Gedung Parlemen mung minangka peninggalan sing menarik. Inggris diatur dening lan kanggo Inggris lan wis mandhek dadi pion saka kapentingan financial kang saiki ngapusi politik partai dheweke ing Westminster.

Fitur liyane saka Sosialisme Nasional sing bakal disetujoni dening Morris kanthi sepenuh ati yaiku negesake pentinge pertanian. Morris, kaya Sosialis Nasional saiki, ngandhut komunitas sing seneng ora saka kutha-kutha gedhe nanging saka masyarakat sing utamane pertanian. Tanah iku kanggo dheweke passion. "Bumi lan wutah lan uripe! Yen aku bisa ngomong utawa nuduhake carane aku tresna!

Nanging ora mung kanggo nulis geguritan. Uga minangka soko kanggo cultivate lan nurture lomba kuwat. Salah sawijining pemandangan sing paling apik ing donya kanggo Morris yaiku "hektar sing tuwuh ijo kanthi tambah wiwit" lan ing salah sawijining surat dheweke ngomong babagan Agustus, kanthi panen emas.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

lapangan, minangka paling apik kabeh sasi kanggo ndeleng deso Inggris. "News from Nowhere" nduweni sketsa sing nyenengake para tukang kebon sing kerja ing Lembah Thames, kabeh nganggo busana sing nyenengake saengga padang rumput katon kaya amben tulip sing gedhe banget. "Kabeh tangan kerjane kanthi sengaja nanging kanthi apik lan ajeg, sanajan padha rame karo omongan sing nyenengake kaya semak jalak musim gugur." Negara iki wis suwe ora diremehake, ora digatekake, ora kepenak. Ing papan liya, dheweke nulis, "Aku pengin kutha iki diresapi kaendahane negara, lan negara sing cerdas lan urip sing urip ing kutha kasebut."

Morris, mesthi, bakal langganan kanthi antusias marang kabeh doktrin sing diarani autarchy ekonomi. Panjenenganipun mangertos Roman lan migunani perdagangan, lan gambar, ngisor London Bridge lawas, ombak ijo lapping.

> Sawetara keel sing nggawa tongkat Levantine, Cut
> saka kayu yew ing gunung sing diobong, Lan kendi-
> kendi sing diobong dening tangan Yunani, Lan ngurmati
> rempah-rempah saka sawetara segara adoh, kain
> emas Florence, lan permadani Ypres, Lan kain
> Bruges, lan hogsheads saka Guienne.

Barang-barang sing apik lan langka mesthi kudu didol liwat perdagangan. Nanging kanggo doktrin ekonomi modern sing urip kanthi ekspor, ngorbanake kabeh kanggo "keseimbangan perdagangan sing apik," dheweke ora duwe apa-apa kajaba ngremehake. Pondasi lan rahasia urip sing nyenengake yaiku kanggo ngasilake barang-barang saka lemahe dhewe. Ekspresi klasik saka perasaan iki bisa ditemokake ing deskripsi babagan urip wong-wong Burgdale ing roman mulia "The Roots of the Mountains". Ing "News from Nowhere" Inggris wis mbebasake awake dhewe saka katergantungan marang perdagangan luar negeri sing akeh banget lan nemokake rasa seneng lan akeh sumber daya dhewe.

Nanging hubungan liyane antarane Sosialisme Nasional lan Morris bisa ditemokake ing filosofi *Kraft durch Freude* (Kekuwatan Liwat Joy). Iki pas banget karo piwulang Morris babagan kabungahan ing karya. Umume propaganda Sosialis biasa prihatin kanggo makili karya minangka kutukan. Iki mil adoh saka Morris. "Aku nyoba mikir apa sing bakal kelakon karo aku," dheweke nulis, "yen aku dilarang kerja saben dina; lan aku ngerti yen aku bakal mati amarga kesel lan kesel." Nanging dheweke percaya yen "ora ana pakaryan sing ora bisa ditindakake kanthi nyenengake," lan dheweke ngupayakake Sosialisme kanggo mesthekake yen kabeh kanca-kancane uga kudu milih karya sing disenengi lan tresna kaya dheweke. Saka bumpkins negara ing sisih Thames, dheweke nulis, "Wektu nalika saben wong sing nggawe apa wae nggawe karya seni saliyane barang sing migunani, lan menehi 'kesenengan kanggo nggawe. Apa wae sing aku ragu, aku ora mangu-mangu." Lan ngrujuk marang jaman saiki, dheweke ujar: "Ing kahanan masyarakat sing teratur, saben wong sing gelem nyambut gawe kudu dipesthekake: Kapisan, kerja sing mulya lan cocog; Kapindho, omah sing sehat lan apik; Katelu, luang sing lengkap kanggo istirahat lan awak. Sepira adohe kita saiki! Ndelok saka jendela ing Hammersmith, dheweke krungu "jerit lan njerit lan kabeh degradasi ing basa Shakespeare lan Milton sing mulya" lan ndeleng "tokoh lan rai sing kasar lan sembrono liwati." "Aku ngerti kanthi raos lan kepinginanku dhewe apa sing dikarepake wong-wong iki, apa sing bakal nylametake dheweke saka kekejeman sing paling ngisor iki: pakaryan sing bakal nuwuhake rasa hormat lan entuk pujian lan simpati saka kanca-kancane, lan omah-omah sing bisa ditindakake kanthi nyenengake, lingkungan sing bisa nyenengake lan ngunggahake dheweke; tenaga kerja sing cukup, istirahat sing cukup. Dheweke ora percaya karo spesialisasi sing berlebihan-wong kudu bisa ngowahi tangane menyang macem-macem perkara. Lan kesenengan kudu diduweni ing ketegangan lan usaha uga ing karya sing luwih alus lan apik. "News from Nowhere" ngandhut semangat

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

gambaran saka klompok wong energetically dalan-mending lan saka kesenengan ing, lan tembung getun sing atos karya dadi rada langka ing jaman Utopian iki.

Titik kontak liyane antarane Morris lan Sosialisme Nasional yaiku kepinginan supaya wong-wong kudu mudhun menyang oyod dhewe. Wiwit wiwitan nganti pungkasan dheweke dadi wong Eropa Lor sing gedhe. Dheweke bisa uga padu karo desakan Hitler marang Race, amarga kakehan, nanging dheweke ora seneng karo kosmopolitanisme sing ngasilake desakan kasebut lan jero ati Nordic. Sanadyan tresna marang kabeh unsur sing dadi pambentukan karakter lan crita Inggris, dheweke isih duwe tresno khusus kanggo wong-wong sing Lor. Mangkono, nalika minangka tukang crito, dheweke nindakake keadilan kanthi lengkap babagan akar klasik lan Celtic sing uga kita tarik getih lan kekuwatan, nyritakake maneh kisah-kisah kasebut kanthi semangat sing nyenengake, nanging ana ing saga Lor sing antusiasme sing paling kuat mundhak, lan utamane saga Islandia sing ditulis kanthi cetha lan obah ing "Puisi kanthi Cara". Penulis sing ora dingerteni wis nemokake "mantra, ing ngendi kabut wedi dilebur" lan Morris nguripake stres ing uripe dhewe, lan bisa ngomong kanthi retrospeksi, "Inggih, sampeyan wis nulungi aku nalika butuh." Sing wong ora kudu ngerti crita-crita kasebut nyebabake dheweke lara fisik lan nyritakake maneh ing "Sigurd the Volsung" dheweke menehi kekuwatane kaping pindho dheweke ngunjungi Islandia lan nganggep minangka Tanah Suci saka balapan kita.

Ing Inggris kita sing saiki bisa ambegan kanthi kauntungan saka hawa tonik sing menehi inspirasi.

Malah saka sekilas kaya iki, bisa dingerteni manawa hubungane Morris karo Sosialisme Nasional minangka karakter sing paling nggumunake. Kritike bisa uga ora angel dibayangake.
Dheweke dadi pujangga gedhe lan ing pujangga tansah ana sing anarkis. Sing paling ora nyenengake babagan Sosialisme Nasional yaiku stres gedhe sing biasane ditindakake ing Negara. Kanthi mengkono, Sosialis Nasional bisa uga bener; iku paling tartamtu sing sak periode krisis gedhe lan transisi, nalika wangun anyar lagi digawe lan nyoba metu, printah terpadu kuwat penting kanggo kaslametané. Nanging mesthi ana bebaya manawa organisasi sing terpusat banget, amarga minangka sarana sing penting kanggo kesehatan sosial ing wektu stres, bisa tetep lan dadi pungkasane dhewe, ing dina nalika kebebasan sing luwih gedhe dibutuhake. Sosialisme Nasional bisa ngatasi bebaya kasebut yen lan nalika kedadeyan. Sauntara iku, ora ana sing ala kanggo dieling-eling dening pelopor sing kuat kaya William Morris yen, perkara liyane sing padha, Sosialisme Nasional, nalika wangun-wangun anyar sing digawe wis ditetepake lan digabungake, kudu ngarahake campur tangan Negara sing luwih murah tinimbang liyane.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Mitos Yahudi
dening "Scepticus"

A Rapat Tahunan Asosiasi Inggris ing Nottingham ing September, 1936, Mr. HG Wells ngandika bebener sajarah ing gati kanggo bagean diputer dening wong Yahudi ing pamikiran agama, kang ngaku wis banget exaggerated. Nalika Pak Wells ngandika, wong-wong Yahudi saka saben stasiun urip metu kanggo mangsuli, lan njaluk akeh tokoh masyarakat non-Yahudi kanggo repudiates views saka Pak Wells. Argumentasi utama wong Yahudi ing wangsulane yaiku-kaya wiwit wiwitane-yen nabi-nabi Ibrani wis mulang monoteisme marang manungsa.

Masalah gedhe yaiku apa pratelan Ibrani iki bisa ditetepake kanthi cahya saka dokumen cuneiform lan penulis klasik, loro-lorone bertepatan karo periode asal-usul Ibrani lan Kerajaan Yahudi ing Palestina.

Pancen luar biasa manawa kabeh sumber sing kasebut ing ndhuwur mbuktekake kebalikan saka pertengkaran kasebut.

Dokumen Mesir saka Kakaisaran Tengah (1750-1350 *SM)* ing sangisore loro Amenhoteps, nuduhake tanpa mangu-mangu yen kira-kira 1400 *SM* Akhenaten lan Pengadilane nggawe revolusi agama kanggo ngenalake monoteisme minangka agama Negara. Kasunyatan kasebut kanthi teliti diterangake ing Sejarah Kuno Cambridge.

Bukti saka sejarawan Latin Justinus yen asal saka wong Yahudi saka Damaskus, saiki luwih saka dikonfirmasi dening huruf Tell-Amarna. Korespondensi iki nuduhake yen nganti pirang-pirang abad Kanaan mung minangka provinsi tapel wates Mesir sing kerep direbutake dening wong Het. Basa korespondensi kasebut yaiku Babil.

Huruf Tell-Amarna iki luwih dipadhangi dening arsip Hittite saka Boghaz-Keuy. Loro-lorone nyebutake kelas wong sing jenenge *Habiru,* kelas budak. Para sarjana ekstraksi Yahudi ing saben negara mbantah manawa *Habiru* ana hubungane karo wong Ibrani. Ana rincian menarik ing serat Tell-Amarna. Enem layang sing ditujokake marang Firaun Mesir yaiku saka salah sawijining *Abdi-hiba,* gubernur Urusalim (Yerusalem). Aku percaya Abdi-hiba iki minangka transkripsi Mesir saka jeneng Abraham dhewe, ing kasus apa wae asli saka Siria, dene Prajanjian Lawas nggawa Abraham saka Ur ing Kasdim. Abdi-hiba ditindhes dening Habiru (kira-kira 1400 SM). Ing layang sawise layang dheweke njaluk bantuan militer saka Mesir. "Dhumateng Sang Prabu, gusti kawula, Sun. Abdi-hiba, abdi dalem, ing sikile Sang Prabu, gusti kawula, ping pitu kapitu kawula sujud Iku calumsy, apa kang padha nuduhke marang aku. Lah, aku iki dudu pangeran ... Lah, bapak lan ibuku ora netepake aku ana ing panggonan iki, lengen saka raja kuwasa wis njalari aku lumebu ing omahe bapakku.

Ing layang liya kanggo pitulungan, dheweke nulis marang Firaun, "para Habiru ngrebut beteng-beteng raja ... kabeh wis tiwas.

Prajanjian Lawas ora ngerti apa-apa saka iki utawa kasunyatan sakteruse, apa-apa bab perang donya gedhe perang antarane Rameses II (1292-1225 SM) lan Het saka Kadesy, ngendi kabeh negara diatur dina wis gabung siji utawa liyane saka loro belligerents.

Ora ana tembung babagan Raja Dawud utawa Salomo saka sumber apa wae, kajaba tradisi lisan

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

saka Prajanjian Lawas ditulis mudhun akeh abad mengko, mbokmenawa sak panangkaran ing Babil, sing ngandika sawise 585 bc Kasunyatan sing ora kasebut ing sumber sembarang, ora kudu preclude kamungkinan saka orane, lan bebener kira-kira crita; luwih-luwih, amarga negara sing paling kasengsem ing Suriah lan Palestina, Asyur, banjur ana ing grahana, yaiku kira-kira 1000 SM.

Bukti cuneiform ing ngisor iki nuwuhake pitakonan babagan asal-usul Jahur-Yehuwa. Tradhisi Prajanjian Lawas asalé saka jeneng Yahudi misuwur. Nanging prasasti Aram sing ditemokake ing Zinjirli (lembah Efrat tengah) nuduhake kanthi jelas yen nalika diserbu dening Tiglat-Pileser III (740 SM) ing tanah Sam'al, ana kerajaan cilik Y'di sing mandiri, yaiku Yaudi. Dinasti Y'di iki ketoke didegaké ing abad kaping 8 SM dening KrL; kang digantos dening Parra I. kang wis ninggalake prasasti marang dewa Hadad. Mulane, Raja Azrian ing Yaudi, sing diidentifikasi karo Azarya saka Yehuda (2 Raja, xv.) nganti ditemokaké prasasti Aram iki, pranyata dadi kagungane Dinasti Efratean tengah. Wahyu iki uga wis nggawe gangguan gedhe ing crita Prajanjian Lawas.

Sadawaning periode kakuwatan militèr Asyur, wiwit Assurnatsirpal II (884-860 SM) nganti pungkasan Asyur (612 SM), siji raja ing Samaria lan siji saka Yehuda disebutake dening wong Asyur. Iku aneh yen Israel lan Kanaan ora kasebut. Padha dadi pamrentahan cilik sing tansah dadi anak kali kanggo Asyur, uga kanggo Kratoning Damsyik sing luwih cedhak. Sajrone 35 taun kekuwatane Shabuanassar III (859-824 SM) nyerang Suriah lan Palestina kaping patbelas. Dheweke nyebutake paling ora limang invasi nalika dheweke ngusir wong Palestina menyang Asyur. Tiglat-Pileser IV (745-728 SM), Sargon II (722-705 SM), Sanherib (705-682 SM), Azarhadon, lan sapiturute, kabeh banjur nyerbu lan ngrusak Siria lan Palestina, saben-saben kaping pirang-pirang, lan nggawa wong menyang Asyur lan Babil. Kaya Amenhotep IV saka Mesir, Zoroaster wis nyanyi hymns kanggo Srengéngé lan Ahuramazda, wangun monoteisme paling murni wiwit wiwitan abad kaping 8 SM.

Dewa siji Ahuramazda, sumber kabecikan lan kemurnian, slamet sanajan sawise-lan mbokmenawa amarga saka-martir Zoroaster piyambak. Buktine wong Achaemenians (wiwit 548 SM) ngadopsi Ahuramazda minangka dewa siji. Saiki bisa dibuktekake manawa Zoroaster urip ing separo pisanan abad kaping 8 SM Wong Siria lan Palestina sing kasebar ing saindenging Kakaisaran Asyur liwat deportasi ora bakal ngerti babagan doktrin monoteistik Zoroaster.

Prajanjian Lawas kandha nèk Nabu-kudur-utsuri (Nabukednezer) saka Prajanjian Lawas), Raja Babil, mboyong wong-wong Yahudi dadi tawanan (kira-kira taun 555 SM). Ora ana cathetan babagan iki ing teks Babil. Nanging yen nganggep bener, kaya sing paling mungkin, wong-wong Yahudi sing ditawan ing Babil, utamane sawise karusakan saka Padaleman Suci ing Yerusalem, mesthine bakal cenderung mikir sing luwih jero. Agama Zoroastrian mesthi wis umum banget ing kana.
Ana bukti yen Asia Kulon banget kaget amarga kejatuhan Asyur (612-606 SM) lan munculé ras Arya, kabeh sing nyembah Zoroaster. Ide siji-dewa mesthine wis mlebu ing antarane wong-wong konservatif kaya Babil. Nabunaid (553-538 SM) raja Babil sing pungkasan, sing ngerti ombak sing mundhak, nyoba nyegah bebaya kasebut.

Ing siji pretext utawa liyane kang diklumpukake menyang ibukutha kabeh brahala saka kutha-kutha Babil beda, lan gambar saka dewa lokal. Tumindak kasebut nyebabake rasa ora puas ing antarane para imam lokal lan akeh gantungan. Iki mbokmenawa minangka salah sawijining alesan kenapa tentara Babil ora nglawan nalika Kores kanthi tenang mlebu ing kutha kasebut (538 SM) lan mungkasi Kakaisaran Babil.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Tradhisi Prajanjian Lawas kandha nèk Kores ngluwari tawanan Yahudi. Kula kinten-kinten tiyang Pèrsi ingkang limrahipun punika botên kenging babar pisan dhatêng tiyang ing kitha, anggènipun angsal upeti. Pandanganku yaiku monoteisme Yahudi digawa menyang Palestina dening para tawanan Babil. A survey kritis Ezra 1. lan bab liyane ing Babad sing rentan kanggo interpretasi kuwi. Kesadaran rasial tuwuh ing antarane wong-wong Yahudi - yen sadurunge panyebaran gedhe ing 71 ad - minangka akibat saka panangkaran ing Babil. Pengalaman kasebut mbuktekake manawa akeh dewa sing ora nylametake manungsa. Ana kemungkinan luwih akeh kanggo nebus kanthi nyembah marang siji dewa sing moho kuwoso.

Para sarjana banget mbingungake manawa ing jaman Helenistik, media komunikasi sing umum ing antarane wong-wong Yahudi yaiku Yunani. Mesthi ana Sanhedrin lan para imam. Pidato utama ing antarane wong asli Semit katon minangka basa basa Aram. Ora bisa ditemtokake manawa para imam Yahudi nganggo basa Ibrani ing antarane dheweke.

Tanpa mangu, Cicero minangka negarawan paling cerdas lan adil ing Republik Romawi. Ing jagad korupsi lan lisensi, dheweke mung karo Cato, sing ora ana tuduhan nyogok utawa tumindak salah. Tulisan-tulisan kasebut mbuktekake macem-macem kekuwatan intelektual lan nalar. Antarane atusan konsul lan praetor, dheweke mung siji-sijine konsul sing bali saka Kilikia kanthi rekor terhormat. Cicero minangka pemikir politik sing luhur, adil lan jujur. Dheweke pancen objektif babagan bangsa manca. Dheweke nulis babagan levity wong Yunani, babagan perbudakan wong Lydia, nanging ora nate nyebat salah siji saka wong-wong mau minangka mungsuh Borne. Mung wong Yahudi sing bola-bali nyebut "mungsuh kita". *Sequitur auri ilia invidia Iudaici.*

Ingkang salajengipun inggih punika dakwaan bab emas Yahudi . . . *Cum aurum Iudaeorum nomine quotannis ex Italia et ex omnibus nostris provinciis Hierosolymam exportari soleret.—Minangka* emas kang diekspor menyang Yerusalem dening wong Yahudi saka Italia lan saka kabeh provinsi kita. . . . *Huic autem barbarae superstitioni resistere severibatis, multitudineum Iudaeorum flag-rantem non numquam in contionibus prae re publica contemnere gravitatis summae fuit.-Nanging* kanggo nolak tahayul barbar iki minangka tumindak kamulyan, kanggo ngukum wong akeh wong Yahudi minangka tumindak sing paling gedhe saka kawicaksanan, nalika asring dianakake kanthi kawicaksanan sing paling gedhe, nalika asring dianakake kanthi kawicaksanan. saka Republik. · · *Non enim credo religionem et Iudaeorum et hostium impedimenta.*- Akidah agama wong Yahudi, mungsuh kita, ora dadi alangan . . . lsp., lsp.

Orasi Cicero iki mbokmenawa salah siji saka potongan paling ayu lan patriotik ing basa Latin; suwene sèket taun, nanging ora ana edisi sekolah kanggo sekolah umum lan universitas ing negara iki, amarga alasan sing jelas. Uga ora ana edisi *The Histories,* dening Tacitus, kanthi alasan sing padha. Tacitus (Annalium.il.85) nyebataken bilih ing sangisoré Kaisar Tiberius sénat ngetokaké dekrit sing nglarang nyembah Mesir lan Yahudi lan ngusir 4.000 wong Yahudi sing dibébasaké saka Roma menyang Sardinia, lan sisané kudu langsung ninggalake Roma.

Tacitus bener nyatakake ing salah siji wacana sing ing periode paling sukses saka Kratoning Yahudi (abad SM lan nganti karusakan saka Yerusalem dening Titus ing 70 ad) wong Yahudi nyembah sirah kuldi ing candhi. (Tacitus: Historiarum V. 2-5).

Horace lan Juvenal duwe akeh prekara liyane babagan dheweke. Konstantinus, sing disebut Agung, nindakake medeni kanggo ngidini kanonisasi Prajanjian Lawas ing Konsili Gréja Nicea pisanan ing taun 325 kanggo kira-kira siji utawa rong generasi wong Yahudi dadi misuwur ing saindhenging Christendom minangka para putrane para nabi. Nanging meh ora ana abad kepungkur (yaiku saka awal abad kaping lima) sadurunge massa saka wong-wong mau didhawuhi ninggalake Konstantinopel lan Alexandria.

Ora ana keraguan manawa, kanthi tujuan mbales awake dhewe marang 'Kristen, wong Yahudi

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

nduweni peran gedhe kanggo ngatur gerakan Islam. Nanging sing paling penasaran, sanajan layanan sing ditindakake dening wong-wong Yahudi, para Khalifah pisanan ngrusak fanatisme sing wedi marang dheweke. Minangka "wong saka Kitab" Arab ora tau meksa Kristen kanggo nganggo Islam, kajaba undhangan resmi. Nanging nganti Khalifah Abbasiyah (850 M) Islam ora ngakoni Yahudi minangka monoteistik. Kabèh komunitas Yahudi ing bagéan Levant padha dipeksa kanggo konversi, lan lanang mimpin menyang rangking ngarep saka tentara Islam.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Donya Muslim lan Palestina dening A. Yusuf Ali

POST-WAR Kawicaksanan Inggris ing Palestina wis lara mlaku ing hubungan antarane Great Britain lan donya Muslim. Kesalahpahaman sing ditimbulake cukup ala ing taun 1920-an - ing taun 1930-an panas sing ditimbulake banget banget nganti ana bebaya bledosan. Lan ing taun sih-rahmat 1938 iki, kahanan donya saya rusak kanthi cepet, nganti ora ana sing bisa nglirwakake Palestina minangka faktor penting kanggo perdamaian donya ing mangsa ngarep. Panguwasa Inggris kanthi cara samar-samar nyadari kahanan sing ora mungkin lan sajrone rong taun ngirim loro Komisi kanggo mbantu ngatasi masalah kasebut. Ingkang mboten sami dipun sadari inggih punika kekiyatan raos Muslim lan dhasar ingkang boten saged dipundadosaken raos punika.

Ora bener mung negara Arab sing kasengsem ing pitakonan kasebut. Saben minggu koran-koran saka India nggawa kabar rapat ing macem-macem pusat ing negara kasebut kanthi simpati marang wong Arab lan njaluk Inggris Raya ngganti kebijakane ing Palestina.

Ora mung wong Islam, nanging wong-wong Hindu uga, sing kasengsem ing pitakonan kasebut. Luwih saka siji Dina Palestina wis diamati, ing ngendi pidato sing kuat wis dikirim. Hijrat (pengasingan sukarela) lan non-kerjasama karo Pemerintah wis disaranake minangka sarana kanggo meksa panguwasa. Tiyang Islam Jawi ingkang kadhaulatan Walandi sampun sami nggadhahi kawigatosan, saha ndadosaken kawirangan ingkang ageng tumrap Pamrentahanipun. Ing koloni Muslim Prancis, perasaan Palestina nambahi masalah rumit sing kudu diadhepi karo kebijakan kolonial Prancis. Lan wajar yen ing negara-negara Arab dhewe rasa simpati marang sedulur-sedulur Arab lan nesu marang penindasan lan ketidakadilan sing ditindakake ing Palestina kudu nemokake ekspresi sing kuat.

Pangeran Saiful Islam saka Yaman, karo Delegasi Penobatane ing taun 1937, mratelakake rasa pangrasa sing jero lan rakyate ing rapat-rapat ing London. Ngandika ing resepsi sing dirawuhi dening macem-macem anggota korps diplomatik, dheweke ngandika: "Kabeh Muslim ing donya simpati karo wong Arab Palestina lan ora bakal ngaso nganti pitakonan Palestina ditanggulangi tanpa prejudis hak sipil wong Arab." Lan Yaman wiwit ora meneng, nanging wis nggawe macem-macem upaya kanggo menehi solusi.

Irak malah luwih ngeyel. Perdana Menteri Irak saiki wis nggawe pronouncements sing wis dikritik ing sawetara panggonan minangka "discretions murub." Yen padha indiscretions, padha paling ora inspirasi dening kuatir asli sing mratelakake panemume Inggris ora kena misled menyang kesalahane luwih ing Palestina. Punika pitados bilih riko pungkasan (ing Autumn, 1938) menyang London utamané kanggo menehi sawetara solusi cukup saka pitakonan Palestina, lan minangka respon kanggo raos kuwat banget ing pitakonan sing ana ing antarane wong-wong mau ing Baghdad. Transjordania, minangka pepadhamu lan ing sawetara bab bagéan saka wilayah geografis padha, mesthi, intimately interested. Raja Abdul Aziz Ibn-Saud, saka Arab Saudi, nganti saiki wis maintained kasepen diplomatis, nanging wong-wong mau, Ikwan ardent, mbok menawa antarane paling penting saka kelompok Arab kang nonton acara ing Palestina karo kapentingan luwih saka platonic.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Suriah ana ing lair-throes saka kamardikan anyar minangka negara Arab berdaulat, lan tampilan Arab Palestina ora ana ing ngendi wae masalah urip luwih saka ing Damaskus. Secara historis lan geografis, Palestina minangka bagéan saka Suriah lan pambrontakan Palestina nduweni simpati lan dhukungan sing paling apik ing republik Siria sing anyar. Mufti Agung Yerusalem minangka pengungsi ing salah sawijining negara konstituen ing Suriah-Damaskus wis lan minangka salah sawijining pusat sing paling penting kanggo dhukungan kanggo tujuan Arab Palestina. Luwih saka siji kongres Muslim internasional wis dianakake ing Bludan (cedhak Damaskus). Paling anyar saka kongres kuwi dianakaké ing Kairo ing Oktober, 1938. Iku dirawuhi dening Muslim anggota Legislatif saka macem-macem negara. Iku janji dhewe kanggo nimbali Palestina, panyiapan saka Pemerintah nasional ing negara, lan nglirwaaken idea impracticable saka Jewish National Home ing Palestina. Patemon internasional panyengkuyung wanita saka sabab Arab ing Palestina dianakaké ing Kairo ing presiden Mme. Sharawy, sanalika sawise kongres parlementer. Wong Mesir, wong-wong lan para pemimpin agama lan parlementer, kanthi ati-ati ing sabab kasebut. Lan Mesir minangka fokus intelektual ing jagad sing nganggo basa Arab.

Mangkono kita duwe swara unanimous saka donya Muslim kanggo nolak ambisi Yahudi ing Palestina. Kristen ing negara Arab uga tanggung siji karo sedulur Muslim ing prakara iki. Mboten kaluwihan bilih sakiwa-tengenipun Wetan Cedhak sami murub ing pitakenan punika, sarta saisinipun umat Islam sami simpati lan kerjasama.

Negara-negara kasebut saya mundhak kanthi kekuwatan lan pentinge. Ambisi dheweke yaiku nggawe *blok kompak,* lan sawetara perjanjian wis dirembug kanggo nggayuh tujuan kasebut. Iran lan Turki wis gabung ing sawetara perjanjian kasebut. Apa ana gunane ngasingake unsur-unsur penting ing populasi Asia Kulon lan Afrika Lor kanggo nindakake Deklarasi Balfour, sing ora konsisten karo janji sing digawe marang wong Arab? Pancen, yen panjaluk Yahudi kudu ditindakake, dheweke bakal nglanggar bagean penting saka Deklarasi Balfour dhewe, amarga layang Pak Balfour marang Lord Rothschild, sing diterbitake tanggal 2 November 1917, ngemot tembung miring ing ngisor iki: -

> *"We ndeleng kanthi seneng panyiapan ing Palestina minangka Omah Nasional kanggo wong Yahudi, lan bakal nggunakake upaya sing paling apik kanggo nggampangake obyek iki,* mula dimangerteni kanthi jelas yen ora ana sing bakal ditindakake sing bisa 'merusak hak sipil lan agama saka komunitas non-Yahudi sing ana ing Palestina.

Pranyatan kasebut ambigu lan ora konsisten karo kapercayan Inggris marang wong Arab. Iku wis ketemu unworkable ing laku, lan wis akeh gawe piala kanggo prestise Inggris ing donya Muslim. Iki minangka lara ing politik donya ing wektu saiki, lan bisa uga dadi panyebab akeh gangguan lan gangguan ing mangsa ngarep. Mungsuh Inggris nemokake ana lapangan sing njanjeni kanggo propaganda, lan ora bakal kelangan kesempatan ing wektu krisis utawa bebaya. Mesthine, panemu sing cerdas lan apik banget bakal nglawan kabijakan konyol kasebut.

Nganti saiki, kita mung nganggep pitakonan babagan kabijakan. Ayo kita nliti prakara kasebut minangka pitakonan babagan keadilan. Yerusalem lan Tanah Suci ora mung suci kanggo wong Yahudi; malah luwih suci kanggo wong Nasrani lan Muslim. Acara pusat ing madegé agama Kristen dianakaké ing negara kasebut. Urasjid *al Aqsa* kanthi tegas kasebut minangka papan suci ing Quran (xvii. 1, 5, lan 7). Kanggo 1.868 taun, wiwit karusakan saka Padaleman Suci dening Titus ing 70 *ad,* wong Yahudi wis diusir metu saka negara. Kanggo 2.500 taun (wiwit pembuangan Babil)
Wong-wong Yahudi ora nduweni kekuwatan sing paling dhuwur ing negara kasebut. Kanggo nem abad utawa luwih (wiwit jaman Yosua, 1254 SM, nganti Nebukadnezar nyekel Yerusalem, 587 *SM)* padha nyoba mrentah campuran.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

populasi, nanging dipérang dadi siji. Kekuwatane sing sejatine ora suwe nganti rong generasi, yaiku: ing jamane Dawud lan Salomo (1055 nganti 977 *SM).* Ora ana wektu sing padha dadi mayoritas ing populasi, sing kalebu wong Filisti (sing diarani Palestina) lan macem-macem suku Arab, kayata Edom, Amalek, Moab, lan liya-liyane.

Apa mung, ing kahanan iki, ngomongake Palestina minangka tanahe wong Yahudi? Luwih bener diklaim minangka bagean saka Jazirat-ut Arab, Pulo Arab sing meh dilindhungi dening Mediterania, Segara Abang, Segara Arab, Teluk Persia, lan lembah Efrat-Tigris.

Ing babagan ekonomi, Arab, yen wis dadi dhewe, mung bisa nyukupi awake dhewe kanthi jembar pesisir sing subur sing nutupi ara-ara samun. Juristik, mandat sing dicekel Inggris ing Palestina ora ndadekake Palestina dadi wilayah Inggris, utawa menehi wewenang marang Inggris kanggo mbuwang tanah kasebut kaya sing dikarepake. Dheweke minangka wali kanggo "bangsa sing merdika," lan fungsine yaiku "nyedhiyakake saran lan pitulungan administratif," ora menehi bagean saka wilayah kasebut marang wong asing, utawa tetep kanggo awake dhewe. Prajanjian Liga Bangsa-Bangsa (Art. 22) ngandika kanthi referensi kanggo Palestina lan Suriah: "Komunitas tartamtu sing biyèn dadi kagungane Kakaisaran Turki wis tekan tataran pembangunan ing ngendi eksistensine minangka negara merdika bisa diakoni sauntara, tundhuk marang Rendering saran administratif lan pitulungan dening prentah nganti wektu sing padha bisa kanggo ngadeg piyambak.

Kekarepan umum mayoritas populasi asli Palestina, yaiku, meh kabeh kajaba unsur asing sing bubar ditepungi, yaiku yen dheweke kudu diumumake minangka negara merdika sing berdaulat. Dheweke wis ngalami pengorbanan sing gedhe banget lan ngeculake getih kanthi bebas ing perang kanggo tujuan kasebut. Dadi, siji-sijine dalan sing terhormat kanggo Inggris yaiku: -

Kanggo ninggalake mandat;

Kanggo nyerahake wilayah kasebut marang rakyat minangka negara sing berdaulat, kanthi konstitusi sing digawe dening wong dhewe;

Kanggo nglarang imigrasi Yahudi ing mangsa ngarep;

Kanggo nggawe prajanjen karo Negara anyar kanggo pangayoman cukup kanggo minoritas Yahudi sing milih kanggo tetep anggota setya saka Negara lan manut angger-angger sawijining, karo safeguards kanggo otonomi lokal minangka bisa disepakati, ing asas sing *factum vale quod fieri non debit;*

Kanggo ngidini pilihan bebas mundur kanggo sing ora pengin digabung ing Negara.

Sawetara pengaturan sing kaya ngono bakal nggawe perdamaian lan pembangunan ing mangsa ngarep lan pungkasane menehi keadilan marang wong Arab sing diganggu. Iki bakal dadi salah sawijining tumindak ora adil sing pungkasan sing ditindakake dening Prajanjian Versailles sing bakal didandani kanthi prinsip kesetaraan, kalbu sing apik, lan konsesi sing cukup kanggo kasunyatan sing nyata.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Fasisme lan Dialektika dening A. Raven Thomson

T Kemajuan Fasisme sing ora diganggu ing Eropah bakal nuduhake anane proses sajarah anyar, sing ora bisa dipungkiri, nanging terus menyang kesimpulan sing ora bisa dihindari.

Kaum Marxis, sing ngira yen dheweke wis diwenehi warisan saka nabi Karl, panjelasan sing sampurna babagan kemajuan sejarah saiki kalah banget kanggo nerangake kemunduran sing ora dikarepke iki, sing nyebabake kacilakan karo rencana strategis ing wayahe nalika kamenangan katon ana ing tangan proletariat. Iku kabeh apik banget kanggo nyebut Fascism "ekspresi terorganisir saka tekad kapitalis kanggo tetep ing apa-apa kanggo tetep ing kuwasa," kaya Pak John Strachey; nanging iki ora njlèntrèhaké cara dhuwur-tangan sing pemimpin Fasis nambani paling gedhe saka kapitalis, utawa subordination lengkap kamardikan financial kanggo kesejahteraan nasional.

Ayo kita nliti sistem Marxis, "Ing Interpretasi Materialis Sejarah," kanggo ndeleng endi sing salah. Kaping pisanan, kita kudu bali menyang Hegel, amarga kaya komentar Lenin, "Marx ora bisa dingerteni tanpa Hegel." Saiki Hegel mesthi ora materialis; malah sebaliknya, dheweke dadi idealis. Dheweke percaya yen jagad iki kabeh roh, utawa luwih tepat, kabeh "gagasan". Iki ora narik kawigaten wong Yahudi, Karl Marx; nanging ing panjelasan fénoména Hegel nemokke sistem disebut "The Dialectic" kang wis daya tarik kiat kanggo pikiran subtle Marx.

Konsep Hegel babagan "Semesta minangka upaya sing luar biasa saka akal manungsa, bisa uga minangka prestasi mental sing paling gedhe kanggo manungsa. Dheweke ndeleng tontonan sing apik banget babagan "gagasan" kabeh sing melu proses kawruh dhiri sing ora ana pungkasane. Ing proses iki, kabeh fenomena, kalebu eksistensi manungsa dhewe, minangka potongan-potongan "dialektika" kanthi "dialektika" lan rumit. regejegan karo awake dhewe ing nguber bebener pokok, utawa luwih bener, "ngelmu dhiri". Dheweke nganggep proses kasebut minangka postulasi bola-bali saka sawetara "tesis," utawa aspek saka bebener, kayadene ilmuwan ngusulake teori kanggo nerangake fakta kimia utawa fisik.
Banjur amarga tesis iki ora, ing kasunyatan, ngrangkul bebener lengkap, bakal extort "anti-tesis," utawa konsep ngelawan, kang banjur bakal melu "dialektika" perjuangan karo asumsi ora lengkap "tesis." Akeh mungsuh saka teori ilmiah bakal marshal bantahan marang iku.

Pungkasane saka dialektika iki bakal metu a "sintesis," kalebu aspèk saka loro tesis lan anti-tesis ing apresiasi nyedhaki bebener. Minangka sintesis iki banjur bakal mbentuk tesis anyar, nanging isih durung pepak, iku bakal provoke perjuangan dialektika luwih, sintesis luwih, lan liya-liyane, ing nguber progresif saka kawruh pokok. Maneh podo karo kemajuan saka riset negara Hegel, utamané paling dhuwur dianakaké ing manungsa. esteem, minangka instrument paling majeng ing kasampurnan dialektika idea Iki asal saka pendapat rodo misconceived sing Hegel nganjurake nyembah Negara.

MARX LAN DIALEKTIK

Marx ora duwe kapasitas intelektual Hegel, sing sistem kasebut mung digarisake ing paling kasar

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

wangun ndhuwur, nanging fastened ing proses dialektika minangka panjelasan lan sabdhoning kanggo Perang Kelas. Nuduhake penghargaan Hegel kanggo manungsa lan negara sing diatur, Marx utamane kasengsem ing pangembangan masyarakat ing proses dialektika. Weruh masyarakat minangka piranti produksi, ora kaya Hegel minangka piranti kawruh, dheweke nganggep "pekerja" minangka bagean saka masyarakat sing nduweni hak kanggo ngurmati, lan ngukum ketidaksempurnaan masyarakat sing menehi kekuwatan lan prestise marang parasit lan nonproduser.

Marxis "Intepretasi Materialis Sejarah" adhedhasar perjuangan dialektika antarane kelas masyarakat kanthi tujuan pungkasan saka kasampurnan masyarakat tanpa kelas ing ngendi kabeh bakal "kerja", yaiku, kabeh melu proses produksi. Sanajan skema Marxis iki kurang saka konsep universal filsafat Hegelian sing luhur, nanging ora bisa gagal ngaku pertimbangan simpatik kabeh Realis sing nolak Idealisme lan Materialisme minangka filosofi eksistensi lengkap. Kita bisa uga ora nuduhake prasangka Marxian kanggo prodhusèn material, lan bisa uga tetep dadi papan sing diajeni kanggo para wong sing ngupaya Bebener, apa liwat Seni, Ilmu utawa Agama, nanging kita mbrontak nglawan dominasi masyarakat dening kelas sectional apa wae, utamane yen kelas kasebut ora nyumbang kanggo kawruh Bebener utawa produksi Kekayaan.

PERADABAN LUKAS

Apa wae sing bisa dideleng babagan bebener filsafat Hegelian, ora bisa dipungkiri manawa "Triad" Hegelian saka tesis, anti-tesis lan sintesis nggawe irama dhasar eksistensi ing alam lan ing masyarakat. Saka proton lan èlèktron sing digabung dadi atom nganti wong lanang lan bojo sing gabung dadi kulawarga, basa triadik dhasar sing padha bisa ditemokake. Ing masyarakat hukum padha terus apik ing proses dinamis terus, kang Marx dianakaké, ora mangu rightly, bakal mungkasi ing masyarakat tanpa kelas sampurna. Ayo kita nglacak proses iki liwat unfolding peradaban Eropah.

Eropa modern nduweni asal-usul sing adoh amarga pengaruh gerombolan barbar marang Kakaisaran Romawi. Apa conto luwih sampurna saka proses dialektika bisa diwenehi? Tesis peradaban Romawi, artifisial, materialis lan dekaden, ditantang dening anti-tesis, barbarisme Jerman, alam, idealis lan virile. Asil punika sintesis meh sampurna, sawise perjuangan dialektika pait penaklukan, reconquest, enslavement lan vandalisme, nalika sistem feodal wungu ing reruntuhan Roma, dipimpin déning pemimpin barbar sing, Nanging, isih nglairaké gelar tradisional Imperial Roma, dux (adipati) rawuh (count), imperator (kaisar) lan liyane saka villains, nanging mentas dibebasake saka villains Romawi.

Sistem feodal iki gumantung marang kekuwatan militer kanggo pangayoman kanthi pedhang minangka imbalan layanan militer marang tuan. Alamiah banget ing proses dialektika (rampung ora digatekake dening Marx) kekuwatan militer nyebabake kekuwatan anti-tesis-spiritual sing lengkap. Kekuwatane baron feodal ditantang dening kekuwatan imam, lan Abad Pertengahan diwiwiti kanthi perjuangan gedhe Gereja lan Negara; Puncak ing saingan Paus lan Kaisar sing rampung ing Canossa karo Triumph saka Papacy, lan sintesis sange militèr lan kakuwasan spiritual ing Perang Salib.

Supremasi Paus, nanging, terpusat ing Italia, dadi ora bisa ditolerir dening para bangsawan provinsi, sing pungkasane nyuwil kekuwatan Roma ing Reformasi lan ngadegake negara-negara merdika ing Eropa, ngrusak kesatuan Kristen sadurunge. Sintesis liyane diterusake nalika para bangsawan lan ulama nyawiji ing layanan kanggo monarki absolut. Iku penting sethitik apa

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

iki ngrambah dening cara kejem Henry VIII, utawa finesse Louis XIV, sing digawe Kardinal mentri anjog negara: ing Protestan lan Katulik bangsa padha, sintesis monarki mungkasi perjuangan dialektika saka daya temporal lan spiritual.

Nanging, monarki minangka tameng lan kabeneran kanggo hak istimewa lair lan ulama, hak istimewa aristokrat sing salah diarani "feudal" dening Karl Marx. Saiki pungkasane kita metu ing wektu sing cendhak sejarah sing mung narik kawigaten para Marxis, wektu nalika motif materialis wiwit nguwasani motif idealis, lan dominasi kelas wiwit dirasakake. Mesthine wong-wong biasa nesu lan mbalela marang pretensi aristokrat, lan Pemberontakan Agung, Revolusi Prancis, "taun gila" taun 1848, mung kedadeyan ing perjuangan dialektika gedhe sing pungkasane nggulingake aristokrasi. Nanging logika sintesis sing ora duwe rasa wedi mung mungkasi siji hak istimewa kanggo miwiti liyane, malah luwih elek tinimbang sadurunge. Burgers bangga dompet diganti aristokrasi ndharat. Hak istimewa lair menehi dalan kanggo hak istimewa kasugihan.

Aristokrasi menehi panggonan kanggo plutokrasi.

KAPITALISME

Dadi teka Kapitalisme, lan dialektika anyar perang kelas antarane pemilik hak istimewa saka properti lan proletariat dispossessed buruh lan petani wielding Pethel simbolis lan arit. Kaya sing duwe tanah feodal, kapitalis industri ngandelake Might kanggo njaga jabatane, lan kaya sing duwe tanah feodal, dheweke ditemoni dening banding menyang Kanan saka buruh, sing nentang perlawanan negatif marang kekuwatan positif. Serikat Buruh nyatukake buruh lan ngembangake hak kanggo mogok lan nahan tenaga kerja minangka senjata pertahanan sing kuat.

Organisasi minangka bagéyan penting saka operasi iki, lan obah-obahan Trade Union sing gedhé dumadi ing kabeh negara ing Donya Kulon.

Kapitalis industri mangsuli kanthi mbangun kepercayaan lan gabungan dhewe-dhewe, sing ora suwe ngluwihi wates nasional menyang federasi internasional sing digandhengake karo panguwasa finansial internasional kapitalis utama. Sauntara iku, para buruh uga nggedhekake Serikat Pekerja menyang organisasi sing luwih gedhe, nggoleki hubungan internasional, lan pungkasane nggoleki Moskow lan Stalin kanggo pimpinan revolusi dunia. Dadi tuwuh organisasi saingan Keuangan Internasional lan Sosialisme Internasional sing disusun kanggo apa sing dikarepake dening kaum Marxis minangka perjuangan pungkasan kanggo milenium sosial. A paralel aneh, tenan, kanggo organisasi internasional Feodal Eropah ing Kaisar lan Paus kanggo apa akeh yuta ing dina sing mbayangno dadi millennium agama.

Napa millennium iki ora bisa ditahan? Kekuwatan produksi saya tambah akeh amarga panemuan ilmiah lan kemajuan teknis ing taun-taun pungkasan, nanging standar urip masarakat tetep sithik lan kahanan sosial ora bisa ditindakake.
Sauntara kuwi, efisiensi produksi sing luwih gedhe mung melu nggawe tentara pengangguran sing akeh. Kepiye carane nerangake? Yagene revolusi sosial nyebabake geni?

PRIVLEGE saka daya

Panjelasan kasebut yaiku organisasi kanggo kekuwatan nggawa korupsi dhewe. Pangembangan organisasi Trade Union sing gedhe banget menehi pimpinan organisasi kasebut kanthi kekuwatan gedhe.
Dheweke banjur dadi wegah kanggo risiko organisasi ing puncak Perang Kelas kanggo nggawe Negara Tanpa Kelas, ing ngendi organisasi kasebut bakal kelangan kabeneran utama. Dagang

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Panggedhe serikat sing mrentah mayuta-yuta wong, kaya kapitalis monopoli sing nguwasani jutaan dhuwit, duwe kepentingan kanggo njaga sistem sing menehi kekuwatan pribadi sing gedhe.

Dadi kita duwe sintesis anyar lan rusak. Pembiayaan lan pejabat serikat pekerja nggawe gencatan senjata, lan mengko malah mlebu aliansi kanggo mbela sistem sing migunani banget kanggo loro kasebut. Pengkhianatan pisanan teka nalika pimpinan Trade Union, Ben Turner, ketemu karo financier Yahudi internasional, Alfred Mond (mengko Lord Melchett) lan nandatangani perjanjian Mond-Turner sing kondhang nolak senjata serangan. Pengkhianatan sing nomer loro lan luwih serius wis teka luwih anyar nalika para panggedhe Trade Unionism lan financiers saka Kapitalisme Donya digabungake kanggo "mbela demokrasi" lan "njaga kamardikan." Internasionalisme digoleki luwih dhisik minangka sarana organisasi lengkap kanggo Perang Kelas dadi pungkasan, sing kudu disiapake para buruh kanggo ngorbanake upah, kahanan lan urip dhewe. Dadi teka panjaluk kanggo Abyssinia lan Cekoslowakia, China lan Spanyol, nalika pengangguran lan kasangsaran mundhak ing omah.

Apa kabeh iki nanging perjuangan sing wis dikenal kanggo njaga hak istimewa - wektu iki hak istimewa kekuwatan. Kuwi kesimpulan abject saka Perang Kelas Marxis ing Donya Kulon. Privilese lair menehi panggonan kanggo hak istimewa saka kasugihan: loro-lorone saiki sujud kanggo hak istimewa saka panguwasa diduweni dening panggedhe manungsa lan dhuwit.

REVOLUSI TANPA KELAS

Nanging proses dialektika ora mungkasi ana. Siji bisa uga ora nangis "Mandheg" kanggo sajarah saka kanggo pasang. Tesis hak istimewa monopoli sing paling mesthi nyebabake anti-tesis, lan anti-tesis iki minangka gerakan populer massa kabeh kelas sing nandhang sangsara ing tirani finansial lan Serikat Pekerja. Pungkasan, pangarep-arep negara "tanpa kelas" nyata muncul, amarga antitesis "aturan bos" yaiku revolusi "tanpa kelas". Kabeh hak istimewa kelas saiki wis dibubarake. Sawetara wong mung nduweni kekuwatan sing diwenehake dening mayuta-yuta buruh utawa mayuta-yuta saham, lan saiki nggunakake kekuwatan kasebut kanggo njaga sistem sing bisa ditindakake. Marang wong-wong iki mundhak pasang Revolusi Tanpa Kelas.

Ora nggumunake manawa pasukan revolusioner anyar iki kudu wujud nasional.
Patriotisme mung tansah dadi emosi sing wis nyawiji kabeh kelas masyarakat ing tumindak umum. Dadi kanggo Patriotisme, kabeh kelas nguripake kanggo mbebasake awake dhewe saka tirani sing ditindakake dening wong asing (sing umume wong Yahudi) utawa wong sing wis nikah karo pandangan internasional.

Dadi, Fasisme nduweni peran ing perkembangan dialektika masyarakat. Gerakan Revolusioner Abad Kalih Puluh punika saestu minangka bagéyan saking prosès sajarah, kados déné gerakan demokratis kaping wolulas utawi gerakan proletar ing abad kaping 19. Pancen, sintesis sabanjure wis dirasakake. Panggunaan kekuwatan sing ora tanggung jawab wis nyebabake pambrontakan populer. Bisa uga diarepake manawa pambrontakan iki bakal ana ing bentuk anarkis kanthi nolak kekuwatan pribadi. Nanging, kanggo nanggepi hukum sintesis sing ora bisa dihindari, pemberontakan populer dadi kekuwatan minangka cara mung kanggo ngalahake tirani. Prinsip Fasisme yaiku nglakokake kekuwatan sing tanggung jawab dening pimpinan nasional populer sing dipasrahake dening rakyat kanthi wewenang kanggo tumindak atas jenenge. Kekuwatan sing ora tanggung jawab sing ditantang dening pambrontakan nasional nggawe sintesis sejatine panguwasa nasional sing tanggung jawab kanggo nggunakake kekuwatane kanggo bangsa.

Pungkasane PERJUANGAN?

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Mung isih kanggo ngrembug apa Revolusi Fasisme Tanpa Kelas mungkasi proses sosial lan nyempurnakake negara tanpa kelas. Iki kudu tetep dadi masalah kanggo masa depan. Bisa uga dialektika saiki bisa ngluwihi bangsa menyang kasampurnan tatanan donya, utawa munggah ing ndhuwur politik menyang lingkungan budaya. Ing kasus apa wae, bakal katon logis kanggo nyana yen revolusi tanpa kelas duwe kesempatan sing luwih apik kanggo nggawe Negara Tanpa Kelas, tinimbang revolusi kelas sing disengaja kaya Komunisme, sing ngasilake Negara ing Rusia Soviet sing isih kuwatir karo saingan kelas lan kanthi cepet nggawe tirani birokrasi dhewe saka minoritas Komunis sing akeh diresiki.

Iku uga pinunjul sing saben Negara Fasis wis banget mrihatinake kanggo netepake struktur organik masyarakat, lan subordinated kabeh beda kelas gawean kanggo layanan nasional.
Iki mesthi bakal nuduhake yen Revolusi Tanpa Kelas ndadékaké dhasar Negara Tanpa Kelas, lan kanthi mangkono mungkasi perjuangan kanggo hak istimewa kelas, sing dikutuk Marx. Bisa uga Revolusi Nasional bakal entuk, apa sing ora ditindakake dening Revolusi Internasional Marxisme.

Ing kasus apa wae, ora ana Fasis sing nggoleki "milenium" Yudaik sing perjuangan bakal mandheg lan stagnasi. Cukup kanggo kita sing kudu nangani piala ing jaman kita, lan melu ing proses sajarah sing isih bakal nggawa regenerasi menyang umur dicemplungke ing materialisme sordid. Perjuangan kelas minangka gejala egois materi. Eropa abad pertengahan ngerti tujuan liyane lan cita-cita sing luwih dhuwur. Ayo kita mungkasi perjuangan kelas sing Manungsa Kulon bisa nguripake mripate kanggo perkara sing luwih mulia. Kita memuji perjuangan sing bakal teka, konflik sing luwih gedhe sing bakal teka.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

The Disinherited of the Soil
dening Francis Mcevoy

T Ing kene akeh banget saka kita sing, kaya sampeyan, wong tani Inggris, lair lan dikembangake ing negara sing mbukak, lan sadurunge didorong dening tirani kapitalisme modern kanggo golek panguripan ing kutha-kutha sing resik, ngerti kabungahan tangi saben esuk ing hawa sing resik kanggo lagu manuk, utawa swarane angin ing wit-witan, srengéngé utawa srengéngé. suket. Kita tresna marang Alam ing kabeh swasana ati lan ing kabeh mangsa, amarga kita dadi bagean saka dheweke. Kita urip kanthi kesederhanaan sing paling gedhe, mula isi paling jero. Sing paling apik saka kabeh peparinge Gusti kanggo manungsa, kesehatan kasar lan katentreman atine, iku duweke kita, amarga kita ora nglanggar hukum, manungsa utawa gaib. Kita njaluk supaya sethitik urip-mung kanggo bisa kanggo bali andhap asor, lan kanthi mangkono entuk cukup kanggo manggon ing tanah leluhur kita.

Nanging dina-dina ireng teka ing tetanèn. Kita padha dirusak dening sistem sing akeh wong Inggris menyang kantor lan pabrik, lan ninggalake tani kanggo wong manca. Produk sing diprodhuksi Inggris kanggo bahan pangan impor.

Ora ketompo carane akeh sistem kuwi cilaka wong, fisik, intelektual, moral, utawa
nyedakake wong-wong mau marang bebaya paceklik nalika perang, iku minangka "proposisi mbayar" - kanggo sawetara.

Lan supaya kita teka ing kutha-kutha gedhe, kanggo abdi ekonomi. Kita dadi juru tulis, buruh pabrik, asisten toko rantai, kelangan rai, lan urip tanpa jiwa saka abdi upah. Kita dikandhani yen kita kudu ngucapake matur nuwun, lan yen perlu perang, kanggo berkah sing diwenehake marang kita dening demokrasi. Demokrasi sing nimbulake keserakahan, materialisme, sepele, lan eksploitasi komersial saben kabutuhan lan naluri manungsa. A stultification saka kamanungsan nganti saiki ora dingerteni ing sajarah, njaba Soviet Rusia. Urip "wong cilik", standar kaya mobil motor sing diprodhuksi massal, grombolan "Babbitts" saka flat layanan lan pinggiran kutha, propagandised, eksploitasi, lan brutified, ing "Inggris kita iki"!

Pancen kabeh durung ninggal bumi, nanging nganti pira maneh sisa-sisa sing wis dicoba bisa nerusake perang nglawan tatanan ekonomi sing dhasare musuhan, sing nyebabake perang sipil pabrik ing peternakan? Yeomen, petani Inggris, tanah kita minangka abdi saka Kapitalisme Ekspor, sing menehi penekanan kabeh marang kutha-kutha, industrialisasi lan urbanisasi.

Apa sing bisa ditawakake kanggo sampeyan, nanging palliatives sauntara kanggo nguwuh-uwuh saka jumlah sing saya suda, lan entuk penghargaan saka swara sing disalahake? Sampeyan wis marang sing soko bakal rampung kanggo sampeyan; jaminan saka mbokmenawa minangka akeh nilai minangka "omah pas kanggo pahlawan" slogan memori nistha. Yen sampeyan wis mbuktekaken tanpa guna, banjur, ing jeneng wong Inggris lan tradhisi, supaya iku kanggo pungkasan wektu. British Union duwe kawicaksanan sing bakal nylametake sampeyan lan Inggris, lan ngidini kabeh sing pengin, lan bakal dadi legiun, bali menyang tanah leluhure. Sampeyan mesthi wis krungu lan maca akeh kanggo discredit kita, nanging apa sampeyan ora tau mikir sing ana alesan kanggo iki - sing kita bisa tantangan kapentingan sing dudu sampeyan, utawa kita, utawa saka massa saka wong? Apa kabeh kampanye ngremehake iki pancen ora kasengsem, apa sampeyan mikir? Apa sampeyan bakal dikandhani maneh mung apa sing sampeyan bisa, utawa ora, kaya, duwe pendapat politik sampeyan ora bakal diwatesi karo "Geng Lawas"? Angger-angger kabijakan kita dhewe, amarga mengaruhi sampeyan, tanpa prentah sing ora sopan saka pers. ******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Sampeyan bakal nemokake yen kita nasionalis semangat, sakabehe pengabdian kanggo karaharjaning lemah ing Britain. Industri uga bakal maju, amarga bakal dibantu karo dhuwit sing saiki mbiayai wong manca, nanging ora kanthi biaya tetanèn. Bakal ana imbangan adil lan sehat, ing panggonan ekonomi antisosial lop-sisi saiki.

Awaké déwé sing dadi wong buangan saka padésan seneng banget karo lemah kaya kowé. Iku palsu kanggo ngomong sing kita ngarahake tirani. Kita ora bisa, sanajan kita pengin, tirani marang wong Inggris.

Pati ing padesan nggambarake patine bangsa, amarga saka lemah sumbering kabeh urip, jasmani lan rohani. Sampeyan, sing kanthi naluriah ngerti bebener iki, kudu ngerti yen kita ora kesasar, sing nempelake ing spanduk kita.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Ekonomi Perusahaan dening A. Raven Thomson

A Masalah gedhe wis digawe kanggo donya modern dening ambruk saka sistem ekonomi saiki. Kita ora bisa maneh ngidinke sistem sing ngukum umume kita mlarat ing tengah-tengah akeh banget manungsa sing wis tau dikenal, sing nyuda mayuta-yuta wong saka hak kanggo golek urip dhewe, lan ndadekke luwih cedhak bebaya perang ing perjuangan internasional kanggo kontrak pasar donya. Apa sababe rusak universal iki? Ing endi kita salah?

Sadurungé kita bisa ngormati kanthi lengkap sabab saka alangan, kita kudu nimbang telung sifat masyarakat diatur minangka nderek: -

- Pemerintah Pusat sing nduweni wewenang kanggo ngrancang lan ngarahake urip nasional.
- Sejumlah Kelompok Sosial kanthi macem-macem tujuan lan kapentingan.
- Massa Individu sing dianugerahi kekuwatan inisiatif lan perusahaan.

Teori ekonomi klasik abad XIX nyakup meh kabeh aspek masyarakat sing katelu lan paling ora diatur, sing ora seneng campur tangan negara utawa kelompok karo urusan ekonomi. Ing jaman biyen kelangkaan komparatif bisa uga ana sawetara sabdhoning kanggo panemu iki, amarga inisiatif lan usaha saka individu iku penting banget kanggo ngembangake kekuwatan produksi laten lan ngembangake penemuan teknis. Temenan individu bakal ngembangake kakuwasan inisiatif lan perusahaan kanthi efek sing paling apik, yen diwenehi ukuran kebebasan ekonomi sing paling gedhe, lan iki pancen dikarepake para ekonom saka Sekolah Manchester, nalika nyengkuyung "laissez faire" lan perdagangan bebas.

Punapa mawon kaluwihan kamardikan ekonomi kanggo ngrampungake masalah kelangkaan, Nanging, iku wis dadi ancaman positif kanggo kesejahteraan sosial ing umur fajar akeh. Ora perlu ngukum teori ekonomi klasik kaya ngono, nanging kita kudu ngerti yen ora ana "hukum" ekonomi sing mutlak sing ora gumantung saka organisasi sosial. Ora mangu sistem individualis perlu banget ing jaman kelangkaan, lan kita kudu matur nuwun marang Sekolah Manchester kanggo ngrampungake masalah produksi, nanging saiki wis teka kanggo sistem ekonomi anyar sing cocog karo kabutuhan jaman anyar. Perusahaan individu sing didhukung dening kebebasan eksploitasi lengkap wis mungkasi kekurangan, nanging ora bisa nyebarake akeh sing wis digawe kanggo masarakat kanthi wutuh. Produksi minangka proses individu utawa paling akeh minangka proses klompok: distribusi, ing tangan liyane, adhedhasar kabutuhan kabeh komunitas, lan jelas ora bisa sukses tanpa perencanaan sosial sing sadar.

SOSIALISME LAN PERANG KELAS

Minangka individualisme saiki wis liwati periode migunani lan wis dadi bebaya nyata kanggo kemajuan ekonomi, wektu wis teka kanggo nguripake fokus kapentingan ekonomi kanggo kelompok sosial, yen ora kanggo bangsa sakabèhé. Nganti saiki, wong-wong sing paling sregep nyerang sistem saiki, lan nggunakake istilah kolektif kaya "Sosialis" utawa "Komunis," ora tau nemen.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

wungu ndhuwur anggit kelompok. Senadyan pratelan grandiloquent kanggo "nasionalisasi" sarana produksi, dhasar saka daya tarik Sosialis lan Komunis dumunung ing exaggeration saka diferensiasi kelas lan meksa marang "perang kelas." Cetha, doktrin sing eling kelas kasebut kalebu ing wilayah kelompok sosial, lan ora bisa ngapresiasi kabeh komunitas minangka entitas organik sing urip. Pancen, stres sing ditindakake dening Sosialis marang internasionalisme, lan nolak patriotisme, ngonfirmasi ora bisa nangkep implikasi lengkap organisasi sosial, sing kudu ngluwihi pertimbangan kelas kanggo nggayuh tujuan nasional. Pungkasan "reductio ad absurdum" wis tekan, nalika rezim Soviet ing Rusia ngaku yen iku "kediktatoran proletariat" amarga iki bakal nyebabake kenaikan permanen lan sadar saka sawijining klompok ing urip nasional.

Bener perang kelas dadi absurdity gedhine ing umur kathah, kanggo obyek apa bisa ana ing perjuangan antarane kelas nalika ana kathah kanggo kabeh? Perang kelas ora liya lan ora kurang saka peninggalan jaman kelangkaan, sing mung bisa tetep ing jaman saiki amarga ora efisien sistem ekonomi kita saiki. Ngatasi masalah distribusi lan perang kelas wis rampung. Ing kasus apa wae, pamisahan masyarakat dadi kelas sing perang akeh banget minangka penemuan buatan Karl Marx, amarga diferensiasi kelas sing duwe lan dieksploitasi dadi saya angel, amarga urip modern saya tambah rumit.

Karl Marx ora duwe konsep babagan perusahaan saham gedhe sing nyebar kepemilikan liwat akeh wong sing biasane entuk urip dhewe ing industri; Dheweke uga ora ngarep-arep akeh penyelenggara lan insinyur, ahli lan teknisi, sing bakal diselingi antarane majikan lan buruh kanthi pangembangan industri modern.

Sanadyan kita nampa pembagian masyarakat dadi majikan lan buruh, nanging ora mesthi yen kepentingane ditentang. Pancen bener yen majikan lan buruh nganggep awake dhewe minangka tentara lawan kanthi kepentingan sing bertentangan, nanging iki muncul amarga ora bisa ngerteni keuntungan organisasi kolektif kanggo loro-lorone. Ing kasus saben perusahaan bisnis, jelas yen kapentingan majikan lan buruh ditentang, lan yen buruh njaluk upah sing dhuwur banget, ora bakal ana bathi kanggo majikan, dene yen majikan bisa meksa upah mudhun, dheweke bakal entuk bathi sing luwih dhuwur. Iku ora tindakake, Nanging, sing juragan lan buruh minangka kabèh bisa, mulane, entuk manfaat kelas dhewe ing beyo liyane. Sejatine ing umur sing akeh, kaya saiki, kapentingan buruh lan majikan bebarengan. Temenan kabutuhan industri modern kanggo pasar gedhe lan ngembangake. Usaha kanggo nemokake iki ing perdagangan internasional ilusi wis gagal banget ing taun-taun pungkasan, kanthi asil saiki para industrialis saya tambah akeh menyang pasar omah.

Cetha, daya beli pasar ngarep, nanging, bakal ditemtokake akeh banget dening tarif upah, saéngga nyatane wis dadi kapentingan majikan yen para buruh kudu nampa upah sing luwih dhuwur supaya bisa tuku produk industri modern.
Mesthine para buruh Sosialis ora bakal nggedhekake kapercayan marang perang kelas nganti nolak upah sing luwih dhuwur, amarga bakal nguntungake para majikan!

KONSEP PERUSAHAAN

Banjur kita weruh yen sistem ekonomi saiki wis gagal amarga menehi penekanan banget marang kapentingan individu, nanging doktrin Sosialis lan Komunis padha-padha salah amarga ngluhurake kelompok sosial kanthi ngorbanake masyarakat kanthi sakabehe. Fasisme dadi alternatif katelu, lan ngeyel yen nganggep komunitas minangka negara perusahaan sing diatur tunggal, dikontrol lan direncanakake dening pemerintah pusat sing diwenehi kekuwatan ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

wewenang kanggo individu lan kelompok kanggo nglindhungi kesejahteraan umum sakabèhé, lan majeng tujuan nasional. Iki minangka konsep perusahaan bangsa minangka organisme sing luwih dhuwur, nanging sejatine padha karo awak manungsa, kanthi organ lan fungsine kanggo tujuan kolektif.
Iki minangka basis penting organisasi rezim Fasis ing Italia sing ngatur hubungan para majikan lan buruh Italia ing garis kepentingan umum miturut aturan Piagam Buruh sing misuwur.

Sistem kasebut, adhedhasar konsep tujuan ekonomi sing anyar, mbutuhake ilmu sing padha anyar babagan penyesuaian ekonomi kanggo kabutuhan sosial. Aku yakin manawa ilmu ekonomi anyar iki bakal ditindakake ing negara iki, sing wis suwe dadi pusat komersial ing jagad iki. Iku bakal nganggur kanggo nglirwakake kasunyatan sing loro Italia lan Jerman, negara pisanan sing nganggo konstitusi politik Fasis, wis kangelan paling gedhe kanggo ngembangaken sisih ekonomi saka regime sing, sanajan padha wis nanggapi adoh luwih apik saka negara demokratis kanggo galur depresi donya. Kita kudu ngelingi yen sanajan demokrasi lan prinsip liberal teka pisanan ing Prancis lan Benua, ana ing Inggris yen implikasi ekonomi Liberalisme ditindakake dening Manchester School of individualists. Amarga Inggris sing menehi teori ekonomi sing mbebayani, meh mbebayani, kanggo jagad iki, jelas bakal dadi kewajiban Inggris kanggo ngetrapake prinsip-prinsip anyar Fascism ing bidang ekonomi, lan ngasilake struktur komersial ing mangsa ngarep sing bakal ngganti sisa-sisa Perdagangan Bebas Liberal sing discredited.

PRINSIP PERUSAHAAN

Iku ora bisa dadi bagéan saka diskusi saiki kanggo lay mudhun basis saka ilmu kuwi, nanging prinsip tartamtu saka ekonomi perusahaan langsung suggest piyambak ing kontra-beda kanggo saiki individualisme. Ing panggonan "wong ekonomi" kang mandhiri pribadi minangka basis penting saka sekolah lawas, kita bakal duwe "komunitas ekonomi" kanggo kang individu bakal melu ing layanan patriotik. Ing panggonan kelas wong gabung bebarengan kanggo nglindhungi sing umum "kapentingan," kita bakal duwe kelompok pakaryan nggabungke bebarengan ing layanan fungsi kanggo masyarakat sakabèhé. Ing panggonan kompetisi individu berjuang kanggo urip, saben nglawan kabeh lan setan njupuk hindmost, kita bakal duwe co-operation saka individu kanggo keuntungan umum.

Kepiye prinsip-prinsip kasebut bakal ditrapake? Kaping pisanan, mesthi kanthi nggunakake wewenang. Disiplin lan kontrol kudu dilebokake ing kekacauan ekonomi saiki.
Kengerian sistem saiki, sing nyebabake geni perang kelas, lan menehi alasan agitator Sosialis kanggo serangan marang "kapitalisme", umume muncul saka panggunaan kekuwatan ekonomi sing ora dikarepake dening individu sing kuat sing wis nglumpukake properti utawa modal sing cukup kanggo menehi pengaruh sing cukup gedhe marang urusan komersial lan kanthi mangkono ningkatake kapentingane kanthi cara sing ora adil. Ing Fasisme, ora ana wong sing diidini nggunakake properti kasebut ing pangertèn iki minangka sarana kanggo nguwasani kekuwatan kanggo kepentinganė dhéwé. "Kekuwatan" minangka monopoli Pemerintah.

Ing kene kita duwe jawaban lengkap kanggo Sosialis sing nuntut penghapusan modal pribadi lan nasionalisasi sarana produksi. Pancen, kapitalis swasta ing jaman biyen wis nyalahake panguwasane ibukutha kanggo ningkatake kapentingane dhewe, nanging ora mbenerake penghapusan properti pribadi, nanging kontrol panggunaane kanggo nyegah tumindak anti-sosial. Bebener iku Sosialis ora luwih saka borjuis sing ora seneng, sing iri marang kapitalis kasugihan lan kekuwatane. Kanthi implikasi, dheweke nampa prinsip borjuis yen pemilik bisa nindakake apa

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

dheweke seneng karo dhewe, lan mulane ora bisa nemokake alternatif kanggo eksploitasi kapitalis tinimbang penyitaan grosir, sing ngalahake kapitalis sing apik karo sing ala. Fasisme ngakoni manawa ibukutha lan dhuwit wis menehi kekuwatan marang individu sing wis dilecehke ing jaman kepungkur, lan njaluk saka pemilih wewenang sing cukup lan cara tumindak kanggo ngatasi kepentingan sing paling kuat ing tanah kasebut. Minangka Oswald Mosley nerangake kanthi cetha, "Ing Kapitalisme Ibukutha nggunakake Bangsa kanggo tujuane dhewe: Ing Fasisme Bangsa nggunakake Ibukutha kanggo tujuane dhewe."

Cetha ora bisa ditindakake manawa Pamrentah, sanajan kuat lan efisien, kudu ngupayakake perencanaan sing rinci babagan urusan ekonomi kabeh negara. Iki bakal dadi penolakan kabeh organisasi klompok, sing minangka bagean penting saka politik awak sing sehat, lan bakal nglanggengake lan nambah ancaman birokrasi saiki sing cepet-cepet nyosialisasikan Negara iki. Sosialis lan Konservatif padha bersaing kanggo nambah kekuwatan lan pengaruh Whitehall, sing kanthi cepet dadi "Despotisme Anyar" sing wis diramalake dening Ketua Hakim Hewart. Ing Fasisme, akeh kontrol birokrasi iki bakal dialihake maneh ing garis organisasi fungsional anyar menyang Korporasi sing ngontrol industri utama lan kelompok industri ing negara kasebut. Perusahaan Pertanian, Perikanan, Transportasi, Pertambangan lan Kedokteran bakal dadi Menteri ing Whitehall, lan bakal digarap dening wong-wong sing wis kerja ing industri lan profesi lan bakal luwih cocog kanggo ngontrol tinimbang pejabat pemerintah sing tetep. Institusi-institusi pemerintahan mandiri industri sing anyar iki bakal ngganti pemerintahan mandiri lokal sing saya suwe saya suwe amarga cepet-cepet komunikasi modern lan perencanaan utilitas umum sing luwih akeh. Kanthi cara iki, organisasi klompok bakal diowahi saka basis struktural sing luwih kaku ing jaman kepungkur dadi basis fungsional sing luwih fleksibel ing mangsa ngarep.

Sawijining ukuran pamrentahan sing gedhe banget bakal diwenehake marang Korporasi kanggo ngrampungake kabeh masalah internal babagan industri sing dikuasai, lan majikan, buruh lan konsumen kabeh bakal diwakili ing dewan Perusahaan. Para majikan bakal diwakili liwat federasi majikan, lan buruh liwat serikat pekerja, dene Pamrentah bakal milih wakil konsumen kanggo njaga kepentingan umum lan perusahaan liyane sing kasengsem ing produk kasebut. Perusahaan bakal diwajibake netepake standar upah lan kahanan kerja kanggo industri kaya ing antarane majikan lan buruh, uga rega lan syarat kompetisi ing antarane majikan lan konsumen. Kabeh perjanjian sing digawe bakal sah ngiket kabeh industri lan juragan utawa buruh sing nglanggar apa sing dadi undang-undang Perusahaan bakal disalahake amarga bisa digawa menyang pengadilan. Sejatine, federasi majikan lan serikat pekerja bakal diarepake njaga disiplin ing antarane anggotane, sing bakal nggawe 100% industri kasebut. Kanthi cara arbitrase sing cukup, mogok lan ngunci bakal, mesthi, bakal dilarang, nanging majikan, buruh utawa konsumen bisa mréntahaké kanggo Menteri Korporasi sing lungguh ing dewan karo wakil saka kabeh perusahaan industri kanggo keputusan sing adil selaras karo praktik industri umum lan kesejahteraan nasional. Iku bakal katon yen dening devolution saka wewenang lan poto-pamarentah kanggo Korporasi Legislatif pusat bakal ngeculke saka ukuran gedhe saka aturan rinci kang saiki ngalangi karya Parlemen.

Panganggone ORGANISASI CORPORATE

Nganti saiki, ekonomi anyar bisa uga katon minangka konsepsi anyar sing menarik, nanging praktis ******ebook converter DEMO Watermarks**********

Machine Translated by Google

Nilai kanggo ijol kanggo kerumitan owahan sing. Nanging, sistem kasebut ora mung dirancang minangka latihan intelektual, nanging nduweni kaluwihan gedhe ing ngendi sistem saiki saya ringkih. Contone, ayo njupuk masalah paling awon kabeh, sing mlarat ing tengah-tengah kathah, njedhul saka apa Konservatif digunakake kanggo nelpon "over-produksi," nanging kang bisa luwih diterangake minangka "under-konsumsi". Temenan, cacat ing sistem saiki mung bisa dibenerake kanthi nggawa standar urip sing luwih dhuwur, nalika masarakat bisa nggunakake produksi ilmu pengetahuan lan teknik modern. Sayange, sistem individualis meksa daya beli ing bentuk upah utawa bathi sajrone wektu akeh, amarga kompetisi sing kuat kanggo ngedol barang ing pasar sing wis overstocked, sing meksa pabrikan kanggo ngedhunake rega kanthi cara sing ora bisa ditindakake kanggo nyekel pasar. Nanging, miturut Fasisme, rega lan syarat-syarat kompetisi bakal dikontrol, lan ora ana pabrikan sing bakal diidini ngganggu para pekerja nglawan peraturan Perusahaan supaya bisa nyolong para pesaing. Ora mung penurunan daya beli bakal dicenthang kanthi cara iki, nanging kabeh sistem upah bisa diunggahake kanthi permanen kanthi tumindak bebarengan ing kabeh bidang industri. Temenan, tumindak kasebut pancen apik lan wis didhukung dening sawetara wong umum ing taun-taun pungkasan, nanging sayangé, iki ora bisa ditindakake miturut sistem individualis saiki, amarga yen ana majikan siji sing bodho nyoba ngunggahake upah para pegawe kanggo pemulihan nasional, dheweke bakal nemokake akeh pesaing sing ora patriotik sing bakal ngethok lan ngusir dheweke saka pasar. Mung miturut disiplin lan kontrol rezim Fasis sing diatur, kabijakan kasebut bisa ditindakake kanthi sukses.

Kanthi cara sing padha, scourge gedhe pengangguran uga bisa ditambani, amarga wis ketok iki murni asil saka lack lengkap organisasi ing ekonomi nasional kita saiki.

Mesthi wae ing negara iki ana jumlah kerja tartamtu, diitung ing jam kerja, sing kudu ditindakake, lan sawetara buruh sing gelem lan kuwatir nindakake pakaryan iki.

Pakaryan kasebut mesthi bisa nyebar ing gunggunge buruh kanthi nyetel maneh jam kerja, kaya sing saiki ditindakake ing Italia, ing ngendi minggu 40 jam saiki lagi dikenalake. Sejatine Pamrentahan Fasis ing negara iki luwih seneng ngupaya solusi sing luwih migunani sajrone ngunggahake standar urip rakyat tinimbang nyepetake jam kerja, nanging ing kasus apa wae masalah pengangguran dadi rampung lan permanen larut ing organisasi negara perusahaan sing direncanakake.

FUNGSI KEUANGAN

Salah sawijining cacat utama sistem saiki yaiku kegagalan kanggo ngetrapake macem-macem pakaryan lan profesi ing masyarakat kanthi raos tujuan fungsional layanan kanggo kabeh. Iki nyebabake asil paling awon ing bidang keuangan, ing ngendi kekuwatan dhuwit wis dieksploitasi kanthi ora sopan dening para bankir lan financier kanggo entuk manfaat dhewe. Pancen ora kaluwihan yen negara iki, ing umum karo akeh liyane, didominasi dening diktator keuangan dhuwur, kang adoh luwih kasengsem ing bali nguntungake saka pasar obligasi manca saka ing karahayone wong Inggris. Tugas pertama lan paling penting saka Pamrentahan Fasis yaiku ngrusak kediktatoran keuangan internasional saiki, lan ngganti karo rezim otoritatif sing diwenehake dening negara kanggo ngetrapake tujuan fungsional lan sosial sanajan kepentingan sing paling kuat ing negara kasebut.

Fungsi arta ingkang asring dilalekakaken ing jaman samenika, inggih menika kangge nggampangaken pertukaran barang lan jasa. Kasunyatan yen kita angel banget kanggo ijol-ijolan barang kita ******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

lan layanan saiki minangka indikasi sing jelas babagan kegagalan keuangan kanggo nindakake tugas utamane kanggo masyarakat. Senadyan trampil lan cerdik para teknisi lan panemu kita, standar urip wong ora bisa diunggahake menyang tingkat sing luwih dhuwur kajaba ana dhuwit sing cukup lan cara ijol-ijolan liyane. Yen ora, mung asil saka penemuan lan rasionalisasi industri bakal mbuwang liyane lan liyane wong metu saka karya. Ing wektu saiki kita nandhang sangsara saka watesan banget serius dhuwit, kang digawa metu dening bank-bank ing nguber kawicaksanan deflation. Alesan kanggo kabijakan iki ana loro. Kaping pisanan, ana konservatisme bawaan tartamtu sing isih ana ing standar emas mata uang minangka peninggalan pungkasan ing jaman barter.

Kapindho, financiers nyadari yen watesan ing jumlah artikel sing didol nggawe luwih larang lan luwih kuat. Kanggo alasan loro iki, jumlah dhuwit ing sirkulasi ora dicocogake, kaya sing kudune, kanggo volume produksi potensial ing negara, nanging diwatesi kanggo proporsi pasokan logam mulia tartamtu, emas, ing kubah Bank Sentral. Cetha, pasokan logam sing kasedhiya ora ana hubungane karo masalah distribusi sing kudu diatasi kanthi finansial, lan nyatane jumlah emas ing saindenging jagad ora cukup kanggo mbiayai kekuwatan produksi industri modern. Nanging tinimbang nggedhekake mata uang lan kredit kanggo nyukupi kabutuhan pangembangan industri, para master finansial kita ngupayakake bali menyang standar emas kanthi mbatesi produksi nganti watesan sing ditemtokake dening pasokan emas donya. Ora mangu-mangu kanthi cara iki para financier internasional njaga lan nggedhekake panguwasane babagan urusan donya, nanging mung kanthi biaya ngukum bagean sing luwih gedhe ing jagad mlarat ing tengah-tengah akeh.

Pamrentah fasis bakal meksa mbalikke dominasi finansial sing ora wajar ing industri. Sampeyan kudu digawe kanthi cetha yen keuangan nduweni fungsi layanan kanggo industri, lan ora cocog kanggo pamrentah industri sing direbut. Ora mung kasurung produksi manca ing kompetisi karo kita liwat flotations manca Kutha London kudu digawa menyang mburi, nanging financiers lan bankir kita kudu kepeksa ngadhepi masalah distribusi kang padha terus-terusan nglirwakake ing sasi. Kita wis nyatakake yen masa depan perdagangan kita dumunung ing kebangkitan pasar ing negara, lan keuangan saiki kudu menehi perhatian marang sarana kanggo ngasilake kebangkitan iki kanthi ngunggahake daya beli rakyat.

Iki kalebu istirahat sing luar biasa lan revolusioner karo kabeh tradhisi bisnis perbankan sing paling suci, amarga fitur penting saka masalah kasebut yaiku nyangkut pembiayaan konsumsi. Para bankir nganti saiki mung mbatesi operasine mung kanggo pembiayaan produksi ing bidang komersial, amarga bisnis cicilan-pembayaran ora bener-bener mbiayai konsumsi, amarga mung nggadahi daya beli ing mangsa ngarep kanggo dodolan langsung.

Kita kudu nemokake sawetara cara kanggo mbiayai upah lan gaji sing luwih dhuwur supaya bisa ngeculake kekuwatan produksi. Saiki, mesthine, ing sistem individualis sing melu kompetisi sing kuat, proses kaya ngono ora mungkin, lan sapa wae sing lunga menyang bank lan njaluk overdraft kanggo mbayar upah sing luwih dhuwur bakal disalahake minangka wong gila, amarga dheweke ora bisa menehi jaminan manawa para pesaing bakal nindakake perkara sing padha utawa ora bakal ngedhunake upah kanggo nyekel pasar saka dheweke. Lord Beaverbrook sing asring nyengkuyung tingkat upah sing luwih dhuwur ora nate bisa ngatasi kesulitan sing penting iki.

Ekonomi perusahaan, Nanging, nawakake solusi langsung, kanggo tujuan kasebut Korporasi kanggo ngontrol lan ngatur tarif upah lan kondisi pegawe, supaya yen Fasis Pamrentah nindakake kabijakan babagan upah sing luwih dhuwur, ora ana pitakonan babagan perusahaan sing ora patriotik utawa sing dikontrol asing nolak kanggo njupuk kauntungan saka pesaing; kabeh bakal

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

kepekso kanggo selaras karo standar padha. Yen juragan banjur menyang bank lan njaluk overdraft kanggo nindakake bagean saka program, bankir ora bakal kangelan kanggo obligating wong, amarga dheweke bakal ngerti yen daya tuku tambah saka kabeh masyarakat bakal nambah pesenan lan kamakmuran luwih kanggo perusahaan tartamtu karo kang nindakake bisnis. Kanthi cara iki, Fasisme bakal ngunggahake standar urip wong, lan nyedhiyakake volume mata uang lan kredit sing luwih gedhe ing sirkulasi sing perlu kanggo mbiayai kekuwatan industri sing tambah akeh.

Cetha iki kawicaksanan expansion babakan dhuwit kudu ndherek break lengkap karo standar emas, lan kritikus konservatif liyane bisa wedi kanggo stabilitas mata uang minangka akibat.
Fascism, Nanging, nuduhake yen dhuwit ing kasunyatan pratelan kanggo barang lan layanan, lan ora ana wong ing pangertèn normal tenan pindhah menyang bank lan nuntut bullion emas kanggo cathetan mata uang: kang sampurna wareg yen bisa ngganti dhuwit kanggo barang lan layanan kang stands ing perlu. Saiki temenan ana akeh barang lan layanan sing kasedhiya ing negara iki ing wektu saiki: gudang sing diisi barang, nyatane, lan luwih saka rong yuta kanca-kanca lan wanita sing menehi layanan kanthi muspra. Anggere kita ora ngetokake cathetan sing ora dilindhungi dening barang lan layanan sing kasedhiya, ora ana bebaya inflasi; supaya Fascism bakal dhasar mata uang ing basis sing godhongé amba saka kabèh sumber daya produktif bangsa, tinimbang marang madegé panah insecure emas ing Bank of England.

AUTARKI EMPIRE

Siji-sijine kritik sing bener babagan kabijakan organisasi perusahaan industri iki, sing ningkatake standar urip kabeh wong, dumunung ing argumentasi yen negara iki gumantung banget marang perdagangan manca, lan mulane ora bisa menehi standar urip sing luwih dhuwur tinimbang para pesaing ing pasar donya. Argumentasi iki, nyatane, bisa dibantah, kanthi referensi kanggo conto Henry Ford, sing ngasilake mobil motor paling murah ing donya nalika mbayar upah paling dhuwur. Dheweke bisa nindakake iki dening pasar ngarep gedhe ing Amerika, sing ngidini dheweke ngenalake metode produksi massal, lan saingan kanthi apik ing pasar negara kanthi standar urip sing luwih murah. Sejatine kita kelangan pasar ing jaban rangkah, ora amarga barang-barang kita luwih larang tinimbang saingan kita, uga amarga pasar-pasar iki ditutup kanggo kita dening alangan tarif sing ora bisa diatasi, ing mburine industri pribumi dikembangake kanthi cepet. Senajan murah barang-barang kita, kita ora bisa ngarep-arep negara liya bakal ngrusak industrie dhewe lan ngilangake rakyate dhewe supaya bisa tuku. Ing kasus apa wae, wong-wong oriental, kaya Jepang, bisa ngalahake kita tanpa ngarep-arep nalika pitakonan babagan tingkat upah dianggep.

Perdagangan ekspor ora ana sing penting kanggo kesejahteraan negara, amarga tegese ngirim barang metu saka negara kanggo dikonsumsi wong manca, tinimbang disimpen ing omah kanggo nambah standar urip ing omah. Mung panggedhe finansial Kutha London sing bisa entuk manfaat saka keluwihan ekspor ing wektu sing suwe, amarga adhedhasar keluwihan kasebut, dheweke ngambang utangan luar negeri sing gedhe, saka ngendi dheweke entuk komisi sing apik banget. Ekspor mung bener kanggo mbayar impor sing penting, lan impor negara iki bisa dikurangi kanthi ora kalebu kabeh barang impor sing bisa diprodhuksi ing omah. Iku kasunyatan scandalous sing jumlah gedhe saka diprodhuksi artikel sing diimpor menyang negara iki, kang bisa sampurna uga diprodhuksi kene, lan ora ana alesan kanggo nglirwakake kita tetanèn ngarep mung amarga sumber daya kita ora cukup kanggo feed kita kabeh populasi; kita kudu ngasilake paling ora maksimal prodhuk sing ditanam ing omah sadurunge mbukak
******ebook converter DEMO Watermarks********

Machine Translated by Google

ing luar negeri kanggo sisa.

Malah sawise kita wis diprodhuksi macem-macem maksimum barang ing negara iki, iku bakal nganggur kanggo nolak sing kita ora bisa nggawe dhéwé tanggung mandhiri, nanging ing tangan liyane ana sawetara banget produk sing kita mbutuhake sing ora bisa ditemokaké nang endi wae ing Kakaisaran Inggris.
Fasisme ora kawicaksanan Little England sing sempit, nanging nduweni rencana kekaisaran sing gedhe babagan pembangunan autarkis kanggo ditawakake kanggo Kakaisaran kanthi sakabehe. Pangsa pasar ngarep sing luwih gedhe bakal ditawakake kanggo panguwasa tinimbang sing ditawakake ing Ottawa, amarga kompetisi manca bakal dikalahake. Ora ana sangsi apa wae yen Kakaisaran kanthi sakabehe bakal bisa kerja sama ing sistem ekonomi kasebut, sing bakal mbentuk Kakaisaran sing mandiri sing terisolasi saka efek krisis donya lan depresi donya, lan bisa mbangun standar urip sing luwih dhuwur tinimbang sing durung dingerteni.

Pungkasan, kita kudu mbayangno prinsip perusahaan Fasisme sing ditrapake kanggo perdagangan internasional. Sing importir ora kena tuku ing pasar apa wae sing dianggep cocog, nanging kudu kerja liwat Badan Perdagangan Luar Negeri, sing bakal nggunakake daya beli negara, minangka sarana kanggo entuk pasar ekspor. Wiwit wiwitan, Fasisme bakal ngetrapake kawicaksanan sing dituku Inggris saka wong-wong sing tuku saka Inggris, lan manawa ana negara manca sing kepengin ngedol barang-barang sing kurang, dheweke kudu nampa barang-barang kita. Minangka negara liya nganggo cara sing padha, kita bakal pungkasane teka ing sistem umum barter sing diatur saka negara menyang negara, sing mung minangka sarana praktis kanggo dagang internasional sing direncanakake, bebas saka manipulasi keuangan internasional lan obligasi riba internasional.

PERUSAHAAN WORLD ORDER

Sampeyan ora kudu nganggep yen Fasisme pancen mandhiri ing pangertèn nasional. Mesthine minangka fitur penting saka filosofi Fasis kanggo ngutamakake negarane dhewe, nanging bakal cepet-cepet nganggep yen Fasisme nuduhake saingan nasional lan bisa nyebabake perang kanthi alasan ekonomi. Kosok baline, bebaya sing serius banget ing sistem saiki yaiku perjuangan sing terus saya tambah kanggo pasar donya bisa nyebabake perang. Pancen ing Timur Jauh perang kanggo pasar wis kelakon, lan mung karo kangelan sing kakuwasan Eropah wis nyingkiri sing ditarik menyang perjuangan. Sejatine sistem perencanaan ekonomi perusahaan bakal nyuda bebaya perang, amarga bakal nggawa panyebab ekonomi perang ing kontrol manungsa sing sadar. Ora ana maneh pitakonan babagan saben negara mbuwang maksimal ekspor marang tangga-tanggane, nanging pamrentah sing duwe wewenang kanthi kontrol perusahaan lengkap babagan urusan ekonomi nasional bebarengan kanggo nuduhake lan ijol-ijolan bahan mentah sing dibutuhake kanggo pangembangan industri. Amarga ora ana kekurangan produk mentah iki, lan nyatane produksie wis dibatasi sacara drastis kanggo nyegah banjir pasar, mula ora ana alangan apa wae kanggo ngrampungake solusi sing gampang kanggo masalah sing relatif prasaja iki, nalika bangsa-bangsa wis nilar gagasan sing ora ana gunane yen bisa ngrusak siji lan sijine.

Saingan mesthi bakal ana ing jagad mbesuk, nanging saingan ing prestasi, dudu ing kompetisi. Mung ing garis organisasi perusahaan masyarakat lan urip ekonomi kita bisa nggayuh katentreman lan kamakmuran ing jagad sing teratur. Sumangga kita nindakaken peran kita kanthi ngatur urusan nasional kita piyambak lan nyengkuyung bangsa sanes supados nindakaken ingkang sami.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Gerakan Nazi ing Perspektif dening James Drennan

THE Italia Fasis ora tau nyoba kanggo menehi latar mburi rasial luar biasa kanggo nasionalisme Italia sing Herr Hitler wis diprodhuksi minangka inspirasi intelektual saka "Dritte Reich." Yen ana wong sing duwe godaan kanggo dhasar kabijakan modern ing pratelan saka sajarah kepungkur, bisa uga dadi master Roma, nanging Signor Mussolini katon kanggo ngarahake ing asosiasi Pan-Eropa pokok adhedhasar konsep Fasisme tinimbang ing kebangkitan harfiah saka kamulyan wilayah Romawi. Herr Hitler, ing tangan liyane, wis njlentrehake ideal saka Jerman (utawa Aryan) eksklusivitas ras, kang duwe werna jero ing sajarah Jerman. Nanging, konsep Jerman iki, yen dimangerteni kanthi bener, ora perlu konflik karo pemahaman Italia babagan Fasisme minangka akidah sing ditemtokake kanggo mbentuk basis spiritual regenerasi Barat. Uga ora kudu bertentangan karo konsepsi luhur saka Kakaisaran Inggris, sing menehi inspirasi Fasisme ing Inggris, amarga ora ana konflik kepentingan. Kosok baline, kabeh kontribusi maneka warna kanggo teori Fasisme Donya bisa dadi pelengkap tinimbang ngganggu.

Kanggo entuk pangerten babagan adopsi interpretasi sejarah rasial dening Nazi, pisanan dirumusake ing abad pungkasan dening panulis non-Jerman kayata Gobineau Prancis lan wong Inggris Houston Stewart Chamberlain, lan diadaptasi dening pimpinan Nazi minangka basis saka ideal revolusioner sing ditampa dening massa Jerman lan minangka motif-motif saka kabijakan negara Jerman sing perlu kanggo nimbang kahanan tartamtu saka Reich Jerman. liwat kabeh periode ewu taun pungkasan. Mung kanthi sinau sing kaya mengkono kita bisa teka ing dhasar kapercayan wong Jerman modern, lan ngerti arah sing bisa ditindakake dening para master ing Jerman kanggo mimpin sawijining wong kanthi yakin babagan kesahihan kapercayan kasebut.

Suku-suku Jermanik sing, ing abad kaping wolu, pancen sukses karo konsep kekaisaran Roma kuno. Kakaisaran Charlemagne—gaya Kaisar Barat—secara etnis luwih Jerman tinimbang Prancis, lan mung sawisé séda, unsur-unsur Franco-Gaullist dibédakaké saka Jerman, nalika ahli waris saka wilayah sing béda-béda ing panguwasané padha sumpah, mungguh ing dialek Prancis lan Jerman. Ing pungkasan abad kaping telulas Kaisar Hohenstaufen terus nganggep kabèh Italia lan sapérangan gedhé wilayah sing saiki dadi Prancis minangka provinsi Kakaisaran Jerman. Wigati dimangerteni, nalika ing tanggal iki, Jerman meh ora ngluwihi wétan Elbe, Walanda, Burgundy lan bagéan Savoy lan Franche-Comte ana ing derajat sing beda-beda lan ing wektu sing beda-beda, kalebu ing wilayah kekuasaan Imperial.

Iki minangka salah sawijining kesalahane piwulang sejarah ing negara iki sing arang banget bisa ndeleng sejarah kita kanthi perspektif lan hubungane karo Eropa liyane. Kanggo patang abad antarane aksesi Louis ing Jerman ing 825 lan pati saka Frederick II ing 1250-kira-kira periode ing sajarah kita dhewe antarane pamaréntahan Alfred Agung lan Henry III-sajarah Eropah akeh banget sajarah Jerman. Ing wektu nalika sejarah kita dhewe banget provinsi-nalika acara-acara kasebut adoh banget saka arus utama sejarah Eropa kaya, contone, sejarah individu Norwegia modern saka Eropa saiki-Jerman minangka adegan perjuangan gedhe sing nyumurupi kelahiran

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

budaya Eropah abad tengahan, lan Kaisar dheweke, kaya Henry the Fowler, Otto Agung lan Frederick Barbarossa dadi arbiters Eropah Kulon, lan master acara saka Jutland kanggo Sisilia, saka Burgundy kanggo Hongaria. Perlu kanggo ngurmati pentinge periode iki ing pikirane wong Jerman modern, supaya bisa ngerti rasa bangga sing luar biasa ing sejarahe, lan rasa frustasi lan kurungan ing kahanan teritorial Eropa pasca Perang.

Otto Agung-sing tilar donya ing 973, meh sewu taun kepungkur-wis, ing sawetara taun pungkasan, dadi tokoh paling dhuwur saka Nazi Pantheon, lan tokoh-tokoh potret ing toko buku Jerman meh padha karo Hitler lan Goring. Kabeh proses sejarah Jerman, nyatane, minangka conto fenomena "pembangunan sing ditangkep," lan manifestasi aneh sing digandhengake karo psikologi nasional Jerman kontemporer asale saka "kompleks frustasi" sing minangka turunan sing ora bisa dihindari. Ruang lingkup lan ayunan kekuwatan Hohenstaufen yaiku karusakan saka wong Jerman. Kaisar apik banget saka baris iki kepincut karo ngimpi saka Kakaisaran Pan-Eropa Charlemagnian, lan kanggo luwih saka abad padha boroske kekuatan Jerman kanggo nguber ambisi Italia. Kawicaksanan Otto Agung sadurungé yaiku nggabungake negara Jerman sing gedhé. Hohenstaufens kepincut karo konsepsi Pan-Eropah sing Hapsburgs dadi ahli waris. Lan karusakan saka Hohenstaufens ninggalake Jerman weakened lan tanpa pasukan tengah, ing wayahe nalika Inggris lan Prancis ana ing verge ngembangaken menyang negara nasional sing pungkasanipun ngrambah ing Tudors lan Valois. Kesalahan saka kawicaksanan Hohenstaufen katon luwih tragis saka sudut pandang Jerman, nalika dieling-eling manawa "Drang nach Osten" gedhe saka Jerman ngliwati Elbe lan ngubengi pesisir Baltik ditindakake dening Ksatria Teutonik nalika masa pemerintahan Frederick Kapindho, lan drive iki pungkasane dibatalake amarga kemungkinan sing luwih gedhe saka Jerman.

Ana meh persis telung abad antarane sedanipun Frederick II ing 1250 lan patine Martin Luther ing 1546, lan sanajan iki rada divisi sewenang-wenang kanggo nggawe, iku diijini kanggo tujuan generalisasi. Periode telung abad iki nyumurupi transformasi lengkap, ing prospek lan karakter wong Jerman. Ana telung arus sajarah utama sing nduwe pengaruh dhasar marang perkembangan urip sajarah Jerman.

Kaping pisanan, kutha-kutha Jerman lan Italia Lor ilang supremasi ekonomi sing wis dirasakake nalika Abad Pertengahan, nalika tuwuh ing sadawane rute utama Timur menyang Kulon perdagangan antarane Eropa lan Timur Bizantium-Saracenic. Panangkepan Konstantinopel dening Turki umume ngrusak kamakmuran kabeh wilayah ing rute iki, lan panemuan Amerika lan bukaan rute Cape mindhah pusat kekuwatan ekonomi menyang negara-negara ing pesisir Atlantik - Spanyol lan Portugal, Inggris, Prancis lan Holland. Ing kasunyatan, ora exaggerated kanggo nyatakake yen Reformasi ing Jerman, lan Perang Telung Puluh Taun ing Abad kaping pitulas, nduweni oyod ing proses dislokasi ekonomi sing apik banget sing mesthine ngetutake owah-owahan pusat perdagangan utama.

Arus sajarah gedhe kaloro ing periode iki yaiku munggah saka Hapsburgs, ing shoes saka Hohenstaufens. Hapsburgs minangka pangeran Jerman sing nduweni panguwasa pribadi sing wiyar ing tanah Jerman, nanging posisine ing Austria - Østermark Mark - ing Pawai Timur Jerman ndadekake dheweke pancen dudu Jerman kanggo kepentingane. Kabijakan tradisional Hapsburg nerangake, kanthi gampang, gething luar biasa sing ditindakake dening Pan-Jerman, lan

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

utamane Nazi, duwe kabeh "teori Austria". The Hapsburgs-kaya Hohenstaufens sadurungé-nganggep piyambak minangka ahli waris saka Kakaisaran Romawi, lan padha glethakaken pratelan kanggo dominasi donya, utawa ing paling, ing politik praktis, kanggo supremasi Pan-Eropah. Omah sing nggumunake iki, ing wektu sing beda-beda ing sejarahe, minangka kekuwatan Italia, kekuwatan Spanyol lan Amerika Kidul, kekuwatan Slav, kekuwatan karo aspirasi ing Asia-lan malah ing Afrika-nanging ora tau dadi kekuwatan sing kanthi sengaja ngidini kepentingan Jerman dadi dominan. [1] Hapsburgs nindakake peran gedhe, sajrone patang abad sawisé ditaklukaké Konstantinopel déning Turki. Dheweke mriksa kemajuan militèr Turki ing sisih kulon, lan ngganteni Kaisar Bizantium minangka agen peradaban utama ing kabeh Eropah Kidul-Wétan. Nanging peran kasebut minangka penting kanggo Eropa amarga mbebayani kanggo konsep kewarganegaraan Jerman.
Kaprigelan karo Mediterania nundha tanpa wates proses manunggalake ing Jerman, lan kawicaksanan dinasti mimpin ing laku, nganti apa sing dadi pemisahan tanah sing nganggo basa Jerman.

Pengaruh penting katelu ing perkembangan sajarah Jerman yaiku pemisahan tanah sing nganggo basa Jerman, lan owah-owahan karakter ras kabeh populasi sing ngarani Jerman, sing ana ing proses sajrone periode 1250-1550. Fenomena iki penting banget, utamane nalika dieling-eling yen ing wektu sing padha negara-negara kaya Inggris, Prancis lan Spanyol, malah Hungaria, Ceko lan Polandia muncul lan digabungake, lan Eropa wiwit njupuk formulir sing saiki kita kenal.

Ing wektu Charlemagne beda antarane Teutons lan Franks ora banget cetha ditetepake. Inggris, ing sangisore hegemoni Saxon, umume minangka Karajan Jerman, lan uga bisa dicritakake babagan Italia Lor ing sangisore Lombard. Ana pisanan kabeh njupuk Panggonan panyerepan unsur Jerman ing Inggris, Prancis Wétan lan Italia Lor. Proses iki pancen wis rampung suwe sadurunge Frederick II mati ing taun 1250. Sajrone telung atus taun sabanjure, tapel wates Kulon Jerman diusir bali menyang Rhine. Wilayah kaya Burgundy lan Franche-Comté dadi luwih Prancis lan kurang Jerman. Walanda dadi mesthi ora Jerman. Swiss dadi wujud, lan populasi Jerman sing akeh banget padha karo gagasan Swiss. Pawai Jerman penting ing Austria dadi bagéan integral saka Kakaisaran Hapsburg sing umumé non-Jerman. Asil saka detasemen kasebut isih penting ing sajarah Eropa modern. Dheweke nerangake pitakonan Austria.

Dheweke nerangake pitakonan Alsace-Lorraine - perseteruan babagan wilayah sing durung nate mandheg dadi Jerman lan durung nate dadi Prancis. Padha nerangake uga nyoba kawentar dening Nazi saka eling Pan-Jerman, ora mung ing Austria lan Cekoslowakia, nanging uga kanggo ombone rodok kurang ing Holland lan Denmark, ing Swiss lan Belgia.

Nanging ing wektu sing padha nalika wates linguistik Jerman didorong bali menyang Rhine, lan nalika populasi getih Jerman sing paling asli diganti dadi Swiss, Prancis lan Walanda, basa Jerman lan budaya Jerman nyebar kanthi cepet menyang Timur, lan populasi non-Jerman primitif ing Eropah Lor-Wetan sinau kanggo mikir dhewe minangka wong Jerman. Kolonialisasi Jerman ing sisih wétan minangka karya Ksatria Teutonik sing nelukake lan proselytised suku Slavia lan Finlandia ing sisih wétan Elbe, lan mengko ngluwihi Oder, lan kutha-kutha Hanseatic Jerman sing melu mbangun pusat dagang ing pesisir Baltik. Wekasane, kemajuan Jerman ing arah iki dipriksa dening kekuwatan militer Polandia, lan dening saingan negara-negara Skandinavia, lan, mesthi, mengko, dening munculé Rusia minangka daya gedhe ing awal abad.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

abad kaping wolulas. Nanging iku prestasi gedhe, utamané nalika iku digawe ing atine sing drive iki di-push menyang kesimpulan antarane abad telulas lan limalas, nalika inspirasi Jerman tengah banget, lan, ing kaping, ora ana. Peran kutha Hanseatic lan Ksatria Teutonik ing Baltik cocog banget karo Republik Italia lan Ordo Ksatria Latin ing Mediterania, sing bisa njaga kabijakan Italia sing agresif ing Timur nalika ora ana kekuwatan Italia tengah.

Ing setengah-gagal saka abad tengahan "Drang nach Osten" bakal ditemokaké unsur liya saka "frustasi-kompleks", kang underlies interpretasi Jerman modern saka sajarah negara kang. Nazi - utamane sing bisa diarani "sekolah Prusia" sing diduweni Jendral Goring lan Herr Rosenberg - terus-terusan nggoleki kebangkitan penetrasi lan kolonisasi Jerman ing tanah Baltik, minangka ganti rugi kanggo kurungan aspirasi Jerman ing Kulon.

Asil paling penting saka abad tengahan "Drang nach Osten" yaiku pondasi negara Prusia. Populasi autochthonous ing Prusia umume saka Slav lan Finlandia - saham paling primitif ing Eropah Lor - dicampur karo unsur perang lan mlarat sing wis migrasi menyang wétan saka kursi lawas saka budaya Jerman. Wong Prusia dipatèni minangka wong, minangka asil saka rong abad perang paling ngelak getih ing Abad Pertengahan.

Reformasi ing Jerman-sing manggoni sajarah bagean luwih saka abad XVI lan pitulas-bisa ing aspèk tartamtu dianggep minangka gerakan umumé semaput nasionalisme Jerman frustrasi marang Pan-Jerman-konsepsi Katulik Roma saka Hapsburgs. Reformasi culminated ing Perang Telung Puluh Taun kang ngrusak Jerman kanggo saklawasé abad sakwise, lan kang akeh lumpuh daya Hapsburg. Pamulihan kakuwasan Turki ingkang dipunbuktikaken wonten ing Pengepungan Wina ing taun 1683 inggih punika salah satunggaling akibat saking ringkihipun Hapsburg, lan Perang Telung Puluh Taun bokmenawi amargi anggenipun nglajengaken pamaréntahan Turki ing Éropah Wétan langkung saking kalih abad.

Mundhaké Monarki Prancis minangka ancaman serius lan tahan kanggo konsolidasi kesatuan Jerman. Francis I makarya karo Turki marang Hapsburgs, lan iku Valois sing pisanan wiwit main kanggo barikade Polandia nglawan Jerman ing Timur. Ing abad sabanjure, Richelieu sing pancene mindhah pion Jerman nalika Perang Telung Puluh Taun. Asil saka kawicaksanane yaiku ninggalake Jerman kanthi welas asih saka Monarki Bourbon sajrone abad, nganti munculé Prusia ing sangisoré Frederick Agung ngenalaken pasukan anyar ing politik Jerman.

Kanthi munculé Frederick Agung, kita nyedhaki fase modern sajarah Jerman - lan perjuangan antarane Hohenzollern lan Hapsburg, antarane Protestan, Prusia setengah Jerman sing kepengin dadi Jerman, lan Jerman Austria, sing kepengin dadi non-Jerman, lan - ing watesan dinasti - Pan-Eropah, sing minangka salah sawijining panyebab utama, yen ora langsung, perang pungkasan. Reformasi wis ana ing wates Jerman tartamtu, gerakan Pan-Jerman, lan bisa uga dianggep minangka reaksi marang negara kemunduran ekonomi sing Jerman wis tiba minangka akibat saka owah-owahan rute perdagangan ing abad kaping limalas. Wallenstein, unquestionably Jerman paling gedhe ing abad kang, wis sudhut, yen gagasan samar manunggal Pan-Jerman, lan dheweke ketemu pati minangka asil saka intriguing karo pangeran Jerman Lor marang kapentingan House of Hapsburg. Frederick Agung banget nantang hegemoni Hapsburg ing Eropah Tengah, lan njupuk kauntungan saka kekirangan Prancis ing periode pra-Revolusioner kanggo break mudhun barikade Polandia marang Prusia ing Wétan. Perang Napoleon meh ora luwih saka selingan sing ora nyenengake ing saingan ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

antarane loro kakuwasan Jermanik. Asil kasebut kanggo nguatake posisi Prusia sacara substansial, amarga dheweke ngrusak omah-omah pangeran independen ing Jerman, lan ngidini Prusia sajrone separo pisanan abad XIX meksa negara-negara cilik dadi serikat pabean. Frederick Agung wis nelukake Silesia. Partisipasi sing dileksanakake para peneruse ing blokade Continental nalika Perang Napoleon ndadekake pondasi industri manufaktur Jerman sing didegake kanggo nyuplai jurang sing ditinggalake amarga ora kalebu barang-barang Inggris. Serikat pabean manunggal karo Prusia kutha-kutha Hanseatic lawas, lan Jerman Utara modern ngadhepi Kakaisaran Austria kang tenan kaslametané Renaissance.

Ing taun 1866 Austria wis diusir saka Konfederasi Jerman lan ora dadi kekuwatan Jerman. Kira-kira ing wektu sing padha dheweke wis diusir metu saka Italia, sing pancen didominasi nganti separo pisanan abad XIX, lan dheweke saiki ora dadi kekuwatan Italia. Nanging ing kene bisa diamati keluwesan politik luar biasa saka Dinasti Hapsburg.

Austria, ing paruh pungkasan abad XIX, kanthi cepet cenderung dadi kekuwatan Slav, nguwasani minoritas subyek Jerman sing manggon ing Austria lan Bohemia. Bisa uga Austria bisa slamet minangka Konfederasi Magyar-Slav yen Francis Joseph seda luwih cepet lan Francis Ferdinand urip maneh. Nanging Kaisar lawas, kaya sing diomongake karo King Edward, "ora bisa lali yen dheweke iku Pangeran Jerman."

Sajrone rong puluh taun sadurunge perang, ana gerakan Pan-Jerman sing kuat ing Austria, dipimpin dening Karl Leuger - Burgomaster sing populer ing Wina - sing pancene pengin ndeleng pungkasane Kakaisaran lan Monarki Hapsburg, lan kesatuan bagean Jerman Kekaisaran ing Jerman Raya. Yen solusi Pan-Jerman utawa solusi "Federal" (Slavist) saka Archduke Francis Ferdinand wis diraih, sejarah Eropa bisa uga entuk impuls sing beda. Nanging Hohenzolierns, nyatane, sukses dadi peran Hohenstaufen lan Hapsburg. Sing terakhir wis prakteke wis maneuvered menyang posisi pangeran vassal, lan karo pangembangan kawicaksanan saka Triple Alliance, Hohenzollerns mung menehi pasukan anyar lan arahan anyar kanggo kawicaksanan Pan-Eropah saka Kaisar Romawi Suci.

Adolf Hitler tuwuh ing swasana propaganda Pan-Jerman ing Wina sadurunge perang, lan ing tulisane sawise perang, dheweke kanthi sengit nyenyamah apa sing dianggep minangka kabijakan anti-Jerman lan murni dinasti lan kapitalis-monopoli sing digandhengake karo Hohenzollerns. Dheweke uga nentang kabijakan ekspansi kolonial sing ditindakake dening Hohenzollerns, lan politikus Nasionalis lawas kaya Hugenburg lan Schacht isih dianut. Mula, kudu dieling-eling loro kecenderungan penting iki sing ngatur kabijakan Sosialis Nasional ing tumindak. Kaping pisanan, kabijakan Nazi pancen nasional amarga minangka reaksi saka kabijakan Pan-Eropa Hapsburg lan Hohenzollerns sing mbebayani. Ing semangat Bismarck, sing nyatakake yen "kabeh Pitakonan Timur ora worth balung siji grenadier Pomeranian," iku repudiates sembarang ambisi kanggo nggawa wilayah non-Jerman ing pamaréntahan Jerman. Ing sisih liya, iki menehi tantangan kanggo sistem Negara Eropa sing mapan nalika negesake kabutuhan nggawa kabeh wilayah sing didunungi dening populasi sing nganggo basa Jerman ing struktur "Drittes Reich."

Dianggep cethek, reklamasi Pan-Jerman para idealis Nazi katon ora cocog karo perdamaian Eropa sing terus-terusan. Nanging apa Herr Hitler katon kanggo nyopir ing, dhasar, iku pangenalan saka kasunyatan sing Jerman kudu dianggep ora mung minangka witjaksono ing antarane Great Powers, nanging Powers iki uga kanggo ngidini kanggo expansion sah saka Jerman, lan, yen perlu, kanggo golek dalan kanggo dheweke bisa nggedhekake. neng kono

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

ora ana apa-apa sing ora sopan babagan kabijakan wilayah Jerman sing ambisius. Sajrone limalas taun pungkasan, kita nemokake awake dhewe ngidinke kabijakan Kontinental sing eksklusif lan intransigent saka demokrasi Prancis, lan Liga Bangsa-Bangsa wis umum digunakake kanggo nyengkuyung pangembangan klompok Slav anyar ing Eropa Wétan. Sampeyan kudu eling yen tapel wates Eropa tansah dadi cairan banget, lan ora ana bukti sejarah babagan dheweke minangka karakter sing tetep ing jaman saiki ing sajarah Eropa.

Ing Eropah Wétan, klompok Slav-Polandia, Ceko lan Slavia Balkan, sing béda karo Rusia-kudu dianggep minangka unsur sing cukup permanen ing sajarah Eropah. Loro-lorone Polandia lan Bohemia minangka negara sing luwih tuwa tinimbang Prusia. Ing sisih liya Rusia minangka fenomena sing relatif anyar, sing mung muncul minangka kekuwatan Eropa ing wiwitan abad kaping wolulas. Iku karya loro panguwasa gedhe-Petrus Agung lan Catherine Agung. Perang pungkasan nyumurupi karya Catherine dibatalake, lan tapel wates Rusia mundur ing mburi rawa-rawa Pripet. Bolshevik wis nindakake akeh kanggo ngrusak basis budaya lan nasional tilas Kakaisaran Rusia. Institusi lan gagasan sing stabil wis dirusak, lan akeh wong sing mbentuk Uni Soviet ngembangake kecenderungan disintegratif kanthi tingkat sing ora umum. Rusia dadi Tanah Tanpa Manungsa politik - kasunyatan sing katon banget dihargai dening Jepang ing sisih wétan ekstrem.

Ing hubungan iki, Pakta Jerman-Polandia anyar nganggep penting lan nuduhake kemungkinan orientasi anyar ing politik Baltik. Jerman lan Polandia mbutuhake apa sing bisa ditetepake minangka ruang kanggo "ekspansi petani." Herr Hitler, lan eksponen ideologi Nazi liyane, kayata Darre lan Rosenberg, wis negesake manawa apa sing dituju Jerman Nazi yaiku wilayah kosong ing ngendi petani Jerman bisa nggarap tanahe, lan ing ngendi komunitas Jerman bisa mbangun uripe minangka bagean integral saka Jerman. Iki minangka konsepsi sing beda banget karo "imperialisme kolonial" saka Hohenzollerns, lan Konservatif-Nasionalis modern kaya Schacht lan Hugenburg. Saiki perang sing sukses nglawan Polandia ora bakal ngrampungake masalah Jerman babagan "ekspansi petani," amarga Polandia dhewe akeh pedunung, lan populasi akeh. Nanging loro negara duwe ambisi ing Timur kang padha dicenthang ing abad kaping pitulas-wolulas dening campur tangan Swedia, lan munggah saka Kakaisaran Romanov. Dheweke duwe pangeling anyar babagan kemungkinan ambisi kasebut nalika Jerman nguwasani provinsi Baltik nalika perang, lan nalika Polandia nguwasani Ukraina ing taun 1920.

Nasionalis Ukrainia, sing kepengin pisah saka Rusia, duwe hubungan sing penting banget karo Berlin lan Warsawa, lan bisa uga unsur-unsur kasebut bisa dadi instrumental kanggo ngrumusake dhasar kebijakan umum Jerman-Polandia ing Eropah "wetan adoh". Sembarang prospek perang mesthi ngganggu, nanging katon jelas yen cara sing paling langsung kanggo nggawe perang ing mangsa ngarep ora bisa dihindari ing Eropah Kulon yaiku nglirwakake ora mung aspirasi Jerman nanging uga kabutuhan Jerman. Lan ngeculake energi Jerman menyang Timur katon luwih disenengi tinimbang "senggol" ing sadawane Rhine lan ing Austria-sing mung minangka alternatif utama.

Ana rasa ora seneng banget marang Inggris ing Nazi Jerman, lan uga ora ana kecenderungan kanggo ngarahake propaganda resmi marang Inggris, sanajan sikap provokatif banget sing diadopsi dening bagean Pers ing negara iki-lan uga dening kelompok politik tartamtu wiwit Nazi dadi kuwasa. Mesthi wae, ana gerakan agitasi kanggo bali koloni Afrika menyang Jerman, nanging inspirasi saka agitasi iki umume saka bunderan Nasionalis Konservatif sing saiki ora penting. Panemu bisa beda-beda babagan nilai koloni tartamtu iki kanggo awake dhewe utawa kanggo Jerman, nanging Herr Hitler dhewe ngaku ngremehake "imperialisme kolonial" sing menehi inspirasi kanggo kelompok Nasionalis.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Mesthine kabijakan sing adhedhasar "kapitalisme ekspor" - lan iki minangka kabijakan sing nuntut koloni - bertentangan karo teori ekonomi "Negara autarkis", lan bisa uga diarani kanthi aman yen Nazi - ing tingkat apa wae ing tahap saiki - ora pengin mlebu maneh ing lapangan Afrika. Kabeh emphasis saka propaganda sing ing pemugaran urip petani minangka basis saka Negara Autarkis, lan ing perlu kanggo bantala luwih geografis jejer kanggo Jerman ngendi komunitas petani Jerman bisa nyebar piyambak lan berkembang sing urip perusahaan Jerman ing ngendi Nazi ndeleng wiwitan lan pungkasan kabeh iku. Manawi kawicaksanan ingkang kados makatên punika ndadosakên padudon kalihan kakuwasan saha kabêtahan ingkang dudu kabêtahan Inggris, botên sagêd anggènipun Inggris anggènipun nêdya perang salib kangge njagi kakebalan saking tirani ingkang sakalangkung rumiyin ingkang sampun nate ngregedi sajarah umat manungsa.

---

[1] Kajaba bisa uga nalika jamane Kaisar Joseph II.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Demokrasi Sosial ing Pembusukan dening John Beckett

AN analisis asil pemilu cilik wiwit Pemilihan Umum pungkasan nuduhake yen Partai Buruh wis nambah jajak pendapat rata-rata saka 1929 dening meh 15 persen. Ing taun 1929, dheweke entuk 289 kursi lan, kanthi limang Anggota independen sing ndhukung, duwe kekuatan lobi 294. Telulas kamenangan liyane bakal menehi kekuwatan. Ing angka 1929, tingkat mundhak ing jajak pendapat sing padha karo pemilihan cilik bakal cukup kanggo nyedhiyakake partai kanthi mayoritas parlemen sing jelas. Yen ora ana sweep gedhe menyang Fasisme ing kontes pemilihan pisanan, siji bisa nyimpulake yen ora ana faktor liya sing bisa ngalangi urutan acara kasebut. Ayunan biasa pendulum bakal ditindakake lan loro-lorone House bakal ganti kaya tim bal-balan ing setengah wektu.

Ora ana sing luwih nyenengake, yen ora tragis, tinimbang nyinaoni macem-macem panemu sing diucapake dening "Pemimpin Nasional" lan Pers babagan kemungkinan nalika Parlemen dikontrol dening Buruh. Padha mbukak saka wahyu saka Britain ing rute kabeh-abang, karo Sir Stafford minangka pembalap, kanggo comforts lanang saka Pak Greenwood lan Dr. Dalton, sing Paint kita gambar saka Britain panggah, kajaba kanggo kamakmuran, karo Bench ngarep luar biasa 'gentlemanly' super-men nambah rent-roll Mayfair minangka ajeg padha Gamelan pasuryan padha saka negara kita.

Tragedi dhuwur, karusakan abang lan efisiensi sing migunani kabeh diprediksi. Iku apik tenan sing ora ana nabi sing njupuk alangan kanggo nliti kanthi teliti prinsip-prinsip Sosial Demokrasi sing dadi basis Partai Buruh, lan nasibe prinsip kasebut (utawa kurang prinsip) ing saben negara sing wis dicoba. Panaliten iki, dibantu karo survey sejarah kepungkur Buruh lan pamriksan sing ora adil babagan karakter lan cathetan para pemimpine, mesthi nuduhake kesimpulan sing kurang dramatis nanging luwih nggegirisi tinimbang sing wis kita lakoni.

Tujuanku kanggo ngirim yen Pamrentah Buruh ora ateges revolusi utawa evolusi. Tegese pamrentahan sing ora ana spineless dening nonentities tanpa prinsip panuntun; tegese hanyut tanpa arah ing welter saka insincerities glib; iku tegese weker inarticulate kupeng insecurity ekonomi lan gupuh financial tambah dening mentri gemeter lan inexperienced.

Tanpa entuk manfaat kanggo underdog, Buruh bisa diandelake kanggo babakan lan kanggo weker asu ndhuwur. Asilé ora bakal ana bilai dadakan sing bisa ditanggulangi kanthi gampang, nanging minangka sapping saka vitalitas bangsa lan akselerasi bosok nganti kacepetan sing bisa uga ora bisa mandheg. Teori Sosial Demokrasi, pancen, digambarake ing apologi resmi Partai Buruh kanggo taun 1933; Kita bisa uga ora efektif; nanging kita wis ana ing dalan sing bener."

Ngadhepi kahanan ekonomi sing diowahi amarga kemajuan gedhe ing kekuwatan produktif amarga mesin lan ilmu pengetahuan modern, telung gagasan dhasar Fasisme, Komunisme, lan Demokrasi Sosial, wis berjuang kanggo supremasi ing pikirane jagad beradab wiwit taun 1918.

Sepisanan, Demokrasi Sosial paling atraktif. Komunisme nuntut ora mungkin

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

kerusuhan lan pengorbanan kanggo entuk asil sing kontroversial. Fasisme ndadekake telpon gedhe kanggo sisih sing luwih dhuwur, sing ora nganggep awake dhewe. Wong lanang rata-rata kesed lan nyenengi awake dhewe. Dheweke ora pengin kerja lan nampa disiplin; ndhuwur kabeh dheweke ora pengin kudu mikir lan nggawe kurban kanggo keuntungan saka lomba. Demokrasi Sosial njanjeni kesenengan tanpa lara, idealisme tanpa usaha, kamakmuran lan keadilan tanpa rencana. Ora ana wangun obat bius sing luwih efektif kanggo massa sing bisa ditemokake, lan meh ora bisa ditemokake ing Rusia, Italia lan Jerman, ing ngendi kekuwatan badai salju sing disebabake dening Perang dirasakake, negara-negara kasebut nguripake Demokrat Sosial kanggo kawilujengan.

Spasi ora ngidini ujian sing dawa, kanthi kutipan, kegagalan Demokrasi Sosial ing negara kasebut. Iku ora mung gagal kanggo nindakake transformasi tentrem saka kapitalisme predator menyang sosialisme, kaya sing wis dijanjekake, nanging gagal kanggo nyedhiyani mriksa slightest marang perampok, karo kang ing Jerman ing sembarang tingkat, iku mbentuk aliansi cepet lan kuwat. Ing telung negara, para buruh nemokake awake dhewe luwih elek tinimbang sadurunge Sosial Demokrasi entuk kekuwatan, lan ing telung negara kasebut, pelajaran kasebut cukup kanggo dheweke mbalikke bentuk demokrasi kasebut lan ngupayakake maneh prestise lan efisiensi ing pimpinan nasional. Rusia, negara sing kurang maju, ngadopsi wangun Komunisme sing saiki ilang kanthi cepet, dene Italia lan Jerman, kanthi standar peradaban sing luwih dhuwur, nguripake Fasisme kanggo kawilujengan.

A ujian banget cursory teori Sosial-Demokratik cukup kanggo nuduhake yen apa kedadean ing telung negara iki ora bisa dihindari lan kudu kedadeyan ing ngendi wae kebijakane.

Demokrat Sosial minangka rasionalisme demagogi, dene partaine tansah diubengi caucus, papan dhuwure diisi karo wong lanang sing ora duwe apa-apa kanggo menehi rekomendasi nanging kekuwatan wicara sing gampang. Kantor sing paling dhuwur mbukak kanggo demagog lan mung kanggo dheweke. Kaya prinsip-prinsipe sing ora jelas lan para mungsuhe wis mesthi, mula para pemimpine ora duwe fanatisme Komunis utawa kekerasan Fasis. Entuk kekuwatan kanthi milih-dudu kekuwatan kanggo nindakake samubarang, nanging kekuwatan kanggo njupuk jabatan. Janji marang wong sugih lan wong miskin, yen sampeyan bakal dadi kancane. Mbusak slums lan mangan karo slum-owner. Tambah upah, nanging menehi gelar marang majikan sing ala.
Nasionalisasi bank nanging manut marang bankir. Ngalahake ibukutha internasional kanthi sambutan.
Ngilangi persenjataan nalika campur tangan ing bisnis saben negara liyane. Iki minangka sawetara slogan sing luwih cocog kanggo calon Buruh. Ora nggumunake yen ing donya kasunyatan surem iki campuran oportunisme, idealisme lan kekirangan karakter gedhine wis ambruk saben tanggung jawab wis glethakaken marang.

Pamriksan saka sajarah Partai Buruh nuduhake carane akurat kecenderungan iki kawujud ing laku; lan, ngidini kanggo tahap luwih maju saka bosok ing negara kontinental dipetik, ora ana liyane striking saka kanggo mbandhingaké sajarah anyar karo pengalaman kita dhewe. Kangelan sosial lan ekonomi wis mimpin kanggo pangenalan nyebar saka perlu kanggo owah-owahan ing struktur bangsa. Path sing ketoke gampang saka Demokrasi Sosial wis dicoba; lam lan korupsi wis tindakake; lan kepemimpinan, sing salah diarani diktator, kudu dijaluk.

Sinau babagan Partai Buruh nuduhake kecenderungan sing padha karo partai-partai Sosial-Demokratik sing wis kasebut. Apa panyengkuyung sing paling optimis bisa njaga manawa ing kabeh kapercayan lan kabijakan partai ana rong cathetan sing konsisten? Sanajan kita ora duwe cathetan babagan jabatane sadurunge kanggo mbuktekake, pidato pimpinan lan kolom Daily *Herald* ngemot kabeh inkonsistensi. Liga Sosialis lan pimpinan serikat pekerja sing paling tenang manunggal ing kepinginan kanggo kamenangan pemilihan, nanging ora bisa nemokake siji ******ebook converter DEMO Watermarks**********

Machine Translated by Google

titik siji kesatuan ing plans kanggo pamaréntahan yen kamenangan wis menang. Rawuh ing rapat Buruh ing ngendi ana luwih saka siji penutur, lan yen orator ngluwihi aspirasi dhuwur kanggo kabijakan praktis, beda sing paling mencolok bakal katon.

Partai Buruh Parlementer pisanan sing gedhe banget bali ing taun 1922. Ora tau, sanajan ing "Parlemen aneh-aneh" taun 1906 duwe koleksi eksentrik sing aneh ing Westminster. Ora ana katrangan sing luwih apik tinimbang sing diwenehake dening Scanlon ing *Decline and Fall of the Labor Party:* -

"Nanging politik, kaya adversity, nggawe bedfellows aneh, nanging aman kanggo ngomong sing ing wektu ora ana wangun paling awon saka adversity kasil kanggo ngumpulake jinis aneh, macem-macem kaya sing ketemu piyambak macet bebarengan ing amben Buruh kita ing Parlemen 1922 saben wong karo . . . grievance gabung karo Partai Buruh ing kapercayan yen ana Partai Buruh sing bener lan salah siji wong sugih; utawa dheweke langsung felt sing padha kudu diadopsi kanggo Parlemen supaya grievance bisa dirawuhi kanthi bener . aku

Sakabèhé, sawetara spesimen aneh ditemokake ing Partai Buruh. . . saben wis idea tetep: sawetara klempakan ing jaran worn-metu, sawetara ing minoritas katindhes, kasedhiya minoritas padha ora cedhak banget. Ana jenderal sing ora digatekake ing perang lan pengin kabeh sistem promosi diowahi. Liyane (dudu jenderal) gelem menehi wektu lan tenaga kanggo ndeleng yen dina Sabat tetep suci; liyane bisa katon karo equanimity ing kahanan atos meted metu kanggo nganggur, nanging bakal willingly wis wrecked Party yen wis ngajokaken kanggo nambah siji klub workman siji kanggo dhaftar. Ana wong liya sing percaya yen rapat-rapat kelompok kanggo syafaat saben dina karo Gusti Allah bakal ngatasi masalah kemiskinan, lan ana wong liya sing ora duwe pendapat babagan apa wae.

Ing taun 1906, nalika sawetara anggota parlemen Buruh ngandhani jagad babagan pitakonan-pitakonan gedhe sing dikarepake kanggo nyukupi urip Parlemen, Pak Bernard Shaw njaluk ngapura marang jagad iki amarga wis ana hubungane karo dheweke. Ora ana cathetan apa sing diomongake ing taun 1922.

Kurang saka setaun sawisé majelis motley iki dadi pamaréntahan resmi negara. Sawise sawetara sasi kantor, iku summarily dipecat dening negara. Limang taun Mr. Baldwin nyiapake pikiran nasional kanggo alternatif apa wae, lan ing taun 1929, Pemerintah Buruh, mung sawetara sing mayoritas lan meh tansah karo mayoritas fisik nyata ing wilayah DPR, mrentah kanthi rasa ora nyaman lan nistha sajrone rong setengah taun nganti krisis 1931 nyebabake punah pemilihan sementara.

Ing Rusia, Kerensky menehi saran supaya ati-ati nganti saiki nalika dheweke mlayu ing ngarepe bangsa sing nesu lan kuciwa, sing wis nguripake Bolshevik kanggo kepemimpinan sing durung tau wani nuduhake. Ing Italia, Partai Demokrat Sosial nguwasani pabrik-pabrik kasebut, lan ora duwe rencana kanggo nglakokake pabrik-pabrik kasebut, kanthi lembut ngidini awake dhewe dikepung lan dirusak dening Fasis, sing menehi rencana marang Italia tinimbang pidato lan tumindak tinimbang intrik. Ing Jerman Sosialis duwe kabeh kekuwatan ing tangane ing taun 1919, nanging mlayu menyang *Junkers* kanthi teror kanggo njaluk bantuan; kanggo rolas taun cringed konco Konstitusi Weimar; lan ing taun 1933, kanthi meh ora ana protes, nggawe dalan kanggo Hitler lan pimpinan Pasukan Storm sing disiplin.

Ora nggumunake yen kita nemokake mantan anggota parlemen sosialis Inggris sing nulis yen Demokrasi Sosial gumantung marang eksistensine supaya ora entuk kekuwatan. Artikel iki diwiwiti kanthi bebaya sing

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Partai Buruh kudu, yen ana tokoh pemilu, entuk jabatan maneh ing pemilihan sabanjure.
Sing maca bisa uga takon kepriye, miturut kanyatan ing ndhuwur, bisa uga mayuta-yuta pemilih milih Buruh maneh. Jawaban kasebut ana ing alesan sing apik sing diwenehake saka saben platform Buruh: - "Kita ora tau duwe mayoritas."

Sing nggumunake, akeh pemilih sing akeh banget, kayane yakin banget yen ing taun 1929, rong puluh pimpinan serikat pekerja liyane utawa *intelijensia* kelas menengah wis bali, Pamrentah Buruh mesthi bakal sukses nindakake janji-janji Utopian sing akeh lan macem-macem sing digawe nalika kampanye pemilihan. Carane anané mayoritas nerangake kanggo buruh introduksi lan meksa liwat House of Commons, - asring marang sawetara Liberal lan Konservatif votes, - temtunipun anti-makarya-kelas undang-undang kayata Anomali undhang lan Coal Mines undhang, Aku ora ndalang ngerti. Kepriye piwulang rasa sengit kelas lan ngumpulake massa kanggo ngrusak kapitalisme kudu dadi snobbery lan crawling subservience menyang Kutha London amarga ana 294 MP tinimbang 307 minangka misteri sing ora bakal dijlentrehake.

Apa maneh sing salah karo Partai Buruh, wis adoh banget kanggo ngrampungake masalah ngadhepi pitakonan sing kikuk. Wis nemokake manawa cara sing paling apik yaiku mbalik maneh. Panjelasan menehi cara kanggo denunciation; eksposisi digawe kanthi fulmination; lan gagal nebus janji-janji sing wis diucapake ing jaman kepungkur katon luwih saka katutup ing mripate pemilih kanthi loman ekstra ing janji kanggo masa depan.

Bukti utama yen Buruh ora bisa mrentah yaiku ditemokake, ora ing kegagalane, nistha kaya sing wis kepungkur, nanging ing psikologi kepemimpinane lan kapercayan pangkat lan file. Keluwesan sing luar biasa tansah ditampilake ing Inggris marang wong-wong sing umume wis kerja nganti tekan papan sing dhuwur, bisa uga nyebabake cara sing aneh sing bisa dingerteni wong-wong sing ngerti bebener supaya klaim sing ora sopan saka pimpinan Buruh kanggo standar kabeneran sing ora biasa ora dilawan.

Pak MacDonald minangka pimpinan Pamrentahan Nasional saiki ngetutake kabijakan sing padha karo nalika dheweke dadi pimpinan Pemerintah Buruh sing dihormati lan ditresnani. Bedane mung kebijakan kasebut luwih sukses amarga dheweke diubengi dening wong sing duwe kemampuan tinimbang sing ora efisien. Nanging kita ndeleng pimpinan Buruh sing bangga ngetutake dheweke sadurunge taun 1931 saiki nyenyamah lan nyalahake dheweke kanthi cara sing padha sadurunge, nalika dheweke nyambut gawe, dheweke nyalahake wong liya amarga mbantah. Dadi kurang standar kejujuran sing anggota parlemen Buruh kepungkur lan saiki sing biasa ngubengi lawang kanthi pangarep-arep entuk kesempatan kanggo mbukak lan ngucap "Sugeng Enjing" saiki nyalahake kabeh kejahatan ing jaman kepungkur marang MacDonald, Thomas lan Snowden. Ing siji ambegan padha ngaku dadi partai demokratis; ing sabanjure padha ngomong sing ing grup Parlementer saklawasé 300 kuwat telu wong tanggung jawab kanggo apa sing saiki denounce minangka villainous tumindak.

Kayata umum saka propaganda sing ora jujur iki bisa ditemokake ing statement sing digawe saka platform Buruh yen dheweke mung partai sing nerbitake neraca, lan denunciation saka partai lawas amarga korupsi ing adol pakurmatan lan ndhelikake sumber penghasilan rahasia. Akeh anggota temtunipun pracaya statements iki nalika padha nggawe. Ing tangan liyane akeh kudu weruh sing kanggo sawetara taun lengganan pribadi gedhe wis ditampa dening pimpinan, lan digunakake ing discretion dhewe-langganan kang ora tau akun kanggo ing statement tau ditanggepi. Partai Buruh tansah nyalahake gelar-gelar sing kosong, nanging pamriksaan Dhaptar Kehormatan nalika ana ing kantor ora nuduhake owah-owahan ing cara tradisional kanggo nyusun dhaptar kasebut. Konverter ******ebook DEMO Watermark**********

Machine Translated by Google

bagean luwih gedhe saka Kepemimpinan Buruh iku sadar lamis ing prakara iki, pangkat lan file dadi temenan gullible sing angel ora argue sing padha pantes Kepemimpinan padha duwe.

Apa sing dadi pungkasan saka demokrasi? Diwiwiti kanthi nyinaoni sejarah Demokrasi Sosial ing papan liya, pamriksan Partai Buruh ing Inggris kudu nggawe kita percaya yen kaya sing nuduhake saben karakteristik gerakan kontinental, mula kemajuane mesthi berkembang ing garis sing padha. Bisa uga iki mung pikiran sing nyenengake. Kajaba bangsa kasebut bisa ngerti ing wektu sing cendhak lan diwenehi alternatif sing virile lan praktis, kabecikan negatif saka Partai Konservatif sing ditunggangi keuangan mesthi bakal menehi mayoritas Buruh ing Westminster. Tories kudu njaga pamaréntahan Buruh ing kantor paling ora rolas wulan. Pamilih ora bakal ngerti carane ala Buruh, lan lali carane ala Konservatisme wis, ing wektu sing.

Dadi penting banget yen Fasisme kudu menehi alternatif kasebut tanpa wektu tundha. Sejarah tragis negara liya ora kena diidini metu ing kene. Padha nguripake kanggo planning mbangun lan kepemimpinan kuoso minangka sumber pungkasan nalika digawa dening reaksi unconstructive lan sosialisme isin menyang brink saka bilai.

Pamrentah Buruh sing janji bakal nambah kahanan masarakat bakal nemokake, nalika entuk jabatan, lemari kasebut kosong. Dina-dina kepungkur nalika, saka superfluity, sawetara yuta bisa ditemokake kanggo tuku buruh mati. Embittered dening total Gagal Pemerintah Buruh kanggo bantuan wong-wong mau, lan inflamed dening sifat sembrono saka propaganda sing, buruh bakal nguripake kanggo kerusuhan lan Komunisme minangka cara metu. Wedi karo pidato liar sing digawe kanggo nggayuh jabatan, kelas investasi bakal narik kawigaten kanthi asil sing mbebayani kanggo posisi ekonomi kita. Demokrasi Sosial bakal ngadhepi masalah sajarah: —Carane gawe marem panyengkuyunge tanpa nyerang mungsuh. Ora ana solusi ing akidah Sosialis. Kurang saka telung taun, kita bakal ngadhepi krisis nyata sing bakal nggawe taun 1931 katon minangka urusan sing cilik banget.

Apa bisa dipercaya yen Demokrasi, kaya sing kita kenal saiki, bakal slamet saka bencana sing terus-terusan iki? Fasisme kudu ngupayakake kanggo ngyakinake bangsa babagan rencana saiki, lan dudu nalika ana bencana.

Buruh ora bisa mrentah, lan yen Negara Korporat ditundha nganti Demokrasi Sosial ngasilake kekacauan, kawilujengan bangsa bakal tetep ana ing kasunyatan manawa pikirane wong lanang wis disiapake lan gerakan Blackshirt digabungake.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Fasisme lan Perang

dening Mayor Jenderal JFC Fuller

T Pandangan Fasisme marang perang iku akal sehat, amarga Fasis iku realis. Kanggo dheweke ora ana gunane ngatasi masalah perang kanthi tembung lan anathemas, amarga asring ditindakake dening wong-wong sing kasil nyingkiri sing pungkasan, amarga emosionalisme minangka antitesis saka realisme. Dheweke mbukak kanggo nliti masalah kasebut minangka dokter mriksa pasien, nanging dheweke ora gelem dialihake dening "kamulyan" ing sisih siji utawa "ngeri" ing sisih liyane.

Yen masalah bisa dipecahake bakal dirampungake kanthi ilmiah, yaiku kanthi nggoleki bebener, njaga pikiran sing ora adil lan makarya kanthi tertib. Histeria mesthi ora bakal ngrampungake.

Sawise sinau perang kanthi historis lan psikologis, Fasis nyimpulake yen ing kahanan tartamtu perang perlu lan ing wong liya ora. Mulane dheweke mutusake yen kahanan minangka faktor utama, yaiku sing nggawe perang, lan mulane, perang dhewe dudu penyakit, nanging minangka klimaks saka kahanan tentrem. Iku dudu mikroba, nanging demam sing disebabake dening mikroba. Tanpa mriyang iki, pasien bisa gampang mati amarga keracunan internal, nanging yen suhu munggah ing ndhuwur titik tartamtu, mesthi bakal ambruk; ing kasus apa wae, dheweke bisa uga cacat fisik nalika lara wis rampung. Ora mriyang sing kudu disalahake, nanging sababe. Fasis, mulane, ujar: "Aku bakal ngatasi masalah iki kanthi sebab-akibat, lan nganti sabab utawa panyebabe diilangi, aku bakal nyimpen persediaan instrumen bedah lan obat-obatan, angkatan laut, tentara lan armada udhara, amarga aku ora weruh alesan kanggo percaya marang obat-obatan iman lan curang liyane. Mulane dheweke ora gelem dibuwang saka ambune nggoleki bebener kanthi disarmament lan kaya herring abang, amarga senjata ing awake dhewe ora bisa nggawe perang luwih saka forceps lan scalpels ing awake dhewe bisa nyebabake penyakit.

"Mulane," ujare Fasis, "ayo kita mriksa perdamaian, amarga ing rasa ora puas karo perdamaian bakal ditemokake panyebab perang, lan nganti diilangi, aku ora arep mbuwang piranti bedahku. Nyatane, sing luwih histeris para panyengkuyung perdamaian, luwih yakin yen perang bakal bali, mula aku bakal weruh yen instrumen lan obat-obatan sing paling apik. "

Banjur Fascist nguripake menyang umur ing ngendi kita manggon, amarga wis metu saka jaman iki perang sabanjuré bakal muncul, lan sawise sinau iku impartially, kang teka ing kesimpulan sing saiki ana rong sabab utama perang, yaiku: over-populasi lan anarki fiskal-ekonomi. Iki sing nuwuhake panyebab militèr - kabutuhan kanggo nelukake, neror lan nggawe wates sing ora bisa diserang.

Pisanan saka loro iki nimbulaké utama kang katon ing wicaksana iki: Nanging deplorable lan nganggu iku uga, iku kasunyatan sing wong kaliren seneng dening nyolong pangan kanggo break hukum tinimbang mati keluwen. Ing saben negara sing beradab lan ora beradab wis disepakati yen wong nduweni hak kanggo mbela uripe; banjur kenapa wong iki kudu mateni awake dhewe amarga keluwen, yen bisa nylametake nyawane kanthi nyolong? Akibaté, nalika negara dadi over-populated, loro kursus ngadhepi iku: bisa nglalu ing perang sipil utawa manggoni wilayah tetanggan, kang tegese perang kajaba iku dipanggoni.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

dening pacifis mabuk pakta. Iki minangka kasunyatan sing ora bisa dibantah. Kanthi Jepang akeh pedunungé, mula Liga ora mbantah ekspansi Jepang. Cara sing luwih wicaksana yaiku ngirim saben taun menyang negara kasebut sawetara ewu ton kontrasepsi.

Masalah sing padha ngadhepi kita ing India: White Paper utawa ora White Paper, yen India terus breeding ing tingkat saiki, kajaba expansion dadi bisa, sadurunge abad iki metu India kudu jotosan munggah. Ing taun 1921 populasiné ana 320 yuta lan ing taun 1931, 350 yuta. Ing tingkat kenaikan iki bakal kira-kira 700 yuta ing taun 2001, lan kajaba Marie Stopes sibuk utawa saben stalk jagung tuwuh kuping loro, cataclysm wis foredoomed. Iki kasunyatan sing ora pena lan mangsi utawa tembung alim bisa efface; Akibate Fasis nggarap fakta-dheweke minangka realis.

Nguripake sing nomer loro saka rong panyebab utama, Fasis langsung ngadhepi apa sing diproklamasiake minangka "nasionalisme ekonomi", sing dianggep akeh wong sing didunungi dening setan mogok. Ora tau ngeja tembung utawa jeneng, nalika nliti dheweke nemokake apa sing dimaksud, nanging sing ana ing demokrasi liberal yaiku bisik-bisik, yaiku perdagangan anarkis: Lungaa, apa sing sampeyan bisa, ngapusi, nyogok, scramble lan Iblis njupuk sing paling angel. Pasar lan utangan manca akeh banget ing perang tanpa getih iki. Sedhela aku bakal nliti wong-wong mau siji-sijine.

Amarga saiki kabeh negara ngasilake luwih akeh tinimbang sistem finansial sing bisa dituku, produksi donya ngluwihi permintaan donya. Pasar dadi, mula, nyebabake pasulayan lan wilayah kanggo mbuwang rasa ora puas lan uga barang. Amarga, kanthi jelas, saben negara ora bisa adol luwih akeh tinimbang sing bisa dituku, kepentingan pribadi kalebu pamrentah lan pamrentahan dhewe-dhewe supaya bisa nggegirisi - geger-gergekane dadi moyoki pers saben dinane. Keserakahan nyebabake rasa iri, rasa iri lan gething, banjur ana kedadeyan sing njeblug emosionalisme lan ana perang. Kathah bab ingkang sami kedadosan ing perjuangan kanggo bahan baku.

Panyebab sing luwih kuat yaiku perjuangan antarane bank sentral gedhe kanggo kontrol finansial. Yen barang ora bisa dibayar kanthi barang, wong sing duwe utang kepeksa nampa utangan lan langsung dadi budak finansial. Kaya sing dikandhakake salah sawijining penulis babagan pemodal internasional: "Luwih saka pasukan liyane sing ngeculake kekacauan ing jagad modern, dheweke nyebabake perang." Sawise ing genggeman ana mung rong cara kanggo metu saka iku: repudiation utawa gelut. Minangka sing pisanan tegese bangkrut lan dishonor, sing kapindho biasane digunakake.

Mangkono kedadeyan amarga saka rakus lan emosionalisme sing ana ing demokrasi massa, senjata ora dianggep minangka piranti bedah, nanging minangka jaket saka rasa ora puas nasional lan internasional. Miturut wong-wong mau revolusi internal diwatesi lan tetanggan musuhan diteror, ora kanggo njaga kaadilan, nanging kanggo njaga srakah. Maneh, iku mung siji langkah saka tembok tarif menyang tapel wates benteng, lan yen tapel wates ana ringkih ana saben insentif kanggo nggoleki liyane kang kuwat. Ing jaman biyen, wates pertahanan sing kuwat diupayakake kanggo ngamanake eksistensi nasional, saiki diupayakake kanggo ngamanake riba internasional.

Ing tanggal 11 Juli 1933, Pak Chamberlain ngandika ing House of Commons: "Kita, dhéwé, isih tetep ing pendapat sing wis kita terus-terusan, lan iki masalah utama sing saiki nandhang sangsara donya iki asalé internasional, lan mung bisa ditanggulangi dening tumindak lan persetujuan internasional." Babagan asal-usule dheweke pancen bener, nanging amarga Iblis ora seneng nundhung Iblis, Fasis luwih ragu-ragu babagan obate. Mulane dheweke ora percaya karo perjanjian perlucutan senjata, pakta perdamaian lan pasukan polisi internasional sing diomongake ing njaba lan njaba dening anggota Liga Bangsa-Bangsa utawa panyengkuyunge.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Liga ora ngadeg kanggo tentrem, iku stands for status quo: iku stands kanggo mitos, inersia, lan ora kanggo kasunyatan-owahan. Donya obah lan kita kudu pindhah karo; ora ana sing mandheg tanpa bosok, lan bosok nyebabake perang, amarga iku ngrusak peradaban. Contone, nliti masalah Austria, saiki pusat rottenness Eropah: Ing 1918-19 kekaisaran gedhe wis suda dadi negara cilik karo ibukutha ageng; yaiku saka posisi jutawan nganti wong mlarat sing isih kudu mbayar omah - Wina - sewa jutawan. Ing taun 1931, Jerman ngusulake Uni Pabean, lan Prancis ngrasa yen dheweke bakal ditorpedo sanalika ditemtokake kanggo torpedo Uni iki kanthi senjata pemusnah sing ora tau gagal, yaiku Dewan Liga. Ateges pitakonan ekonomi, iki dirujuk kanggo kaputusan menyang Pengadilan Permanen Kehakiman Internasional lan digawe dowo ing rak politik, winches kang dilakokno ing antarane liyane dening Salvador, Kuba, Kolombia lan China - banjur ing negara anarki mbukak. Yen Kuba utawa Salvador milih cara liya, Uni bakal dadi kasunyatan sing wis rampung; minangka ora nindakake mangkono iku ora diijini.

Iki waras utawa edan? Apa iki cara kanggo nggabungake jagad iki lan nggawe perdamaian sing langgeng? Mesthi waras lan luwih jujur yen Liga nyatakake: "Austria minangka negara sing ora mungkin, dheweke dadi wong miskin ing Eropa, lan yen dheweke ora diidini Uni iki, kita kudu njaga dheweke lan mbayar dhuwit jutaan kilogram saben taun." Malah banjur apa hak Liga kanggo ngira yen Austria - wong sing bangga - pengin manggon ing omah sedekah; amarga kabeh sing dikarepake yaiku tekad dhewe lan dheweke isih pengin nanging ora bisa entuk, amarga kepeksa urip ora ana ing pamrentahan sing dipilih dhewe, nanging ing despotisme sing korupsi.

Nyatane Austria dicegah saka bisa metu nasibe sah dheweke dening imposing marang dheweke pasukan polisi internasional surreptitious-internasional dhuwit sing wis ora perlu kanggo tuku mercenary manca; amarga bisa tansah nyewakake omah-omahé. Iki jenis pasukan, denationalized cut-tenggorokan kang sawijine insentif dhuwit, kang Liga Bangsa-Bangsa Union, New Commonwealth Gerakan lan bosok Kapitalisme ngupaya kanggo nemtokke marang donya. Apa padha bisa nindakake, cepet utawa mengko asil bakal dadi revolusi cataclysmic pungkasan ing Bolshevism donya. Apa iki banjur obyek pokok?

Nanging sanajan ana roguery politik sing jelas iki, apa sing paling dituju dening Fasis yaiku serangan moral insidious sing diluncurake ing tutup awan kumelun saka platitudes alim lan hypocrisy histeris, marang kabeh sing viril lan spiritual ing manungsa. Kehormatan, kabecikan lan kapercayan babagan apa wae sing luwih mulia tinimbang urip mung kudu dikontrol hukum internasional. Nanging apa katentreman utawa njaga katentreman kanthi rega apa wae minangka pungkasaning urip? Apa ana ing donya iki sing luwih ditresnani tinimbang urip? Apa wong lanang mung kewan? Kanthi James Martineau, Fasis percaya yen:

"Penghormatan kanggo urip manungsa digawa menyang nyembah brahala sing ora sopan nalika dianggep luwih suci tinimbang kaadilan lan hak, lan nalika tontonan getih dadi luwih nggegirisi tinimbang ndeleng tirani sing ngrusak lan kemunafikan sing menang ... Lan yen ing dinane bangsa-bangsa padha marem kanggo ngirim saben perselisihan, apa wae asal-usule, marang putusan pengadilan, bisa uga jagad iki ora saya tambah apik, nanging manungsa dadi luwih ala lan luwih murah amarga ora ana barang sing luwih ditresnani tinimbang urip.

Kanggo manggon, iku nggusah saka Alam; nanging urip kanthi bener-yaiku, miturut kapercayan kita sing paling jero-mesthi dadi dhasar saka kabeh moral lan agama. Apa wong sing percaya yen dheweke nggambarake kersane Gusti Allah ngirim iman dheweke menyang pengadilan polisi? "Urip Mbebayani" mulane bakal katon minangka motto urip sing luwih mulia lan luwih bener tinimbang

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

"Safety First", sing nalika ditrapake ing atine manungsa ora bisa ngrampungake apa-apa kajaba mung ngrembakakake balapan para kasim despiritual.

Mangkono kedadeyan yen ing filsafat Fasisme urip dianggep minangka sarana kanggo tujuan lan ora minangka pungkasan dhewe. Individu iku fana, nanging Negara, ora mung massa individu, nanging apa sing mulya, inspirasi lan inspirasi ing sajarah, ing rong tembung - spiritualitas nasional, langgeng lan tanpa wates luwih. Pramila saben tiyang kedah gesang, boten namung kangge nguri-uri, ananging kedah njagi kanthi gesang, pikiran lan tumindakipun. Iki minangka perjuangan kanggo apa sing bakal ditindakake lan ora mung minangka tandha wektu kanggo apa sing wis rampung. Yen ing semangat iki isih ana kegiatan celeng, swarga dipuji durung ana inersia babi kebon.

Amarga dinamisme iki, virility penting iki, Fascism stands for tentrem, Nanging ora wedi perang, kanggo kabeh wedi iku urip inert. Mulane ing perdamaian lan perang, kredo Fasis maca kaya mangkene:

Objek perang sing sah yaiku perdamaian sing luwih sampurna; amarga perang minangka piranti bedah.

Objek katentreman sing sah yaiku wong sing luwih sampurna; amarga tentrem minangka piranti kreatif.

Lan obyek sah manungsa iku donya luwih sampurna; amarga manungsa iku piranti gaib.

Kepiye carane dheweke ngowahi kredo iki dadi tumindak, amarga tanpa kegiatan ora bakal ana lair maneh? Iki masalah saiki aku bakal takon.

Sajarah pasulayan bisa dipérang dadi rong judhul gedhe-revolusi internal lan perang manca njaba; kapisan fertilizing kapindho lan kaloro pisanan. Aku saiki bakal nliti wong-wong mau ing siji.

Apa sing diomongake Fasis yaiku: Ketidakpuasan internasional mung minangka jumlah rasa ora puas nasional sing ora kaetung. Yen donya iki diupamakake kaya omah, amarga bata lan lesunge wis bosok, dhasare tansah ambruk lan temboke goyah. amarga salawase bangsa-bangsa ana ing kahanan bosok internal, langsung ana krisis, para politisi dhewe-dhewe bakal nyoba njaga panguwasa kanthi ngowahi rasa ora puas, yaiku adoh saka omah lan menyang urusan luar negeri. Iki minangka dalan sing paling tuwa lan paling dipercaya kanggo perang.

Conto apik banget yaiku Prancis sawise perang. Sistem pemerintahane pancen korup, dadi apa sing ditindakake para politisi? Kanggo ngganggu perhatian populer, dheweke kanthi sora nyatakake yen Prancis ana ing bebaya lan hipnotis wong ing tembung "Keamanan". Apa bisa ngamanake Prancis saka kabeh serangan, apa politisi Prancis bakal ngucapke matur nuwun? Ora, dheweke bakal wedi, amarga dheweke bakal ngerti yen wong-wong banjur ora duwe rasa wedi marang perang asing, mula dheweke bakal ngarahake reformasi lan revolusi internal. "Keamanan" sejatine dudu tameng sing dianakake menyang Jerman, nanging minangka carapace sing tahan peluru ing sangisore Staviskys nyusup.

Sanadyan ing meh kabeh negara sing nyebabake rasa ora seneng yaiku ekonomi, ekspresine, mesthine, moral. Kemiskinan ora mung nggawe kepinginan, nanging uga raos ora adil. Ing umur sing akeh potensial isih kudu ana kemiskinan sing nyata lan gedhe banget katon kriminal, lan nalika pamrentah dianggep minangka kumpulan gangster, wong sing nandhang sangsara lan mikir bakal percaya yen hak kanggo nggulingake. Iki minangka sabab dhasar saka kabeh revolusi sosial. Kanggo ditolak bagean produksi mung amarga sistem distribusi sing ora ana jaman saiki, ora ana perampokan. Yen maling mlebu omah sampeyan lan ngancam nyawa sampeyan, sampeyan duwe hak kanggo nglindhungi

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

malah ing beyo dhewe. Wong sing nekat ndeleng pembunuhan politik saka sudut sing padha, lan nalika dheweke ngerti yen financier nggunakake politisi kasebut minangka jaran stalking antarane dheweke lan apa sing dianggep minangka bagean saka kasugihan sing sah, kita bisa uga ngarepake kemerosotan pertama sing wis kedadeyan ing sejarah para bankir.

Fasis ujar: Napa ngatasi masalah anarki finansial kanthi anarki sosial? Yagene ora ngrampungake kanthi reorganisasi ekonomi? Mlarat lan, akibate, revolusi digawe dening maldistribusi kasugihan, dening sistem bosok keuangan, dening ngethok upah, Rising prices lan Mudhunake umum saka standar urip; kok ora banjur diatur industri nasional supaya padha bisa ngontrol piyambak, mratelakake panemume lan reformasi piyambak? Iki dudu Sosialisme, ing ngendi Negara ngontrol tenaga kerja, amarga kontrol industri sing disaranake ing kene yaiku sing nggawe lan njaga tenaga kerja. Iki sejatine minangka wujud demokrasi koperasi sing paling murni, sing durung nate ditindakake dening demokrasi politik. Kontrol iki sing dikarepake dening Fasis kanthi cara Negara Perusahaan. Industri bakal dipérang dadi klompok mandhiri saben milih perusahaan industri sing dumadi saka majikan, buruh lan konsumen. Ing perang kelas organisasi kuwi, serangan lan lock-out ora bisa nemokake panggonan. Tinimbang berjuang kanggo nambah upah, tujuane yaiku ngunggahake standar urip amarga ilmu pengetahuan lan industri nambah kekuwatan produksi. Apa tegese iki? Eksploitasi kasebut bakal diganti dening organisasi lan badan sosial anyar bakal digawe.

Kamakmuran wis ditetepake, langkah sabanjure yaiku nyepetake semangat urip anyar menyang bledug ekonomi. Minangka manungsa iku sebagéyan fisik, sebagéyan moral lan sebagéyan intelektual, semono uga masyarakat manungsa sebagéyan ekonomi, sebagéyan budaya lan sebagéyan politik. Mulane, kaya ing manungsa dhewe, faktor ekonomi kudu dikelompokake dadi organ lan anggota awak; mangkono uga budaya kudu ditinggalake meh kabeh kanggo individu lan politik kudu nduweni wewenang kanggo kabeh. Maksudku, kegiatan utama politik bakal kalebu ngatur hubungan antarane individu lan antarane klompok lan ngarahake organ lan anggota awak, layanan nasional, sing bisa dikontrol dhewe.

Saka iki kita bisa nyimpulake ing ngisor iki: Sing urip pribadi individu bakal minangka free sabisa; manawa kamakmuran kelompok buruh bakal gumantung marang organisasi miturut fungsi, lan pamrentahan kabeh bakal ditindakake dening wong sing duwe intelijen, kawruh lan pengalaman sing dhuwur. Ing tembung liya: urip budaya iku individu, ekonomi iku kolektif, lan politik iku direktif lan otoriter. Nalika telung klompok kegiatan iki-ekspresi diri, ekspresi kelompok lan ekspresi nasional bisa bebarengan, ekonomi paling dhuwur ing urip ekonomi lan politik budaya bakal ngasilake. Ekonomi iki minangka kebebasan sejati lan kebebasan saka rasa ora puas minangka dhasar perdamaian nasional.

Aku saiki bakal nguripake kanggo setengah kapindho masalah perang, sing saka revolusi nasional kanggo perang manca, lan kene maneh kita nemokake sing tentrem nyata kudu diadegaké ing basis ekonomi.

Apa dhasaré dina iki? Anarki emas, watu kunci ing sistem moneter internasional lan nasional sing ana. Kanggo entuk emas utawa nggawe mata uang emas, negara kudu duwe imbangan perdagangan "nguntungake" aktif. Wong-wong sing kasil nglakoni kuwi bisa uga bisa njupuk emas saka negara-negara kanthi imbangan "ora apik" utawa meksa wong-wong mau kanggo nyilih prabédan ing wangun silihan. Minangka salah siji panulis ing pitakonan iki kandha: "Tinimbang dagang barang lan jasa kanggo keuntungan bebarengan, bangsa-bangsa kepekso kanggo perang untu lan cakar kanggo 'nguntungake' imbangan - yaiku, golek emas lan ing sangisore penanggungan. marang para pesaing sing sukses." Iki minangka dalan langsung menyang perang, amarga, kaya sing wis dakkandhakake, kajaba mung penolakan mung perang sing bisa ngilangi perbudakan iki ******ebook converter DEMO Watermarks*******.

Machine Translated by Google

Temenan, solusi saka masalah iki dumunung ing nilar emas minangka ukuran saka kasugihan lan basis mata uang ing kasugihan nyata, ora ing siji komoditas sing bisa pojok, nanging ing kabeh komoditas karo Nilai pasar. Banjur ekspor kudu dibayar kanthi impor utawa bakal dadi hadiah kanggo negara sing nampa. Kaya sing kandha ing ndhuwur: Ekspor sing disubsidi negara bakal dadi ora ana gunane. Tarif, yen ora kalebu impor, bakal nyegah ekspor. Ijol-ijolan bakal tetep tanpa owah-owahan, ngilangi spekulator, lan rasa wedi marang pemberi utang bakal diilangi.

Aku ora bisa mlebu menyang rincian carane anarki financial ana kudu liquidated; nanging jelas yen ing pamrentahan demokratis, gumantung saka kekuwatane kanggo kepentingan lan prasangka keuangan standar emas, solusi kasebut ora liya mung bencana. Delengen mesin sing ana ing negara iki sing bakal dijaluk nindakake reformasi sing rumit.
Perdhana Mentri kudu ngrujuk masalah kasebut menyang Kabinet lan Kabinet menyang Partai Parlemen, lan yen Pamrentah Buruh dadi kuwasa, banjur Partai Parlemen kudu ngrujuk menyang Kongres Serikat Pekerja lan Konferensi Partai Buruh, sauntara kabeh majelis kasebut nduweni kepentingan sing narik kawigaten.

Ing Pamrentahan Fasis, yen para ahli wis nliti pitakonan kasebut, Perdana Menteri bakal ujar "ya" utawa "ora". Yen "ya" banjur langkah kasebut bakal dadi hukum. Lan yen negara liya kasengsem, sing meh ora bisa ditindakake yen ana ing arah Fasis, mesin keputusan sing padha bakal bisa ditindakake kanthi cepet.

Sarujuk, kanggo argumentasi, yen sabab dhasar perang iki diilangi, kita isih ana sing bisa diarani sabab biologis, yaiku, over-populasi sing ora ana pangaturan ekonomi sing bisa pengaruh langsung; amarga iku stands njaba kontrol pamaréntah.

Ing negara sing standar urip sing dhuwur, masalah iki ditanggulangi kanthi otomatis kanthi nyuda tingkat kelahiran. Nanging ing negara-negara sing standar sing kurang, yaiku ing negara-negara sing peradaban industri durung berkembang kanthi lengkap, nganti pirang-pirang taun bisa nambah tingkat kelahiran. Bali menyang statistik donya, kita temokake yen ing Eropah Kulon nambah populasi nyusut, ing Wétan ora, nalika ing Rusia lan tracts jembar Asia ana papan kanggo atusan yuta wong liyane. Yen Asia dadi industri ing garis sing saiki diadegake ing Rusia, ora ana keraguan manawa atusan yuta iki bakal lair lan bakal tekan wektune populasi sing akeh bakal meksa ekspansi menyang arah kulon. Apa tegese iki? Ora kurang saka perang antar benua antarane Asia lan Eropa. Kanggo nyiapake perang iki, negara-negara Eropa kudu mandhegake padudon usus lan nyawiji, lan ora bakal bisa nyetujoni yen ora kepenak ekonomi lan finansial misahake. Yen bangsa-bangsa Eropah Wétan ora bisa nemokake papan kanggo populasi sing saya tambah akeh, mula pilihan ing antarane rong ala, sing luwih cilik, yaiku ekspansi kasebut menyang wetan lan ora ngulon. Ora mung ekspansi kasebut bakal mlaku ing garis sing paling ora tahan populasi, nanging bakal nyedhaki lan ora adoh saka ancaman perang paling gedhe sing bisa ngancam peradaban Barat.

Saka kunjungan singkat iki menyang kemungkinan sing bakal teka, lan aku mikir kanthi yakin, yen masalah perang ora bisa ditanggulangi kanthi pakta perdamaian lan konvensi tembung. Iki minangka masalah sing nyata lan aktif, sebagian bisa ditanggulangi dening organisasi, lan sebagian bisa dijaga mung dening Eropa sing bersatu lan militer.

Amarga nyatane ora mungkin, sanajan Fasisme entuk kekuwatan ing negara iki, amarga mung siji-sijine ngontrol nasib Eropa, masalah militer sing paling penting sing diadhepi yaiku keamanan lan pertahanan Kekaisaran kita. Ing kene kita ana ing papan kita dhewe lan ing sawetara sumur-

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

watesan ditetepake bisa mbangun kita kaya. Iki tegese kepemimpinan lan tumindak.

Amarga ing negara beradab basis materi kabeh kekuwatan militer yaiku kasugihan ekonomi, masalah pisanan ing keamanan Imperial yaiku pangembangan Kekaisaran. Nanging, bisa uga diarani, amarga Dominion saiki dadi negara otonomi, mula ora mungkin Pamrentah Ngarep, Fasis utawa liyane, nindakake tugas iki. Yen kepeksa dikira-kira, banjur Fasis kanthi ati-ati setuju. Nanging kanggo dheweke kepeksa iku ora perlu, amarga dadi realis dheweke percaya yen pembangunan bakal gumantung karo kerjasama, lan kerja sama kudu didegake kanthi kapentingan pribadi.

Ora ana gunane apa wae sing ngomong babagan persaudaraan getih lan ikatan tradisional, amarga iki kasunyatan sing ditampa lan ora ana sing mangu-mangu kekuwatane; saliyane padha ngadeg ing njaba bal materi lan supaya ora ngetik pitakonan ekonomi. Apa gunane nyata, kanggo suggest sing Kakaisaran mandhiri ora mung tegese Kakaisaran luwih makmur nanging Kakaisaran securer, amarga, ing comity bangsa, iku bakal dadi kuat instrument tentrem, sing sakbenere bakal nglarang perang. Kanggo Kakaisaran sing mandhiri, perang, kajaba sing asale saka populasi sing akeh, sing ana ing njaba kontrol politik, mbebayani. Akibate iku kanggo kauntungan saka Kakaisaran sing tentrem donya maintained. Mula iku mupangati yen kabeh perangane bisa kerja sama kanthi ekonomi. Iki bisa uga ateges mundhut investasi manca; nanging ing wektu sing cendhak kerugian iki bakal dibales kanthi kamakmuran sing saya tambah akeh.

Kanggo njaga kamakmuran iki nggawa kita langsung menyang masalah pertahanan. Endi daya kanggo mbela? Pisanan ing Angkatan Laut Inggris, amarga kanggo akèh taun teka Dominions ora ing posisi kanggo mbangun lan njaga armada perang kuat. Kapindho, ing Angkatan Udara lan Angkatan Darat.

Minangka regards katelu saka instruments pertahanan iki, minangka modern, sing mechanised, tentara iku jenis kita mbutuhake, masalah padha biaya bakal saiki kanggo Dominions minangka confronts ing construction saka armada modern. Nanging babagan sing nomer loro, Angkatan Udara, crita liyane sing mbukak dhewe, amarga Dominion, sing nutupi papan sing wiyar, minangka papan breeding alami pesawat sipil, lan pesawat sipil minangka dhasar kekuwatan udara militer.

Mulane masalah mutusake dhewe minangka nderek: Great Britain kudu pisanan kabeh tanggung jawab kanggo nimbali udhara ngarep dheweke, lan banjur imperially tanggung jawab kanggo kabeh komunikasi segara lan kanggo pangopènan Tentara mechanized cilik nanging kuat kang ing perang bakal operate ing garis saka brigade geni kekaisaran. Ing gilirane, Dominion kudu tanggung jawab kanggo pertahanan udara dhewe, lan banjur nggawe angkatan udara sing kuwat lan efisien.

Diwenehi pasukan kuwi, banjur masalah mutusake masalah dhewe dadi salah siji saka kerjasama, lan ing solusi ana rong faktor utama, yaiku: panyiapan saka jaringan landing-grounds bek padha ing tujuan kanggo jaringan sing wis ana stasiun coaling bek, lan nggawe Dewan Air Imperial kang bisa menehi saran bangsa saka Kakaisaran ing pertahanan udhara lan pembangunan daya udhara.

Sanadyan, yen Kakaisaran kita kudu tahan, iki minangka masalah sing paling penting, sing paling cepet yaiku ngatur maneh lan ngrampungake Layanan Pertempuran. Wiwit pungkasan Perang, suksesi pamrentahan sing nggegirisi wis nyuda dheweke dadi impotensi. Standar angkatan laut loro-daya kita wis ditinggalake lan saiki kita kekurangan kapal penjelajah, kapal perusak lan Kapal Selam. Ing babagan senjata pungkasan kasebut, kita saiki ana ing sih-rahmat Prancis. Angkatan Darat kita wis suda ukuran lan efisiensi, lan sanajan kekurangan daging jaran wis meksa kita sebagian kanggo montor, akeh banget otak kuno sing njaga massa sing ora ana gunane.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

infantri sing ora luwih saka pasukan polisi extravagantly larang. Sauntara Angkatan Udara Kraton wis ambruk saka posisi pisanan nganti kaping enem ing antarane angkatan udara ing donya.

Fasis ora bakal duwe iki. Dheweke ora preduli karo standar kekuwatan lan watesan emosional. Dheweke realis lan ujar: "Yen aku urip, kaya sing daklakoni lan kudu, ing kamp pertambangan emas, aku arep nggawa bedhil ing pinggulku."

Pamanggihipun kados ing ngandhap punika:

Kita duwe pirang-pirang ewu mil rute segara kanggo nglindhungi, lan supaya bisa nglindhungi saka ora kabeh, nanging serangan sing paling mungkin, kita mbutuhake Angkatan Laut ing kabeh cara sing cukup kanggo tujuan iki.

We duwe Tentara abad XIX; tinimbang kita kudu duwe abad rong puloh. Ora Tentara bobote metu ing ton saka daging manungsa, nanging diukur ing syarat-syarat daya striking mechanical: sawetara wong lan liyane mesin, amarga iki umur mesin lan ora umur otot.

Kita pengin lan bakal duwe Angkatan Udara sing bisa mbela kita kanthi kuat banget mungsuh ing jarak efektif bakal mikir kaping pirang-pirang sadurunge nyerang kita.

Pungkasan, kita pengin Kamentrian Pertahanan strategis sing bisa ngrancang lan ngrancang telung Layanan kaya-kaya minangka layanan gabungan. Yaiku, kita pengin otokrasi pertahanan kanthi tentrem amarga kita ngerti yen ing perang ora ana apa-apa kajaba otokrasi sing bakal utawa bisa ngarahake strategi kanthi cara sing siji.

Yen negara liya nyatakake yen asuransi kita nglawan perang lan ing perang njamin kamenangan kita minangka militeristik, mula padha nglakoni. Sanadyan kita ora kepéngin balapan persenjataan, kita ora duwe niat ing mbesuk yen kita diserang kanggo nemokake awake dhewe ing posisi kaya ngono, kita bakal kepeksa balapan adoh saka persenjataan mungsuh. Kita luwih seneng ngadhepi kanyatan kanthi terang-terangan tinimbang kedhip-kedhip kanthi wuta.

Aku saiki wis nutupi masalah sing luwih penting sing ngadhepi kita babagan perang lan persiapane, lan wis jelas yen prabédan antarane pandangan Fasis lan umume wong liya yaiku: yen dheweke nganggep perang ora bisa dihindari utawa bisa dicegah ing kahanan apa wae, miturut kondisi perdamaian sing dianggep perang perlu utawa ora perlu. Ing kasunyatan, prabédan iki identik karo sing misahake alkemis saka wong ngelmu.

Perang iku kasunyatan lan kudu dianggep kaya ngono. Bisa dingerteni yen sawise perang pungkasan, wong-wong mau tumuju idealisme, yen mung kanggo owah-owahan swasana. Sampeyan uga bisa dingerteni manawa kabeh Pamrentahan sing ngambang miturut pendapat umum kanthi sifate kepeksa mbuwang minyak ing banyu sing ana masalah. Iki minangka kasunyatan sing ora bisa dibantah; nanging iki ora ateges kasunyatan sing ora bisa diganti. Sanadyan Fasis ora pengin perang, amarga perang minangka ukuran rasa ora seneng tentrem, lan, mulane, ukuran kegagalan pemerintah, dheweke ora cepet-cepet menyang ekstrem liyane lan percaya marang hocus-pocus lan legerdemain politik.
Kajaba iku, dheweke ora percaya yen iki jaman sing kaya perang, lan dheweke percaya yen kapercayan kasebut dibuktekake kanthi kasunyatan manawa pamrentah ora mandheg ngomong babagan perang. Piye iki? Amarga mung ana rong kategori masalah gedhe ing urip nasional: siji masalah internal lan liyane eksternal - urusan omah lan urusan luar negeri. Yen sampeyan ora pengin wong nliti sing pisanan, fokusake perhatian ing sing kapindho. Trik iki, umum kanggo saben tukang sulap, minangka sumber utama politik demokratis.

Dheweke percaya yen masalah perang minangka masalah ilmiah lan dudu emosional: nemokake panyebabe, ngisolasi virus lan ngolah anti-racun minangka gantine jabber lan rahang. Kaya saiki lan saiki

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

bakal katon yen sawetara wektu ora ana ing njaba standar urip sing universal bakal ngilangi perang sing muncul saka populasi sing akeh, Fasis nganggep manawa angkatan bersenjata bakal dibutuhake lan, mula, sing efisien bakal mbuktekake luwih migunani lan ekonomis tinimbang sing ora ana. Sanadyan manungsa dipengaruhi dening tradhisi, lan tradhisi viril sing paling penting ing perang, gaman mesthi ora bisa. Mulane, Fasis ora nyampur sentimen karo meriam-bal.

Sanadyan Éropah bersatu minangka cita-cita sing apik lan sing ditampa lan diyakini déning Fasis bisa ditindakake ing sangisoré kontrol Fasis, amarga kabeh pamaréntahan banjur bakal saling berhadapan liwat sistem sing terorganisir, kasunyatan sing paling dhuwur saiki yaiku mung liga nyata negara ing donya yaiku Kekaisaran Inggris. Dadi, iki minangka titik wiwitan kita ing dalan menyang perdamaian kreatif. Titik wiwitan sing kira-kira nyakup seprapat jagad lan kalebu seprapat pedunung. Katentreman ana ing tangan kita yen kita bakal nangkep kanthi cara sing nyata. Apa kita, minangka bangsa, sawise pirang-pirang abad kerja keras, saiki bakal metu saka garis pawai lan dadi wong sing stragglers? Fasis njawab "Ora"; mula semboyane yaiku "Maju".

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Maju Ing Fascism dening

Oswald Mosley

F Propaganda ASCIST diadegaké minangka bagéan integral saka urip Nasional kita. Rong taun kerja lan pengorbanan nggawa minangka ganjaran sing diakoni Gerakan iki dening rakyat minangka daya patriotik, revolusioner, lan sipate Inggris.

Buruh Inggris pungkasane bisa ngerteni rasa tresna marang negarane kepinginan mursid lan perlu kanggo dandan dhasar ing kahanan kang.

Imperialis sing biyen ora mikir babagan kasangsaran lan kepinginan sing nindhes mayuta-yuta rakyate dhewe wis bisa ngerti yen pengangguran lan mlarat ora ana alesan utawa extenuation ing jaman ilmiah modern iki.

Ing taun katelu gesang kita Gerakan wis katon unprecedented kamenangan ing propaganda; nanging prestasi paling gedhe yaiku nggawe organisasi ilmiah lan dipercaya kanthi lengkap tanpa propaganda sing bisa ngasilake asil sing tetep.

Struktur Organik Gerakan saiki kalebu meh 500 Formasi Distrik ing proses diatur miturut wilayah Parlemen, lan kabeh digandhengake lan digabungake dening organisasi sing gumantung ing kegiatan Blackshirt. Konstruksi mesin sing bisa dipercaya iki pancen luwih luar biasa amarga ora nyerep akeh energi Gerakan kanggo ngrusak propaganda. Ing nalisir, iku wis nyumbang immensely kanggo sukses loro saka operasi propaganda paling gedhe ing sajarah Inggris modern. Kampanye "Mind Britain's Business" sing saiki misuwur nyebabake oposisi rakyat kanggo perang sing ora ana gunane kanthi cara sing luwih dihargai saben dina, amarga para politisi mundur saka sikap sing fantastis lan bombastis sing ditindakake nalika, ora ngerti kekuwatan propaganda kita, mula dheweke mikir nggunakake pasukan militer lan angkatan laut ing perselisihan sing ora bisa ditindakake.

prihatin kita.

Operasi gedhe kapindho bakal dieling-eling ing motto "Fascism Next Time". Saindhenging kampanye pemilihan anyar, Gerakan kita nganakake rapat-rapat minangka akeh sing bisa diatur dening Partai lawas. Rapat kita umume kebak kapasitas, rapat-rapat biasane kosong. Patemon kita, meh tanpa pangecualian, tentrem lan tertib; sing padha kerep banget ditondoi dening pemandangan hooliganism lan panganiaya kang bakal dileksanakake ing ora rapat Fasis. Ing acara kasebut, kita tetep bebas wicara; padha ngupaya mbantah lan ilang dhewe.

Ing rapat-rapat kita akeh wong sing direkrut ing tengah-tengah perjuangan pemilihan. Supaya kita padha krungu karo kapentingan, kita pracaya; supaya kita ora bisa bisu dening sub-wong oriental kita ngerti; nanging massa wong kudu gabung karo pangkat kita sabenere ing wektu nalika kita ora gelem nyalonake calon iku upeti paling dhuwur sing bisa dibayar kanggo kawicaksanan abstaining saka kontes Pemilu nganti wektu sing kita bisa nyerang mungsuh karo mesin Highly technical kang perlu, saindhenging dawa kang babak belur lan dibagi ngarep.

Dadi, nalika taun 1935 nutup, kita bisa nggambarake sukses sing padha ing propaganda lan organisasi. Yen kita ora bisa seneng nganti tugas rampung, kita kabeh bisa bangga karo saben jam kerja sing wis ditindakake, saben pengorbanan sing wis ditindakake kanggo tujuan kasebut yaiku ******ebook converter DEMO Watermarks*******

Machine Translated by Google

nylametake rakyat kita kanthi nggabungake kabeh sing mulya ing Nasionalisme karo kabeh sing bisa digunakake ing Sosialisme.

Ing retrospect, iku uga kudu diakoni yen resistance kita marang serangan Yahudi wis minangka triumphant minangka mbuktekaken perlu. Amarga wong-wong Yahudi ora bakal nandhang Gerakan Inggris kanggo nyambut gawe, mikir, lan ngrasa mung kanggo Inggris, amarga dheweke bakal nyemplungake kita menyang perselisihan bencana karo wong-wong gedhe sing Pemimpine wis nylametake Eropa saka Komunisme, mula dheweke wis mundur kanthi defensif sing terus-terusan mudhun, amarga dheweke nggawe Inggris minangka sentimen anti-Semit kanggo nyalahake awake dhewe. Kita bisa uga kanthi bangga nggambarake manawa Gerakan kita ora duwe keberanian kanggo nantang ancaman Keuangan Internasional Yahudi lan Bolshevisme Yahudi, ora mung gagal mbenerake kapercayan wong-wong: mesthi bakal nyingkiri tes sing penting, saka geni sing katon minangka barang baja tempered.

Kita bungah ing pacoban kaya iki, amarga mung wong-wong mau sing bisa ngamanake yen anggota kita bakal mantep, bener, lan gelem ngorbanake minangka manifestasi kualitas manungsa sing dhuwur sing ditimbulake dening perjuangan Fasis "daya tahan".

Ing taun sing bakal teka, kabeh upaya kudu dilipat lan saben rekor sukses kudu dipecah. Saiki kita wis melu kanggo perang pemilu sabanjuré; lan keterlibatan iki bakal kawujud dening karya ageng kanggo mbentuk ing sawetara atus konstituen organisasi pemilihan unggul saka Partai lawas. Tugas iku angel; nanging keanggotaan aktif kita ngluwihi anggota saka Partai lawas.

Tur telung minggu, rampung sadurunge Natal, wis ngumumake personel lan semangat sing ora bisa ditiru dening pasukan liyane ing Inggris. Petugas saka saben distrik padha kanggo konferensi Area saben sore lan ing akeh afternoons. Wong-wong mau minangka wakil sing pantes kanggo ciri khas Inggris sing dipimpin ing wilayahe dhewe-dhewe. Perwira wanita uga nggambarake kekuwatan Gerakan wanita Inggris sejati sing saya tambah akeh. Masalah lokal organisasi lan kawicaksanan ditliti kanthi teliti ing rinci mokal ing ringkes, samar-samar lan jejune konferensi taunan saka Partai lawas. Rencana nasional kanggo taun sing bakal teka wis dibahas kanthi lengkap lan terus terang lan ing saindhenging dawa lan jembar tanah ditampa kanthi semangat universal sing nyengkuyung. Ndhuwur kabeh, sing kontak pribadi cedhak lan sesambetan iki maintained malah ing wutah gedhe saiki saka Gerakan kang supaya vividly ditondoi dening dina awal saka persaudaraan Fasis.

Taun Anyar kekuwatan Fasis ana ing ngarep kita. Gerakan sing wis cukup kandel kanggo ngguyu kanggo scorn pasukan concerted saka Jewish International Finance lan sumber daya propaganda kang dhawuh; Gerakan kang wis kasil defied "Vested power, Red Front, lan Massed Ranks of Reaction", bisa isi karo pertahanan maneh. Sawise ngatasi alangan gedhe sing ana ing dalan, saiki kita kudu kerja kanggo kamenangan kita dhewe. Ombone lan cepet saka penaklukan iki kudu gumantung ing upaya tanpa wates lan tujuan saben anggota.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Strength Through Joy
dening Dr Robert Ley

THE National Socialist *Strength Through Joy* organisasi diarani dadi ing printah Pemimpin kita, Adolf Hitler. Sawijining dina dheweke ngongkon aku lan ujar: "Aku pengin buruh Jerman duwe rekreasi lan preian sing cukup, supaya saraf bangsa bakal sehat; amarga ora mungkin bisa entuk apa-apa, sanajan kewarganegaraan sing paling jenius, yen saraf bangsa wis rusak." Dadi kuwajibanku kanggo nindakake dhawuhe Pemimpin iki, lan ing Nopember 1933, *Strength Through Joy* dadi ana. Akeh, malah ing antarane kanca-kanca sing paling akrab, ora ngerti apa sing dakkarepake, utawa apa tujuane Pemimpin. Akeh sing ngira iki minangka sarana kanggo mbuwang bledug ing mripate buruh lan ngalihake kepinginan sing sah kanggo keadilan sosial. Liyane maneh weruh ing lapangan aktivitas anyar kanggo nggawe kantor anyar. Mung sawetara banget sing ngerti ing wektu iku prakara nggumunake sing saiki nyebar ing saindenging Jerman lan wis nyebar menyang jagad iki ngluwihi wates negara kita. Iku misale jek kaya Ajaib nalika siji nggambarake carane idea ngguyu dening akeh, disepelekake dening wong liya, moyoki lan ditutupi karo penyalahgunaan dening mungsuh, lan viewed malah dening kanca-kanca sing paling cedhak mung karo kuatir lan was-was, wis ing wektu cendhak sethitik luwih saka rong taun menang atine wong lan wis digawa menyang laku dening wong-wong mau.

Minangka gambaran saka obyek sing kita deleng, jeneng kasebut pancen bener: *Kekuwatan Komunitas Sosialis Nasional Liwat Joy.* Siji kudu kasebut kanthi teliti, nimbang pinunjul saka saben tembung individu: Komunitas Sosialis Nasional. Masyarakat minangka dhasare, lan ing kene maneh minangka ekspresi sing jelas yen masyarakat mung bisa lan kompeten dadi panyedhiya kabungahan. Ing babagan iki, sepisan maneh, kita Sosialis Nasional ndeleng kanthi jelas yen budaya lan seni ana hubungane karo komunitas bangsa lan ras, lan ora bisa duwe eksistensi sing terisolasi ing vakum. *Strength Through Joy* Aku disaranake nyebat "Sawise Kerja". Nanging aku ora tau milih tiron, luwih seneng ndeleng apa ora bisa nggawe dhewe.

"Dopolavoro" saka Italia enom mesthi bisa nuduhake asil gedhe; iku temtu prestasi gedhe. Nanging ora pas karo obyek sing kita deleng. Iki minangka ekspresi netral sing ora nuduhake kepinginan utawa apa sing diprentahake dening Pemimpin. Pimpinan kasebut ujar, "Aku pengin duwe bangsa sing kuwat: priksa manawa tempo kerja, sing rasionalisasi lan kabeh tren acara ora ana gunane, diimbangi karo rekreasi lan preian sing ditindakake dening wong-wong iki; lan priksa manawa saraf rakyat ora rusak. Dhawuhipun Pangéran supados paring kakuwatan dhateng bangsa, sarta ing wekdal punika piyambakipun nedahaken kados pundi kekiyatan punika: kanthi rekreasi, liburan, kanthi bungah.

Strength Through Joy mbok menawa ekspresi paling cendhak lan paling ringkes saka sakabehe obyek Sosialisme Nasional. Iki minangka perwujudan saka pandangan urip sing diwenehake dening Sosialisme Nasional marang Jerman; iku ndudohake sing sikap positif marang urip kang throbs ing kita, lan kang nggantèkaké ora ngaku urip kang didominasi bangsa kita ing abad kepungkur. Kanggo sing kita weruh ing sasi ing saben mlaku gesang, sing ciri kabeh partai kita sirna, iku ora ngaku urip!

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kita Sosialis Nasional ora pengin nganggep urip minangka lelungan liwat lembah luh kadonyan, minangka persiapan sing terus-terusan kanggo Beyond sing luwih apik. Kita pengin nggawe urip-lan utamane urip wong-wong sing paling miskin ing Jerman-kaya ayu lan padhang sing bisa kita lakoni. Kita pitados bilih gesang kita punika pantes kanggo urip; lan kita pitados bilih Gusti Allah kita ora nitahaken multiplicity gesang kita supaya nilar kabeh maneh kanggo karusakan langgeng lan annihilation. Kabeh sing pracaya sing dening urip lan karya padha duwe misi suci kanggo nindakake ing donya iki, kabeh sing kapenuhan kapercayan iki, ana ing atine dhewe Sosialis Nasional.

Mulane kita pengin kekuatan kanggo perjuangan. Urip kita ora kebak kasugihan swarga; kanggo kita sing utama yaiku perjuangan. Urip iku perjuangan, lan perjuangan iku urip. Kita ora ngerti terminal ing ngendi sawetara ing idleness langgeng ngenteni kesenengan dhewe lan liyane tansah dikutuk. Ing salawas-lawase kita ngerti mung perjuangan minangka ekspresi kapercayan lan urip kita. Lan kanggo perjuangan iki kita ngupaya kanggo menehi wong kita sumber daya anyar.
Kerja pancen mung ekspresi perjuangan. Saben-saben sabangsa kita, dadi buruh utawa tani, seniman, sarjana, utawa prajurit, ing saben wektu ana ing tengah-tengah perjuangan iki kanggo eksistensi rakyat lan awake dhewe. Lan amarga perjuangan iki ngonsumsi syaraf, inti, manungsa butuh sarana kanggo perjuangan iki, lan mulane uga nambahi sarana kasebut lan nganyari kekuwatane. Akibate rekreasi lan preian kanggo kita minangka kabutuhan batin.

Sawetara wektu kepungkur aku ditakoni dening mahasiswa manca ekonomi sosial gedhe: "Apa sikap sampeyan kanggo pitakonan preian? Apa sampeyan ing Jerman bakal ngrampungake jumlah preian „miturut hukum, lan ing wektu sing padha ngatur tarif pembayaran miturut hukum?" Aku mangsuli: Kita ora mung bakal ngidinake preian umum, nanging bakal diwajibake kanthi sah, amarga iki minangka panjaluk kita. "Nanging ngapunten," ujare, "ing saben negara, majikan nglawan karyawane, nanging sampeyan ing Jerman tetep manawa majikan bakal njaluk preian iki?" "Ya, wektu ora bisa adoh nalika juara liburan lan rekreasi sing paling apik yaiku dudu buruh, nanging majikan."

Sosialisme Nasional minangka kamenangan saka nalar liwat tanpa alesan, lan mung cukup yen wong sing kesel lan kesel kudu nggawe maneh, supaya dheweke bisa nindakake pakaryan ing mangsa ngarep kanthi luwih apik. Iki tegese preian dadi panjaluk sehat lan akal sehat. Kita ora njaluk preian amarga welas asih, nanging minangka pengakuan yen dheweke isih bakal nambah kekuwatan produktif rakyat kita. Majikan pegawe ora duwe kauntungan yen duwe wong sing kesel lan kesel nyambut gawe; wong kuwi mung nggunakake energi, nalika mesin terus mlaku, nganggo daya, biaya dhuwit, lan rusak. Wong lanang uga mandheg dadi produktif, saengga majikan duwe kerugian kaping pindho: dheweke ora mung mbayar upah kanggo produktivitas sing suda, nanging uga mbayar tenaga lan kekuwatan mesin sing ora dimanfaatake. Ing tangan liyane, yen wong iku seger juragan gampang waras prabédan digawe dening preian sing wis mbayar. Lan juragan bakal weruh sing imbangan bakal ora debit, nanging bakal nuduhake, ing nalisir, dandan ing sisih kredit; bakal weruh yen dheweke, uga buruh, stands kanggo gain.

Pancen ciri Sosialisme Nasional sing ora nindakake apa-apa kanggo keuntungan siji-sijine. Yen kita nindakake apa-apa sing mung bisa nulungi buruh lan ing wektu sing padha ngrusak juragan, iku ora bakal migunani kanggo bangsa kabeh; bab iku apik kanggo individu yen iku apik kanggo wong Jerman minangka kabèh, lan iku apik kanggo wong Jerman sing wong kudu rekreasi lan preian. Asring pengalaman kita, lan isih saiki, krungu wong kandha: "Aku pengin duwe wolung dina, menehi dhuwit, nanging aku ora pengin lunga kanggo rekreasi, aku bakal mandheg ing omah. Ora, sing salah;

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

mbuwang dhuwit; amarga ing omah wong ora bisa golek rekreasi. Ing idea saka bab iku kanggo sapisan ing wektu bakal nyeret metu saka loteng, kang tansah sumerep mung kasusahan lan kepinginan, lan dikirim menyang segara, utawa menyang gunung, utawa menyang Rhine, lan sinau kanggo lali donya karya-dina kanggo wolung dina. Apa sing diwartakake Marxis ora cukup: "Kita pengin preian"; soko kudu rampung karo preian-yaiku *Strength Through Joy.*

Ing pungkasan taun pisanan aku bisa ngomong yen *Strength Through Joy* wis nelukake Jerman kanthi cepet. Dina iki prestasi kita gedhe banget nganti negara manca uga menehi perhatian marang dheweke. Ora preduli manawa dheweke ndhukung utawa nglawan Jerman, kabeh wong ing luar negeri nonton kanthi kapentingan organisasi enom kita, sing bisa nggawe apa-apa sing nganti saiki dianggep ora mungkin, dadi impen kanggo saben Sosialis ing saindenging jagad. Muga-muga bisa nuntun jagad iki kanggo mikir babagan Jerman Anyar kanthi cara sing beda karo sing asring diyakini dening Press angkoro.

Ing Diario da Manha, kanggo Kayata, menehi minangka conto saka favourableness akeh saka donya-panemu; ing nomer tanggal 12 Oktober 1935, kita maca ing ngisor iki babagan *Strength Through* Joy lelayaran segara: "Iki revolusi sing Jerman, kanthi kemauan sing kuat lan disiplin saka wong-wong sing diklompokaké ing saubengé Adolf Hitler, wis siyap kanggo nindakake. Apa efek lan asil pungkasan? Iku isih banget awal kanggo bisa kanggo ngira-ngira urip Jerman, nanging siji-sijine konsep sing bisa digunakake kanggo urip sing anyar; lan solusi saka masalah sing paling ora bisa ditemtokake ing jaman saiki. Koran Norwegia, Karmoy Posten, tanggal 27 September 1935, nerbitake diskusi sing menarik babagan nilai perjalanan *Strength Through Joy* antarane wong Norwegia lan Pak Rabinowitz. The Norwegian nyerat karo referensi kanggo sketsa sing menehi kita carane nggegirisi bab segara-voyages: "... urip ing Papan kudu sak demo kuwi, karo sethitik kamar lan cramped ing saben cara, Aku arep kanggo mau, lan ngerti sing iki omong nuduhake yen aku wis wong njupuk bagéyan ing salah siji saka wong-wong kosong.

· Sampeyan mesthi ora tau numpak kapal *Kekuwatan Liwat* Joy. Negara demokratis apa wae sing sampeyan senengi bisa mbuwang kabeh rasa keadilan. organisasi · uga bangga Strength *Through* Joy."

Aku bisa ngluwihi dhaftar padha loropaken Pencet utterances saka luar negeri moho; nanging siji bab cetha saka paukuman kawangun dening kabeh wong sing wis njupuk kapentingan serius ing organisasi kita, kang idea saka *Strength Liwat Joy* madeg dhewe ing kekuatan prestasi unchallenged ing negara liya uga.

Mulane, kita bener-bener nindakake lelungan menyang negara liya. Kita bakal maju ing dalan sing wis diwiwiti, lan ing wulan Maret taun iki kita bakal lelungan nganggo armada *Strength Through Joy* liwat Atlantik menyang Lisbon lan Madeira. Luwih saka iku, wiwit taun 1936 lan saben musim semi lan musim gugur kita bakal lelungan menyang Kidul. Pengalaman sing kita alami sajrone nyebrang Atlantik pisanan menyang Portugal pancen apik banget, mula kita wis mutusake babagan pangembangan pelayaran kasebut ing ndhuwur. Ora ana sing bisa makili Jerman anyar sing luwih apik tinimbang buruh Jerman sing lelungan nganggo *Strength Through Joy.*

Kajaba iku, kita bakal nindakake pirang-pirang proyek khusus ing taun iki. Nalika siji nimbang ngendi limang yuta *Strength Through Joy* holiday-makers saka 1934 lan 1935 bener kesah menyang, siji nemokake sing limang yuta iki luwih saka telung yuta menyang distrik wewatesan negara kita. Ing kana dheweke wis mbangun tembok sosialisme Jerman sing urip. Populasi ing tanah tapel wates ditekani dening sedulur Jerman saka kabeh wilayah Jerman. Lan comradeship gedhe, sing sabenere apa mbedakake *Strength Liwat Joy* lelampahan saka lelampahan pribadi, menehi kanggo sedulur iki ing tapel wates support spiritual anyar. ******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kita bakal nerusake karya metodis iki lan ngluwihi. Kanggo nggayuh tujuan kasebut, kita wis nglakokake drive sing apik, lan pengin nyuda rega *Strength Through Joy* kanthi luwih 30 persen. Nalika iki diusulake, akeh ahli geleng-geleng kepala lan percaya yen iki ora bakal bisa ditindakake. Saiki, sawise nyiapake wektu sing cendhak, aku bisa ujar manawa ing taun iki, tarif sing luwih murah bakal kasedhiya kanggo 350.000 produsen liburan, lan iki tanpa mbutuhake wong sing nyedhiyakake akomodasi kanggo mangkat saka tarif sing disetujoni.

Iki tegese kanggo jarak rata-rata buruh Jerman bisa lunga kanggo preian minggu wutuh kanthi biaya saka 12 kanggo 15 utawa 16 tandha, kalebu rego rego, papan lengkap lan lodging, lan aktivitas bebarengan kabeh jinis. Iki bakal ngaktifake kita kanggo kalebu bagean anyar saka buruh, sing, ing akun saka kondisi ekonomi, nganti saiki wis ora bisa melu ing *Strength Liwat Joy* trip. Massa anyar iki bakal dadi pembuat liburan sing paling apik, amarga bakal dadi sing paling seneng lan paling puas. Kita bakal nggawa dheweke menyang tanah tapel wates sing apik, sing ing wektu sing padha mbutuhake perawatan sing bisa diwenehake dening Sosialisme Nasional.

Ing kabeh kegiatan gerakan *Strength Through Joy* sing ngluwihi wates Tanah Air, kita ngelingi sedulur Jerman ing luar negeri. Kita pengin nggawe dheweke dadi jembatan urip sing nyambungake kita karo negara liya, lan para pembuat liburan kita bakal dadi utusan persahabatan supaya negara liya bisa ndeleng Jerman kaya sing sejatine. Dadi, kita bakal nggawa sedulur-sedulur kita sing manggon ing luar negeri lan anak-anake, sing ora bakal bisa menyang Jerman. Kita bakal nggunakake armada *Strength Through Joy* ing mangsa musim dingin lan pertengahan, lan bakal nindakake perjalanan kasebut kanthi tarif sing murah banget. Ing kabeh usaha iki, kita ora menehi saingan karo institusi industri apa wae, amarga individu sing bakal melu lelungan kasebut bakal dipilih kanthi ati-ati. Yen wong duwe dhuwit cukup kanggo mbayar dalan biasa menyang Jerman, supaya dheweke lelungan kanthi cara biasa.

Kita nyedhiyakake fasilitas murah sing kasebut ing ndhuwur kanggo riko menyang Jerman mung kanggo wong-wong sing ora ana ing posisi sing beruntung.

Kanggo nyimpulake pangandikanku babagan lelungan lan preian, aku pengin nyentuh siji rasa kuwatir sing saiki ana ing sawetara wilayah. Umumé, kabeh wong antusias babagan ekspedisi *Strength Through Joy ,* host kita uga para produsen liburan. Kabeh kebak pujian kanggo institusi sing pancen, kaya sing wis kabukten, duwe pengaruh akeh banget. Mung ana siji kritik sing bisa dirungokake sok-sok: dicritakake manawa bagean gedhe saka pembuat liburan kalebu wong sing bisa uga tanpa kita lunga kanggo preian. Nanging bantahan iki ora adil. Kolaboratorku wis nyelidiki komposisi sepur sing akeh. Iki gampang ditindakake, amarga saben peserta ditangani kanthi kuesioner khusus sing rinci. Asil investigasi kabeh sepur liburan saka papat distrik kaya ing ngisor iki: ora kurang saka persis 50% penumpang minangka buruh industri. Sisane dumadi saka karyawan cilik, pedagang independen, wong liya, anggota profesi liberal, lan liya-liyane. Aku uga bisa menehi angka babagan penghasilan Strength *Through Joy* holiday-makers. Penyelidikan babagan sepur sing padha nuduhake yen sapratelo saka kabeh produsen liburan duwe penghasilan kurang saka 100 Mark saben wulan. Katelu liyane entuk saben wulan antarane 100 lan 150 Marks. Ing income saka seko padha luwih, nanging ana ing rata-rata antarane 150 lan 250 Marks saben sasi. Mung 6% entuk luwih saka 250 Marks. Ing kategori iki, kita temokake pasangan sing nikah karo akeh kulawarga, sing, minangka akibat saka beban sing abot, duwe hak kanggo melu perjalanan *Strength Through Joy .*

Kita kudu tekan titik - lan kabeh nganti saiki nuduhake yen kita bakal tekan -

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

nalika lelungan saka Berlin kanggo Rügen karo transportasi ana lan bali lan wolung dina preian dening segara, kasedhiya saka 12 Marks. Tujuan utama yaiku kaya ing ngisor iki: miturut tingkat populasi Jerman saiki, kita kudu bisa ngirim saben taun 14 mayuta-yuta wong kerja lan wanita ing lelungan rekreasi saka 12 nganti 14 dina. Fasilitas transportasi lan akomodasi sing ana ora cukup kanggo ngatasi masalah kasebut. Dina iki dheweke wis tekan watesan sing bisa ditindakake. Nalika kita medhar wangsit iki rong taun kepungkur, kita padha ngguyu.

Kita bakal, mulane, tanpa wektu tundha nyetel babagan pambangunan fasilitas akomodasi anyar lan kapal anyar. Ing telung taun sabanjure Front Buruh Jerman bakal mbangun bangunan kanthi regane 100 yuta Marks. Iki bakal kalebu adus segara ing pulo Rügen, kanthi 20.000 kasur lan kabeh janjian kanggo rekreasi. Rencana lan model kanggo perusahaan unik iki wis digawe. Kita utang marang printah loman-spirited saka Pemimpin kita, Adolf Hitler.

Salajengipun, kita badhe damel kapal kalih kangge nampung 1.500 tiyang, tanpa asrama massal, sadaya kabin kangge tiyang kalih utawi sakawan, saben kabin dipun paringi bolongan port, lan kapal sadaya dipun paringi dek ingkang kapasitasipun mboten wonten tandhinganipun. Saliyane kapal loro, Der Deutsche lan Sierra Cordoba, sing wis ana, kita bakal, Spring iki, tuku papat kapal liyane ukuran sing padha. Kajaba saka proyek kasebut, jumlah kasur ing omah rekreasi negara sing wis diduweni dening Front Buruh bakal ditambah dadi 30.000. Yen ing wektu telung taun, kabeh wis rampung, kita bakal bisa nyedhiyakake akomodasi kanggo 1,2 mayuta-yuta manungsa ing resort rekreasi kita dhewe. Mesthine, pratelan hotel pribadi lan perdagangan katering bakal tansah nampa perawatan istimewa. Dadi, kita bakal kerja keras kanggo nggayuh tujuan pungkasan, nganti wong Jerman sing kerja pungkasan bisa ngrampungake tuntutan sing sah babagan rekreasi lan preian kanthi lengkap.

Ing antarane macem-macem bagean saka Organisasi Kekuwatan Komunitas Sosialis Nasional *Liwat Joy ,* olahraga nduwe posisi sing penting. Kantor iki nduweni tanggung jawab sing apik, nanging tanpa wates, kanggo ngowahi sore buruh Jerman sing gratis ing budaya fisik sing nyenengake, dadi sumber kekuwatan lan rekreasi. Dina iki, sawise rong taun kerja, kita bisa nemtokake kanthi marem manawa asile wis ngluwihi pangarepan. Luwih saka telung yuta wis ngetutake 8.500 kursus ing macem-macem kategori olahraga (nglangi, senam, atletik ringan, ski, lsp) sing kita atur. Pusat medis kanggo olah raga, prakara lan kursus khusus kanggo wong sing nandhang cacat fisik disedhiyakake kanggo nyiyapake malah sing pungkasan saka sabangsane. Ekspedisi pelayaran kita ing segara dhuwur mesthi dipesen kanthi kapasitas, lan akeh aplikasi sing kudu ditolak. Ing arah iki, kita uga bakal nggedhekake karya, lan utamane nindakake perjalanan kanthi radius tumindak sing luwih gedhe tinimbang taun kepungkur. Sajrone mangsa iki, ing wayahe nulis, kursus instruksional ski dianakaké ing distrik olahraga mangsa paling apik ing Jerman; 35.000 bakal melu iki. Ana kasedhiya ing connexion karo kursus iki 30.000 *Strength Through Joy* rasukan ski, dumadi saka ski karo nyudo, boots, lan saham ing 35 Marks. Angka iki bisa uga katon dhuwur, nanging taun kepungkur 18.000 rasukan didol ing perdagangan eceran biasa. 42.000 *Strength Through Joy,* para wisatawan sing ngetutake kanthi antusias Olimpiade ing Garmisch-Partenkirchen, digawa menyang papan kasebut kanthi sepur *Strength Through Joy .*

Kanggo ora kaetung Jerman iki temenan kasenengan saka ngimpi dawa cherished lan ketoke unrealizable; amarga ing Jerman dina iki olahraga wis ora ana maneh prakara rekor-rekor dening sawetara milih utawa luwih ekonomi begja individu, nanging wis dadi hobi nasional. Wis ana kekurangan lapangan latihan sing cocog, lan mlebu menyang *Strength Through Joy*

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

kursus olahraga wis ajeg maintained. Taun katelu bakal, miturut pengalaman kepungkur, maneh nuduhake keseimbangan sing bakal mbuktekake yen ing Jerman ora mung olahraga juara sing diolah, nanging luwih khusus, latihan awak sing populer. Kita ora bakal ngaso nganti umur 50 lan 60 taun nganggep olahraga utawa latihan fisik minangka kabutuhan saben dina.

Departemen sing mentas dibentuk ing "Strength Through Joy," kanggo Schooling and Popular Education, wiwit kerja praktis mung sawetara wektu kepungkur. Nanging ing sawetara sasi orane, dheweke wis menehi layanan sing aji marang bangsa Jerman kanthi ewonan ceramah lantern, kanthi perpustakaan sing duwe atusan ewu buku, lan kanthi nindakake kunjungan lan nganakake lelungan.

Nganti taun nalika Partai Sosialis Nasional dadi kuwasa, mayuta-yuta pria lan wanita Jerman durung nate ndeleng teater saka njero. Ora mung wong-wong mau katon wajar yen ora menyang teater, nanging uga, minangka akibat saka pengaruh Marxis, sing wis katon, kompleks inferioritas sing kaya-kaya ora cocog karo kondisi sosiale. Ing kene uga, owah-owahan dhasar wis ditindakake. Kasugihan budaya bangsa ora bakal dadi hak istimewa kanggo kelas sing duwe. Salah sawijining tokoh sing dipilih kanthi acak nggambarake pentinge banget, saka sudut pandang kabijakan budaya, karya sing wis ditindakake ing "Greater Berlin" mung: wiwit tanggal 1 Desember 1934, nganti 30 November 1935, *Strength Through Joy* wis nggawa luwih saka siji setengah yuta buruh Berlin menyang teater. Minangka tokoh iki, kita luwih ngormati regane sing sejatine nalika kita ngelingi manawa iki nggambarake pria lan wanita sing ora nate, utawa meh ora nate mlebu teater. Wong-wong iki, mula, minangka patronase tambahan kanggo teater. Alasan kenapa dheweke ora tau ngunjungi teater sadurunge utamane ekonomi. A buruh utawa pegawe karo income saben wulan saka 100 kanggo 200 Marks mung ora ing posisi kanggo mbayar prices téater normal kanggo awake lan bojoné.

Minangka asil saka langkah loman kita patronase massa gedhe wis menang kanggo téater lan bale konser- massa sing ngerti institusi iki mung dening hearsay, lan viewed wong karo indifference lengkap. Iki minangka kasunyatan sing ora kudu digatekake, lan mesthi duwe pengaruh sing apik kanggo bioskop pribadi sing ora dibukak dening *Strength Through Joy.*

Penyelidikan sing ditindakake ing wiwitan taun 1934 ing Siemens Works, babagan kunjungan menyang bioskop, dikonfirmasi pengamatan kasebut. Siji utawa loro tokoh kanthi gampang mbuktekake iki: 87,6% wong lanang lan 81,3% wanita sing ditakoni ora tau ndeleng opera; 63,8% wong lanang lan 74,2% wong wadon sing ditakoni durung tau ngunjungi teater. Amarga pitakonan iki diwènèhaké marang saben wong sing kerja ing masalah Siemens, tanpa ngormati wong utawa jabatan, saka direktur nganti tangan tambahan, bisa uga ditegesake manawa anggota staf karya sing wis nyekseni produksi teater utawa opera bisa ditemokake ing antarane kelompok karyawan sing luwih ekonomis.

Pengamatan anyar ing pabrik-pabrik sing beda-beda nuduhake asil sing nyenengake amarga para pekerja manual diwakili kanthi apik ing kegiatan sing diatur dening *Strength Through Joy.* Sawijining karya pendhidhikan budaya lagi ditindakake, sing efeke bakal katon mengko.

Ing Berlin piyambak, pitu bioskop ngebaki salah siji istimewa utawa preponderantly kanggo *Strength Liwat Joy;* nalika jumlah rata-rata pengunjung ing saindhenging Reich dumunung ing antarane 60% lan 70% saka jumlah kursi sing kasedhiya, prodhuksi teater *Strength Through Joy* mesthi didol ing ngarep. Patronase kualitas iki meh ora bisa ditandingi

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Teater pribadi Jerman.

"Konser Master", sing mentas dikenalake setahun kepungkur, lan "Jam Musik", sing kita kunjungi uga seneng banget. Konser gedhe kita, sing ditindakake dening konduktor Jerman sing paling misuwur, umume didol adoh sadurunge wiwitan. Orkestra kondhang sing melu ing konser kasebut kalebu Orkestra Philharmonic Berlin, orkestra lokal saka wilayah Berlin (das Landesorchester Gau Berlin), lan orkestra Gedung Opera Jerman. The Ninth Symphony of Beethoven wis kaping pindho dileksanakake ing omah lengkap.

Ing museum, buruh nganti saiki wis weruh institusi borjuis, kang ing asas ora ngunjungi. Amarga angel kanggo kita uga kanggo njaluk buruh ing museum, kita ngatur akeh ewu pesta. Nanging saliyane iki, kita nggawa seni menyang pabrik kanthi pameran karya, sing ditindakake kanthi skala gedhe lan sukses ing saindenging Reich. Kontak karo buruh manual Jerman, malih, nawakake artis inspirasi kuwat kanggo nggawe seni konsonan karo kaping.

Ing sawetara taun, saben pabrik gedhe bakal ngatur kanggo pameran permanen. Saben taun mayuta-yuta wong Jerman bakal bisa nyeluk karya seniman Jerman. Ingkang sampun kita lampahi, inggih punika seniman Jerman sampun tindak wonten ing pundi-pundi tiyang-tiyang ingkang nyambut damel saking bangsa, inggih punika dhateng papan kerja lan pabrik; lan kanggo alangan lan kanggo bandha seni kang ndadekke kanggo buruh manual artis richly diganjar dening stimulasi kang karya seni ditampa saka kontak karo buruh manual lan karo mesin-kamar.

Secara total, 66.000 fungsi *Strength Through Joy* dirawuhi dening 25 yuta wong.
Kanthi van film kita wis ngunjungi desa sepi lan sudhut aneh Jerman umpetaken adoh ing alas lan tanah uncultivated, kanggo menehi sedulur kita ana, sapisan ing cara, owah-owahan nengsemake lan istirahat saka beban lan weariness dina.

Nanging kegiatan kita luwih maju. Ing ewonan pabrik sajrone pirang-pirang taun, kotoran wis ana ing pojok-pojok, lan ora ana sing mikir nggawe papan kerja dadi apik. Wong-wong wis biasa banget karo papan kerja sing reged, cedhak, lan lembab, mula dheweke ditampa minangka perkara.

Ing babagan iki, kanthi wani lan energi seger, departemen *Beauty in Work* njupuk tangan. Angin seger nyebul kabeh pabrik lan nyapu rereget lan bledug saka jendhela lan metu saka saben pojok lan celah pekarangan lan pabrik. Luwih saka 200 yuta Marks dileksanakake dening manajer, asring banget karo bantuan saka karyawan karya dhewe, ing karya rendering, ing instigation saka *Beauty in Work* departemen, pas kanggo manungsa. Sadurungé ana sampah lan sampah, saiki ana kebon cilik, lapangan ijo, lapangan sing apik, lapangan olahraga, ruang kerja sing cerah, adus renang, WC lan kamar mandi. Papan kerja sing nyenengake wis digawe ing rong taun kepungkur. Nganti saiki kira-kira 17.000 pabrik wis ditangani. Bebarengan karo dandan ora kaetung sing luwih penting utawa kurang penting, dibangun: 4.314 kantin lan kamar umum kanggo staf karya; 1.580 latar hias; 276 lapangan olahraga; lan 93 adus nglangi.

Karya iki sing saiki ditindakake dening *Strength Through Joy* ing pabrik-pabrik kasebut kanthi otomatis bereaksi marang omahe buruh Jerman. Tumrape priya kang wis biyasa nyambut gawe ing papan kang asri lan resik, mung bakal ngrasa nyaman ing omah kang asri lan resik.

Pambangunan kelompok kerja ing pabrik maju kanthi cepet. Ide iki kanggo ngelas ******ebook converter DEMO Watermarks******

Machine Translated by Google

anggota saka NSDAP lan cabang-organisasi ing pabrik bebarengan karo buruh paling apik antarane 18 lan 25 menyang ngalangi, pamblokiran unbreakable, supaya malah ing wektu krisis, ing Uni karo "sèl" lan "blok" pimpinan, kanggo tetep urip idea saka masyarakat.
Salajengipun, kelompok karya iki kudu mbentuk adat anyar ing pabrik, lan kudu inspirasi fungsi kayata inspeksi lan malem masyarakat.

Babagan organisasi *Strength Through Joy,* tokoh-tokoh ing ngisor iki bisa diwenehi: National Socialist Community *Strength Through Joy* dipérang dadi 32 wilayah, 771 distrik, lan 15.051 kelompok lokal kanthi jumlah wali lokal sing padha. Katambah-tambah para sipir karya, kang pakaryane ana ing njero pabrik, gunggunge 57.000. Kabeh 75.000 kolaborator iki menehi layanan gratis kanggo *Strength Through Joy.*

Strength Through Joy mempekerjakan 2,547 pejabat sing digaji.

Usaha kuat iki, sing ing rong taun pisanan kudu disubsidi dening Front Buruh Jerman, bakal, kita ngarep-arep, bisa mandiri ing taun iki. Iki mbok menawa kasunyatan paling apik banget lan paling menarik, utamané nalika siji nganggep sing jumlah dhuwit mobilized lan sijine ing circulation dening *Strength Liwat Joy* luwih saka yuta Reichmarks, nalika Dopolavoro Italia wis ora malah kira-kira tekan tingkat iki, lan organisasi Leisure-wektu lan sore Amérika mbutuhake subsidi banget owahan; dene saka kabeh upaya Marxis, sing - apa ing Jerman lawas utawa ing Rusia Bolshevis utawa ing negara industri ing Kulon - ing endi wae gagal. Sosialisme Nasional ana ing dalan sing bener.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kerja Bantuan Musim Dingin Jerman

dening Max Hunger

THE Winter Relief Work, diresmikake dening Partai Sosialis Nasional, lan dijupuk kanthi semangat sing dhuwur dening kabeh bangsa, wis dadi institusi sing diakoni saka Reich Katelu lan berkah kanggo mayuta-yuta wong sing mlarat, lara lan lara, wanita lan bocah-bocah.

Nalika Negara liwat tumindak langsung nindakake kabeh kanggo nglawan pengangguran lan kanggo ngatasi kahanan kang ora ngepenakke kanthi nyediakake karya ing skala komprehensif, iku durung duwe wektu cukup kanggo golek karya kanggo saben wong lanang lan wadon sing bisa-awak gelem kerja, senajan wis rampung mukjizat meh luar biasa ing pasuryan saka kangelan perdagangan donya kanggo ngurangi jumlah pengangguran ing kurang saka 27 yuta ing telung taun saka kurang saka 27 yuta. Nanging, kaya saben kulawarga, mesthi bakal duwe wong miskin.

Perundang-undangan sosial lan Bantuan Umum wis rampung, lan ditindakake, akeh banget kanggo nyuda pengin, nanging institusi iki ora bisa ngilangi kepinginan kabeh.

Iku kanggo bantuan kabeh wong sing sarana subsistence mung ngisor garis tapel wates sing digawe Winter Relief Work. Kerja Bantuan Musim Dingin ora kanggo ngganti Bantuan Umum, tujuan utama yaiku kanggo nambah.

Nalika Sosialisme Nasional njupuk kekuwatan tanggal 30 Januari 1933, dheweke nemokake Negara, minangka Dr. Goebbels diterangake: "lapangan reruntuhan", lam politik, karo coffers kosong lan saben wong kalima ing panrimo saka dole.

Butuh ati sing gagah lan kemauan wesi kanggo nguwasani kahanan sing meh ora ana pengarep-arep sing ora ditindakake dening pamrentah sadurunge. Cara ngatasi masalah raksasa iki wis dadi masalah sejarah, nanging bakal dieling-eling ing salawas-lawase minangka conto kenegaraan sing wani lan konstruktif.

Inti saka Asosiasi Kesejahteraan Sosialis Nasional sing gedhe wis dibentuk ing musim semi 1932, nanging tumindak nyata kasebut ora ditindakake nganti partai kasebut dadi kuwasa. Fungsi resmi pisanan saka asosiasi iki dianakaké ing Mei 6th, 1933, nalika Führer, Komisaris Utama Hilgenfeldt, sing wis diselehake ing kepala organisasi, mratelakake pesen saka Führer sanksi Asosiasi minangka badan resmi ing partai kanggo Reich, wewenang kanggo nangani kabeh pitakonan sing ana hubungane karo kesejahteraan umum lan relief.

Asosiasi kasebut diundang kanggo tumindak pisanan ing ulang tahun Führer tanggal 20 April, nalika dipasrahake karo distribusi paket panganan kanggo wong sing nganggur, lan tanggal 1 Mei, nalika nggawe koleksi dalan pisanan kanggo dana liburan kanggo bocah-bocah.

Ing mangsa panas ing taun sing padha Asosiasi nampa kakuwasan eksekutif kanggo organisasi saka Winter Relief kang wis ngrancang dening Führer, lan wiwit bebarengan karo ancang-ancang organisasi kanggo tugas gedhe. Ing tanggal 13 September, Führer mbukak kampanye kasebut, nyatakake yen ora ana wong ing Jerman sing kudu nandhang keluwen utawa kadhemen nalika musim dingin, lan Dr. Goebbels, nalika ngirim, ujar manawa Kerja Bantuan Musim Dingin iki kudu ditindakake kanthi

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

cara sing paling resik lan paling prayoga sing bisa dibayangake, lan kanthi simpati karo wong-wong miskin, kabeh bangsa kudu ana ing dina Minggu pisanan saben sasi "godhog siji-sajian" lan menehi bedane biaya nedha bengi biasa kanggo mbantu wong mlarat. Tanggal wiwitan Work Relief Winter wis ditemtokake tanggal 1 Oktober, lan ing tanggal 16 September, Komisaris Utama Hilgenfeldt lunga karo staf 36 pembantu menyang kantor sing wis diselehake ing bangunan Reichstag.

Ing pidato tanggal 11 Desember 1935, Hilgenfeldt nggambarake sawetara kesulitan sing kudu ditindakake ing organisasi karya sing dipasrahake. Wiwit wiwitan wis jelas manawa suksese usaha kasebut gumantung marang pambangunan mesin sing efisien kanggo koleksi lan distribusi lan supaya kabeh bangsa bisa melu aktif. Mulane, wong lukewarm lan indifferent kudu roused kanggo raos luwih saka warga negara lan egois kanggo altruism anyar; kudu digawa mulih menyang saben wong Jerman yen persekutuan sejati adhedhasar pengorbanan diri lan gotong royong. The Führer, nalika mbukak Work Relief Winter, nyatakake: "Tindakan gedhe iki nglawan keluwen lan kadhemen, kudu diwiwiti kanthi motto: Solidaritas internasional proletariat wis dirusak dening kita.

Hilgenfeldt ngakoni wiwit wiwitan manawa organisasi kasebut, supaya efektif, kudu elastis ing aplikasi kanggo kabutuhan lan bisa adaptasi karo kahanan sing beda-beda sing dikarepake.

"Ora ana sing nandhang keluwen lan kadhemen!" Iki minangka prentah saka Führer marang para pengikuté sing dipercaya.

Kepiye carane ditindakake? Ana kira-kira 17 yuta wong sing kudu dirawat: meh sapratelo saka kabeh populasi Jerman. Pancen, tugas sing nggegirisi! Nanging, Komisaris Utama Hilgenfeldt ngerti yen ing wiwitan dheweke bisa ngandelake kolaborasi pengabdian babagan 30.000 bagean lokal partai kasebut, nanging dheweke uga ngerti yen dheweke ora bisa nindakake kanthi apik kajaba rencana menit, kalebu saben kontingensi, wis ditemtokake sadurunge.

Mulane dheweke njaluk bantuan ahli keuangan, industri, lan transportasi, lan ing perdagangan kentang, glepung lan batu bara; dheweke uga nggunakake institusi amal sing ana saka Misi Gréja, Palang Merah Jerman, Korps Darurat Teknis nganti kelompok cilik buruh sing antusias, sing diarani "Adventists". Iki minangka mobilisasi umum kabeh pasukan sing dilatih lan berpengalaman ing karya bantuan umum lan sing siap lan gelem mbantu minangka buruh kehormatan, tanpa preduli saka partai lan status sosial.

Saben cabang lokal partai ing saindhenging negara ngumpulake lan nyekel jeneng kabeh wong sing mbutuhake bantuan tambahan. Minangka karya tambah bagean khusus saka Asosiasi Kesejahteraan Sosialis Nasional afiliasi kanggo saben cabang lokal ngendi lanang lan wadon kabeh kelas makarya bebarengan karo siji bakal kanggo obyek umum.

Nalika ngatur bantuan, kabutuhan khusus saka macem-macem wilayah kudu disinaoni lan diwenehake. Amarga pakulinan urip beda-beda ing distrik-distrik sing beda-beda, sanajan ing garis panganan, lan amarga wilayah sing nandhang susah bertepatan utamane karo pusat industri sing padhet pedunung, Asosiasi kudu nggawe pengaturan kanggo nyukupi kabeh syarat khusus kasebut. Kesulitan kasebut paling apik digambarake kanthi kasus konkrit: pedunung ing provinsi Rhenish-Westphalian umpamane wis biasa ngonsumsi macem-macem kentang kuning; padha Applied kanggo Essen lan Hamburg; Akibaté, kabeh jinis kentang putih lan abang kudu dikirim menyang wilayah liyane ing Jerman ing ngendi padha disenengi, utamane Baden.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Koleksi lan distribusi kentang nyebabake beban sing luar biasa ing sumber daya organisasi amarga syarat lokal sing ora padha karo populasi. Umpamane ing Bavaria, sing ana ing babagan kentang mandhiri, meh ora ana kiriman, dene kanggo distrik Essen, jumlah tambahan 1,45 yuta cwt., dibutuhake lan kanggo Saxony 0,92 yuta cwt. Antarane kutha lan distrik liyane sing mbutuhake pasokan tambahan yaiku Berlin, Jerman Tengah, wilayah industri Rhenish-Westphalian, Baden, lan bagean Wurttemberg. Sajrone kampanye 1933/34, kira-kira 60.000 truk sepur sing ngemot kentang diklumpukake lan disebarake. Saka jumlah iki, Berlin mung ditampa saben dina saka 700-800 truk. Jatah kentang saben wulan sing disebarake kira-kira 30 lb. saben kepala saka kabèh populasi. Nanging, amarga mung kira-kira sapratelon saka populasi sing nampa bantuan tambahan, jatah saben kepala sing ditulungi kira-kira 100lb. saben sasi. Kahanan sing padha ditindakake babagan syarat lan distribusi bahan bakar.

Ing sawetara distrik utamané kayu diobong, ing liyane gambut utawa batu bara utawa briket lignit. Alami, oven lan kompor khusus disesuaikan karo bahan bakar sing digunakake. Mula, kudu digatekake manawa saben wilayah disedhiyakake bahan bakar sing dibutuhake kanthi jumlah sing cukup. Jumlah bahan bakar sing diidinake kanggo saben kluwarga diitung cukup kanggo dadi panas siji kamar kanggo kabeh mangsa. Kulawarga karo 3 utawa 4 anak diwenehi arang cukup kanggo panas 2 kamar kabeh liwat mangsa.

Kanggo transportasi kabeh bahan bakar sing dibutuhake ing taun 1933/34, kira-kira 140.000 truk sepur dibutuhake, jumlah batu bara sing makili kira-kira 16% saka jumlah total bahan bakar sing digunakake ing Jerman. Jumlah batu bara sing disedhiyakake ing mangsa adhem kanggo kulawarga siji sing duwe anak 2 nuduhake kurang luwih 9 cwt., dene saben rumah tangga ing distrik pertambangan, ing ngendi batu bara diobong luwih akeh, ditampa kurang luwih 22 cwt. sajrone wektu sing padha.

Distribusi batubara ditindakake dening para pedagang batubara lokal. Wong-wong sing duwe hak kanggo relief nampa waran kanggo pangiriman 1 cwt. saben. Waran kasebut diserahake menyang dealer batubara sing banjur ngirim batubara kanthi mbayar biaya cilik kanggo porterage. Panampa, sing ora bisa mbayar, nampa batu bara sing dikirim kanthi gratis.

Mbokmenawa bakal menehi gagasan sing luwih apik babagan gedhene pasokan batubara, yen diterangake manawa bakal butuh 3 sasi kerja para penambang ing cekungan Saar kanggo entuk jumlah batubara sing dibutuhake kanggo tujuan Kerja Bantuan Musim Dingin.

Winter Relief kalebu uga pasokan sepatu lan sandhangan. Dawane bahan sing digunakake kanggo sandhangan bakal nggawe dawa total cukup 5.000 mil.

Saliyané ubi ubi uga ana barang-barang pangan liyané: beras, glepung, coklat, susu, lemak, daging, iwak, lan barang-barang liyané. Ana uga dhaharan free kasedhiya, lan ing wektu Natal wit Natal kanggo enom. Ing taun 1933/34, 300.000 wit Natal disebarake ing Berlin wae.

Kanggo nglumpukake hadiah sing dibutuhake kanggo tuku kabeh persediaan sing gedhe iki, macem-macem cara wis diadopsi: koleksi jalanan sing malah para pejabat negara paling dhuwur melu dadi kolektor, pagelaran entuk manfaat, fungsi sosial, lotre jalanan, koleksi saben wulan "siji-piring", hadiah paket panganan, langganan umum, retribusi khusus kanggo penghasilan, koleksi pribadi, lsp.

Ketelitian organisasi kasebut paling apik digambarake kanthi cara "siji-sajian-godhok" koleksi digawa liwat ing Berlin.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kutha Berlin dumadi saka udakara 125.000 omah; saben omah wis disiapake dhaptar pedunung, lan ing saben omah saben kulawarga utawa lodger independen diarani lan dhuwit diklumpukake. Sumbangan, miturut sarana kontributor, dilebokake ing dhaptar, sing, ing sawetara jam, bali menyang cabang lokal bebarengan karo jumlah sing diklumpukake. Ing Berlin mung ana rata-rata 140.000 pembantu sukarela sing melu Kerja Bantuan Musim Dingin.

Sampeyan uga kudu disebutake yen nggawe lencana lan nikmat, sing didol ing lurung-lurung ing acara-acara khusus, nyedhiyakake karya lan roti kanggo akeh sing nganggur ing wilayah industri sing kesusahan. Ing mangsa 1933/34, contone, pesenan kanggo jumlah 4 yuta tandha diselehake karo manufaktur ing Hutan Bavarian, Thuringia lan Saxony, lan malah Prusia Timur karo industri amber ora dilalekake. Kanggo 1934/35 regane pesenan iki tambah dadi 5 yuta tandha.

Bantuan kasebut diwenehake marang kabeh wong sing layak, tanpa preduli saka ras utawa warga negara.

Ing taun 1933/34, contone, 69.336 wong asing dibantu, sing 29.108 wong Yahudi. Ing Berlin mung 13.818 wong Yahudi lan 8.054 wong asing sing diurus dening Winter Relief Work. Jumlah total dhuwit lan dhuwit sing diklumpukake kanggo Work Relief Winter yaiku:

in	1933/34	Mks.	357,136,040.71
in	1934/35		367,425,484.89
in	1935/36		370,000,000.00

Jumlah sing dibantu yaiku:

in	1933/34	16,617,681
in	1934/35	13,866,571
in	1935/36	12,923,247

Khusus kanggo bantuan sing ora ana tandhingane sing diwenehake dening para petani kanggo Work Relief Winter. Sawetara tokoh bakal nggambarake: Ing 1933/34, contone, Pommerania nyedhiyakake 841.477 cwt. saka kentang.

in Kurmark	1,600,000 cwt.
in Saxony	447,000 cwt.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******

Machine Translated by Google

Kabeh barang kanggo Work Relief Winter digawa dening Railways Negara gratis. Ing kampanye 1933/34, kontribusi Railway Negara ing sambungan iki udakara 14,672,957 Mks, dene bobot total transportasi yaiku 59,025,995 cwt.

Jumlah pembantu kehormatan sing melu Kerja Bantuan Musim Dingin rata-rata 1½ yuta saben taun, nalika ing administrasi organisasi iki ana pejabat, juru tulis, lan liya-liyane:

in	1933/34	4,116
in	1934/35	5,398
in	1935/36	about the same number

Kabeh biaya administrasi mung ngisor 1% saka total kuitansi.

Führer lan Reichskanzler Adolf Hitler, nalika nampa tanggal 27 Mei pungkasan, Komisaris Utama Hilgenfeldt ing perusahaan karo buruh utama, nyatakake apresiasi sing dhuwur kanggo karya sing ditindakake dening organisasi kasebut, lan nalika dheweke nyimpulake yen "World Relief Work minangka karya sejarah sing unik saka karya sosial", dheweke mung nyuarakake sentimen pengorbanan kanggo kabeh usaha nasional Jerman sing apik iki.

******konverter ebook Tandha banyu DEMO******